

1.1 μακάριος ανήρ ος ουκ επορεύθη εν βουλή ασεβών
 Blessed is a man who went not in counsel of impious ones,
 και εν οδῷ αμαρτωλῶν ουκ ἔστη και επί καθέδρα
 and in the way of sinners stood not, and upon a chair
 λοιμῶν ουκ ἐκάθισεν **1.2** ἀλλ' ἡ εν τῷ νόμῳ κυρίου
 of mischievous ones sat not. But is in the law of the LORD
 το θέλημα αὐτοῦ και εν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας
 his will; and in his law he shall meditate day
 και νυκτός **1.3** και ἔσται ὡς το ξύλον το πεφυτευμένον
 and night. And he will be as the tree being planted
 παρά τας διεξόδους τῶν υδάτων ο τον καρπὸν αὐτοῦ
 by the outlet of the waters, which his fruit
 δώσει εν καιρῷ αὐτοῦ και το φύλλον αὐτοῦ ουκ
 gives in his season, and his leaf shall not
 απορρυήσεται και πάντα ὅσα αν ποιή
 drop down; and all as much as he should do
 κατευοδωθήσεται **1.4** ουχ οὕτως οι ασεβεῖς ουχ οὕτως
 will greatly prosper. Not so the impious, not so;
 ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνούς ον ἐκρίπτει ο ἄνεμος ἀπὸ προσώπου
 but is as dust which casts forth the wind from the face
 τῆς γῆς **1.5** διὰ τούτο ουκ ἀναστήσονται οι ασεβεῖς
 of the earth. On account of this shall not rise up the impious
 εν κρίσει ουδέ αμαρτωλοί εν βουλή δικαίων **1.6** ὅτι
 in judgment, nor the sinners in the counsel of the just. For
 γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων και ὁδὸς ασεβῶν ἀπολείται
 the LORD knows the way of the just, but the way of impious ones shall perish.

2.1 ἵνατί εφρύαξαν ἔθνη και λαοὶ ἐμελέτησαν κενά **2.2**
 Why did neigh nations, and peoples meditate upon vain things?
 παρέστησαν οι βασιλεῖς τῆς γῆς και οι ἄρχοντες
 stood by The kings of the earth, and the rulers
 συνήχθησαν ἐπιτοαυτὸ κατὰ τοῦ κυρίου και κατὰ
 gathered together against the LORD and against
 τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ **2.3** διαρρήξωμεν τοὺς δεσμούς αὐτῶν
 his anointed one, We should tear up their bonds,
 και απορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τον ζυγὸν αὐτῶν **2.4** ο
 and we should throw away from us their yoke. The
 κατοικῶν εν ουρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς και ο κύριος
 one dwelling in heavens derides them, and the LORD
 ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς **2.5** τότε λαλήσῃ προς αὐτούς εν
 ridicules them. Then he shall speak to them in
 ὀργή αὐτοῦ και εν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς **2.6**
 his anger; and in his rage he will disturb them.

εγώ δε κατεστάθην βασιλεύς υπ' αυτού επί Σιών όρος

But I was placed king by him over mount Zion,

το άγιον αυτού 2.7 διαγγέλλων το πρόσταγμα κυρίου

his holy place; declaring the order of the LORD.

κύριος είπε προς με υιός μου ει συ εγώ σήμερον γεγέννηκά

The LORD said to me, my son you are, I today engendered

σε 2.8 αίτησαι παρ' εμού και δώσω σοι έθνη

you. Ask from me! and I will give to you nations

την κληρονομίαν σου και την κατάσχεσίν σου τα πέρατα

for your inheritance; and for your possession the ends

της γης 2.9 ποιμανείς αυτούς εν ράβδω σιδηρά ως σκεύη

of the earth. You shall tend them with a rod of iron; as vessels

κεραμέως συντρίψεις αυτούς 2.10 και νυν βασιλείς σύνετε

of a potter you shall break them. And now, O kings, perceive!

παιδεύθητε πάντες οι κρίνοντες την γην 2.11 δουλεύσατε

Let be instructed all the ones judging the earth! Serve

τω κυρίω εν φόβω και αγαλλιάσθε αυτώ εν τρόμω 2.12

to the LORD in fear, and exult to him with trembling!

δράξασθε παιδείας μήποτε οργισθή κύριος και

Grab instruction! lest at any time you should provoke the LORD to anger, and

απολείσθε εξ οδού δικαίας όταν εκκαυθή εν τάχει

you shall perish from way the just, whenever should be kindled quickly

ο θυμός αυτού μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτώ

his rage. Blessed are all the ones yielding upon him.

3.1 κύριε τι επληθύνθησαν οι θλίβοντές με πολλοί

O LORD, why were multiplied the ones afflicting me? Many

επανίστανται επ' εμέ 3.2 πολλοί λέγουσι τη ψυχή μου

rise up against me. Many say concerning my soul,

ουκ έστι σωτηρία αυτώ εν τω θεώ αυτού διάψαλμα 3.3

There is no deliverance to him by his God. PAUSE.

συ δε κύριε αντιλήπτωρ μου ει δόξα μου και υψών

But you, O LORD, my shielder are, my glory, and the one raising up

την κεφαλήν μου 3.4 φωνή μου προς κύριον εκέκραξα και

my head. my voice to the LORD I cried out, and

επήκουσέ μου εξ όρους αγίου αυτού 3.5 εγώ δε

he heeded me from out of mountain his holy. And I

εκοιμήθην και ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήψεταιί

went to bed and slept. I woke up, for the LORD shall assist

μου 3.6 ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού των

me. I shall not fear from ten thousands of people of the ones

κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι 3.7 ανάστα κύριε σώσόν με ο
 round about joining in attacking me. Rise up, O LORD! Deliver me, O

θεός μου ότι συ επάταξας πάντας τους εχθραίνοντάς μοι
 my God! For you struck all the ones hating me

ματαιίως οδόντας αμαρτωλών συνέτριψας 3.8 του κυρίου
 for no cause; the teeth of sinners you broke. is of the LORD

η σωτηρία και επί τον λαόν σου η ευλογία σου 4.1 εν
 Deliverance, and is upon your people your blessing. In

τω επικαλείσθαι με εισήκουσέ μου ο θεός
 my calling, heard me the God

της δικαιοσύνης μου εν θλίψει επλάτυνάς με οικτείρησόν
 of my righteousness; in affliction he widened me. Pity

με και εισάκουσον της προσευχής μου 4.2 υιοί ανθρώπων
 me, and hear my prayer! O sons of men,

έως πότε βαρυκάριοι ινατί αγαπάτε ματαιότητα και
 until when will you ease being heavy hearted? Why do you love folly, and

ζητείτε ψεύδος 4.3 και γνώτε ότι εθαυμάστωσε κύριος
 you seek a lie? And know! that the LORD did a wonder

τον όσιον αυτού κύριος εισακούσεταιί μου εν
 for his sacred one. The LORD shall hear me in

τω κεκραγέναι με προς αυτόν 4.4 οργίζεσθε και μη
 my crying out to him. Be angry, and do not

αμαρτάνετε α λέγετε εν ταις καρδίαις υμών επί
 sin! What you say in your hearts, upon

ταις κοίταις υμών κατανύγητε διάψαλμα 4.5 θύσατε
 your beds Let be vexed! PAUSE. Sacrifice

θυσίαν δικαιοσύνης και ελπίσατε επί κύριον 4.6 πολλοί
 a sacrifice of righteousness, and hope on the LORD! Many

λέγουσι τις δείξει ημίν τα αγαθά εσημειώθη εφ' ημάς το
 say, Who shall show to us good things? was signified to us The

φως του προσώπου σου κύριε 4.7 έδωκας ευφροσύνην εις
 light of your face, O LORD. You put gladness into

την καρδίαν μου από καρπού σίτου οίνου και ελαίου
 my heart. Of the fruit of the grain, wine and olive oil --

αυτών επληθύνθησαν 4.8 εν ειρήνη επί το αυτό
 of them they were filled. In peace at the same place

κοιμηθήσομαι και υπνώσω ότι συ κύριε κατά μονας επ'
 I will go to bed and sleep. For you, O LORD, alone with

ελπίδι κατώκισάς με 5.1 τα ρήματά μου ενώτισαι κύριε
 hope settled me. my words Give ear to, O LORD!

σύνες της κραυγῆς μου 5.2 πρόσχες τη φωνή

Take notice of my cry!

Take heed to the voice

της δεήσεώς μου ο βασιλεύς μου και ο θεός μου ότι προς
of my supplication, O my king and my God! for to

σε προσεύξομαι κύριε 5.3 τοπρωϊ εισακούση

you I shall pray,

O LORD.

In the morning you shall hear

της φωνῆς μου τοπρωϊ παραστήσομαί σοι και επόψει με
my voice. In the morning I shall stand beside you, and he shall watch me.

5.4 ότι ουχί θεός θέλων ανομίαν συ ει ουδέ παροιικήσει

For not a God wanting lawlessness you are, nor shall sojourn

σοι πονηρευόμενος 5.5 ουδέ διαμενούσι παράνομοι

with you the one being wicked;

nor

shall abide

lawbreakers

κατέναντι των οφθαλμών σου εμίσησας πάντας τους
in front of your eyes. You detested all the ones

εργαζομένους την ανομίαν 5.6 απολείς πάντας τους

working

lawlessness.

You shall destroy all

the ones

λαλούντας το ψεύδος άνδρα αιμάτων και δόλιον
speaking the lie. A man of blood and deceitful

βδελύσσεται κύριος 5.7 εγώ δε εν τω πλήθει

the LORD abhors.

But I,

in the multitude

του ελέους σου εισελεύσομαι εις τον οίκον σου
of your mercy shall enter into your house.

προσκυνήσω προς ναόν άγιόν σου εν φόβω σου 5.8 κύριε

I shall do obeisance

towards temple

your holy

in the fear of you.

O LORD,

οδήγησόν με εν τη δικαιοσύνη σου ένεκα των εχθρών μου
guide me in your righteousness, because of my enemies!

κατεύθυνον ενώπιόν σου την οδόν μου 5.9 ότι ουκ έστιν εν

Straighten out

before

you

my way!

For there is no

in

τω στόματι αυτών αλήθεια η καρδιά αυτών ματαιία τάφος
their mouth truth; their heart is vain; is a tomb

ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών ταις γλώσσαις αυτών
having been opened their throat; with their tongues

εδολιούσαν 5.10 κρίνον αυτοús ο θεός αποπεσάτωσαν από

they used deceit.

Judge

them,

O God!

let them fall away

from

των διαβουλιών αυτών κατά το πλήθος

their deliberations!

According to the multitude

των ασεβειών αυτών έξωσον αυτοús ότι παρεπίκρανάν σε
of their impieties banish them! For they rebelled against you,

κύριε 5.11 και ευφρανθείησαν πάντες ελπίζοντες επί σε εις

O LORD.

And may be glad

all

hoping

upon you. into

αιώνα αγαλλιάσονται και κατασκηνώσεις εν αυτοίς και
the eon They shall exult, and you shall encamp with them; and

καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου 5.12 ὅτι
 shall boast in you the ones loving your name. For
συ εὐλογῆσεις δίκαιον κύριε ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας
 you shall bless the just, O LORD. As a shield of benevolence
εστεφάνωσας ἡμᾶς 6.1 κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου
 you crowned us. O LORD, you should not in your rage
ελέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με 6.2 ἐλέησόν
 reprove me, nor in your anger correct me. Show mercy on
με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμί ἵασαί με κύριε ὅτι ἐταράχθη
 me, O LORD! for I am weak. Heal me, O LORD! for are disturbed
τὰ ὀστά μου 6.3 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα καὶ συ
 my bones, and my soul is disturbed exceedingly. But you,
κύριε ἕως πότε 6.4 ἐπίστρεψον κύριε ρύσαι
 O LORD, until when? Return, O LORD, rescue
τὴν ψυχὴν μου σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου 6.5 ὅτι
 my soul! Deliver me because of your mercy! For
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου ἐν δὲ τῷ ᾄδῃ
 there is no in death remembering you; and in Hades,
τις ἐξομολογήσεται σοὶ 6.6 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου
 who shall make acknowledgement to you? I tired in my moaning.
λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνη μου ἐν δάκρυσί μου
 I shall bathe each night my bed; with my tears
τὴν στρωμνὴν μου βρέξω 6.7 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ
 my strewn bed I shall rain. is disturbed from rage
ὁ ὀφθαλμός μου ἐπαλαιώθην ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου 6.8
 My eye. I grow old in all my enemies.
ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν
 Remove from me all the ones working lawlessness!
ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου 6.9
 For the LORD heard the sound of my weeping.
ἤκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου κύριος τὴν προσευχὴν μου
 The LORD listened to my supplication. The LORD my prayer
προσεδέξατο 6.10 αἰσχυνθεῖσαν καὶ ταραχθεῖσαν πάντες
 favorably received. May they be put to shame and may they be disturbed -- all
οἱ ἐχθροί μου ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθεῖσαν
 my enemies; may they be turned back and put to shame
σφόδρα διὰ τάχους 7.1 κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
 exceedingly, even quickly. O LORD my God, upon you I hope.
σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρύσαί με 7.2
 Deliver me from all the ones pursuing me, and rescue me!

μήποτε αρπάση ως λέων την ψυχήν μου μη
 Lest at any time should be snatched away as by a lion my soul, while there is none

όντος λυτρουμένου μηδέ σώζοντος 7.3 κύριε ο θεός μου ει
 being for ransoming nor delivering. O LORD my God, if

εποίησα τούτο ει έστιν αδικία εν χερσί μου 7.4 ει
 I did this, if there is injustice in my hands, if
ανταπέδωκα τοις ανταποδιδούσί μοι κακά αποπέσοιμι
 I recompensed to the ones recompensing to me with bad things, may I fall away

άρα από των εχθρών μου κενός 7.5 καταδιώξαι άρα ο
 thus from my enemies empty -- may pursue then the
εχθρός την ψυχήν μου και καταλάβοι και καταπατήσαι εις
 enemy my soul, and may he overtake it; and may he trample into
γην την ζωήν μου και την δόξαν μου εις χουν
 the ground my life; and my glory in the dust

κατασκηνώσαι 7.6 ανάστηθι κύριε εν οργή σου υψώθητι
 may be encamped. Rise up, O LORD, in your anger! Be raised up high
εν τοις πέρασι των εχθρών σου και εξεγέρθητι κύριε
 in the limits of your enemies! And awaken, O LORD

ο θεός μου εν προστάγματι ω ενετείλω 7.7 και
 my God! in the order in which you gave charge. And
συναγωγή λαών κυκλώσει σε και υπέρ ταύτης εις ύψος
 a gathering of peoples shall encircle you; and for this unto the height

επίστρεψον 7.8 κύριος κρινεί λαούς κρίνόν με κύριε
 return! The LORD judges peoples. Judge me, O LORD,
κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την ακακίαν μου
 according to my righteousness! and according to my innocence

επ' εμοί 7.9 συντελεσθήτω δη πονηρία αμαρτωλών και
 judge for me! Finish off entirely indeed the wickedness of sinners! And
κατευθυνείς δίκαιον ετάζων καρδίας και νεφρούς ο θεός
 you shall straighten the just, examining hearts and kidneys, O God,

δικαιώς 7.10 η βοήθειά μου παρά του θεού του σώζοντος
 justly. My help is from God, the one delivering

τους ευθείς τη καρδία 7.11 ο θεός κριτής δίκαιος και
 the straight in the heart. God judge is a just, and
ισχυρός και μακρόθυμος μη οργήν επάγων καθ' εκάστην
 strong, and lenient, not anger bringing on each

ημέραν 7.12 εάν μη επιστραφήτε την ρομφαίαν αυτού
 day. If you should not turn, his broadsword
στιλβώσει το τόξον αυτού ενέτεινε και ητοίμασεν αυτό
 he will brighten. His bow he stretched tight, and he prepared it;

7.13 και εν αυτώ ητοίμασε σκεύη θανάτου τα βέλη αυτού
And by it he prepared weapons of death; his arrows

τοις καιομένοις εξειργάσατο **7.14** ιδού ωδίνησεν αδικίαν
for the ones for burning he brought to completion. Behold, the wicked travails with iniquity;

συνέλαβε πόνον και έτεκεν ανομίαν **7.15** λάκκον ώρυξε και
he conceived misery, and gave birth to lawlessness. a pit He dug up, even
ανέσκαψεν αυτόν και εμπεσείται εις βόθρον ον ειργάσατο
he dug it, and he shall fall into a cesspool which he worked.

7.16 επιστρέψει ο πόνος αυτού εις κεφαλήν αυτού και επί
shall return His misery unto his own head; and upon

κορυφήν αυτού η αδικία αυτού καταβήσεται **7.17**
his head his injustice shall come down.

εξομολογήσομαι τω κυρίω κατά την δικαιοσύνην αυτού
I shall make acknowledgment to the LORD according to his righteousness;

και ψάλλω τω ονόματι κυρίου του υψίστου **8.1** κύριε
and I shall strum to the name of the LORD the highest. O LORD,
ο κυριός ημών ως θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γη
our Lord, how wonderful is your name in all the earth.
ότι επήρθη η μεγαλοπρέπειά σου υπεράνω των ουρανών
For was lifted your majesty up above the heavens.

8.2 εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων κατηρτίσω
From out of the mouths of infants and ones nursing you ready
αίνον ένεκα των εχθρών σου του καταλύσαι εχθρόν και
praise because of your enemies, to depose the enemy and

εκδικητήν **8.3** ότι όψομαι τους ουρανούς έργα
the avenger. For I shall see the heavens, the works
των δακτύλων σου σελήνην και αστέρας α συ
of your fingers; the moon and stars which you

εθεμελίωσας **8.4** τι εστιν άνθρωπος ότι μιμήσκη αυτού
founded. What is man that you remember him?

η υιός ανθρώπου ότι επισκέπτη αυτόν **8.5** ηλάττωσας
or a son of man that you visit him? You lessened
αυτόν βραχύ τι παρ' αγγέλους δόξη και τιμή
him short of any of the angels; with glory and honor

εστεφάνωσας αυτόν **8.6** και κατέστησας αυτόν επί τα
you crowned him; and you placed him over the
έργα των χειρών σου πάντα υπέταξας υποκάτω
works of your hands. All things you submitted underneath

των ποδών αυτού **8.7** πρόβατα και βόας απάσας έτι δε και
his feet -- sheep and oxen all together, and still also

τα κτήνη του πεδίου 8.8 τα πετεινά του ουρανού και
 the cattle of the plain, the winged creatures of the heaven, and
τους ιχθύας της θαλάσσης τα διαπορεύομενα τρίβους
 the fishes of the sea -- the ones traveling over the paths

θαλασσών 8.9 κύριε ο κυριός ημών ως θαυμαστόν
 of the seas. O LORD, our Lord, how wonderful

το όνομά σου εν πάση τη γη 9.1 εξομολογήσομαί σοι
 is your name in all the earth. I shall make acknowledgment to you,
κύριε εν όλη καρδιά μου διηγήσομαι πάντα
 O LORD, with entire heart my. I shall describe all

τα θαυμάσιά σου 9.2 ευφρανθήσομαι και αγαλλιάσομαι εν
 your wonders. I will be glad and exult in

σοι ψάλω τω ονόματί σου ύψιστε 9.3 εν τω
 you. I shall strum to your name, O highest one. In the
αποστραφήναι τον εχθρόν μου εις τα οπίσω ασθενήσουσι
 turning of my enemy unto the rear, they shall weaken

και απολούνται από προσώπου σου 9.4 ότι εποίησας
 and be destroyed from your face. For you made
την κρίσιν μου και την δίκην μου εκάθισας επί θρόνου ο
 my case and my cause. You sat upon the throne -- the one

κρίνων δικαιοσύνην 9.5 επετίμησας έθνεσι και απώλετο ο
 judging righteousness. You reproached nations, and perished the
ασεβής το όνομα αυτού εξήλειψας εις τον αιώνα και εις
 impious. his name You wiped away into the eon, and into

τον αιώνα του αιώνος 9.6 του εχθρού εξέλιπον αι
 the eon of the eon. of the enemy failed The
ρομφαίαι εις τέλος και πόλεις καθείλες απώλετο
 broadswords unto the end; and cities you demolished; was destroyed

το μνημόσυνον αυτού μετ' ήχου 9.7 και ο κύριος εις τον
 his memorial with noise. And the LORD into the

αιώνα μένει ητοίμασεν εν κρίσει τον θρόνον αυτού 9.8 και
 eon abides. He prepared for judgment his throne. And
αυτός κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη κρινεί λαούς
 he will judge the inhabitable world in righteousness. He shall judge peoples

εν ευθύτητι 9.9 και εγένετο κύριος καταφυγή τω πένητι
 with uprightness. And the LORD became a refuge to the needy;

βοηθός εν ευκαιρίαις εν θλίψεσι 9.10 και ελπισάτωσαν επί
 a helper at an opportune time in afflictions. And hope upon
σοι οι γνώσκοντες το όνομά σου ότι ουκ εγκατέλιπες
 you the ones knowing your name, for you abandoned not

τους εκζητούντάς σε κύριε **9.11** ψάλατε τω κυρίω τω
 the ones seeking after you, O LORD. Strum to the LORD! to the one
 κατοικούντι εν Σιών αναγγείλατε εν τοις έθνεσι
 dwelling in Zion. Announce among the nations

τα επιτηδεύματα αυτού **9.12** ότι ο εκζητών
 his practices! For the one requiring
 τα αίματα αυτών εμνήσθη ουκ επελάθετο της κραυγής των
 their blood he remembered. He did not forget the cry of the

πενήτων **9.13** ελέησόν με κύριε ίδε την ταπείνωσίν μου εκ
 needy. Show mercy on me, O LORD! Behold my humiliation from
 των εχθρών μου ο υψών με εκ των πυλών του θανάτου
 my enemies! O one raising me from the gates of death.

9.14 όπως αν εξαγγείλω πάσας τας αιnéσεις σου εν ταις
 so that I should publish all your praise at the
 πύλαις της θυγατρός Σιών αγαλλιασόμεθα επί
 gates of the daughter of Zion. We will exult over

τω σωτηρίω σου **9.15** ενεπάγησαν έθνη εν διαφθορά η
 your deliverance. were stuck The nations in corruption which
 εποίησαν εν παγίδι ταύτη η έκρυψαν συνελήφθη
 they produced; by this snare which they hid was seized

ο πους αυτών **9.16** γινώσκεται κύριος κρίματα ποιών εν
 their own foot. The LORD is known judgments by executing; by
 τοις έργοις των χειρών αυτού συνελήφθη ο αμαρτωλός
 the works of his hands is seized the sinner.

ωδή **9.17** αποστραφήτωσαν οι αμαρτωλοί εις τον άδην
 AN ODE. Let be turned the sinners to Hades!

πάντα τα έθνη τα επιλανθανόμενα του θεού **9.18** ότι ουκ
 even all the nations forgetting God. For not
 εις τέλος επιλησθήσεται ο πτωχός η υπομονή των
 at the end shall be forgotten the poor; the patience of the

πενήτων ουκ απολείται εις τέλος **9.19** ανάστηθι κύριε μη
 needy ones shall not perish to the end. Rise up, O LORD, do not
 κραταιούσθω άνθρωπος κριθήτωσαν έθνη ενώπιόν σου
 let overpower man! Let be judged the nations before you!

9.20 κατάστησον κύριε νομοθέτην επ' αυτούς γνώτωσαν
 Place, O LORD, a lawgiver over them! Let know

έθνη ότι άνθρωποι ειναι **10.1** ινατί κύριε αφέστηκας
 the nations that they are men! Why, O LORD, have you abstained

μακρόθεν υπεροράς εν ευκαιρίαις εν θλίψεσιν **10.2** εν τω
 far off? neglected at opportune times in afflictions? In the

υπερηφανεύεσθαι τον ασεβή εμπυρίζεται ο πτωχός

being prideful by the impious one, is burnt the poor one;

συλλαμβάνονται εν διαβουλίαις οἱς διαλογίζονται **10.3** ὅτι

they are seized by the deliberations which they argue. For

επαινείται ο αμαρτωλός εν ταις επιθυμίαις

applauds the sinner in the desires

της ψυχῆς αὐτοῦ και ο αδικών ευλογεῖται **10.4** παρώξυνε

of his soul; and the one doing wrong blesses himself. provoked

τον κύριον ο αμαρτωλός κατά το πλήθος

the LORD The sinner according to the magnitude

της οργῆς αὐτοῦ ουκ εκζητήσει ουκ ἔστιν ο θεός ενώπιον

of his anger; he shall not seek after God; is not God before

αὐτοῦ **10.5** βεβηλοῦνται αι οδοί αὐτοῦ εν παντί καιρώ

him; are profane his ways at all time;

ανταναιρείται τα κρίματά σου από προσώπου αὐτοῦ

are taken away your judgments from in front of him;

πάντων των εχθρών αὐτοῦ κατακυριεύσει **10.6** εἶπε γαρ εν

all his enemies he shall dominate. For he said in

καρδία αὐτοῦ ου μη σαλευθῶ από γενεάς εις γενεάν

his heart, In no way should I be shaken from generation to generation;

ἄνευ κακοῦ **10.7** ου αράς το στόμα αὐτοῦ γέμει και

I shall exist without bad happening; whose curse his mouth is full of, and

πικρίας και δόλου υπό την γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος και

bitterness, and treachery; under his tongue is toil and

πόνος **10.8** εγκάθεται ἐνέδρα μετά πλουσίων εν

misery; he lies in wait to ambush with the rich in

αποκρύφους του αποκτείνει αθών οι οφθαλμοί αὐτοῦ εις

concealment, to kill the innocent; his eyes against

τον πένητα αποβλέπουσιν **10.9** ενεδρεύει εν αποκρύφω ως

the needy look. He lies in wait in concealment as

λέων εν τη μάνδρα αὐτοῦ ενεδρεύει του αρπάσαι πτωχόν

a lion in his lair; he lies in wait to snatch away the poor;

αρπάσαι πτωχόν εν τω ελκύσαι αὐτόν εν τη παγίδι αὐτοῦ

to snatch away the poor when he draws him. In his snare

ταπεινώσει αὐτόν **10.10** κύψει και πεσείται εν τω αὐτόν

he humbles him. He shall bow and fall in his

κατακυριεύσαι των πενήτων **10.11** εἶπε γαρ εν

dominating the needy. For he said in

τη καρδία αὐτοῦ επιλέλησται ο θεός ἀπέστρεψε

his heart, God has been forgotten, he turned

το πρόσωπον αὐτοῦ του μη βλέπειν εις τέλος **10.12** ἀνάστηθι

his face to not see into the end. Rise up,

κύριε ο θεός μου υψωθήτω η χειρ σου μη επιλάθῃ

O LORD my God! Raise up high your hand to not forget

των πενήτων σου εις τέλος 10.13 ἔνεκεν τίνος παρώργισεν

your needy unto the end! For what reason did provoke to anger

ο ασεβής τον θεόν είπε γαρ εν καρδιά αυτού ουκ

the impious God? For he said in his heart, He shall not

εκζητήσει 10.14 βλέπεις ότι συ πόνον και θυμόν κατανοείς

require an account. For you see. You misery and rage contemplate

του παραδούναι αυτόν εις χείράς σου σοι εγκαταλέλειπται

to deliver him into your hands. have been abandoned to you

ο πτωχός ορφανώ συ ήσθα βοηθός 10.15 σύντριψον τον

The poor, to the orphan you were a helper. Break the

βραχίονα του αμαρτωλού και πονηρού ζητηθήσεται

arm of the sinner and wicked one! shall be sought for

η αμαρτία αυτού και ου μη ευρεθή 10.16 κύριος βασιλεύς

His sin, and in no way shall he be found. The LORD is king

εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος απολείσθε

into the eon, and into the eon of the eon. You shall be destroyed,

έθνη εκ της γης αυτού 10.17 την επιθυμίαν των πενήτων

O nations, from out of his land. the desire of the needy

εισήκουσας κύριε την ετοιμασία της καρδιάς αυτών

You heard, O LORD, the preparation of their heart

προσέσχε το ους σου 10.18 κρίναι ορφανώ και ταπεινώ ίνα

took heed to your ear, to judge orphans, and the humble; that

μη προσθή έτι του μεγαλαυχείν άνθρωπος επί της γης

should not proceed still to brag man upon the earth.

11.1 επί τω κυρίω πέποιθα πως ερείτε τη ψυχή μου

Upon the LORD I have yielded. How shall you say to my soul,

μεταναστεύου επί τα όρη ως στρουθίον 11.2 ότι ιδού οι

Migrate unto the mountains as a sparrow? For behold, the

αμαρτωλοί ενέτειναν τόξον ητοίμασαν βέλη εις φαρέτραν

sinners stretch tight the bow; they prepare arrows for the quiver,

του κατατοξεύσαι εν σκοτομήνη τους ευθείς τη καρδιά 11.3

to shoot in moonlight the straight in heart.

ότι α συ κατηρτίσω αυτοί καθείλον ο δε δίκαιος τι

That which you readied, they demolished; but the just, what

εποίησε 11.4 κύριος εν ναώ αγίω αυτού κύριος εν ουρανώ

did they do? The LORD is in temple his holy; the LORD is in heaven

ο θρόνος αυτού οι οφθαλμοί αυτού εις τον πένητα

his throne; his eyes unto the needy

επιβλέπουσι τα βλέφαρα αυτού εξετάζει τους υιούς

pay attention; his eyelids inquire diligently of the sons

των ανθρώπων **11.5** κύριος εξετάζει τον δίκαιον και τον
of men. The LORD inquires diligently to the just and the

ασεβή ο δε αγαπών αδικίαν μισεί την εαυτού ψυχήν **11.6**
impious; but the one loving injustice detests his own soul.

επιβρέξει επί αμαρτωλούς παγίδας πυρ και θείον και
He shall rain upon sinners snares; fire and sulphur and

πνεύμα καταιγίδος η μερίς του ποτηρίου αυτών **11.7**
wind a gale shall be the portion of their cup.

ότι δίκαιος κύριος και δικαιοσύνας ηγάπησεν ευθύτητας
For the LORD is just, and righteousness he loves; straightness

είδε το πρόσωπον αυτού **12.1** σώσόν με κύριε ότι
perceived his face. Deliver me, O LORD! for

εκλέλοιπεν όσιος ότι ωλιγώθησαν αι αλήθειαι από
has failed the sacred one; for were lessened the ones in truths from

των υιών των ανθρώπων **12.2** μάταια ελάλησεν έκαστος
the sons of men. vanity spoke Each

προς τον πλησίον αυτού χείλη δόλια εν καρδιά και εν
to his neighbor. lips Deceitful are in the heart, and by

καρδιά ελάλησε κακά **12.3** εξολοθρεύσαι κύριος πάντα τα
the heart he spoke evils. Let the LORD utterly destroy all the

χείλη τα δόλια και γλώσσαν μεγαλορρήμονα **12.4** τους
lips deceitful, and tongues lofty speaking! the ones

ειπόντας την γλώσσαν ημών μεγαλυνούμεν τα χείλη ημών
having said, our tongues We will magnify; our lips

παρ' ημίν εστι τις ημών κύριος εστίν **12.5** ένεκεν της
for us are; who our lord is? Because of the

ταλαιπωρίας των πτωχών και του στεναγμού των πενήτων
misery of the poor, and the moaning of the needy,

νυν αναστήσομαι λέγει κύριος θήσομαι εν σωτηρίω
now I will arise, says the LORD, I will establish by deliverance,

παρρησιάζομαι εν αυτώ **12.6** τα λόγια κυρίου λόγια αγνά
I will speak openly by him. The oracles of the LORD oracles are pure;

αργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τη γη κεκαθαρισμένον
as silver tried in fire, proved in the earth, being purified

επταπλασίως **12.7** συ κύριε φυλάξεις ημάς και διατηρήσεις
seven-fold. You, O LORD, shall guard us, and you shall carefully keep

ημάς από της γενεάς ταύτης και εις τον αιώνα **12.8** κύκλω
us from this generation, and into the eon. round about

οι ασεβείς περιπατούσι κατά το ύψος σου επολύωρησας
The impious walk. According to your stature you took great care

τους υιούς των ανθρώπων **13.1** έως πότε κύριε επιλήση
 of the sons of men. For how long, O LORD, will you forget
 μου εις τέλος έως πότε αποστρέφεις το πρόσωπόν σου απ'
 me -- unto the end? For how long do you turn your face from
 εμού **13.2** έως τίνος θήσομαι βουλάς εν ψυχή μου οδύνας
 me? Until what time shall I set plans in my soul, with griefs
 εν καρδία μου ημέρας και νυκτός έως πότε υψωθήσεται
 in my heart day and night? For how long shall be exalted
 ο εχθρός μου επ' εμέ **13.3** επίβλεψον εισάκουσόν μου κύριε
 my enemy over me? Look upon, hear me, O LORD
 ο θεός μου φώτισον τους οφθαλμούς μου μήποτε υπνώσω
 my God! Enlighten my eyes! lest at any time I should sleep
 εις θάνατον **13.4** μήποτε είποι ο εχθρός μου ίσχυσα προς
 in death; lest at any time might say my enemy, I prevailed against
 αυτόν οι θλίβοντές με αγαλλιάσονται εάν σαλευθώ **13.5**
 him. The ones afflicting me shall exult if I should be shaken.
 εγώ δε επί τω ελέει σου ήλπισα αγαλλιάσεται η καρδιά μου
 But I upon your mercy hoped. shall exult My heart
 επι τω σωτηρίω σου **13.6** άσω τω κυρίω τω
 over your deliverance. I shall sing to the LORD, to the
 ευεργετήσαντί με και ψαλώ τω ονόματι κυρίου του
 one benefiting me; and I will strum to the name of the LORD the
 υψίστου **14.1** είπεν άφρων εν καρδία αυτού ουκ έστι θεός
 highest. said The fool in his heart, There is no God.
 διεφθάρησαν και εβδελύχθησαν εν επιτηδεύμασιν ουκ έστι
 They were corrupted and abhorrent in their practices. There is not
 ποιών χρηστότητα **14.2** κύριος εκ του ουρανού
 one doing that which is good. The LORD from out of heaven
 διέκυψεν επί τους υιούς των ανθρώπων του ιδείν ει έστι
 looked upon the sons of men, to see if there is
 συνιών η εκζητών τον θεόν **14.3** πάντες εξέκλιναν άμα
 one perceiving or inquiring of God. All turned aside together;
 ηχρειώθησαν ουκ έστι ποιών χρηστότητα ουκ έστιν έως
 they were made useless; there is not one doing that which is good; there is not even
 ενός **14.4** ουχί γνώσονται πάντες οι εργαζόμενοι
 one. Do not know all the ones working
 την ανομίαν οι εσθiónτες τον λαόν μου βρώσει άρτου τον
 lawlessness, the ones devouring my people as the food of bread? the
 κύριον ουκ επεκαλέσαντο **14.5** εκεί εδειλίασαν φόβω ου
 LORD They called not upon. There they were timid with fear, of which

ουκ ην φόβος ότι ο θεός εν γενεά δίκαια **14.6** βουλήν
there was no fear; for God is with the generation of the just. The counsel

πτωχού κατησχύνετε ότι κύριος ελπίς αυτού εστι **14.7** τις
of the poor you disgraced, for the LORD hope is his. Who

δώσει εκ Σιών το σωτήριο του Ισραήλ εν τω
will grant from Zion the deliverance of Israel? In the
επιστρέψαι κύριον την αιχμαλωσίαν του λαού αυτού
LORD turning the captivity of his people,

αγαλλιάσεται Ιακώβ και ευφρανθήσεται Ισραήλ **15.1** κύριε
Jacob shall exult, and Israel shall be glad. O LORD,

τις παροικήσει εν τω σκηνώματί σου η τις κατασκηνώσει
who shall sojourn in your tent, or who shall encamp

εν όρει αγίω σου **15.2** πορευόμενος άμωμος και
in mountain your holy? The one going unblemished, and
εργαζόμενος δικαιοσύνην λαλών αλήθειαν εν καρδιά αυτού
working righteousness, speaking truth in his heart;

15.3 ος ουκ εδόλωσεν εν γλώσση αυτού και ουκ εποίησε
who did not speak treacherously with his tongue, and did not do
τω πλησίον αυτού κακόν και ονειδισμόν ουκ έλαβεν επί
to his neighbor bad, and scorning did not take up

τοις έγγιστα αυτού **15.4** εξουδένωται ενώπιον αυτού
against the ones near him. is treated with contempt before him
πονηρευόμενος τους δε φοβουμένους τον κύριον δοξάζει
The one acting wickedly; but the one fearing the LORD he glorifies,

ο ομνύων τω πλησίον αυτού και ουκ αθετών **15.5**
even the one swearing by an oath to his neighbor and not annulling it;
το αργύριον αυτού ουκ έδωκεν επί τόκω και δώρα επ'
his money he did not give for interest, and bribes from
αθώοις ουκ έλαβεν ο ποιών ταύτα ου σαλευθήσεται
the innocent he did not take. The one doing these things shall not be shaken

εις τον αιώνα **16.1** φύλαξόν με κύριε ότι επί σοι ήλπισα
into the eon. Guard me, O LORD, for upon you I hoped!

16.2 είπα τω κυρίω κύριός μου ει συ ότι των αγαθών μου
I said to the LORD, my LORD You are, for of my goodness

ου χρείαν έχεις **16.3** τοις αγίοις τοις εν τη γη αυτού
no need you have. the holy ones in his land

εθαυμάστωσεν ο κύριος πάντα τα θελήματα αυτού εν
wondered The LORD, all his willing ones among

αυτοίς **16.4** επληθύνθησαν αι ασθένειαι αυτών μετά ταύτα
them. were multiplied Their weaknesses -- after these gods

ετάχυναν ου μη συναγάγω τας συναγωγάς αυτών εξ

they that hastened. In no way shall I bring together the ones of their gathering for

αιμάτων ουδ' ου μη μνησθώ των ονομάτων αυτών διά

blood, nor in any way shall I mention their names through

χειλέων μου **16.5** κύριος μερίς της κληρονομίας μου και

my lips. The LORD is the portion of my inheritance and

του ποτηρίου μου συ ει ο αποκαθιστών

of my cup. You are the one restoring

την κληρονομίαν μου εμοί **16.6** σχοινία επεπεσάν μοι εν

my inheritance to me. The measuring lines fallen to me in

τοις κρατίστοις και γαρ η κληρονομία μου κρατίστη

the most excellent places. Yes, for my inheritance most excellent

μοι εστί **16.7** ευλογήσω τον κύριον τον συνετίσαντά με

is to me. I will bless the LORD, the one bringing understanding to me;

έτι δε και έως νυκτός επαίδευσάν με οι νεφροί μου **16.8**

but still also until night corrected me my kidneys.

προωρώμην τον κύριον ενώπιόν μου διαπαντός ότι εκ

I foresaw the LORD before me always; for on

δεξιών μου εστί ινα μη σαλευθώ **16.9** διά τούτο

my right he is that I should not be shaken. On account of this

ηυφράνθη η καρδιά μου και ηγαλλιάσατο η γλώσσά μου

was glad my heart, and exulted my tongue;

έτι δε και η σαρξ μου κατασκηνώσει επ' ελπίδι **16.10** ότι

and still also my flesh shall encamp in hope. For

ουκ εγκαταλείψεις την ψυχήν μου εις άδην ουδέ δώσεις

you shall not abandon my soul in Hades, nor shall you give

τον όσιόν σου ιδείν διαφθοράν **16.11** εγνώρισάς μοι οδούς

your sacred one to see corruption. You made known to me the ways

ζωής πληρώσεις με ευφροσύνης μετά του προσώπου σου

of life. You shall fill me of gladness with your face.

τερπνότητες εν τη δεξία σου εις τέλος **17.1** εισάκουσον

Delightfulness is at your right unto the end. Hear,

κύριε της δικαιοσύνης μου πρόσχες τη δεήσει μου

O LORD, my righteousness! Take heed to my supplication!

ενώτισαι την προσευχήν μου ουκ εν χείλεσι δολίοις **17.2**

Give ear to my prayer not uttered by lips deceitful!

εκ προσώπου σου το κρίμά μου εξέλθοι οι οφθαλμοί μου

from your presence my judgment May come forth; my eyes

ιδέτωσαν ευθύτητας **17.3** εδοκίμασας την καρδίαν μου

let behold uprightness! You tried my heart;

επεσκέψω νυκτός επύρωσάς με και ουχ ευρέθη εν εμοί

you visited at night; you set me on fire, and was not found in me

αδικία **όπως** **αν** **μη** **λαλήση** **το στόμα** **μου** **17.4** **τα**
 injustice, so that should not speak my mouth. Concerning the
έργα **των ανθρώπων** **διά** **τους λόγους** **των χειλέων** **σου** **εγώ**
 works of men, by the words of your lips I

εφύλαξα **οδούς** **σκληράς** **17.5** **κατάρτισαι** **τα διαβήματά** **μου**
 guarded ways hard. Fashion my footsteps
εν **ταις τρίβοις** **σου** **ίνα** **μη** **σαλευθώσι** **τα διαβήματά** **μου**
 in your roads! that should not be shaken my footsteps.

17.6 **εγώ** **εκέκραξα** **ότι** **επήκουσάς** **μου** **ο** **θεός** **κλίνον**
 I cried, for you heeded me, O God; lean

το **ους** **σου** **εμοί** **και** **εισάκουσον** **των ρημάτων** **μου** **17.7**
 your ear to me, and hear my words!

θαυμάστωσον **τα ελέη** **σου** **ο** **σώζων** **τους ελπίζοντας** **επί**
 Show the wonder of your mercies! O one delivering the ones hoping upon

σε **εκ** **των ανθεστηκότων** **τη δεξιά** **σου** **17.8** **φύλαξόν** **με**
 you, from the ones opposing at your right. Guard me,
κύριε **ως κόρη** **ν οφθαλμού** **εν** **σκέπη** **των πτερύγων** **σου**
 O LORD, as the pupil of the eye! Under the protection of your wings

σκεπάσεις **με** **17.9** **από** **προσώπου** **ασεβών**
 shelter me! even from the face of the impious
των ταλαιπωρησάντων **με** **οι** **εχθροί** **μου** **την ψυχήν** **μου**
 ones causing misery for me. My enemies my soul

περιέσχον **17.10** **το στέαρ** **αυτών** **συνέκλεισαν**
 compass. in their own fat They are enclosed;

το στόμα **αυτών** **ελάλησεν** **υπερηφανίαν** **17.11** **εκβαλόντες** **με**
 their mouth speaks pride. They are casting me out

νυνί **περικύκλωσάν** **με** **τους** **οφθαλμούς** **αυτών** **έθεντο**
 now; they surrounded me; their eyes set

εκκλίνει **εν** **τη** **γη** **17.12** **υπέλαβόν** **με** **ωσει** **λέων** **έτοιμος**
 to turn me to the ground. they undertook me As a lion prepared

εις **θήραν** **και** **ωσει** **σκύμνος** **οίκων** **εν** **αποκρύφους** **17.13**
 for a hunt, and as a cub living in concealment.

ανάστηθι **κύριε** **πρόφθασον** **αυτούς** **και** **υποσκέλισον**
 Rise up, O LORD! Be there beforehand with them, and trip

αυτούς **ρύσαι** **την ψυχήν** **μου** **από** **ασεβούς** **ρομφαίαν** **σου**
 them! Rescue my soul from the impious by your broadsword!

17.14 **από** **εχθρών** **της χειρός** **σου** **κύριε** **από** **ολίγων** **από**
 From the enemies by your hand, O LORD; from the few of

γης **διαμέρισον** **αυτούς** **εν** **τη ζωή** **αυτών** **και**
 the earth; divide them in their life. And

των κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν

of your things being hidden was filled their belly;

ἐχορτάσθησαν υἱὸν καὶ ἀφήκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς

they were filled of sons, and they leave the remnants to

νηπίοις αὐτῶν **17.15** ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ οφθήσομαι

their infants. But I in righteousness shall appear

τῷ προσώπῳ σου χορτασθήσομαι ἐν τῷ οφθῆναί μοι

in front of you. I shall be filled in appearing to me

τὴν δόξαν σου **18.1** ἀγαπήσω σε κύριε ἰσχύς μου **18.2**

your glory. I shall love you, O LORD, of my strength.

κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ρύστης μου

The LORD is my firmament, and my refuge, and my rescuer.

ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν

My God is my helper, and I will hope upon him;

υπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ

my defender and horn of my deliverance, and

ἀντιλήπτωρ μου **18.3** αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον καὶ

my shielder. In praising, I will call upon the LORD; and

ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι **18.4** περιέσχον με ὠδίνες

from my enemies I shall be delivered. compassed me Pangs

θανάτου καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με **18.5** ὠδίνες

of death, and rushing streams of lawlessness disturbed me. Pangs

ἄδου περιεκύκλωσάν με προέφθασάν με παγίδες θανάτου

of Hades surrounded me; anticipated me snares of death.

18.6 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ

And in my being afflicted I called upon the LORD, and

πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα ἤκουσεν ἐκ ναοῦ

to my God I cried out. He heard from out of temple

αγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ

his holy my voice, and my cry before him

εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ **18.7** καὶ ἐσαλεύθη καὶ

shall enter into his ears. And it was shaken; and

ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων

trembling took place on the earth; and the foundations of the mountains

ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς

were disturbed and shaken; for was provoked to anger by them

ὁ θεός **18.8** ἀνέβη καπνός ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ

God. ascended Smoke in his anger, and fire from

προσώπου αὐτοῦ καταφλεγθήσεται ἄνθρακες ἀνήφθησαν

in front of him. shall be ignited Coals; they were lit

ἀπ' αὐτοῦ **18.9** καὶ ἐκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη καὶ

by him. And he leaned the heavens, and came down, and

γνόφος υπό τους πόδας αυτού **18.10** και επέβη επί
 dimness was under his feet. And he mounted upon
 χερουβίμ και επετάσθη επετάσθη επί πτερύγων ανέμων
 cherubim, and he spread out; he spread out upon wings of winds.

18.11 και έθετο σκότος αποκρυφήν αυτού κύκλω αυτού
 And he established darkness for his concealment. Round about him

η σκηνή αυτού σκοτεινόν ύδωρ εν νεφέλαις αέρων **18.12**
 was his tent; dark water in clouds of air.
 από της τηλαυγήσεως ενώπιον αυτού αι νεφέλαι διήλθον
 From the radiance of his presence the clouds went by;

χάλαζα και άνθρακες πυρός **18.13** και εβρόντησεν εξ
 hail and coals of fire. And thundered from out of

ουρανού κύριος και ο ύψιστος έδωκε φωνήν αυτού **18.14**
 heaven the LORD, and the highest uttered his voice.

και εξαπέστειλε βέλη και εσκόρπισεν αυτούς και
 And he sent out arrows, and dispersed them; and

αστραπάς επλήθυνε και συνετάραξεν αυτούς **18.15** και
 lightnings he multiplied, and disturbed them. And

ώφθησαν αι πηγαί των υδάτων και ανεκαλύφθη τα
 appeared the springs of waters; and were uncovered the

θεμέλια της οικουμένης από επιτιμήσεώς σου κύριε από
 foundations of the inhabitable world from your reproach, O LORD, from

εμπνεύσεως πνεύματος οργής σου **18.16** εξαπέστειλεν εξ
 the blasting breath of your anger. He sent from

ύψους και έλαβέ με προσελάβετό με εξ υδάτων πολλών
 the height, and he took me; he took me to himself from out of waters many.

18.17 ρύσεται με εξ εχθρών μου δυνατών και εκ των
 He will rescue me from enemies my mighty, and from the ones

μισούντων με ότι εστερεώθησαν υπέρ εμέ **18.18**
 detesting me; for they are more solidified than me.

προέφθασάν με εν ημέρα κακώσεώς μου και
 They went before me in the day of my ill-treatment, and

εγένετο κύριος αντιστήριγμά μου **18.19** και εξήγαγέ με εις
 the LORD became my support. And he brought me into

πλατυσμόν ρύσεται με ότι ηθέλησέ με **18.20** και
 an enlargement. He shall rescue me, for he wanted me. And

ανταποδώσει μοι κύριος κατά την δικαιοσύνην μου και
 shall recompense to me the LORD according to my righteousness; even

κατά την καθαριότητα των χειρών μου ανταποδώσει μοι
 according to the cleanliness of my hands he will recompense to me.

18.21 **ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ**
 For I guarded the ways of the LORD, and did not impiously depart from
τοῦ θεοῦ μου **18.22 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν**
 my God. For all his judgments are before
μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ
 me; and his ordinances did not leave from me.
18.23 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ
 And I will be unblemished with him; and I shall guard myself from
τῆς ανομίας μου **18.24 καὶ ανταποδώσει μοι κύριος κατὰ**
 my lawlessness. And shall recompense to me the LORD according to
τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
 my righteousness, and according to the cleanliness
τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **18.25 μετὰ**
 of my hands before his eyes. With
οσίου ὅσιος ἔση καὶ μετὰ ἀνδρός αἰθίου αἰθίος ἔση **18.26**
 the sacred you shall be sacred; and with man the innocent you shall be innocent;
καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτός ἔση καὶ μετὰ στρεβλοῦ
 and with the choice one, you will be choice; and with the crooked
διαστρέψεις **18.27 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ**
 you shall turn aside from. For you people the humble will deliver, and
ὀφθαλμοὺς υπερηφάνων ταπεινώσεις **18.28 ὅτι σὺ φωτιεῖς**
 the eyes of the proud you will humble. For you shall light
λύχνον μου κύριε ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου **18.29**
 my lamp, O LORD my God; you shall lighten my darkness.
ὅτι ἐν σοὶ ρυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου
 For by you I shall be rescued from the band of marauders; and by my God
υπερβήσομαι τείχος **18.30 ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδός αὐτοῦ**
 I shall pass over the wall. My God -- unblemished is his way.
τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα υπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων
 The oracles of the LORD are tried by fire. He is a defender of all
τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν **18.31 ὅτι τις θεός πάρεξ τοῦ**
 the ones hoping upon him. For who is God besides the
κυρίου ἢ τις θεός πλην τοῦ θεοῦ ἡμῶν **18.32 ὁ θεός ὁ**
 LORD? Or who is God besides our God? God is the
περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου
 one girding me with power, and makes unblemished my way;
18.33 ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου καὶ
 the one readying my feet as a stag, and
ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἱστῶν με **18.34 διδάσκων χεῖράς μου εἰς**
 upon the high places setting me; teaching my hands for

πόλεμον και έθου τόξον χαλκούν τους βραχίονάς μου 18.35

war; and you made as the bow of brass my arms;

και έδωκάς μοι υπερασπισμόν σωτηρίας και η δεξιά σου

and you gave to me a shielding deliverance; and your right hand

αντελάβετό μου και η παιδεία σου ανώρθωσε με εις τέλος

takes hold of me; and your instruction re-erects me unto the end;

και η παιδεία σου αυτή με διδάξει 18.36 επλάτυνας

and your instruction itself teaches me. You widened

τα διαβήματά μου υποκάτω μου και ουκ ησθένησε

my footsteps underneath me, and weakened not

τα ίχνη μου 18.37 καταδιώξω τους εχθρούς μου και

my soles. I shall pursue my enemies and

καταλήψομαι αυτούς και ουκ αποστραφήσομαι έως αν

overtake them; and I will not return until whenever

εκλείπωσιν 18.38 εκθλίψω αυτούς και ου μη δύνωνται

they should cease. I shall squeeze them, and in no way should they be able

στήναι πεσούνται υπό τους πόδας μου 18.39 και περιέζωσάς

to stand; they shall fall under my feet. And you girded

με δύναμιν εις πόλεμον συνεπόδισας πάντας τους

me in power for war; you bound hand and foot all the ones

επανισταμένους επ' εμέ υποκάτω μου 18.40 και

rising up against me underneath me. And

τους εχθρούς μου έδωκάς μοι νώτον και τους μισούντάς με

of my enemies you gave to me the back; and the ones detesting me

εξωλόθρευσας 18.41 εκέκραξαν και ουκ ην ο σώζων προς

you utterly destroyed. They cried out and there was no one delivering to

κύριον και ουκ εισήκουεν αυτών 18.42 και

the LORD, and he did not hear them. And

λεπτυνώ αυτούς ωσει χουν κατά πρόσωπον ανέμου ως

I will make them as fine as dust against the face of the wind; as

πηλόν πλατειών λεανώ αυτούς 18.43 ρύσαι με εξ

mud in the squares I will grind them. You shall rescue me from

αντιλογίας λαού καταστήσεις με εις κεφαλήν εθνών λαός

a dispute of people; you shall place me at the head of nations; a people

ον ουκ έγνων εδούλευσέ μοι 18.44 εις ακοήν ωτίου

whom I knew not shall serve to me; in the hearing of the ear

υπήκουσέ μοι υιοί αλλότριοι εψεύσαντό μοι 18.45 υιοί

they obeyed me. sons Alien lied to me. sons

αλλότριοι επαλαιώθησαν και εχώλανε από

Alien grew old and became lame from

των τρίβων αυτών **18.46** ζή κύριος και ευλογητός ο θεός και
 their paths. The LORD lives, and blessed is God, and
 υψωθήτω ο θεός της σωτηρίας μου **18.47** ο θεός ο διδούς
 is raised up high the God of my deliverance. The God, the one granting
 εκδικήσεις εμοί και υποτάξας λαούς υπ' εμέ **18.48**
 acts of vengeance to me, and submitting peoples under me;
 ο ρύστης μου εξ εχθρών μου οργίλων από των
 my rescuer from my enemies prone to anger. from the ones
 επανισταμένων επ' εμέ υψώσεις με από ανδρός αδίκου
 rising up against me You raised me up high; from man the unjust
 ρύση με **18.49** διά τούτο εξομολογήσομαι σοι εν
 you shall rescue me. On account of this I shall make acknowledgment to you among
 έθνεσι κύριε και τω ονόματί σου ψαλώ **18.50** μεγαλύνων
 the nations, O LORD, and to your name I shall strum; the one magnifying
 τας σωτηρίας του βασιλέως και ποιών έλεος τω
 the deliverance of the king; and appointing mercy to
 χριστώ αυτού τω Δαβίδ και τω σπέρματι αυτού έως
 his anointed one, to David and to his seed unto
 αιώνος **19.1** οι ουρανοί διηγούνται δόξαν θεού ποιήσιν δε
 the eon. The heavens describe the glory of God, the making and
 χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα **19.2** ημέρα τη
 of his hands announces the firmament. Day to
 ημέρα ερεύγεται ρήμα και νύξ νυκτί αναγγέλλει γνώσιν
 day bubbles up a saying; and night unto night announces knowledge.
19.3 ουκ εισί λαλιαί ουδέ λόγοι ων ουχί ακούονται
 There are no speeches nor words which are not heard
 αι φωναί αυτών **19.4** εις πάσαν την γην εξήλθεν
 their voices. Into all the earth went forth
 ο φθόγγος αυτών και εις τα πέρατα της οικουμένης
 their knell; and unto the ends of the inhabitable world
 τα ρήματα αυτών εν τω ηλίω έθετο το σκηνωμα αυτού **19.5**
 their words. in the sun He put his tent.
 και αυτός ως νυμφίος εκπορευόμενος εκ παστού αυτού
 And he, as a groom going forth from out of his nuptial chamber,
 αγαλλιάσεται ως γίγας δραμείν οδόν **19.6** απ' άκρου
 shall exult as a giant running a journey. From one tip
 του ουρανού η έξοδος αυτού και το κατάντημα αυτού έως
 of heaven is his exiting, and his arrival unto
 άκρου του ουρανού και ουκ έστιν ος αποκρυβήσεται
 the other tip of heaven; and there is not one who shall be concealed

της θερμης αυτού **19.7** ο νόμος του κυρίου άμωμος
 from his heat. The law of the lord is unblemished,
 επιστρέφων ψυχάς η μαρτύρια κυρίου πιστή σοφίζουσα
 turning souls. The witness of the LORD is trustworthy, making wise
 νήπια **19.8** τα δικαιώματα κυρίου ευθέα ευφραίνοντα
 the infants. The ordinances of the LORD are straight, making glad
 καρδίαν η εντολή κυρίου τηλαυγής φωτίζουσα
 the heart. The commandment of the LORD is radiant, giving light
 οφθαλμούς **19.9** ο φόβος κυρίου αγνός διαμένων εις
 to the eyes. The fear of the LORD is pure, abiding into
 αιώνα αιώνος τα κρίματα κυρίου αληθινά δεδικαιωμένα
 the eon of the eon. The judgments of the LORD are true, doing justice
 επί το αυτό **19.10** επιθυμητά υπέρ χρυσίον και λίθον τίμιον
 to the same; desirable above gold, and stone precious
 πολύν και γλυκύτερα υπέρ μέλι και κηρίον **19.11** και γαρ
 much, and sweeter above honey and the honeycomb. For also
 ο δούλός σου φυλάσσει αυτά εν τω φυλάσσειν αυτά
 your servant guards them; in the guarding of them
 ανταπόδοσις πολλή **19.12** παραπτώματα τις συνήσει εκ
 reward there is great. his transgressions Who shall perceive? From out of
 των κρυφίων μου κάθαρισόν με **19.13** και από αλλοτρίων
 my private transgressions cleanse me! And from the aliens
 φείσαι του δούλου σου εάν μη μου κατακυριεύσωσι
 spare your servant! If they should not dominate me,
 τότε άμωμος έσομαι και καθαρισθήσομαι από αμαρτίας
 then I will be unblemished, and I shall be cleansed of sin
 μεγάλης **19.14** και έσονται εις ευδοκίαν το λόγια
 great. And will be for benevolence the oracles
 του στόματός μου και η μελέτη της καρδιάς μου ενώπιόν
 of my mouth, and the meditation of my heart before
 σου διαπαντός κύριε βοηθέ μου και λυτρωτά μου **20.1**
 you always, O LORD, my helper and the one ransoming me.
 επακούσαι σου κύριος εν ημέρα θλίψεως υπερασπίσαι σου
 Let heed you the LORD in the day of affliction! Let shield you
 το όνομα του θεού Ιακώβ **20.2** εξαποστείλαι σοι βοήθειαν
 the name of the God of Jacob. May he send to you help
 εξ αγίου και εκ Σιών αντιλάβοιτό σου **20.3** μνησθείη
 from the holy place, and from Zion may he assist you. May be remembered
 πάσης θυσίας σου και το ολοκαύτωμά σου πιανάτω **20.4**
 every sacrifice of yours, and your whole burnt-offering let him fatten!

δωή σοι κύριος κατά την καρδίαν σου και πάσαν

May give to you the LORD according to your heart, and all

την βουλήν σου πληρώσαι 20.5 αγαλλιασόμεθα επί

your plans fulfill. We will exult over

τω σωτηρίω σου και εν ονόματι κυρίου θεού ημών

your deliverance; and in the name of the LORD our God

μεγαλυνθησόμεθα πληρώσαι κύριος πάντα

we will be magnified. May the LORD fill all

τα αιτήματά σου 20.6 νυν έγνων ότι έσωσε κύριος

your requests. Now I knew that the LORD delivered

τον χριστόν αυτού επακούσεται αυτού εξ ουρανού

his anointed one; he shall heed him from out of heaven

αγίου αυτού εν δυναστείαις η σωτηρία της δεξιάς αυτού

his holy. By dominations is the deliverance of his right hand.

20.7 ούτοι εν άρμασι και ούτοι εν ίπποις ημείς δε εν

These in chariots, and these in horses -- but we in

ονόματι κυρίου θεού ημών επικαλεσόμεθα 20.8 αυτοί

the name of the LORD our God shall call. They

συνεποδίσθησαν και έπεσον ημείς δε ανέστημεν και

are bound hand and foot, and they fall; but we rose up and

ανωρθώθημεν 20.9 κύριε σώσον τον βασιλέα και

were re-erected. O LORD, preserve the king, and

επάκουσον ημών εν η αν ημέρα επικαλεσώμεθά σε 21.1

heed us in what ever day we should call upon you!

κύριε εν τη δυνάμει σου ευφρανθήσεται ο βασιλεύς και

O LORD, in your power shall be glad the king; and

επί τω σωτηρίω σου αγαλλιάσεται σφόδρα 21.2 την

over your deliverance he shall exult exceedingly. The

επιθυμίαν της καρδιάς αυτού έδωκας αυτώ και την δέησιν

desire of his heart you gave to him; and the supplication

των χειλέων αυτού ουκ εστέρησας αυτόν 21.3 ότι

of his lips you did not deprive him. For

προέφθασας αυτόν εν ευλογίαις χρηστότητος έθηκας επί

you were beforehand with him in blessings of graciousness. You put upon

την κεφαλήν αυτού στέφανον εκ λίθου τιμίου 21.4 ζωήν

his head a crown of stone precious. life

ητήσατό σε και έδωκας αυτώ μακρότητα ημερών εις

He asked of you, and you gave to him duration of days, into

αιώνα αιώνος 21.5 μεγάλη η δόξα αυτού εν

the eon of the eon. is great His glory in

τω σωτηρίω σου δόξαν και μεγαλοπρέπειαν επιθήσεις επ'

your deliverance; glory and majesty you shall place upon

αυτόν 21.6 ότι δώσειςι αυτό εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος
him. For you shall give to him a blessing into the eon of the eon;

ευφρανείς αυτόν ἐν χαρὰ μετὰ τοῦ προσώπου σου 21.7 ότι
you shall gladden him with joy with your countenance. For

ὁ βασιλεύς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ
the king hopes upon the LORD, and in the mercy of the

υψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ 21.8 ευρεθείῃ ἡ χεὶρ σου πᾶσι
highest in no way shall he be shaken. May be found your hand by all

τοῖς ἐχθροῖς σου ἡ δεξιὰ σου εὗροι πάντα τοὺς
your enemies; your right hand may be found by all the

μισούντάς σε 21.9 ότι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός
ones detesting you. For you shall put them as an oven of fire

εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ
in the time of your person; the LORD in his anger

συνταράξει αὐτούς καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ 21.10
disturbs them, and shall devour them fire.

τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολείς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
their fruit from the earth You shall destroy; and their seed

ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων 21.11 ότι ἐκλιναν εἰς σε κακά
from the sons of men. For they leaned to you bad things,

διελογίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι 21.12 ότι
they argued over plans which in no way might they be able to establish. For

θήσεις αὐτούς νώτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις
you shall put of them their back among your residue; you shall prepare

τὸ πρόσωπον αὐτῶν 21.13 υψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου
their front. Be raised up high, O LORD, in your power!

ἄσομεν καὶ ψαλούμεν τὰς δυναστείας σου 22.1 ὁ θεός
We shall sing and strum of your dominations. O God,

ὁ θεός μου πρόσχες μοι ἵνατί ἐγκατέλιπές με μακράν ἀπὸ
my God, take heed to me! Why did you abandon me? are far from

τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου 22.2
my deliverance The words of my transgressions.

ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ καὶ
My God, I shall cry out by day, and you do not hear; and

νυκτός καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί 22.3 σὺ δὲ ἐν
by night and it shall not be accounted for thoughtlessness to me. But you in

αγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ 22.4 ἐπὶ σοὶ
the holy place dwell, the high praise of Israel. Upon you

ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς 22.5
hoped our fathers; they hoped, and you rescued them.

προς σε εκέκραζαν και εσώθησαν επί σοι ήλπισαν και

To you they cried out, and they were delivered; upon you they hoped, and

ου κατησχύνθησαν 22.6 εγώ δε ειμι σκώληξ και ουκ

they were not disgraced. But I am a worm, and not

άνθρωπος όνειδος ανθρωπων και εξουθένημα λαού 22.7

a man; the scorn of men, and a contemptible thing of people.

πάντες οι θεωρούντές με εξεμυκτήρισαν με ελάλησαν εν

All the ones viewing me derided me; they speak with

χείλεσιν εκίνησάν κεφαλήν 22.8 ήλπισεν επί κύριον

their lips, they shook their head, saying, He hoped upon the LORD,

ρυσάσθω αυτόν σωσάτω αυτόν ότι θέλει αυτόν 22.9 ότι συ

let him rescue him! Let him deliver him! for he desired him. For you

ει ο εκσπάσας με εκ γαστρός η ελπίς μου από μαστών

are the one pulling me from the womb; my hope from the breasts

της μητρός μου 22.10 επί σε επερρίφην εκ μήτρας εκ

of my mother. upon you I was cast from the womb; from out of

κοιλίας μητρός μου θεός μου ει συ 22.11 μη αποστής απ'

the belly of my mother my God you are. Do not separate from

εμού ότι θλίψις εγγύς ότι ουκ έστιν ο βοηθών μοι 22.12

me, for affliction is near, for there is no one helping me.

περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί τάυροι πίονες περιέσχον

surround me calves Many; bulls hearty compass

με 22.13 ηνοιζαν επ' εμέ το στόμα αυτών ως λέων αρπαζών

me. They opened against me their mouths, as a lion snatching away

και ωρυόμενος 22.14 ωσει ύδωρ εξεχύθη και διεσκορπίσθη

and roaring. As water was poured out, even were dispersed

πάντα τα οστά μου εγενήθη η καρδιά μου ωσει κηρός

all my bones; became my heart as beeswax

τηκόμενος εν μέσω της κοιλίας μου 22.15 εξηράνθη ως

melting away in the midst of my belly. was dried as

όστρακον η ισχύς μου και η γλώσσά μου κεκόλληται τω

a potsherd My strength, and my tongue cleaves to

λάρυγγί μου και εις χουν θανάτου κατήγαγές με 22.16 ότι

my throat. And to the dust of death you led me. For

εκύκλωσάν με κύνες πολλοί συναγωγή πονηρευομένων

encircled me dogs many; the gathering of the ones acting wicked

περιέσχον με ώρυξαν χείράς μου και πόδας μου 22.17

compass me. They dug into my hands and my feet.

εξηρίθμησαν πάντα τα οστά μου αυτοί δε κατενόησαν και

They counted out all my bones, and they contemplated and

επείδόν με 22.18 διεμερίσαντο τα ιμάτιά μου εαυτοίς και επί
 looked upon me. They divided into parts my garments to themselves; and over
τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον 22.19 συ δε κύριε
 my clothes they cast a lot. But you, O LORD,
μη μακρύνης την βοήθειάν σου απ' εμού εις
 should not be far your help from me; to
την αντίληψίν μου πρόσχες 22.20 ρύσαι από ρομφαίας
 my assistance take heed! Rescue from the broadsword
την ψυχήν μου και εκ χειρός κυνός την μονογενή μου 22.21
 my soul, and from the hand of the dog my only child!
σώσόν με εκ στόματος λέοντος και από κεράτων
 Deliver me from the mouth of the lion, and from the horns
μονοκερώτων την ταπείνωσίν μου 22.22 διηγήσομαι
 of the unicorns of my humiliation! I shall describe
το όνομά σου τοις αδελφοίς μου εν μέσω εκκλησίας
 your name to my brethren; in the midst of the assembly
υμνήσω σε 22.23 οι φοβούμενοι τον κύριον αινέσατε
 I will praise you. O ones fearing the LORD -- praise
αυτόν άπαν το σπέρμα Ιακώβ δοξάσατε αυτόν
 him! All together, O seed of Jacob, glorify him!
φοβηθήτω δη απ' αυτού άπαν το σπέρμα Ισραήλ 22.24 ότι
 Fear indeed of him all together, O seed of Israel! For
ουκ εξουδένωσεν ουδέ προσώχθισε τη δεήσει του πτωχού
 he did not treat with contempt, nor loath the supplication of the poor,
ουδέ απέστρεψε το πρόσωπον αυτού απ' εμού και εν
 nor turned his face from me. And in
τω κεκραγέναι με προς αυτόν εισήκουσέ μου 22.25 παρά
 my crying out to him, he heard me. is about
σου ο έπαινός μου εν εκκλησία μεγάλη εξομολογήσομαί
 you My high praise. In assembly the great I shall confess
σοι τας ευχάς μου αποδώσω ενώπιον των φοβουμένων
 to you. My vows I shall render in the presence of the ones fearing
αυτόν 22.26 φάγονται πένητες και εμπλησθήσονται και
 him. shall eat The needy and shall be filled up; and
αινέσουσι κύριον οι εκζητούντες αυτόν ζήσονται
 shall praise the LORD the ones seeking him; shall live
αι καρδίαι αυτών εις αιώνα αιώνος 22.27 μνησθήσονται και
 their hearts into the eon of the eon. shall remember and
επιστραφήσονται προς κύριον πάντα τα πέρατα της γης
 shall turn to the LORD All the ones at the ends of the earth;
και προσκυνήσουσιν ενώπιον αυτού πάσαι αι πατριά των
 and shall do obeisance before him all the families of the

εθνών 22.28 **ὅτι του κυρίου η βασιλεία και αυτός δεσπόζει**
 nations. For of the LORD is the kingdom; and he is master
των εθνών 22.29 **έφαγον και προσεκύνησαν πάντες οι πίονες**
 of the nations. ate and did obeisance All the hearty
της γης ενώπιον αυτού προπεσούνται πάντες οι
 of the earth; before him fell down all the ones
καταβαίνοντες εις την γην και η ψυχή μου αυτώ ζη 22.30
 going down into the earth. And my soul lives for him.
και το σπέρμα μου δουλεύσει αυτώ αναγγελήσεται τω
 And my seed shall serve to him. shall be announced to the
κυρίω γενεά η ερχομένη 22.31 και αναγγελοῦσι
 LORD The generation coming. And they shall announce
την δικαιοσύνην αυτού λαώ τω τεχθησομένω ον
 his righteousness to a people, to the one being born, whom
εποίησεν ο κύριος 23.1 κύριος ποιμαίνει με και ουδέν
 made the LORD. The LORD tends me, and not one thing
με υστερήσει 23.2 εις τόπον χλόης εκεί με κατεσκήνωσεν
 lacks for me. In the place of tender shoots, there he encamped me.
επί ύδατος αναπαύσεως εξέθρεψέ με 23.3 την ψυχήν μου
 At the water of rest, he nourished me. my life
επέστρεψεν ωδήγησέ με επί τρίβους δικαιοσύνης ένεκεν
 He returned; he guided me upon roads of righteousness because of
του ονόματος αυτού 23.4 εάν γαρ και πορευθώ εν μέσω
 his name. For if even I should go in the midst
σκιάς θανάτου ου φοβηθήσομαι κακά ότι συ μετ'
 of the shadow of death, I shall not be afraid of evils, for you with
εμού ει η ράβδος σου και η βακτηρία σου αύταί
 me are. Your rod and your staff, they
με παρεκάλεσαν 23.5 ητοίμασας ενώπιόν μου τράπεζαν
 comfort me. You prepared before me a table,
εξεναντίας των θλιβόντων με ελίπανας εν ελαίω
 right opposite the ones afflicting me. You anointed with oil
την κεφαλήν μου και το ποτήριόν σου μεθύσκον με ωσει
 my head, and your cup is intoxicating me as
κράτιστον 23.6 και το έλεός σου καταδιώξει με πάσας τας
 most excellent. And your mercy pursues me all the
ημέρας της ζωής μου και το κατοικείν με εν οίκω κυρίου
 days of my life; and my dwelling is in the house of the LORD
εις μακρότητα ημερών 24.1 του κυρίου η γη και το
 for duration of days. is of the LORD The earth, and the

πλήρωμα αυτής η **οικουμένη** και **πάντες** οι **κατοικούντες**
fullness of it; the inhabitable world, and all the ones dwelling

εν αυτή **24.2** **αυτός** **επί** **θαλασσών** **εθεμελίωσεν** αυτήν και
in it. He upon seas founded it; and

επί **ποταμών** **ητοίμασεν** αυτήν **24.3** **τις** **αναβήσεται** εις το
upon rivers he prepared it. Who shall ascend into the

όρος του κυρίου η **τις** **στήσεται** εν **τόπω** **αγίω** αυτού **24.4**
mountain of the LORD, or who shall stand in place his holy?

αθώος **χερσί** και **καθαρός** τη **καρδιά** **ος** **ουκ** **έλαβεν** **επί**
Innocent hands and a pure heart, who did not take hold upon

ματαίω **την** **ψυχήν** αυτού και **ουκ** **ώμοσεν** **επί** **δόλω** **τω**
vain things for his soul, and did not swear by an oath with treachery against

πλησίον αυτού **24.5** **ούτος** **λήψεται** **ευλογία**ν **παρά** κυρίου
his neighbor. This one shall receive a blessing by the LORD,

και **ελεημοσύνην** **παρά** **θεού** **σωτήρος** αυτού **24.6** **αύτη** η
and charity from God his deliverer. This is the

γενεά **ζητούντων** τον **κύριον** **ζητούντων** το **πρόσωπον** του
generation seeking the LORD, seeking the face of the

θεού **Ιακώβ** **24.7** **άρατε** **πύλας** οι **άρχοντες** υμών και
God of Jacob. Let lift the gates your rulers! and

επάρθητε **πύλαι** **αιώνιοι** και **εισελεύσεται** ο **βασιλεύς**
let be lifted up gates the eternal! and shall enter the king

της **δόξης** **24.8** **τις** **εστιν** **ούτος** ο **βασιλεύς** **της** **δόξης** **κύριος**
of glory. Who is this king of glory? The LORD,

κραταιός και **δυνατός** **κύριος** **δυνατός** εν **πολέμω** **24.9**
fortified and mighty; the LORD mighty in battle.

άρατε **πύλας** οι **άρχοντες** υμών και **επάρθητε** **πύλαι** **αιώνιοι**
Let lift the gates your rulers! and let be lifted up gates the eternal!

και **εισελεύσεται** ο **βασιλεύς** **της** **δόξης** **24.10** **τις** **εστιν** **ούτος**
and shall enter the king of glory. Who is this

ο **βασιλεύς** **της** **δόξης** **κύριος** των **δυνάμεων** **αυτός** **εστιν** ο
king of glory? The LORD of the forces, he is the

βασιλεύς **της** **δόξης** **25.1** **προς** **σε** **κύριε** **ήρα** **την** **ψυχήν** μου
king of glory. To you, O LORD, I lifted up my soul.

25.2 **ο** **θεός** μου **επί** **σοι** **πέποιθα** **μη** **καταισχυνθείην** εις
O my God, upon you I have yielded. May I not be disgraced into

τον **αιώνα** **μηδέ** **καταγελάσασάν** **με** **οι** **εχθροί** μου **25.3**
the eon; nor let ridicule me my enemies!

και **γαρ** **πάντες** **οι** **υπομένοντές** **σε** **ου** **μη** **καταισχυνθώσιν**
For all the ones remaining with you in no way shall be disgraced.

αισχυνθήτωσαν οι ανομούντες διακενής 25.4 τας οδούς σου
 Let be ashamed the ones acting lawlessly without cause! Your ways,

κύριε γνώρισόν μοι και τας τρίβους σου δίδαζόν με 25.5
 O LORD, make known to me! and your paths teach me!

οδήγησόν με επί την αλήθειάν σου και δίδαζόν με ότι συ
 Guide me with your truth! and teach me that you
ει ο θεός ο σωτήρ μου και σε υπέμεινα όλην την ημέραν
 are God my deliverer! and I waited on you all the day.

25.6 μνήσθητι των οικτιρμών σου κύριε και τα ελέη σου
 Remember your compassions, O LORD, and your mercies!

ότι από του αιώνός εισιν 25.7 αμαρτίας νεότητός μου και
 for from the eon they are. the sins of my youth and
αγνοίας μου μη μνησθής κατά το έλεός σου μνήσθητί
 my ignorance Do not remember! but according to your mercy mention

μου συ ένεκεν της χρηστότητός σου κύριε 25.8 χρηστός
 me to yourself, because of your graciousness, O LORD! Gracious
και ευθής ο κύριος διά τούτο νομοθετήσει
 and upright is the LORD; because of this he shall establish law

αμαρτάνοντας εν οδώ 25.9 οδηγήσει πραείς εν κρίσει
 for ones sinning in the way. He shall guide the gentle in judgment;

διδάξει πραείς οδούς αυτού 25.10 πάσαι αι οδοί κυρίου
 he shall teach the gentle his ways. All the ways of the LORD
έλεος και αλήθεια τοις εκζητούσι την διαθήκην αυτού
 are mercy and truth to the ones seeking his covenant

και τα μαρτύρια αυτού 25.11 ένεκεν του ονόματός σου κύριε
 and his testimonies. Because of your name, O LORD,

και ιλάσθητι τη αμαρτία μου πολλή γαρ εστι 25.12 τις εστιν
 atone my sin! great for it is. Who is

άνθρωπος ο φοβούμενος τον κύριον νομοθετήσει αυτώ εν
 the man fearing the LORD? He shall establish law to him in

οδώ η ηρετίσατο 25.13 η ψυχή αυτού εν αγαθοίς
 the way, which he took up. His soul in good things

αυλισθήσεται και το σπέρμα αυτού κληρονομήσει γην
 shall be lodged, and his seed shall inherit the earth.

25.14 κραταίωμα κύριος των φοβουμένων αυτόν και
 The LORD is a fortification of the ones fearing him; and

η διαθήκη αυτού δηλώσει αυτοίς 25.15 οι οφθαλμοί μου
 his covenant he manifested to them. My eyes

διαπαντός προς τον κύριον ότι αυτός εκσπάσει εκ παγίδος
 are always towards the LORD, for he shall pull out from the snare

τους πόδας μου **25.16** επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με
my feet. Look upon me and have mercy on me!

ότι μονογενής και πτωχός ειμι εγώ **25.17** αι θλίψεις
for an only child and poor am I. The afflictions
της καρδιάς μου επληθύνθησαν εκ των αναγκών μου
of my heart were multiplied; from out of my necessities

εξάγαγέ με **25.18** ίδε την ταπείνωσίν μου και τον κόπον μου
lead me! Behold my humiliation and my toil,

και άφες πάσας τας αμαρτίας μου **25.19** ίδε
and forgive all my sins! Behold
τους εχθρούς μου ότι επληθύνθησαν και μίσος άδικον
my enemies! for they were multiplied, and hatred with unjust

εμίσησάν με **25.20** φύλαξον την ψυχήν μου και ρύσαι με
they detested me. Guard my soul, and rescue me!

μη καταισχυνθείην ότι ήλπισα επί σε **25.21** άκακοι και
May I not be disgraced, for I hoped upon you. The guileless and

ευθείς εκολλώντό μοι ότι υπέμεινά σε κύριε **25.22**
the upright cleave to me; for I remained with you, O LORD.

λύτρωσαι ο θεός τον Ισραήλ εκ πασών των θλίψεων αυτού
Ransom, O God, Israel from all his afflictions!

26.1 κρίνόν με κύριε ότι εγώ εν ακακία μου επορεύθην και
Judge me, O LORD! for I in my innocence went, and

επί τω κυρίω ελπίζων ου μη ασθενήσω **26.2** δοκίμασόν με
upon the LORD hoping. In no way should I weaken. Try me,

κύριε και πείρασόν με πύρωσον τους νεφρούς μου και
O LORD, and test me! Set on fire my kidneys and

την καρδίαν μου **26.3** ότι το έλεός σου κατέναντι
my heart! For your mercy before

των οφθαλμών μου εστί και ευηρέστησα εν τη αληθεία σου
my eyes is; and I was well-pleased in your truth.

26.4 ουκ εκάθισα μετά συνεδρίου ματαιότητος και μετά
I sat not with the sanhedrin of folly; and with

παρανομούντων ου μη εισέλθω **26.5** εμίσησα εκκλησίαν
ones acting unlawfully in no way shall I enter. I detested the assembly

πονηρευομένων και μετά ασεβών ου μη καθίσω **26.6**
of ones doing wickedness; and with the impious in no way shall I sit.

νίψομαι εν αθώοις τας χείράς μου και κυκλώσω
I shall wash in innocent things my hands, and I shall encircle

το θυσιαστήριόν σου κύριε **26.7** του ακούσαι με φωνής
your altar, O LORD, to hear my voice

αινέσεώς σου και διηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσιά σου
of praise of you, and to describe all your wonders.

26.8 κύριε ηγάπησα ευπρέπειαν οίκου σου και τόπον
O LORD, I loved the beauty of your house, and the place

σκηνώματος δόξης σου **26.9** μη συναπολέσης μετά
of the tent of your glory. You should not destroy together with

ασεβών την ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων
the impious my soul, nor with the men of blood

την ζωήν μου **26.10** ων εν χερσίν αι ανομίαι η δεξιά αυτών
my life, in whose hands are lawless deeds, and their right hand

επλήσθη δώρων **26.11** εγώ δε εν ακακία μου επορεύθην
was filled of bribes. But I in my innocence was gone.

λύτρωσαί με και ελέησόν με **26.12** ο πους μου έστη εν
Ransom me, and show mercy on me! My foot stands in

ευθύτητι εν εκκλησίαις ευλογήσω σε κύριε **27.1** κύριος
straightness. In the assemblies I shall bless you, O LORD. The LORD

φωτισμός μου και σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι κύριος
is my illumination and my deliverer, in whom shall I fear? The LORD

υπερασπιστής της ζωής μου από τίνος δειλιάσω **27.2** εν τω
is the defender of my life, from whom shall I be timid? In the

εγγίζειν επ' εμέ κακούντας του φαγείν τας σάρκας μου
approaching against me by the ones inflicting evil to devour my flesh,

οι θλίβοντές με και οι εχθροί μου αυτοί ησθένησαν και
the ones afflicting me, and my enemies, they weakened and

έπεσον **27.3** εάν παρατάξεται επ' εμέ παρεμβολή ου
fell. If should deploy against me a camp, shall not

φοβηθήσεται η καρδιά μου εάν επαναστή επ' εμέ πόλεμος
fear my heart. If should rise up against me war,

εν ταύτη εγώ ελπίζω **27.4** μίαν ητησάμην παρά κυρίου
in this I will be hopeful. One thing I asked of the LORD,

ταύτην ζητήσω του κατοικείν με εν οίκω κυρίου πάσας
this I shall seek -- for me to dwell in the house of the LORD all

τας ημέρας της ζωής μου του θεωρείν με την τερπνότητα
the days of my life; for me to view the delightfulness

κυρίου και επισκέπτεσθαι τον ναόν τον άγιον αυτού **27.5**
of the LORD, and to visit temple his holy.

ότι έκρυψέ με εν σκηνή αυτού εν ημέρα κακών μου
For he hides me in his tent; in a day of my evils

εσκέπασέ με εν αποκρύφω της σκηνής αυτού εν πέτρα
he sheltered me in concealment of his tent; in a rock

ύψωσέ με **27.6** και νυν ιδού ύψωσε την κεφαλήν μου επ'
he raised me up high. And now behold, he raised up high my head over

εχθρούς μου εκύκλωσα και έθυσα εν τη σκηνή αυτού

my enemies. I encircled and sacrificed in his tent

θυσίαν αινέσεως και αλαλαγμού άσω και ψαλώ τω

a sacrifice of praise and of a shout; I shall sing and strum to the

κυρίω **27.7** εισάκουσον κύριε της φωνής μου ης εκέκραξα

LORD. Hear, O LORD, my voice which I cried out!

ελέησόν με και εισάκουσόν μου **27.8** σοι είπεν

Show mercy on me, and hear me! To you said

η καρδιά μου κύριον ζητήσω εξεζήτησά σε το

my heart, I seek the LORD, I sought after you with

πρόσωπόν μου το πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω **27.9**

my face. Your face, O LORD, I shall seek.

μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού και

You should not turn your face from me, and

μη εκκλίνης εν οργή από του δούλου σου βοηθός μου

you should not turn aside in anger from your servant. my helper

γενού μη αποσκορακίσης με και μη εγκαταλίπης με και

Become! Do not curse me to be far away, and do not abandon me, and

μη υπερίδης με ο θεός ο σωτήρ μου **27.10** ότι ο πατήρ μου

do not overlook me, O God my deliverer! For my father

και η μήτηρ μου εγκατέλιπόν με ο δε κύριος

and my mother abandoned me, but the LORD

προσελάβετό με **27.11** νομοθέτησόν με κύριε εν τη οδώ σου

took me to himself. Establish the law for me, O LORD, in your way!

και οδήγησόν με εν τρίβω ευθεία ένεκα των εχθρών μου

And guide me in road the straight, because of my enemies!

27.12 μη παραδώς με εις ψυχάς θλιβόντων με ότι

Do not deliver me into the souls of ones afflicting me! For

επανέστησάν μοι μάρτυρες άδικοι και εψεύσατο η αδικία

rose up against me witnesses unjust; for lied unjustness

εαυτή **27.13** πιστεύω του ιδείν τα αγαθά κυρίου εν γη

to herself. I trust to behold the good things of the LORD in the land

ζώντων **27.14** υπόμεινον τον κύριον ανδρίζου και

of the living. Wait on the LORD! Be manly and

κραταιούσθω η καρδιά σου και υπόμεινον τον κύριον **28.1**

fortify your heart, and wait on the LORD!

προς σε κύριε κεκράξομαι ο θεός μου μη παρασιωπήσης

To you, O LORD, I shall cry out. My God, do not remain silent

απ' εμού μή ποτε παρασιωπήσης και ομοιωθήσομαι τοις

from me! lest at any time you should remain silent, and I shall be likened to the

καταβαίνουσιν εις λάκκον **28.2** εισάκουσον κύριε της

ones going down into the pit. Hear, O LORD, the

φωνής της δέησεώς μου εν τω δέεσθαί με προς σε εν
voice of my supplication! in my beseeching to you, in

τω αίρειν με χείράς μου προς ναόν άγιόν σου 28.3 μη
my lifting my hands towards temple your holy. Do not

συνελκύσης με μετά αμαρτωλών και μετά εργαζομένων
draw me together with sinners! And with ones working

αδικίαν μη συναπολέσης με των λαλούντων ειρήνην μετά
injustice do not destroy me together! of the ones speaking peace with

των πλησίον αυτών κακά δε εν ταις καρδίας αυτών 28.4
their neighbors, but evils are in their hearts.

δος αυτοίς κύριε κατά τα έργα αυτών και κατά την
Give to them, O LORD, according to their works, and according to the

πονηρίαν των επιτηδευμάτων αυτών κατά τα έργα
wickedness of their practices! according to the works

των χειρών αυτών δος αυτοίς απόδος
of their hands Give to them! Render

το ανταπόδομα αυτών αυτοίς 28.5 ότι ου συνήκαν εις τα
their recompense unto them! For they perceived not unto the

έργα κυρίου και εις τα έργα των χειρών αυτού καθελείς
works of the LORD, even unto the works of his hands. You shall demolish

αυτούς και ου μη οικοδομήσεις αυτούς 28.6 ευλογητός
them, and in no way build them up. Blessed be

κύριος ότι εισήκουσε της φωνής της δεήσεώς μου 28.7
the LORD, for he heard the voice of my supplication.

κύριος βοηθός μου και υπερασπιστής μου επ' αυτό
The LORD is my helper and my defender; upon him

ήλπισεν η καρδιά μου και εβοηθήθην και ανέθαλεν
hoped my heart, and I was helped; and flourished again

η σαρξ μου και εκ θελήματος μου εξομολογήσομαι αυτό
my flesh, and by my will I will make acknowledgment to him.

28.8 κύριος κραταίωμα του λαού αυτού και υπερασπιστής
The LORD is the fortification of his people, and the defender

των σωτηρίων του χριστού αυτού εστι 28.9 σώσον
of the deliverances of his anointed one he is. Deliver

τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου και
your people, and bless your inheritance, and

ποίμανον αυτούς και έπαρον αυτούς έως του αιώνος 29.1
tend them, and lift them up unto the eon!

ενέγκατε τω κυρίω υιοί θεού ενέγκατε τω κυρίω υιούς
Bring to the LORD, O sons of God, bring to the LORD offspring

κριών ενέγκατε τω κυρίω δόξαν και τιμήν 29.2 ενέγκατε
of rams! Bring to the LORD glory and honor! Bring

τω κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ προσκυνήσατε τω κυρίῳ
to the LORD the glory of his name! Do obeisance to the LORD

ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ **29.3** φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν υδάτων ο
in courtyard his holy! The voice of the LORD is upon the waters. The

θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε κύριος ἐπὶ υδάτων πολλῶν **29.4**
God of glory thunders. The LORD is upon waters many.

φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ **29.5**
The voice of the LORD is in strength. The voice of the LORD is in majesty.

φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους καὶ συντρίψει κύριος
The voice of the LORD breaking cedars; even the LORD breaks

τας κέδρους τοῦ Λιβάνου **29.6** καὶ λεπυνεῖ αὐτάς ὡς τὸν
the cedars of Lebanon; and he shall thin them out as the

μόσχον τὸν Λίβανον καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱός
calf of Lebanon; even the one being loved as a son

μονοκερώτων **29.7** φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα
of unicorns. The voice of the LORD cutting through the flame

πυρός **29.8** φωνὴ κυρίου συσσεύοντος ἔρημον καὶ
of fire. The voice of the LORD shaking the wilderness; and

συσσεύσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης **29.9** φωνὴ κυρίου
the LORD shall shake the wilderness of Kadesh. The voice of the LORD

καταρτιζομένη ἐλάφους καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς καὶ ἐν
fashioning the hinds; and he shall uncover the groves; and in

τω ναῷ αὐτοῦ πας τις λέγει δόξαν **29.10** κύριος τὸν
his temple all who say, Glory. The LORD the

κατακλυσμὸν κατοικιεῖ καὶ καθιέται κύριος βασιλεὺς εἰς
flood shall settle; and will sit the LORD a king into

τὸν αἰῶνα **29.11** κύριος ἰσχύν τω λαῷ αὐτοῦ δώσει κύριος
the eon. The LORD strength to his people shall give. The LORD

εὐλογήσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ **30.1** ὑψώσω σε κύριε
shall bless his people with peace. I will exalt you, O LORD,

ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ εὐφράνας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ'
for you uplifted me, and did not make glad my enemies over

ἐμέ **30.2** κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σε καὶ ἰάσω
me. O LORD my God, I cried out to you, and I shall heal

με **30.3** κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾄδου τὴν ψυχὴν μου
of my condition. O LORD, you led from out of Hades my soul;

ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον **30.4**
you delivered me from the ones going down into the pit.

ψάλατε τω κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ
Let strum to the LORD his sacred ones, and make acknowledgment to the

μνήμη της αγιωσύνης αυτού **30.5** **ὅτι** **οργή** εν
 remembrance of his holiness! For wrath is in
τω θυμώ αυτού **και** **ζωή** εν **τω θελήματι** αυτού **το** **εσπέρας**
 his rage, but life is in his will. the evening

αυλισθήσεται **κλαυθμός** **και** **εις τοπρωϊ** **αγαλλίασις** **30.6**
 shall lodge Weeping, but in the morning, exultation.

εγώ **δε** **είπα** **εν τη ευθηνία** μου **ου** **μη** **σαλευθώ** **εις τον**
 And I said in my prosperity, In no way shall I be shaken into the

αιώνα **30.7** **κύριε** **εν τω θελήματί** σου **παρέσχου** **τω**
 eon. O LORD, in your will you furnished to

κάλλει μου **δύναμιν** **απέστρεψάς** **δε το πρόσωπόν** σου **και**
 my beauty power; but you turned your face, and

εγενήθην **τεταραγμένος** **30.8** **προς σε** **κύριε** **κεκράζομαι** **και**
 I became disturbed. To you, O LORD, I cry out. And

προς τον θεόν μου **δεηθήσομαι** **30.9** **τις ωφέλεια** **εν**
 to my God I shall beseech. What benefit is there in

τω αίματί μου **εν τω καταβαίνειν** **με** **εις διαφθοράν** **μη**
 my blood, in my going down into corruption? Shall

εξομολογήσεταιί **σοι χους** **η αναγγελεί** **την αλήθειάν** σου
 acknowledge you the dust, or shall it announce your truth?

30.10 **ήκουσε** **κύριος** **και ηλέησέ** **με** **κύριος** **εγενήθη**
 The LORD heard, and showed mercy on me. The LORD became

βοηθός μου **30.11** **έστρεψας** **τον κοπετόν** μου **εις χαράν** **εμοί**
 my helper. turned The beating of my breast into joy for me.

διέρρηξας **τον σάκκον** μου **και περιέζωσάς** **με ευφροσύνην**
 You tore up my sackcloth, and girded me with gladness.

30.12 **όπως** **αν ψάλη** **σοι η δόξα** μου **και ου** **μη** **κατανυγώ**
 O how that should strum to you my glory, and in no way should I be vexed,

κύριε ο θεός μου **εις τον αιώνα** **εξομολογήσομαί** **σοι** **31.1**
 O LORD my God. Into the eon I shall acknowledge you.

επί **σοι** **κύριε** **ήλπισα** **μη** **καταισχυνθείην** **εις τον αιώνα**
 Upon you, O LORD, I hoped. May I not be disgraced into the eon.

εν τη δικαιοσύνη σου **ρύσαι** **με** **και εξελού** **με** **31.2** **κλίνον**
 In your righteousness rescue me, and take me out! Lean

προς **με** **το ους** σου **τάχυνον** **του εξελέσθαι** **με** **γενού** **μοι**
 to me your ear! Hasten to take me out! Become to me

εις θεόν **υπερασπιστήν** **και** **εις οίκον** **καταφυγής** **του σώσαι**
 as a defending God! and for a house of refuge to deliver

με **31.3** **ὅτι** **κραταίωμά** μου **και καταφυγή** μου **ει** **συ** **και**
 me. For my fortification and my refuge you are; and

ένεκεν **του ονόματός** σου **οδηγήσεις** **με** **και διαθρέψεις** **με**
 because of your name you shall guide me and nourish me.

31.4 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἐκρύψάν μοι ὅτι σὺ
 You shall lead me out of the snare which these hid for me; for you

εἰ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε **31.5** εἰς χείρας σου
 are my defender, O LORD. Into your hands
 παραθήσομαι τὸ πνεύμά μου ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεός
 I shall place my spirit. You ransomed me, O LORD God

τῆς ἀληθείας **31.6** ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
 of truth. You detested the ones guarding

ματαιότητας διακενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα **31.7**
 follies ineffectual. But I upon the LORD hoped.

αγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ὅτι
 I will exult and be glad over your mercy, for
 ἐπείδεις ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν
 you looked upon my humiliation. You delivered from the wants of necessities

τὴν ψυχὴν μου **31.8** καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χείρας
 my soul; and you did not close me up by hands

ἐχθρῶν ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου **31.9** ἐλέησόν
 of enemies. You set in a broad space my feet. Show mercy
 με κύριε ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου
 on me, O LORD! for I am afflicted. are disturbed in rage My eye

ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου **31.10** ὅτι ἐξέλιπεν ἐν οδύνῃ
 my soul and my belly; for failed in grief
 ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς ἡσθένησεν ἐν
 my life, and my years in moanings. weakened in

πτωχεῖα ἡ ἰσχύς μου καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν **31.11**
 poorness My strength, and my bones are disturbed.

παρά πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος καὶ τοῖς
 By all my enemies I became a scorn, even to
 γείτοσί μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ
 my neighbors exceedingly so, and a fear to my acquaintances. The

θεωροῦντές με ἔξω ἐφυγον ἀπ' ἐμοῦ **31.12** ἐπελήσθην ὡσεὶ
 ones viewing me outside fled from me. I was forgotten as

νεκρὸς ἀπὸ καρδίας ἐγενήθην ὡσεὶ σκεύος ἀπολωλός **31.13**
 one dead from the heart; I am become as a vessel being destroyed.

ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν ἐν
 For I heard the fault of many sojourning round about. In
 τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ τοῦ λαβεῖν
 their gathering together against me to take

τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο **31.14** ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε
 my soul they consulted. But I upon you O LORD

ήλπισα είπα συ ει ο θεός μου 31.15 εν ταις χερσί σου
 hoped. I said, You are my God. are in your hands
οι κλήροί μου ρύσαι με εκ χειρός εχθρών μου και εκ των
 My lots. Rescue me from the hand of my enemies, and from the
καταδιωκόντων με 31.16 επίφανον το πρόσωπόν σου επί
 ones pursuing me! Let appear your face unto
τον δούλόν σου σώσόν με εν τω ελέει σου 31.17 κύριε μη
 your servant! Deliver me in your mercy! O LORD, may I not
καταισχυνθείην ότι επεκαλεσάμην σε αισχυνθείησαν οι
 be disgraced, for I called upon you. May be ashamed the
ασεβείς και καταχθείησαν εις άδου 31.18 άλαλα γενηθήτω
 impious, and led down into Hades. speechless Let become
τα χείλη τα δόλια τα λαλούντα κατά του δικαίου
 the lips of the deceitful! even the ones speaking against the just
ανομίαν εν υπερηφανία και εξουδενώσει 31.19 ως πολύ το
 in lawlessness with pride and contempt. How abundant is the
πλήθος της χρηστότητός σου κύριε ης έκρυψας τοις
 multitude of your graciousness, O LORD, of which you hid to the
φοβουμένοις σε εξειργάσω τοις ελπίζουσιν επί σε
 ones fearing you. You brought it to completion to the ones hoping upon you,
εναντίον των υιών των ανθρώπων 31.20 κατακρύψεις
 before the sons of men. You shall hide
αυτούς εν αποκρύφω του προσώπου σου από ταραχής
 them in the concealment of your face from the disturbance
ανθρώπων σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας
 of men. You shall shelter them in a tent from the dispute
γλωσσών 31.21 ευλογητός κύριος ότι εθαυμάστωσε
 of tongues. Blessed be the LORD, for caused wonders
το έλεος αυτού εν πόλει περιοχής 31.22 εγώ δε είπα εν
 his mercy in the city encompassed about. But I said in
τη εκστάσει μου απέρριμμαι από προσώπου
 my change of state, I am thrown away from in front
των οφθαλμών σου διά τούτο εισήκουσας της φωνής
 of your eyes. On account of this you heard of the voice
της δεήσεώς μου εν τω κεκραγένοι με προς σε 31.23
 of my supplication in my crying out to you.
αγαπήσατε τον κύριον πάντες οι όσιοι αυτού ότι αληθείας
 Let love the LORD all his sacred ones! For truth
εκζητεί κύριος και ανταποδίδωσι τοις περισσώς ποιούσιν
 requires the LORD; and he recompenses to the ones extremely having
υπερηφανίαν 31.24 ανδρίζεσθε και κραταιούσθω η
 pride. Let be manly and be fortified in

καρδία υμών πάντες οι ελπίζοντες επί κύριον **32.1**

your heart all the ones hoping upon the LORD!

μακάριοι ων αφέθησαν αι ανομίες και ων επεκαλύφθησαν

Blessed be whose were forgiven lawless deeds, and whose were covered over

αι αμαρτίαι **32.2** μακάριος ανήρ ω ου μη

sins. Blessed be the man to whom in no way

λογίσηται κύριος αμαρτίαν ουδέ έστιν εν

the LORD should impute sin, nor is in

τω στόματι αυτού δόλος **32.3** ότι εσίγησα επαλαιώθη

his mouth treachery. For I kept quiet; were grown old

τα οστά μου από του κράζειν με όλην την ημέραν **32.4** ότι

my bones from my crying out the entire day. For

ημέρας και νυκτός εβαρύνθη επ' εμέ η χειρ σου εστράφην

day and night presses upon me your hand. I was turned

εις ταλαιπωρίαν εν τω εμπαγήναί μοι άκανθαν **32.5**

to misery by the sticking me thorn.

την ανομίαν μου εγνώρισα και την αμαρτίαν μου ουκ

My lawlessness I made known, and my sin I did not

εκάλυψα είπα εξαγορεύσω κατ' εμού την ανομίαν μου τω

cover. I said, I will declare openly against myself my lawlessness to the

κυρίω και συ αφήκας την ασέβειαν της καρδιάς μου

LORD. And you forgave the impiety of my heart.

διάψαλμα **32.6** υπέρ ταύτης προσεύζεται προς σε πας

PAUSE. For this shall pray to you every

όσιος εν καιρώ ευθέτω πλην εν κατακλυσμώ υδάτων

sacred one in time a fit; only in a flood of waters

πολλών προς αυτόν ουκ εγγιούσι **32.7** συ μου ει καταφυγή

many to him shall not approach. You are my refuge

από θλίψεως της περιεχούσης με το αγαλλίαμά μου

from affliction encompassing me; my leap for joy

λύτρωσαί με από των κυκλωσάντων με διάψαλμα **32.8**

to ransom me from the ones encircling me. PAUSE.

συνετίω σε και συμβιβώ σε εν οδώ ταύτη η

I will bring understanding to you, and I will instruct you in this way which

πορεύση επιστηριώ επί σε τους οφθαλμούς μου **32.9** μη

you shall go. I will stay upon you my eyes. Do not

γίνεσθε ως ίππος και ημίονος ος ουκ έστι σύνεσις εν

become as a horse and mule in which there is no understanding; but with

κημώ και χαλινώ τας σιαγόνας αυτών άγξαις των μη

muzzle and bridle their jaws may you squeeze of the ones not

εγγιζόντων προς σε **32.10** πολλάί αι μάστιγες του

approaching to you. Many are the whips for the

αμαρτωλού τον δε ελπίζοντα επί κύριον έλεος κυκλώσει
sinner; the one but hoping upon the LORD mercy shall encircle.

32.11 ευφράνθητε επί κύριον και αγαλλιάσθε δίκαιοι και
Be glad upon the LORD, and exult, O just ones! and

καυχάσθε πάντες οι ευθείς τη καρδιά **33.1** αγαλλιάσθε
let boast all the ones straight in the heart! Exult,

δίκαιοι εν τω κυρίω τοις ευθέσι πρέπει αίνεσις **33.2**
O just ones, in the LORD! To the upright is becoming praise.

εξομολογείσθε τω κυρίω εν κιθάρα εν ψαλτηρίω
Make acknowledgment to the LORD with the harp! With psaltery

δεκαχόρδω ψάλατε αυτώ **33.3** άσατε αυτώ άσμα καινόν
the ten-stringed strum to him! Sing to him song a new!

καλώς ψάλατε αυτώ εν αλαλαγμώ **33.4** ότι ευθής ο λόγος
well Strum to him with shouts! For is upright the word

του κυρίου και πάντα τα έργα αυτού εν πίστει **33.5** αγαπά
of the LORD; and all his works in trust. loves

ελεημοσύνην και κρίσιν ο κύριος του ελέους κυρίου
charity and equity The LORD; of the mercy of the LORD

πλήρης η γη **33.6** τω λόγω του κυρίου οι ουρανοί
is full the earth. By the word of the LORD the heavens

εστερεώθησαν και τω πνεύματι του στόματος αυτού πάσα
were solidified, and by the breath of his mouth all

η δύναμις αυτών **33.7** συνάγων ωσει ασκόν ύδατα
their force; bringing together as in a leather water bag the waters

θαλάσσης τιθείς εν θησαυροίς αβύσσους **33.8** φοβηθήτω
of the sea; putting in treasures of the deeps. Fear

τον κύριον πάσα η γη απ' αυτού δε σαλευθήτωσαν
the LORD all the earth! because of him and let be shaken

πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην **33.9** ότι αυτός είπε
all the ones dwelling in the inhabitable world! For he spoke,

και εγενήθησαν αυτός ενετείλατο και εκτίσθησαν **33.10**
and they came to pass; he gave charge, and they were created.

κύριος διασκεδάξει βουλάς εθνών αθετεί δε λογισμούς
The LORD effaces plans of nations, and he annuls devices

λαών και άθετει βουλάς αρχόντων **33.11** η δε βουλή του
of peoples, and he annuls plans of rulers. But the counsel of the

κυρίου εις τον αιώνα μένει λογισμοί της καρδιάς αυτού εις
LORD into the eon abides; the devices of his heart from

γενεάν και γενεάν **33.12** μακάριον το έθνος ου εστι κύριος
generation and generation. Blessed is the nation of which the LORD is

ο θεός αυτού λαός ον ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν εαυτώ
its God; a people whom he chose for his own inheritance.

33.13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ο κύριος εἶδε πάντας
From out of heaven looks the LORD; he beholds all

τους υἱούς των ανθρώπων **33.14** εφ' ετοίμου κατοικητηρίου
the sons of men. From prepared home
αυτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τους κατοικούντας την γην
his he looked upon all the ones dwelling on the earth.

33.15 ο πλάσας κατάμόνος τας καρδίας αυτών ο
He is the one shaping alone their hearts; the

συνιείς εἰς πάντα τα ἔργα αυτών **33.16** ου σώζεται βασιλεύς
one perceiving in all their works. is not delivered A king
διὰ πολλήν δύναμιν και γίγας ου σωθήσεται εν πλήθει
because of much force; and a giant shall not be delivered by the magnitude

ισχύος αυτού **33.17** ψευδής ἵππος εἰς σωτηρίαν εν δε πλήθει
of his strength. is a false hope A horse for deliverance, and in the magnitude

δυνάμεως αυτού ου σωθήσεται **33.18** ἰδοὺ οἱ οφθαλμοί
of its power one shall not be delivered. Behold, the eyes

κυρίου ἐπὶ τους φοβουμένους αὐτόν τους ἐλπίζοντας ἐπὶ
of the LORD are upon the ones fearing him; the ones hoping upon

το ἔλεος αυτού **33.19** ρύσασθαι εκ θανάτου τας ψυχάς αυτών
his mercy; to rescue from death their souls,

και διατρέψαι αὐτούς εν λιμῷ **33.20** η δε ψυχὴ ημών
and to nourish them during famine. And our soul

υπομενεῖ τω κυρίῳ ὅτι βοηθός και υπερασπιστής
waits on the LORD, for helper and defender

ημών εστιν **33.21** ὅτι εν αὐτῷ ευφρανθήσεται
he is our. For in him shall be glad

η καρδία ημών και εν τῷ ονόματι τῷ αγίῳ αὐτοῦ
our heart; and in name his holy

ηλπίσαμεν **33.22** γένοιτο το ἔλεός σου κύριε εφ' ημάς
we hope. May come your mercy, O LORD, upon us,

καθάπερ ηλπίσαμεν ἐπὶ σε **34.1** ευλογήσω τον κύριον εν
just as we hoped upon you. I will bless the LORD at

παντί καιρῷ διαπαντός η αἰνεσις αὐτοῦ εν τῷ στόματί μου
all time; always his praise is in my mouth.

34.2 εν τῷ κυρίῳ επαινεθήσεται η ψυχὴ μου ακουσάτωσαν
in the LORD shall applaud My soul. Let hear

πραεῖς και ευφρανθήτωσαν **34.3** μεγαλύνετε τον κύριον
the gentle and be glad! Magnify the LORD

συν εμοί και υψώσωμεν το όνομα αυτού επιτοαυτό 34.4
 with me! for we should raise up high his name together.

εξεζήτησα τον κύριον και επήκουσέ μου και εκ πασών
 I sought after the LORD, and he heeded me; and out of all

των θλίψεων μου ερρύσατό με 34.5 προσέλθατε προς αυτόν
 my afflictions he rescued me. Come forward to him,
και φωτίσθητε και τα πρόσωπα υμών ου μη καταισχυνθή
 and be enlightened! and your faces in no way shall be disgraced.

34.6 ούτος ο πτωχός εκέκραξε και ο κύριος εισήκουσεν
 This poor man cried out, and the LORD heard
αυτού και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν
 him; and from out of all his afflictions he delivered him.

34.7 παρεμβαλεί άγγελος κυρίου κύκλω των φοβουμένων
 will encamp The angel of the LORD round about the ones fearing

αυτόν και ρύσεται αυτούς 34.8 γεύσασθε και ιδετε ότι
 him, and he will rescue them. Taste and see that

χρηστός ο κύριος μακάριος ανήρ ος ελπίζει επ' αυτόν 34.9
 is gracious the LORD! Blessed is the man who hopes upon him.

φοβήθητε τον κύριον πάντες οι άγιοι αυτού ότι ουκ έστιν
 Let fear the LORD all his holy ones! for there is no

υστέρημα τοις φοβουμένοις αυτόν 34.10 πλούσιοι
 deficiency to the ones fearing him. The rich

επτώχευσαν και επείνασαν οι δε εκζητούντες τον κύριον
 became poor, and they hunger; but the ones seeking after the LORD

ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού 34.11 δεύτε τέκνα
 shall not lack any good thing. Come children,

ακούσατέ μου φόβον κυρίου διδάξω υμάς 34.12 τις εστιν
 hear me! a fear of the LORD I will teach you. Who is

άνθρωπος ο θέλων ζωήν αγαπών ημέρας ιδείν αγαθάς 34.13
 the man wanting life, loving days to behold good?

παύσον την γλώσσάν σου από κακού και χείλη σου του μη
 Cease your tongue from evil! and your lips, so as to not

λαλήσαι δόλον 34.14 έκκλινον από κακού και ποιήσον
 speak treachery. Turn aside from the bad, and do

αγαθόν ζήτησον ειρήνην και δίωξον αυτήν 34.15 οι
 good! Seek peace, and pursue it! The

οφθαλμοί κυρίου επί δικαίους και ώτα αυτού εις
 eyes of the LORD are upon the just, and his ears are unto

δέησιν αυτών 34.16 πρόσωπον δε κυρίου επί ποιούντας
 their supplication. But the face of the LORD is against the ones committing

κακά του εξολοθρεύσαι εκ γης το μνημόσυνον αυτών 34.17
 evils, to utterly destroy from the earth their memorial.

εκέκραξαν οι δίκαιοι και ο κύριος εισήκουσεν αυτών και 34.18
 cried out The just, and the LORD heard them; and

εκ πασών των θλίψεων αυτών ερρύσατο αυτούς 34.18
 from out of all their afflictions he rescued them.

εγγύς κύριος τοις συντετριμμένοις την καρδίαν και τους 34.19
 The LORD is near to the ones being broken in heart; and the

ταπεινούς τω πνεύματι σώσει 34.19 **πολλαί αι θλίψεις 34.18**
 humble in spirit he shall deliver. Many are the afflictions

των δικαίων και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο 34.19
 of the just; and from out of all of them shall rescue them the

κύριος 34.20 **φυλάσσει κύριος πάντα τα οστα αυτών εν εξ 34.19**
 LORD. The LORD guards all their bones; one of

αυτών ου συντριβήσεται 34.21 **θάνατος αμαρτωλών 34.19**
 them not shall be broken. The death of sinners

πονηρός και οι μισούντες το δίκαιον πλημμελήσουσι 34.22
 is a sorry state; and the ones detesting the just shall offend.

λυτρώσεται κύριος ψυχάς δούλων αυτού και ου μη 34.22
 The LORD shall ransom the souls of his servants; and in no way

πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν 35.1
 shall offend all the ones hoping upon him.

δίκασον κύριε τους αδικούντάς με πολέμησον τους 35.1
 Adjudicate, O LORD, the ones wronging me! Wage war against the

πολεμούντάς με 35.2 **επιλαβού όπλου και θυρεού και 35.1**
 ones waging war against me! Take hold of weapon and shield, and

ανάστηθι εις βοήθειάν μου 35.3 **έκχεον ρομφαίαν και 35.1**
 rise up to help me! Discharge the broadsword, and

σύγκλεισον εξεναντίας των καταδιωκόντων με είπον τη 35.3
 close up right opposite the ones pursuing me! Say to

ψυχή μου σωτηρία σου ειμί εγώ 35.4 **αισχυνθήτωσαν και 35.3**
 my soul, your deliverance I am! Let be ashamed and

εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου 35.4
 feel remorse the ones seeking my soul!

αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν 35.4
 Let them be turned to the rear, and let be disgraced

οι λογιζόμενοί μοι κακά 35.5 **γενηθήτωσαν ωσει χνους 35.4**
 the ones considering evils against me! Let them become as dust

κατά πρόσωπον ανέμου και άγγελος κυρίου εκθλίβων 35.5
 according to the face of the wind! and an angel of the LORD squeezing

αυτούς **35.6** γενηθήτω η οδός αυτών σκότος και ολίσθημα
 them. Let become their way darkness and slippery!

και άγγελος κυρίου καταδιώκων αυτούς **35.7** ότι δωρεάν
 and an angel of the LORD pursuing them. For without cause
 έκρυψάν μοι διαφθοράν παγίδος αυτών μάτην ωνείδισαν
 they hid against me of corruption their snare; in folly they berate

την ψυχήν μου **35.8** ελθέτω αυτώ παγίς ην ου γινώσκει
 my soul. Let there come to him a snare which he knows not!

και η θήρα ην έκρυψε συλλαβέτω αυτόν και εν τη
 And the snare of the hunt which he hid, let it seize him! and in the

παγίδι πεσείται εν αυτή **35.9** η δε ψυχή μου αγαλλιάσεται
 same snare he shall fall in it. But my soul shall exult

επί τω κυρίω τερφθήσεται επί τω σωτηρίω αυτού **35.10**
 over the LORD; it shall be made happy over his deliverance.

πάντα τα οστά μου ερούσι κύριε κύριε τις όμοιός σοι
 All my bones shall say, O LORD, O LORD, who is likened to you?

ρύόμενος πτωχόν εκ χειρός στερεωτέρων αυτού και
 rescuing the poor from the hand of the one more solid than he, and

πτωχόν και πένητα από των διαρπαζόντων αυτόν **35.11**
 the poor and needy one from the ones tearing him in pieces.

αναστάντες μοι μάρτυρες άδικοι α ουκ εγίνωσκον
 Rising up against me witnesses are unjust, of things which I did not know

ερώτων με **35.12** ανταπεδίδοσάν μοι πονηρά αντί αγαθών
 asking me. They recompensed to me evil for good,

και ατεκνίαν τη ψυχή μου **35.13** εγώ δε εν τω αυτούς
 and childlessness to my soul. But I, in their

παρενοχλείν μοι ενεδυόμην σάκκον και εταπείνουν εν
 troubling me, put on sackcloth. And I humbled in

νηστεία την ψυχήν μου και η προσευχή μου εις κόλπον μου
 fasting my soul; and my prayer unto my bosom

αποστραφήσεται **35.14** ως πλησίον ως αδελφώ ημετέρω
 shall be returned. As a neighbor, as brother to our,

ούτως ευηρέστουν ως πενθών και σκυθρωπάζων ούτως
 so they were well-pleasing. As mourning and looking downcast so

εταπεινούμην **35.15** και κατ' εμού ευφράνθησαν και
 I humbled myself. And against me they were glad and

συνήχθησαν συνήχθησαν επ' εμέ μάστιγες και ουκ έγνων
 they gathered together; they gathered together against me whips, and I did not know;

διεσχίσθησαν και ου κατενύγησαν **35.16** επείρασάν με
 they were cut asunder and were not vexed. They tested me;

εξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμό έβρυξαν επ' εμέ
they derided me in sneering; they gnashed against me

τους οδόντας αυτών 35.17 κύριε πότε επόψη
with their teeth. O LORD, when will you scrutinize?

αποκατάστησον την ψυχήν μου από της κακουργίας αυτών
Restore my soul from their evil actions;

από λεόντων την μονογενή μου 35.18 εξομολογήσομαί σοι εν
from lions my only child. I shall make acknowledgment to you in

εκκλησία πολλή εν λαώ βαρεί αιnéσω σε 35.19 μη
assembly the vast; with people grievous I shall praise you. May not

επιχαρείσάν μοι οι εχθραίνοντές μοι αδίκως οι
rejoice against me the ones hating me unjustly; even the

μισούντες με δωρεάν και διανεύοντες οφθαλμοίς 35.20 ότι
ones detesting me without a charge, and shunning their eyes. For

εμοί μεν ειρηνικά ελάλουν και επ' οργήν δόλους
to me then peaceable they spoke, but in anger treachery

διελογίζοντο 35.21 και επλάτυναν επ' εμέ το στόμα αυτών
they devised. And they widened against me their mouth.

είπον εύγε εύγε είδον οι οφθαλμοί ημών 35.22 είδες
They said, Well done, well done, saw our eyes! You beheld,

κύριε μη παρασιωπήσης κύριε μη αποστής απ'
O LORD. You should not remain silent, O LORD. You should not separate from

εμού 35.23 εξεγέρθητι κύριε και πρόσχες τη κρίσει μου ο
me. Awake, O LORD, and take heed to my case, O

θεός μου και ο κυριός μου εις την δίκην μου 35.24 κρίνόν με
my God, and O my LORD to my cause! Judge me,

κύριε κατά την δικαιοσύνην σου κύριε ο θεός μου και
O LORD, according to your righteousness, O LORD my God, and

μη επιχαρείσάν μοι 35.25 μη είποισαν εν
let them not rejoice against me! May they not say in

καρδίαις αυτών εύγε εύγε τη ψυχή ημών μηδέ είποιεν
their heart, Well done, well done to our soul. Nor may they say,

κατεπίομεν αυτόν 35.26 αισχυνθείησαν και εντραπείησαν
We swallowed him down. May they be ashamed, and may feel remorse

άμα οι επιχαίροντες τοις κακοίς μου ενδυσάσθωσαν
together the ones rejoicing at my hurts. Let be clothed in

αισχύνην και εντροπήν οι μεγαλορρημονούντες επ' εμέ
shame and remorse the ones speaking great words against me!

35.27 αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν οι θέλοντες
Exult and be glad, O ones wanting

την δικαιοσύνην μου και ειπάτωσαν διαπαντός
 righteousness for me! And let say always,
 μεγαλυνθήτω ο κύριος οι θέλοντες την ειρήνην
 be magnified The LORD! by the ones wanting the peace

του δούλου αυτού 35.28 και η γλώσσά μου μελετήσκει
 of his servant. And my tongue shall meditate upon

την δικαιοσύνην σου όλην την ημέραν τον έπαινόν σου 36.1
 your righteousness; the entire day on your high praise.

φησίν ο παράνομος του αμαρτάνειν εν εαυτώ ουκ έστι
 speaks The lawbreaker so as to sin in himself; there is no

φόβος θεού απέναντι των οφθαλμών αυτού 36.2 ότι
 fear of God before his eyes. For

εδόλωσεν ενώπιον αυτού του ευρείν την ανομίαν αυτού
 he acted treacherously before him, so as to find out his lawlessness

και μισήσαι 36.3 τα ρήματα του στόματος αυτού ανομία
 and detest. The sayings of his mouth are lawlessness

και δόλος ουκ ηβουλήθη συνιέναι του αγαθύναι 36.4
 and treachery; he wanted not to perceive how to do good.

ανομίαν διελογίσατο επί της κοίτης αυτού παρέστη πάση
 lawlessness He reasons upon his bed; he renders to every

οδώ ουκ αγαθή κακία δε ου προσώχθισε 36.5 κύριε εν
 way not good; and evil he did not loath. O LORD, is in

τω ουρανώ το έλεός σου και η αλήθειά σου έως των
 the heaven your mercy, and your truth unto the

νεφελών 36.6 η δικαιοσύνη σου ως όρη θεού
 clouds. Your righteousness is as the mountains of God;

τα κρίματά σου άβυσσος πολλή ανθρώπους και κτήνη
 your judgments abyss a vast. men and cattle

σώσεις κύριε 36.7 ως επλήθυνας το έλεός σου ο θεός
 You shall preserve, O LORD. How you multiplied your mercy, O God;

οι δε υιοί των ανθρώπων εν σκέπη των πτερύγων σου
 and the sons of men in the protection of your wings

ελπιούσι 36.8 μεθυσθήσονται από πιότητος οίκου σου και
 shall hope. They shall be intoxicated from the fatness of your house; and

τον χειμάρρουν της τρυφής σου ποτιείς αυτούς 36.9 ότι
 of the rushing stream of your delicacy you shall water them. For

παρά σοι πηγή ζωής εν τω φωτί σου οψόμεθα φως 36.10
 from you is the spring of life. In your light we shall see light.

παράτεινον το έλεός σου τοις γινώσκουσί σε και
 Extend your mercy to the ones knowing you, and

την δικαιοσύνην σου τοις ευθέσι τη καρδία **36.11** μη
 your righteousness to the ones straight in heart! Let not
 ελθέτω μοι πους υπερηφανίας και χειρ αμαρτωλού
 come against me the foot of pride! nor the hand of the sinner

μη σαλεύσαι με **36.12** εκεί έπεσον πάντες οι εργαζόμενοι
 to shake me. There they fell -- all the ones working

την ανομίαν εξώσθησαν και ου μη δύνωνται στήναι **37.1**
 lawlessness. They were pushed out, and in no way shall they be able to stand.

μη παραζήλου εν πονηρευομένοις μηδέ ζήλου τους
 Be not provoked to jealousy with ones acting wickedly, nor be jealous of the

ποιούντας την ανομίαν **37.2** ότι ωσει χόρτος ταχύ
 ones doing lawlessness! For as grass quickly
 αποξηρανθήσονται και ωσει λάχανα χλόης ταχύ
 they shall be dried up, and as vegetation of tender shoots they shall quickly

αποπεσούνται **37.3** έλπισον επί κύριον και ποίει
 fall away. Hope upon the LORD, and execute
 χρηστότητα και κατασκήνου την γην και ποιμανθήση επί
 graciousness! And encamp in the land! and you shall be tended by

τω πλούτῳ αυτής **37.4** κατατρύφῃσιν του κυρίου και
 its riches. Revel in the LORD! that

δωή σοι τα αιτήματα της καρδιάς σου **37.5** αποκάλυψον
 he should give to you the requests of your heart. Reveal
 προς κύριον την οδόν σου και έλπισον επ' αυτόν και αυτός
 to the LORD your way, and hope upon him! and he

ποιήσῃ **37.6** και εξοίσει ως φως την δικαιοσύνην σου
 will act. And he shall bring forth as light your righteousness,

και το κρίμά σου ως μεσημβρίαν **37.7** υποτάγηθι τῷ κυρίῳ
 and your practice as at midday. Submit to the LORD,

και ικέτευσον αυτόν μη παραζήλου εν τῷ κατευοδουμένῳ
 and entreat him! Be not provoked to jealousy in the prospering

εν τῇ οδῷ αὐτοῦ εν ανθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν **37.8**
 in his way by a man doing unlawfulness!

παύσαι από οργῆς και εγκατάλιπε θυμόν μη παραζήλου
 Cease from anger, and abandon rage! Be not provoked to jealousy

ώστε πονηρεύεσθαι **37.9** ότι οι πονηρευόμενοι
 so as to do wicked! For the ones doing wicked

εξολοθρευθήσονται οι δε υπομένοντες τον κύριον αυτοί
 shall be utterly destroyed; but the ones waiting on the LORD, they

κληρονομήσουσι την γην **37.10** και έτι ολίγον και ου μη
 shall inherit the land. And yet in a short time, and in no way

υπάρξη αμαρτωλός και ζητήσεις τον τόπον αυτού και
shall exist the sinner; and if shall you seek his place, then

ου μη εύρης 37.11 οι δε πραείς κληρονομήσουσι γην και
in no way shall you find it. But the gentle shall inherit the earth, and

κατατρυφήσουσιν επί πλήθει ειρήνης 37.12 παρατηρήσεται
they shall revel over an abundance of peace. shall closely watch

ο αμαρτωλός τον δίκαιον και βρύξει επ' αυτόν
The sinner the just, and shall gnash over him

τους οδόντας αυτού 37.13 ο δε κύριος εκγελάσεται αυτόν ότι
his teeth. But the LORD shall laugh out loud at him, for

προβλέπει ότι ήξει η ημέρα αυτού 37.14 ρομφαίαν
he foresees that will come his day. the broadsword

εσπάσαντο οι αμαρτωλοί ενέτειναν τόξον αυτών
unsheathed The sinners; they stretched tight their bow

του καταβαλύν πτωχόν και πέννητα του σφάζαι τους ευθείς
to throw down the poor and needy, to slay the straight

τη καρδιά 37.15 η ρομφαία αυτών εισέλθοι εις
in heart. their broadsword May enter into

τας καρδίας αυτών και τα τόξα αυτών συντριβεΐη 37.16
their own hearts; and their bows may be broken.

κρείσσον ολίγον τω δικαίω υπέρ πλούτον αμαρτωλών
Better is a little to the just, than riches of sinners

πολύν 37.17 ότι βραχίονες αμαρτωλών συντριβήσονται
many. For the arms of sinners shall be broken;

υποστηρίζει δε τους δικαίους ο κύριος 37.18
supports but the just the LORD.

γινώσκει κύριος τας οδούς των αμώμων και
The LORD knows the ways of the unblemished; and

η κληρονομία αυτών εις τον αιώνα έσται 37.19 ου
their inheritance into the eon shall be. They will not

καταισχυνθήσονται εν καιρώ πονηρώ και εν ημέραις
be disgraced in time a bad, and in the days

λιμού χορτασθήσονται 37.20 ότι οι αμαρτωλοί απολούνται
of hunger they shall be filled. For the sinners shall be destroyed.

οι δε εχθροί του κυρίου άμα τω δοξασθήναι αυτούς
And the enemies of the LORD at the same time in their being glorified

και υψωθήναι εκλείποντες ωσει καπνός εξέλιπον 37.21
and exalted, vanishing as smoke vanished.

δανείζεται ο αμαρτωλός και ουκ αποτίσει ο δε δίκαιος
borrows The sinner, and does not pay back; but the just

οικτεῖρει και διδοί 37.22 ὅτι οι ευλογούντες αὐτόν

pities, and gives. For the ones blessing him

κληρονομήσουσι γην οι δε καταρώμενοι αὐτόν

shall inherit land; but the ones cursing him

εξολοθρευθήσονται 37.23 παρά κυρίου τα διαβήματα

shall be utterly destroyed. by the LORD The footsteps

ανθρώπου κατευθύνεται και την οδόν αὐτοῦ θελήσει

of a man are straightened out; and his way he shall want

σφόδρα 37.24 ὅταν πέση ου καταραχθήσεται ὅτι κύριος

exceedingly. Whenever he shall fall he will not break, for the LORD

αντιστηρίζει χεῖρα αὐτῷ 37.25 νεώτερος εγενόμην και γαρ

gives support to his hand. younger I was once and

εγήρασα και ουκ είδον δίκαιον εγκαταλελειμμένον ουδέ

I grew old; and not I beheld the just being abandoned, nor

το σπέρμα αὐτοῦ ζητούν ἄρτους 37.26 ὅλην την ημέραν

his seed seeking bread loaves. the entire day

ελεεί και δανείζει ο δίκαιος και το σπέρμα αὐτοῦ εις

shows mercy and lends The righteous, and his seed for

ευλογίαν ἔσται 37.27 ἐκκλινον από κακού και ποιήσον

a blessing will be. Turn aside from evil and do

αγαθόν και κατασκήνου εις αιώνα αιώνος 37.28 ὅτι κύριος

good, and encamp into the eon of the eon! For the LORD

αγαπά κρίσιν και ουκ εγκαταλείψει τους οσίους αὐτοῦ εις

loves equity, and shall not abandon his sacred ones; into

τον αιώνα φυλαχθήσονται ἄνομοι δε εκδιωχθήσονται και

the eon they shall be guarded. But lawless ones shall be driven out, and

σπέρμα ασεβών εξολοθρευθήσεται 37.29 δίκαιοι δε

the seed of the impious shall be utterly destroyed. But the just

κληρονομήσουσι γην και κατασκηνώσουσιν εις αιώνα

shall inherit the earth, and encamp into the eon

αιώνος επ' αυτής 37.30 στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

of the eon upon it. The mouth of the just shall meditate upon wisdom,

και η γλώσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν 37.31 ο νόμος

and his tongue shall speak equity. The law

του θεοῦ αὐτοῦ εν καρδιά αὐτοῦ και ουχ

of his God is in his heart; and shall not

υποσκελισθήσεται τα διαβήματα αὐτοῦ 37.32 κατανοεῖ ο

be tripped up his footsteps. contemplates The

αμαρτωλός τον δίκαιον και ζητεῖ του θανατώσαι αὐτόν

sinner the just, and seeks to kill him.

37.33 ο δε κύριος ου μη εγκαταλίπει αυτόν εις
 But the LORD in no way shall abandon him into
 τας χείρας αυτού ουδ' ου μη καταδικάσεται αυτόν όταν
 his hands, nor in no way should he condemn him whenever
 κρίνηται αυτό **37.34** υπόμεινον τον κύριον και φύλαξον
 he should judge him. Wait on the LORD, and guard
 την οδόν αυτού και υψώσει σε του κατακληρονομήσαι την
 his way! and he shall exalt you to inherit the
 γην εν τω εξολοθρεύεσθαι αμαρτωλούς όψει **37.35** είδον
 land, in the one being utterly destroyed sinners you will see. I beheld
 τον ασεβή υπερυψούμενον και επαιρόμενον ως τας
 the impious being greatly exalted, and being lifted up as the
 κέδρους του Λιβάνου **37.36** και παρήλθον και ιδού ουκ ην
 cedars of Lebanon. And I went by, and behold, he was not.
 και εξήτησα αυτόν και ουχ ευρέθη ο τόπος αυτού **37.37**
 And I sought him, and was not found his place.
 φύλασσε ακακίαν και ίδε ευθύτητα ότι εστί
 Guard innocence, and know straightness! for there is
 εγκατάλειμμα ανθρώπω ειρηνικώ **37.38** οι δε παράνομοι
 a leftover man for the peaceable. But the lawbreakers
 εξολοθρευθήσονται επιτοαυτό τα εγκαταλείμματα των
 shall be utterly destroyed together; the leftovers of the
 ασεβών εξολοθρευθήσονται **37.39** σωτηρία δε των δικαίων
 impious shall be utterly destroyed. But deliverance of the just
 παρά κυρίου και υπερασπιστής αυτών εστιν εν καιρώ
 is by the LORD; and defender their he is in time
 θλίψεως **37.40** και βοηθήσει αυτοίς κύριος και ρύσεται
 of affliction. And shall help them the LORD, and shall rescue
 αυτούς και εξελείται αυτούς εξ αμαρτωλών και
 them; and he shall take them away from the sinners; and
 σώσει αυτούς ότι ήλπισαν επ' αυτόν **38.1** κύριε μη
 he shall deliver them, for they hoped upon him. O LORD, let not
 τω θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τη οργή σου παιδεύσης με
 your rage reprove me, nor your anger correct me!
38.2 ότι τα βέλη σου ενεπάγησάν μοι και επεστήριξας επ'
 For your arrows were stuck in me, and stayed upon
 εμέ την χείρά σου **38.3** ουκ έστιν ίασις εν τη σαρκί μου από
 me your hand. There is no healing in my flesh from
 προσώπου της οργής σου ουκ έστιν ειρήνη εν
 the face of your anger; there is no peace in

τοις οστέοις μου από προσώπου των αμαρτιών μου 38.4 ότι
 my bones from the face of my sins. For
αι ανομίες μου υπερήραν την κεφαλήν μου ωσεί φορτίον
 my lawless deeds are elevated above my head; as load
βαρύ εβαρύνθησαν επ' εμέ 38.5 προσώζεσαν και εσάπησαν
 a heavy they were oppressed upon me. give out an odor and fester
οι μώλωπές μου από προσώπου της αφροσύνης μου 38.6
 My stripes from the face of my folly.
εταλαιπώρησα και κατεκάμφθην έως τέλους όλην την
 I was in misery and bent down until the end. All the
ημέραν σκυθρωπάζων επορευόμην 38.7 ότι αι ψόαι μου
 day looking downcast I went. For my flanks
επλήσθησαν εμπαιγμάτων και ουκ έστιν ίασις εν
 were filled of mockeries, and there is no healing in
τη σαρκί μου 38.8 εκακώθην και εταπεινώθην έως
 my flesh. I was afflicted with evil and humbled, even unto
σφόδρα ωρυόμην από στεναγμού της καρδιάς μου 38.9
 exceedingly. I roared from the moaning of my heart.
κύριε εναντίον σου πάσα η επιθυμία μου και
 O LORD, before you is all my desire; and
ο στεναγμός μου από σου ουκ απεκρύβη 38.10 η καρδιά μου
 my moaning from you can not be concealed. My heart
εταράχθη εγκατέλιπέ με η ισχύς μου και το φως
 is disturbed; abandoned me my strength; even the light
των οφθαλμών μου και αυτό ουκ έστι μετ' εμού 38.11
 of my eyes, even it is not with me.
οι φίλοι μου και οι πλησίον μου εξεναντίας μου ήγγισαν
 My friends and my neighbors right opposite me approached
και έστησαν και οι έγγιστά μου από μακρόθεν έστησαν
 and stood; and the ones nearest to me from afar off stood.
38.12 και εξεβιάζοντο οι ζητούντες την ψυχήν μου και οι
 And expelled me the ones seeking my life; and the
ζητούντες τα κακά μοι ελάλησαν ματαιότητας και
 ones seeking bad things for me spoke follies; and
δολιότητας όλην την ημέραν εμελέτησαν 38.13 εγώ δε ωσεί
 on deceits the entire day they meditated. But I, as
κωφός ουκ ήκουον και ωσεί άλαλος ουκ ανοίγων
 a deaf-mute, did not hear; and was as one speechless not opening
το στόμα αυτού 38.14 και εγενόμην ωσεί άνθρωπος ουκ
 his mouth. And I became as a man not

ακούων και ουκ έχων εν τω στόματι αυτού ελεγμούς **38.15**
 hearing, and not having in his mouth rebukes.

ὅτι ἐπὶ σοι κύριε ἤλπισα συ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου
 For upon you, O LORD, I hoped. You will hear, O LORD my God.

38.16 ὅτι εἶπον μήποτε ἐπιχαρώσιν μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν
 For I spoke, lest at any time rejoice over me my enemies, and at
 τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ εμεγαλορρημόνησαν
 the shaking of my feet against me they spoke great words.

38.17 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοιμὸς καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου
 For I for whips am prepared, and my suffering

ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός **38.18** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
 before me is always. For my lawlessness I

ἀναγγελώ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου **38.19**
 will announce; and I will be anxious concerning my sin.

οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ καὶ
 But my enemies live, and are fortified over me; and

ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως **38.20** οἱ
 multiply the ones detesting me unjustly. The
 ἀνταποδιδόντες μοι κακά ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπει
 ones recompensing to me bad for good slandered me when

κατεδίωκον δικαιοσύνην **38.21** μὴ ἐγκαταλίπῃς με
 they pursued righteousness. You should not abandon me,

κύριε ὁ θεός μου μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ **38.22** πρόσχευ
 O LORD my God; you should not separate from me. Take heed

εἰς τὴν βοήθειαν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου **39.1** εἶπα
 for my help, O LORD of my deliverance! I said,

φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν
 I shall guard my ways to not sin for me with

γλῶσση μου ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ
 my tongue. I put for my mouth a guard while the

συστήναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου **39.2** ἐκωφώθην καὶ
 stood sinner before me. I was mute and

ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τοῦ ἀλγῆμά μου
 humbled and quiet of good words, and my pain

ἀνεκαινίσθη **39.3** ἐθερμάνθη ἡ καρδιά μου ἐντός μου καὶ ἐν
 was renewed. heated My heart within me; and in

τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν γλῶσση μου
 my meditation would burn away a fire; I spoke with my tongue.

39.4 γνῶρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν
 Make known to me, O LORD, my limit! and the number

των ημερών μου τις εστιν ἵνα γνῶ τι υστερώ εγώ **39.5**
 of my days, what it is, that I should know what I lack.
 ιδού παλαιστάς ἐθου τας ημέρας μου και υπόστασίς μου
 Behold, a palm you established for my days; and my essence
 ωσεί ουθέν ενώπιόν σου πλην τα σύμπαντα ματαιότης
 is as nothing before you. Furthermore, all things are folly
 πας άνθρωπος ζων **39.6** μέντοιγε εν εικόνι διαπορεύεται
 for every man living. However, with an image travels
 άνθρωπος πλην μάτην ταρασσεται θησαυρίζει και ου
 a man, except, in folly he is disturbed. He treasures up, but does not
 γινώσκει τίνι συνάξει αυτά **39.7** και νυν τις η υπομονή μου
 know why he shall gather them. And now, what of my endurance --
 ουχί ο κύριος και η υπόστασίς μου παρά σου εστιν **39.8**
 is it not the LORD? Even my support from you is.
 από πασών των ανομιών μου ρύσαί με όνειδος άφρονι
 From all my lawless deeds rescue me! for scorn to the fool
 έδωκάς με **39.9** εκωφώθην και ουκ ήνοιξα το στόμα μου
 You gave me. I was made mute, and I did not open my mouth,
 ότι συ εποίησας **39.10** απόστησον απ' εμού
 for you did it. Abstain from me
 τας μαστιγάς σου από της ισχύος της χειρός σου εγώ
 your whips; from the strength of your hand I
 εξέλιπον **39.11** εν ελεγμοίς υπέρ ανομίας επαίδευσας
 failed. With rebukes for lawlessness you corrected
 άνθρωπον και εξέτηξας ως αράχνην την ψυχήν αυτού πλήν
 man; and wastes away as a spider's his life; besides --
 μάτην πας άνθρωπος διάψαλμα **39.12** εισάκουσον
 is folly every man. PAUSE. Hear
 της προσευχής μου κύριε και της δεήσεώς μου ενώτισαι
 my prayer, O LORD, and my supplication! Give ear to
 των δακρύων μου μη παρασιωπήσης ότι πάροικος εγώ
 my tears! Be not silent! for a sojourner I
 ειμι παρά σοι και παρεπίδημος καθώς πάντες
 am with you, and an immigrant, as all
 οι πατέρες μου **39.13** άνες μοι ίνα αναψύξω προ του με
 my fathers. Spare me! that I shall refresh before my
 απελθείν και ουκέτι ου μη υπάρξω **40.1** υπομένων
 going forth, and should no longer in any way exist. Enduring,
 υπέμεινα τον κύριον και προσέσχε μοι και εισήκουσε
 I waited on the LORD, and he took heed to me, and he heard

της δεήσεώς μου **40.2** και ανήγαγέ με εκ λάκκου
 my supplication. And he led me from out of the pit
 ταλαιπωρίας και από πηλού ιλύος και έστησεν επί πέτραν
 of misery, and from the mud of slime. And he stood upon the rock
 τους πόδας μου και κατεύθυνε τα διαβήματά μου **40.3** και
 my feet, and straightened out my footsteps. And
 ενέβαλεν εις το στόμα μου άσμα καινόν ύμνον τω
 he put into my mouth song a new, a hymn to
 θεώ ημών όψονται πολλοί και φοβηθήσονται και ελπιούσιν
 our God. shall see Many, and shall fear, and shall hope
 επί κύριον **40.4** μακάριος ανήρ ου εστι το όνομα κυρίου
 upon the LORD. Blessed is the man of which is in the name of the LORD
 ελπίς αυτού και ουκ επέβλεψεν εις ματαιότητας και
 his hope, and did not look to follies and
 μανίας ψευδείς **40.5** πολλά εποίησας συ κύριε ο θεός μου
 frenzies false. Many things you did yourself, O LORD my God,
 τα θαυμάσιά σου και τοις διαλογισμοίς σου ουκ έστι
 concerning your wonders; and concerning your devices there is not
 τις ομοιωθήσεταιί σοι απήγγειλα και ελάλησα
 any that shall be likened to you. I reported and spoke --
 επληθύνθησαν υπέρ αριθμόν **40.6** θυσίαν και προσφοράν
 they were multiplied above number. A sacrifice and offering
 ουκ ηθέλησας σώμα δε κατηρτίσω μοι ολοκαυτώματα και
 you wanted not, but a body you readied to me; whole burnt-offerings and
 περί αμαρτίας ουκ εξήτησας **40.7** τότε είπον ιδού ήκω
 a sacrifice for sin you did not seek. Then I said, Behold, I come.
 εν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περί εμού **40.8**
 In the chapter of the scroll it is written concerning me.
 του ποιήσαι το θέλημά σου ο θεός μου ηβουλήθην και
 To do your will, O my God I wanted; and
 τον νόμον σου εν μέσω της κοιτίας μου **40.9** ευηγγελισάμην
 your law is in the midst of my belly. I announced good news --
 δικαιοσύνην εν εκκλησία μεγάλη ιδού τα χείλη μου ου μη
 righteousness in assembly the great. Behold, my lips in no way
 κωλύσω κύριε συ έγνως **40.10** την δικαιοσύνην μου
 should I restrain, O LORD, you know. My righteousness
 ουκ έκρυψα εν τη καρδιά μου την αλήθειάν σου και
 I hid not in my heart; your truth and
 το σωτήριόν σου είπα ουκ έκρυψα το έλεός σου και
 your deliverance I told; I hid not your mercy and
 την αλήθειάν σου από συναγωγής πολλής **40.11** συ δε κύριε
 your truth from the gathering of many. But you, O LORD,

μη μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ
 should not be far your compassions from me.
 τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντός ἀντιλαμβάνονται
 Your mercy and your truth, always may they take hold of
 μου 40.12 ὅτι περιέσχον με κακά ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός
 me. For compass me bad things which there is no number.
 κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν
 overtook me My lawless deeds, and I was not able to see.
 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ
 They were multiplied over the hairs of my head; and
 ἡ καρδιά μου εγκατέλιπέ με 40.13 εὐδόκησον κύριε
 my heart abandoned me. Think well, O LORD,
 τοῦ ρύσασθαί με κύριε εἰς τὸ βοηθήσαί μοι πρόσχες 40.14
 to rescue me! O LORD, to help me take heed!
 καταισχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες
 May be disgraced and feel shame together the ones seeking
 τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξάραι αὐτὴν ἀποστραφείησαν εἰς τὰ
 my life to lift it away. May they be turned back to the
 ὀπίσω καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά 40.15
 rear, and may feel shame the ones wanting bad things for me.
 κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνῃν αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι
 Let them carry immediately their shame -- the ones saying to me,
 εὖγε εὖγε 40.16 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
 Well done. well done. exult and are glad over
 σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε καὶ εἰπάτωσαν
 you All the ones seeking you, O LORD. And let say
 διαπαντός μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ ἀγαπῶντες
 always let the LORD be magnified the ones loving
 τὸ σωτήριόν σου 40.17 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμὶ καὶ πένης κύριος
 your deliverance! But I am poor and needy; the LORD
 φροντιεῖ μου βοηθός μου καὶ υπερασπιστής μου εἰ σύ ὁ
 will be thoughtful of me. my helper and my defender You are, O
 θεός μου μη χρονίσης 41.1 μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ
 my God, you should not delay. Blessed is the one taking notice upon
 πτωχόν καὶ πένητα ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ρύσεται αὐτόν ὁ
 the poor and needy; in day the evil shall rescue him the
 κύριος 41.2 κύριος διαφυλάξαι αὐτόν καὶ ζῆσαι αὐτόν καὶ
 LORD. May the LORD guard him, and enliven him, and
 μακαρίσαι αὐτόν ἐν τῇ γῇ καὶ μη παραδοί αὐτόν εἰς
 bless him in the land; and may he not deliver him into
 χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ 41.3 κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ
 the hands of his enemies. Let the LORD help him upon

κλίνης οδύνης αυτού όλην την κοίτην αυτού έστρεψας εν
 the bed of his grief! all of his bed You turned in
τη αρρωστία αυτού 41.4 εγώ είπα κύριε ελέησόν με ίασαι
 his illness. I said, O LORD, show mercy on me! Heal
την ψυχήν μου ότι ήμαρτόν σοι 41.5 οι εχθροί μου είπον
 my soul! for I sinned against you. My enemies said
κακά μοι πότε αποθανείται και απολείται
 bad things against me, saying, When shall he die and perish
το όνομα αυτού 41.6 και ει εισεπορεύετο του ιδείν μάτην
 his name? And if he entered to see me, folly
ελάλει η καρδιά αυτού συνήγαγεν ανομίαν εαυτώ
 spoke his heart. He gathered lawlessness to himself;
εξεπορεύετο έξω και ελάλει επί το αυτό 41.7 κατ' εμού
 he went forth outside and spoke in the same manner. against me
επιθύριζον πάντες οι εχθροί μου κατ' εμού ελογίζοντο
 whispered All my enemies; against me they devised
κακά μοι 41.8 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' εμού μη
 bad things for me. matter an illegal They laid down against me, saying, Shall
ο κοιμώμενος ουχί προσθήσει του αναστήναι 41.9 και γαρ
 the one going to bed not proceed to rise up? For also
ο άνθρωπος της ειρήνης μου εφ' ον ήλπισα ο εσθίων
 the man of my peace upon whom I hoped, the one eating
άρτους μου εμεγάλυνεν επ' εμέ πτερνισμόν 41.10 συ δε
 my bread loaves, magnified against me with trickery. But you,
κύριε ελέησόν με και ανάστησόν με και ανταποδώσω
 O LORD, show mercy on me, and raise me up, and recompense
αυτοίς 41.11 εν τούττω έγνων ότι τεθέληκάς με ότι ου μη
 to them! By this I knew that you wanted me, that in no way
επιχαρή ο εχθρός μου επ' εμέ 41.12 εμού δε διά
 should rejoice my enemy over me. my But because of
την ακακίαν αντελάβου και εβεβαίωσάς με ενώπιόν σου εις
 innocence you assisted and firmed me up before you into
τον αιώνα 41.13 ευλογητός κύριος ο θεός Ισραήλ από του
 the eon. Blessed be the LORD God of Israel, from the
αιώνος και εις τον αιώνα γένοιτο γένοιτο 42.1 ον τρόπον
 eon and into the eon. May it be, May it be. In which manner
επιποθεί η έλαφος επί τας πηγάς των υδάτων ούτως
 longs the stag after the springs of the waters, so
επιποθεί η ψυχή μου προς σε ο θεός 42.2 edίψησεν
 longs my soul after you, O God. thirsted

η ψυχή μου προς τον θεόν τον ισχυρόν τον ζώντα πότε
My soul for God the mighty living. When

ήξω και οφθήσομαι τω προσώπῳ του θεού **42.3** εγενήθη
shall I come and appear in front of God? became

τα δακρυά μου εμοί ἄρτος ημέρας και νυκτός εν
My tears bread for me day and night, while
τω λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν που εστιν ο θεός σου
saying to me each day, Where is your God?

42.4 ταῦτα ἐμνήσθην και ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ την ψυχὴν μου
These things I remembered, and poured out upon me my soul,

ὅτι διελεύσομαι εν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστής ἕως του οίκου
for I shall go through to the place tent of the wonderful, unto the house
του θεού εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως και ἐξομολογήσεως ἤχου
of God, with a voice of exultation, and acknowledgment of the sound

εορτάζοντος **42.5** ἵνατί περίλυπος εἰ η ψυχή μου και
of the solemnizing a holiday. Why are you dejected, O my soul? and

ἵνατί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τον θεόν ὅτι
why do you disturb me? Hope upon God! for

ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον του προσώπου μου **42.6** ο
I shall acknowledge to him the deliverance of my person. O

θεός μου προς εμαυτόν η ψυχή μου εταράχθη διὰ τούτο
my God, to myself my soul was disturbed; on account of this

μνησθήσομαί σου εκ γης Ιορδάνου και Ερμωνιείμ από
I will remember you from the land of Jordan, and Hermons, from

ὄρους μικρού **42.7** ἄβυσσος ἄβυσσον επικαλεῖται εις
mountain the small. The deep the deep calls at

φωνήν των καταρρακτών σου πάντες οι μετεωρισμοί σου
the sound of your torrents; all your crests

και τα κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον **42.8** ημέρας
and your waves over me went. By day

εντελείται κύριος το ἔλεος αὐτοῦ και νυκτός ωδή αὐτοῦ
the LORD gives charge to his mercy, and at night his ode

παρ' ἐμοί προσευχή τω θεῷ της ζωῆς μου **42.9** ἐρώ
shall be with me -- a prayer to the God of my life. I will say

τω θεῷ ἀντιλήπτωρ μου εἰ διατί μου ἐπελάθου ἵνατί
to God, shielder You are my; why did you forget me? Why

σκυθρωπάζων πορεύομαι εν τῷ ἐκθλίβειν τον ἐχθρόν **42.10**
looking downcast do I go at the squeezing by the enemy?

εν τῷ καταθλάσθαι τα οστά μου ωνείδισάν με οι
In the breaking in pieces of my bones, berated me the ones

θλίβοντές με εν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἐκάστην
afflicting me; while in their saying to me accordingly each

ημέραν που εστιν ο θεός σου 42.11 ινατί περίλυπος ει η
 day, Where is your God? Why are you dejected, O
ψυχή μου και ινατί συνταράσσεις με έλπισον επί τον θεόν
 my soul? and why do you disturb me? Hope upon God!
ότι εξομολογήσομαι αυτώ σωτήριον του προσώπου μου και
 for I shall acknowledge to him the deliverance of my person, and

ο θεός μου 43.1 κρίνόν μοι ο θεός και δίκασον
 my God. Judge for me, O God, and adjudicate
την δίκην μου εξ έθνους ουχ οσίου από ανθρώπου
 my cause, from a nation which is not sacred! from a man

αδίκου και δολίου ρύσαι με 43.2 ότι συ ει ο θεός
 unjust and deceitful rescue me! For you are the God
κραταίωμά μου ινατί απώσω με και ινατί σκυθρωπάζων
 of my fortification. Why did you thrust me away? And why looking downcast

πορεύομαι εν τω εκθλίβειν τον εχθρόν 43.3 εξαπόστειλον
 do I go during the squeezing by the enemy? Send out
το φως σου και την αλήθειάν σου αυτά με ωδήγησαν και
 your light, and your truth! they guided me, and
ήγαγόν με εις όρος άγιόν σου και εις τα σκηνώματά σου
 they led me to mountain your holy, and to your tents.

43.4 και εισελεύσομαι προς το θυσιαστήριον του θεού προς
 And I shall enter to the altar of God; to
τον θεόν τον ευφραίνοντα την νεότητά μου εξομολογήσομαί
 the God gladdening my youth. I will acknowledge

σοι εν κιθάρα ο θεός ο θεός μου 43.5 ινατί περίλυπος ει η
 to you with the harp, O God my God. Why are you dejected, O
ψυχή μου και ινατί συνταράσσεις με έλπισον επί τον θεόν
 my soul? and why disturb me? Hope upon God!
ότι εξομολογήσομαι αυτώ σωτήριον του προσώπου μου και
 for I shall make acknowledgment to him, the deliverance of my person, and

ο θεός μου 44.1 ο θεός εν τοις ωσίν ημών ηκούσαμεν και
 my God. O God, with our ears we heard, and
οι πατέρες ημών ανήγγειλαν ημίν έργον ο ειργάσω εν
 our fathers announced to us the work which you worked in

ταις ημέραις αυτών εν ημέραις αρχαίαις 44.2 η χειρ σου
 their days, in days ancient. Your hand
έθνη εξωλόθρευσε και κατεφύτευσας αυτούς εκάκωσας
 nations utterly destroyed, and planted them. You afflicted

λαούς και εξέβαλες αυτούς 44.3 ου γαρ εν
 peoples and cast them out. For not by
τη ρομφαία αυτών εκληρονόμησαν γην και
 their broadsword they inherited the land, and

ο βραχίων αυτών ουκ έσωσεν αυτούς αλλ' η δεξιά σου και
 their arm did not deliver them; but it was your right hand, and
 ο βραχίων σου και ο φωτισμός του προσώπου σου ότι
 your arm, and the illumination of your countenance, for
 ευδόκησας εν αυτοίς 44.4 συ ει αυτός ο βασιλεύς μου και
 you thought well by them. You are he, O my king and
 ο θεός μου ο εντελλόμενος τας σωτηρίας Ιακώβ 44.5 εν
 my God, the one giving charge to the deliverances of Jacob. In
 σοι τους εχθρούς ημών κερατιούμεν και εν τω ονόματί σου
 you our enemies we will gore, and in your name
 εξουθενώσομεν τους επανισταμένους ημίν 44.6 ου γαρ επί
 we will treat with contempt the ones rising up against us. For not upon
 τω τόξω μου ελπιώ και η ρομφαία μου ου σώσει με 44.7
 my bow will I hope; and my broadsword will not deliver me.
 έσωσας γαρ ημάς εκ των θλιβόντων ημάς και τους
 For he delivered us from the ones afflicting us; and the
 μισούντας ημάς κατήσχυνας 44.8 εν τω θεώ
 ones detesting us he disgraced. In God
 επαινεθησόμεθα όλην την ημέραν και εν τω ονόματί σου
 we will be praised the entire day; and in your name
 εξομολογησόμεθα εις τον αιώνα 44.9 νυνί δε απόσω και
 we will make acknowledgment into the eon. But now you thrust away, and
 κατήσχυνας ημάς και ουκ εξελεύση ο θεός εν
 disgraced us; and you shall not go forth, O God, with
 ταις δυνάμεσιν ημών 44.10 απέστρεψας ημάς εις τα οπίσω
 our forces. You turned us to the rear
 παρά τους εχθρούς ημών και οι μισούντες ημάς διήρπαζον
 by our enemies; and the ones detesting us plundered
 εαυτοίς 44.11 έδωκας ημάς ως πρόβατα βρώσεως και εν
 for themselves. You gave us as sheep for food; and among
 τοις έθνεσι διέσπειρας ημάς 44.12 απέδου τον λαόν σου άνευ
 the nations you scattered us. You rendered your people without
 τιμής και ουκ ην πλήθος εν τοις αλαλάγμασιν αυτών 44.13
 a value; and there was no abundance by their shout.
 έθου ημάς όνειδος τοις γείτοσιν ημών μυκτηρισμόν και
 You put us for scorn to our neighbors; for a sneering and
 χλευασμόν τοις κύκλω ημών 44.14 έθου ημάς εις
 a taunting to the ones round about us. You put us as a
 παραβολήν εν τοις έθνεσι κίνησιν κεφαλής εν τοις
 parable among the nations; a shaking of the head among the

λαοίς **44.15** όλην την ημέραν η εντροπή μου κατεναντίον
 peoples. the entire day My being made ashamed in front
 μου εστί και η αισχύνη του προσώπου μου εκάλυψε με
 of me is, and the shame of my face covered me;

44.16 από φωνής ονειδίζοντος και παραλαλούντος από
 even from the voice of the one berating and speaking improperly from

προσώπου εχθρού και εκδιώκοντος **44.17** ταύτα πάντα
 in front of the enemy and the one banishing. All these things

ήλθεν εφ' ημάς και ουκ επελαθόμεθα σου και ουκ
 came upon us, but we did not forget you; and we did not

ηδικήσαμεν εν διαθήκη σου **44.18** και ουκ απέστη εις τα
 do wrong by your covenant; and we did not leave to the
 οπίσω η καρδιά ημών και εξέκλινας τας τρίβους ημών από
 rear our heart, nor turned aside our paths from

της οδού σου **44.19** ότι εταπεινώσας ημάς εν τόπω
 your way. For you humbled us in the place

κακώσεως και επεκάλυπεν ημάς σκιά θανάτου **44.20** ει
 of affliction; and covered over us the shadow of death. If
 επελαθόμεθα του ονόματος του θεού ημών και ει
 we forgot the name of our God, and if

διεπετάσαμεν χείρας ημών προς θεόν αλλότριον **44.21** ουχί
 we opened and spread out our hands to god an alien, shall not
 ο θεός εκζητήσει ταύτα αυτός γαρ γινώσκει τα κρύφια
 God require these things? For he knows the secret things

της καρδίας **44.22** ότι ένεκά σου θανατούμεθα όλην
 of the heart. For because of you we are being put to death the entire

την ημέραν ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής **44.23**
 day; we are considered as sheep for slaughter.

εξεγέρθητι ινατί υπνοίς κύριε ανάστηθι και μη
 Awaken! Why do you sleep, O LORD? Rise up! and you should not

απόση εις τέλος **44.24** ινατί το πρόσωπόν σου αποστρέφεις
 thrust us away unto the end. Why your face do you turn

επιλανθάνη της πτωχείας ημών και της θλίψεως ημών **44.25**
 and forget our poorness and our affliction?

ότι εταπεινώθη εις χούν η ψυχή ημών εκολλήθη εις γην
 For was humbled into the dust our soul; was cleaved to the earth

η γαστήρ ημών **44.26** ανάστα κύριε βοήθησον ημίν και
 our belly. Rise up, O LORD, help us and

λύτρωσαι ημάς ένεκεν του ονόματός σου **45.1** εξηρεύζατο
 ransom us because of your name! discharged forth

η καρδιά μου λόγον αγαθόν λέγω εγώ τα έργα μου τω
 My heart word a good. I speak of my works to the
 βασιλεί η γλώσσά μου κάλαμος γραμματέως οξυγράφου
 king. My tongue is a reed pen of a scribe writing fast.

45.2 ωραίος κάλλει παρά τους υιούς των ανθρώπων
 More beautiful in beauty than the sons of men.

εξεχύθη χάρις εν χείλεσί σου διά τούτο ευλόγησέ σε
 was poured out Favor on your lips. On account of this blessed you

ο θεός εις τον αιώνα **45.3** περίζωσαι την ρομφαίαν σου επί
 God into the eon. Gird your broadsword upon

τον μηρόν σου δυνατέ ωραιότητί σου **45.4** και τω
 your thigh! O mighty one, in your beauty. And in

κάλλει σου και έντεινον και κατευοδού και βασίλευε
 your fineness, even stretch tight your bow, and greatly prosper, and reign!

ένεκεν αληθείας και πραότητος και δικαιοσύνης και
 Because of truth, and gentleness, and righteousness even

οδηγήσει σε θαυμαστώς η δεξιά σου **45.5** τα βέλη σου
 shall guide you wonderfully your right hand. Your arrows

ηκονημένα δυνατέ λαοί υποκάτω σου πεσούνται εν καρδιά
 are being sharpened, O mighty one. Peoples underneath you shall fall in the heart

των εχθρών του βασιλέως **45.6** ο θρόνος σου ο θεός εις
 of the enemies of the king. Your throne, O God, is unto

τον αιώνα του αιώνος ράβδος ευθύτητος η ράβδος
 the eon of the eon. A rod of straightness is the rod

της βασιλείας σου **45.7** ηγάπησας δικαιοσύνην και
 of your kingdom. You loved righteousness, and

εμίσησας ανομίαν διά τούτο έχρισέ σε ο θεός
 detested lawlessness; on account of this anointed you God

ο θεός σου έλαιον αγαλλιάσεως παρά τους μετόχους σου
 your God with oil of exultation beyond your fellow partakers.

45.8 σμύρνα και στακτή και κασία από των ιματίων σου
 Myrrh, and balsam, and cassia of your garments

από βάρεων ελεφαντίνων **45.9** εξ ων ηύφρανάν σε
 from palaces of ivory, from of which gladdened you

θυγατέρες βασιλέων εν τη τιμή σου παρέστη η βασίλισσα
 the daughters of kings in your honor. stood The queen

εκ δεξιών σου εν ιματισμώ διαχρύσω περιβεβλημένη
 at your right in clothes interwoven with gold having put around

πεποικιλμένη **45.10** άκουσον θύγατερ και ιδε και κλίνον
 being embroidered. Hear, O daughter, and behold! And lean

το ους σου και επιλάθου του λαού σου και του οίκου
 your ear, and forget your people, and the house

του πατρός σου **45.11** και επιθυμήσει ο βασιλεύς

of your father! Even desired the king

του κάλλους σου ότι αυτός εστιν κυριός σου και

your beauty; for he is your lord, and

προσκυνήσεις αυτόν **45.12** και θυγάτηρ Τύρου εν

you shall do obeisance to him. And the daughter of Tyre shall come with

δώροις το πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οι πλούσιοι του

gifts. your face will implore The rich of the

λαού **45.13** πάσα η δόξα της θυγατρός του βασιλέως

people. All the glory of the daughter of the king

έσωθεν εν κροσσωτοίς χρυσοίς **45.14** περιβεβλημένη

within, with bordered fringes of gold, being put around,

πεποικιλμένη απενεχθήσονται τω βασιλεί παρθένοι οπίσω

being embroidered. shall be carried to the king The virgins after

αυτής αι πλησίον αυτής απενεχθήσονται σοι **45.15**

her; the ones near her shall be carried to you.

απενεχθήσονται εν ευφροσύνη και αγαλλιάσει αχθήσονται

They shall be carried in gladness and exultation; they shall be led

εις ναόν βασιλέως **45.16** αντί των πατέρων σου

into the temple of the king. In place of your fathers,

εγενήθησαν οι υιοί σου καταστήσεις αυτούς άρχοντας επί

were born your sons. You shall place them as rulers over

πάσαν την γην **45.17** μνησθήσομαι του ονόματός σου εν

all the earth. I will make remembered your name in

πάση γενεά και γενεά διά τούτο λαοί εξομολογήσονται σοι

every generation, and generation. On account of this peoples will make acknowledgment to you

εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος **46.1**

into the eon, and into the eon of the eon.

ο θεός ημών καταφυγή και δύναμις βοηθός εν θλίψεσι

Our God is a refuge and power; a helper in afflictions,

ταις ευρούσαις ημάς σφόδρα **46.2** διά τούτο ου

to the ones having found us exceedingly. On account of this we shall not

φοβηθησόμεθα εν τω ταρασσεσθαι την γην και

fear when the is disturbed earth, and

μετατίθεσθαι όρη εν καρδίαις θαλασσών **46.3** ήχησαν και

are transposed mountains in the hearts of seas. sounded and

εταράχθησαν τα ύδατα αυτών εταράχθησαν τα όρη εν

were disturbed Their waters; were disturbed the mountains by

τη κραταιότητι αυτού **46.4** του ποταμού τα ορμήματα

his force. of the river The rapid movements

ευφραίνουσι την πόλιν του θεού ηγίασε το σκήνωμα αυτού
gladdens the city of God. sanctified his tent

ο ύψιστος **46.5** ο θεός εν μέσῳ αὐτῆς και ου
The highest. God is in the midst of her, and she shall not
σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ο θεός το προς πρωῒ πρωῒ
be shaken. shall help her God towards morning by morning.

46.6 εταράχθησαν ἔθνη ἐκλιναν βασιλείαι ἔδωκε
were disturbed Nations; leaned kingdoms; gave out

φωνήν αὐτοῦ ο ὑψιστος εσαλεύθη η γη **46.7** κύριος των
his voice the highest, shook the earth. The LORD of the

δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ο θεός Ἰακώβ **46.8**
forces is with us; is our shielder the God of Jacob.

δεύτε και ἴδετε τα ἔργα του θεοῦ α ἔθετο τέρατα ἐπὶ της
Come and see the works of God! what he made miracles upon the

γης **46.9** ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι των περάτων της γης
earth. Taking away in return wars unto the ends of the earth.

τόξον συντρίψει και συγκλάσει ὄπλον και θυρεούς
the bow He shall break, and he shall break in pieces the weapon; and the shields

κατακαύσει εν πυρί **46.10** σχολάσατε και γνώτε ὅτι ἐγώ
he shall incinerate with fire. Relax, and know that I

εἰμι ο θεός υψωθήσομαι εν τοις ἔθνεσιν υψωθήσομαι εν
am God! I shall be raised up high in the nations. I shall be raised up high in

τη γη **46.11** κύριος των δυνάμεων μεθ' ἡμῶν
the earth. The LORD of the forces is with us;

ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ο θεός Ἰακώβ **47.1** πάντα τα ἔθνη
is our shielder the God of Jacob. All the nations --

κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε τῷ θεῷ εν φωνῇ
clap hands! Shout to God with a voice

ἀγαλλιάσεως **47.2** ὅτι κύριος ὑψιστος φοβερός βασιλεύς
of exultation! For the LORD the highest is dreadful; king

μέγας ἐπὶ πᾶσαν την γην **47.3** υπέταξε λαούς ἡμῖν και
a great over all the earth. He submitted peoples to us, and

ἔθνη ὑπὸ τους πόδας ἡμῶν **47.4** ἐξελέξατο ἡμῖν την
nations under our feet. He chose to us the

κληρονομίαν εαυτῷ την καλλονήν Ἰακώβ ην ηγάπησεν
inheritance for us, the beauty of Jacob whom he loved.

47.5 ἀνέβη ο θεός εν ἀλαλαγμῷ κύριος εν φωνῇ σάλπιγγος
God ascended in a shout; the LORD with the sound of a trumpet.

47.6 ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε ψάλατε τῷ
Strum to our God! Strum! Strum to

βασιλεί ημών ψάλατε 47.7 ότι βασιλεύς πάσης της γης
our king! Strum! For the king of all the earth

ο θεός ψάλατε συνετός 47.8 εβασίλευσεν ο θεός επί τα
is God. Strum expertly! God reigns over the

έθνη ο θεός κάθεται επί θρόνου αγίου αυτού 47.9 άρχοντες
nations. God sits upon throne his holy. Rulers

λαών συνήχθησαν μετά του θεού Αβραάμ ότι του θεού οι
of peoples are brought together with the God of Abraham. For by God the

κραταιοί της γης σφόδρα επήρθησαν 48.1 μέγας κύριος
strong ones of the earth exceedingly were lifted up. Great is the LORD,

και αινετός σφόδρα εν πόλει του θεού ημών εν όρει
and praiseworthy exceedingly in the city of our God, in mountain

αγίω αυτού 48.2 ευρίζω αγαλλιάματι πάσης της γης όρη
his holy. With good root, a leap for joy of all the earth -- mount

Σιών τα πλευρά του βορρά η πόλις του βασιλέως
Zion on the sides of the north, the city of the king

του μεγάλου 48.3 ο θεός εν ταις βάρεσιν αυτής γινώσκεται
great. God in her palaces is known,

όταν αντιλαμβάνηται αυτής 48.4 ότι ιδού οι βασιλείς της
whenever he should assist her. For behold, the kings of the

γης συνήχθησαν διήλθοσαν επιτοαυτό 48.5 αυτοί ιδόντες
earth are being brought together; they went through together. They in seeing

ούτως εθαύμασαν εταράχθησαν εσαλεύθησαν 48.6 τρόμος
thus wondered; they were disturbed; they were shaken. Trembling

επελάβετο αυτών εκεί ωδίνες ως τικτούσης 48.7 εν
took hold of them there -- pangs as a woman giving birth. By

πνεύματι βιαίω συντρίψεις πλοία Θαρσείς 48.8 καθάπερ
wind a violent you shall break the boats of Tarshish. Just as

ηκούσαμεν ούτως και είδομεν εν πόλει κυρίου των
we heard, so also we behold in the city of the LORD of the

δυνάμεων εν πόλει του θεού ημών ο θεός εθεμελίωσεν
forces, in the city of our God. God founded

αυτήν εις τον αιώνα 48.9 υπελάβομεν ο θεός το ελεός σου
it into the eon. We undertook, O God, of your mercy

εν μέσσω του λαού σου 48.10 κατά το όνομά σου ο θεός
in the midst of your people. According to your name, O God,

ούτως και η αίνεσίς σου επί τα πέρατα της γης
so also is the praise of you unto the ends of the earth.

δικαιοσύνης πλήρης η δεξιά σου 48.11 ευφρανθήτω το όρος
of righteousness is full Your right hand. Be glad, mount

Σιών και αγαλλιάσθωσαν αι θυγατέρες της Ιουδαίας

Zion! and exult daughters of Judea!

ένεκεν των κριμάτων σου κύριε 48.12 κυκλώσατε Σιών και

because of your judgments, O LORD. Encircle Zion, and

περιλάβετε αυτήν διηγήσασθε εν τοις πύργοις αυτής

take hold of her! Describe concerning her towers!

48.13 θέσθε τας καρδίας υμών εις την δύναμιν αυτής και

Put your hearts for her force! and

καταδίελεσθε τας βάρεις αυτής όπως αν διηγήσησθε εις

share about her palaces! so that you may describe to

γενεάν ετέραν 48.14 ότι ούτος εστιν ο θεός ημών εις τον

generation another. For this is our God into the

αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος αυτός ποιμανεί ημάς

eon, and into the eon of the eon; he shall tend us

εις τους αιώνας 49.1 ακούσατε ταύτα πάντα τα έθνη

into the eons. Hear these things all nations!

ενωτίσασθε πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην 49.2

Give ear all the ones dwelling in the inhabitable world --

οι τε γηγενείς και οι υιοί των ανθρώπων επιτοαυτό

both the earth-born, and the sons of men together,

πλούσιος και πένης 49.3 το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και

rich and needy! My mouth speaks wisdom, and

η μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν 49.4 κλινώ εις

the meditation of my heart understanding. I will lean to

παραβολήν το ους μου ανοίξω εν ψαλτηρίω

a parable my ear; I will open with a psaltery

το πρόβλημά μου 49.5 ινατί φοβούμαι εν ημέρα πονηρά η

my riddle. Why do I fear in day the wicked? The

ανομία της πτέρνης μου κυκλώσει με 49.6 οι πεποιθότες

lawlessness at my heel shall encircle me -- the ones yielding

επί τη δυνάμει αυτών και επί τω πλήθει

upon their power, even upon the multitude

του πλούτου αυτών καυχώμενοι 49.7 αδελφός ου

of their riches the ones boasting. A brother does not

λυτρούται λυτρώσεται άνθρωπος ου δώσει τω θεώ

ransom. Shall ransom a man? He shall not give to God

εξίλασμα εαυτού 49.8 και την τιμήν της λυτρώσεως

an appeasement for himself. (Even the value of the ransoming

της ψυχής αυτού και εκοπίασεν εις τον

his soul, even if he labored into the

49.9 και ζήσεται εις τέλος οτι ουκ όψεται καταφθοράν
 ; And he shall live till the end, for he should not see corruption.

49.10 όταν ίδη σοφούς αποθνήσκοντας επιτοαυτό
 Whenever he should behold wise men dying, together
 άφρων και άνους απολούνται και καταλείψουσιν
 the fool and the mindless one shall perish; and they shall leave behind
 αλλοτρίοις τον πλούτον αυτών **49.11** και οι τάφοι αυτών
 to strangers their riches. And their tombs
 οικίαι αυτών εις τον αιώνα σκηνώματα αυτών εις γενεάν
 are their houses into the eon, and their tents unto generation
 και γενεάν επεκαλέσαντο τα ονόματα αυτών επί των γαιών
 and generation. They call their names after lands.

49.12 και άνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε παρασυνεβλήθη
 And a man in honor being perceived not; he resembles
 τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς **49.13** αύτη
 the cattle unthinking, and is like them. This
 η οδός αυτών σκάνδαλον αυτοίς και μετά ταύτα εν
 their way is an obstacle to them; yet after these things with
 τω στόματι αυτών ευδοκήσουσιν **49.14** ως πρόβατα εν άδη
 their mouths they take pleasure. as sheep in Hades
 έθεντο θάνατος ποιμανεί αυτούς και κατακυριεύουσιν
 They placed them; death tends them; and shall dominate
 αυτών οι ευθείς τοπρωϊ και η βοήθεια αυτών
 them the upright in the morning; and their help
 παλαιωθήσεται εν τω άδη εκ της δόξης αυτών εξώσθησαν
 shall grow old in Hades; from their glory they were banished.

49.15 πλην ο θεός λυτρώσεται την ψυχήν μου εκ χειρός
 Except God shall ransom my soul from out of the hand
 άδου όταν λαμβάνη με **49.16** μη φοβού όταν πλουτήση
 of Hades, whenever he should take me. Do not fear whenever should be enriched
 άνθρωπος η όταν πληθυνθή η δόξα του οίκου αυτου **49.17**
 a man, or whenever should be multiplied the glory of his house,
 ότι ουκ εν τω αποθνήσκειν αυτόν λήψεται τα πάντα ουδέ
 for not in his dying he shall take anything, nor
 συγκαταβήσεται αυτώ η δόξα αυτου **49.18** ότι η ψυχή αυτου
 will go down with him his glory! For his soul
 εν τη ζωή αυτου ευλογηθήσεται εξομολογήσεται σοι όταν
 in his life shall be blessed. He shall make acknowledgment to you whenever
 αγαθύνης αυτώ **49.19** εισελεύσεται έως γενεάς
 you should do good to him. He shall enter unto the generation

πατέρων αυτού έως αιώνος ουκ όψεται φως **49.20** και
 of his fathers; unto the eon he shall not see light. And

άνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε παρασυνεβλήθη τοις
 a man in honor being perceived not; he resembles the

κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς **50.1** ο θεός
 cattle unthinking and is like them. The God

θεών κύριος ελάλησε και εκάλεσε την γην από ανατολών
 of gods, the LORD spoke, and called the earth from the east

ηλίου μέχρι δυσμών **50.2** εκ Σιών η ευπρέπεια
 sun unto its descent. From out of Zion is the attractiveness

της ωραιότητος αυτού **50.3** ο θεός εμφανώς ήξει
 of his beauty. God visibly shall come,

ο θεός ημών και ου παρασιωπήσεται πυρ ενώπιον
 our God, and he will not remain silent. A fire before

αυτού καυθήσεται και κύκλω αυτού καταιγίς σφόδρα **50.4**
 him shall burn; and round about him gale an exceeding.

προσκαλέσεται τον ουρανόν άνω και την γην διακρίναι
 He shall call on the heaven upward, and the earth, to separate

τον λαόν αυτού **50.5** συναγάγετε αυτώ τους οσίους αυτού
 his people. Gathered to him are his sacred ones,

τους διατιθεμένους την διαθήκην αυτού επί θυσίας **50.6**
 the ones ordaining his covenant with sacrifices.

και αναγγελούσιν οι ουρανοί την δικαιοσύνην αυτού ότι
 And shall announce the heavens his righteousness; for

ο θεός κριτής εστιν **50.7** άκουσον λαός μου και λαλήσω σοι
 God is judge. Hear, O my people! and I will speak to you

Ισραήλ και διαμαρτύρομαί σοι ο θεός ο θεός σου ειμί εγώ
 O Israel, and I will testify to you. The God, your God I am.

50.8 ουκ επί ταις θυσίαις σου ελέγξω σε τα δε
 not over your sacrifices I will reprove you; for

ολοκαυτώματά σου ενώπιόν μου εστί διαπαντός **50.9** ου
 your whole burnt-offerings before me are always. I will not

δέξομαι εκ του οίκου σου μόσχους ουδέ εκ
 take from your house calves, nor from

των ποιμνίων σου χιμάρους **50.10** ότι εμά εστι πάντα τα
 your flocks winter yearlings. For mine it is all -- the

θηρία του αγρού κτήνη εν τοις όρεσι και βόες **50.11**
 wild beasts of the field, the cattle on the mountains, and oxen.

έγνωκα πάντα τα πετεινά του ουρανού και ωραιότης
 I know all the winged creatures of the heaven; and the beauty

αγρού μετ' εμού εστιν **50.12** εάν πεινάσω ου μη σοι είπω
of the field with me is. If I should hunger, in no way should I tell you,

εμή γαρ εστιν η οικουμένη και το πλήρωμα αυτής **50.13**
mine for is the inhabitable world, and the fullness of it.

μη φάγομαι κρέα τάυρων η αίμα τράγων πίομαι **50.14**
Shall I eat meats of bulls or blood of he-goats drink?

θύσον τω θεώ θυσίαν αινέσεως και απόδος τω υψίστω
Sacrifice to God a sacrifice of praise! and render to the highest

τας ευχάς σου **50.15** και επικάλεσαί με εν ημέρα θλίψεώς
your vows! And call upon me in the day of affliction!

και εξελούμαί σε και δοξάσεις με **50.16** τω δε αμαρτωλώ
and I shall rescue you, and you shall glorify me. But to the sinner

είπεν ο θεός ινατί συ διηγή τα δικαιώματά μου και
God said, Why do you describe my ordinances, and

αναλαμβάνεις την διαθήκην μου διά στόματός σου **50.17**
take up my covenant through your mouth?

συ δε εμίσησας παιδείαν και εξέβαλες τους λόγους μου εις
For you detested instruction, and cast out my words to

τα οπίσω **50.18** ει εθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αυτώ και
the rear. Since you viewed a thief, you ran together with him; and

μετά μοιχού την μερίδα σου ετίθεις **50.19** το στόμα σου
with the adulterer your portion you established. Your mouth

επλεόνασε κακίαν και η γλώσσά σου περιέπλεκε
abounded with evil, and your tongue twisted

δολιότητας **50.20** καθήμενος κατά του αδελφού σου
with deceits. In sitting down, against your brother

κατελάλεις και κατά του υιού της μητρός σου ετίθεις
you spoke ill; even against the son of your mother to place

σκάνδαλον **50.21** ταύτα εποίησας και εσίγησα υπέλαβες
an obstacle. These things you did, and I kept quiet. You undertook

ανομίαν ότι έσομαί σοι όμοιος ελέγξω σε και
lawlessness, for you thought I will be likened to you. I will reprove you, and

παραστήσω κατά πρόσωπόν σου τας αμαρτίας σου **50.22**
I will stand in front of your face your sins.

σύνετε δη ταύτα οι επιλανθανόμενοι του θεού μήποτε
Perceive indeed these things, O ones forgetting God! lest at any time

αρπάση και ου μη η ο ρυόμενος **50.23** θυσία
he should snatch you away, and in no way should there be one rescuing. A sacrifice

αινέσεως δοξάσει με και εκεί οδός η δείξω αυτώ
of praise shall glorify me, and there in the way I will show to him

το σωτήριόν μου 51.1 ελέησόν με ο θεός κατά το μέγα
 my deliverance. Show mercy on me, O God, according to great
έλεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου
 mercy your, and according to the multitude of your compassions!

εξάλειπον το ανόμημά μου 51.2 επί πλείον πλύνόν με από
 Wipe away my violation of the law! Abundantly wash me from
της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με
 my lawlessness, and from my sin cleanse me!

51.3 ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου
 For my lawlessness I know, and my sin

ενώπιόν μου εστί διαπαντός 51.4 σοι μόνω ήμαρτον και
 before me is always. Against you alone I sinned, and
το πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως αν δικαιωθής εν
 the wicked thing before you did; that you should be justified in

τοις λόγοις σου και νικήσης εν τω κρίνεσθαί σε 51.5
 your words, and should overcome in your judging.
ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις
 For behold in lawless deeds I was conceived, and in sins

εκίσσησέ με η μήτηρ μου 51.6 ιδού γαρ αλήθειαν
 craved strange food for me my mother. For behold, truth
ηγάπησας τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου
 you loved. the concealed things and the private things of your wisdom

εδήλωσάς μοι 51.7 ραντιείς με υσσώπω και
 You manifested to me. You shall sprinkle me with hyssop, and
καθαρισθήσομαι πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
 I shall be cleansed; you shall wash me and above snow I shall be whitened.

51.8 ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην
 You shall cause me to hear exultation and gladness;

αγαλλιάσονται οστεά τεταπεινωμένα 51.9 απόστρεψον
 shall exult the bones being humbled. Turn
το πρόσωπόν σου από των αμαρτιών μου και πάσας
 your face from my sins, and all

τας ανομίας μου εξάλειπον 51.10 καρδίαν καθάραν κτίσον
 my lawlessnesses wipe away! heart a clean Create
εν εμοί ο θεός και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν
 in me, O God, and spirit an upright renew in

τοις εγκάτοις μου 51.11 μη απορρίψης με απο
 my insides! Do not reel from me
του προσώπου σου και το πνεύμά το άγιον μη αντανέλης
 your face; and spirit the holy do not take away in return

απ' εμού 51.12 απόδος μοι την αγαλλίασιν

from me! Give back to me the exultation

του σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήριζόν με
of your deliverance, and spirit with your governing support me!

51.13 διδάξω ανόμους τας οδούς σου και ασεβείς επί σε

I shall teach the lawless ones your ways, and the impious to you

επιστρέψουσι 51.14 ρύσαι με εξ αιμάτων ο θεός ο θεός

shall turn. Rescue me from blood guilt, O God, the God

της σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου

of my deliverance! shall exult over My tongue

την δικαιοσύνην σου 51.15 κύριε τα χείλη μου ανοίξεις και

your righteousness. O LORD, my lips you shall open, and

το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου 51.16 ότι ει

my mouth shall announce your praise. For if

ηθέλησας θυσίαν έδωκα αν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις

you wanted a sacrifice, I would have given; whole burnt-offerings you do not think well of.

51.17 θυσία τω θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν

A sacrifice to God is a spirit being broken; a heart

συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο θεός ουκ

being broken and humbled God will not

εξουδενώσει 51.18 αγάθουνον κύριε εν τη ευδοκία σου

treat with contempt. Do good, O LORD, by your benevolence

την Σιών και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ 51.19

to Zion, and let be built the walls of Jerusalem!

τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και

Then you will think well of a sacrifice of righteousness offering, and

ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου

whole burnt-offerings; then they shall offer upon your altar

μόσχους 52.1 τι εγκαυχά εν κακία ο δυνατός ανομίαν

calves. Why do you boast in evil, O mighty man, with lawlessness

όλην την ημέραν 52.2 αδικίαν ελογίσατο η γλώσσά σου

the entire day? injustice considers Your tongue;

ωσει ξυρόν ηκονημένον εποίησας δόλον 52.3 ηγάπησας

as a razor sharpening you did treachery. You loved

κακίαν υπέρ αγαθωσύνην αδικίαν υπέρ το λαλήσαι

evil over goodness; injustice over speaking

δικαιοσύνην 52.4 ηγάπησας πάντα τα ρήματα

righteousness. You loved all the words

καταποντισμού γλώσσαν δολίαν 52.5 διά τούτο ο θεός

drowning, tongue O deceitful. On account of this, God

καθέλοι σε εις τέλος εκτίλαι σε και μεταναστεύσαι σε
 shall demolish you unto the end, to pluck you out, and to migrate you
από σκηνώματός σου και το ρίζωμά σου εκ γης
 from your tent, and your root from out of the land

ζώντων 52.6 όψονται δίκαιοι και φοβηθήσονται και επ’
 of the living. shall see The just and shall fear, and at

αυτόν γελάσονται και ερούσιν 52.7 ιδού άνθρωπος ος ουκ
 him shall laugh. And they shall say, Behold, the man who did not
έθετο τον θεόν βοηθόν αυτού αλλ’ επήλπισεν επί το πλήθει
 make God his helper, but raised hope upon the multitude
του πλούτου αυτού και ενεδυναμώθη επί
 of his riches, and was strengthened by

τη ματαιότητι αυτού 52.8 εγώ δε ωσει ελαία κατάκαρπος
 his folly. But I am as olive tree a fruitful
εν τω οίκω του θεού ήλπισα επί το έλεος του θεού εις τον
 in the house of God. I hoped upon the mercy of God into the

αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος 52.9 εξομολογήσομαί
 eon, and into the eon of the eon. I will make acknowledgment
σοι εις τον αιώνα ότι εποίησας και υπομενώ το όνομά σου
 to you into the eon, for you acted; and I will wait on your name,

ότι χρηστόν εναντίον των οσίων σου 53.1 είπεν άφρων εν
 for you are gracious before your sacred ones. said The fool in
καρδία αυτού ουκ έστι θεός διεφθάρησαν και
 his heart, There is no God. They were corrupt and

εβδελύχθησαν εν ανομίαις ουκ έστι ποιών αγαθόν 53.2
 abhorrent in lawless deeds. There is not one doing good.
ο θεός εκ του ουρανού διέκυψεν επί τους υιούς
 God from out of the heaven looks upon the sons
των ανθρώπων του ιδείν ει έστι συνιών η εκζητών
 of men, to behold if there is one perceiving or seeking after

τον θεόν 53.3 πάντες εξέκλιναν άμα ηχρειώθησαν ουκ έστι
 God. All turned aside; together they were made useless; there is not

ποιών αγαθόν ουκ έστιν έως ενός 53.4 ουχί γνώσονται
 one doing good, there is not even one. Shall not know
πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν οι κατεσθίοντες
 all the ones working lawlessness, the ones eating up
τον λαόν μου εν βρώσει άρτου τον κύριον ουκ
 my people for solid food of bread? the LORD They did not

επεκαλέσαντο 53.5 εκεί εφοβήθησαν φόβον ου ουκ ην
 call upon. There they feared a fear, where there was no
φόβος ότι ο θεός διεσκόρπισεν οστά ανθρωπαρέσκων
 fear; for God dispersed the bones of ones trying to please men.

κατησχύνθησαν ὅτι ὁ θεός ἐξουδένωσε αὐτούς **53.6** τις

They were disgraced, for God treated them with contempt. Who

δώσει ἐκ Σιών το σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν

will appoint from out of Zion deliverance for Israel? In

τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

God returning the captivity of his people,

ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ **54.1** ὁ θεός

Jacob shall exult and Israel shall be glad. O God,

ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνόν

by your name deliver me, and by your power judge

με **54.2** ὁ θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τα

me! O God, listen to my prayer, give ear to the

ρήματα τοῦ στόματός μου **54.3** ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν

words of my mouth! For strangers rose up

ἐπ' ἐμέ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ

against me; and strong men seek my life; and they did not

προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν **54.4** ἰδοὺ γὰρ ὁ θεός

set God before them. For behold God

βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου **54.5**

helps me; and the LORD is a shielder of my life.

ἀποστρέψει τὰ κακά τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου

He shall return the evils to my enemies. By your truth

ἐξολόθρευσον αὐτούς **54.6** ἐκουσίως θύσω σοι

utterly destroy them! Voluntarily I will sacrifice to you;

ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν **54.7** ὅτι

I will make acknowledgment to your name, O LORD, for good. For

ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου

from out of all afflictions you rescued me; and among my enemies

επείδεν ὁ ὀφθαλμός μου **55.1** ἐνώτισαι ὁ θεός τὴν

looked upon its request my eye. Give ear, O God, to

προσευχὴν μου καὶ μὴ υπερίδης τὴν δέησίν μου **55.2**

my prayer! for you should not overlook my supplication.

πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου ἐλυπήθην ἐν

Take heed to me, and listen to me! I was fretted in

τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην **55.3** ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ

my meditation and was disturbed, from the voice of the enemy,

καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ

and from the affliction of the sinner; for they turned aside against me

ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι **55.4** ἡ καρδία μου

for lawlessness, and in anger they displayed anger against me. My heart

εταράχθη εν εμοί και δειλία θανάτου επέπεσεν επ' εμέ **55.5**
 was disturbed in me, and dread of death fell upon me.
 φόβος και τρόμος ήλθεν επ' εμέ και εκάλυψέ με σκότος
 Fear and trembling came upon me, and covered me darkness.

55.6 και είπα τις δώσει μοι πτέρυγας ωσει περιστεράς
 And I said, Why shall he not give to me wings as a dove,
 και πετασθήσομαι και καταπαύσω **55.7** ιδού εμάκρυνα
 and I shall spread out and I shall rest? Behold, I was far off
 φυγαδεύων και ηυλίσθην εν τη ερήμω **55.8** προσεδεχόμενην
 being driven into exile, and was lodged in the wilderness. I waited for
 τον σώζοντά με από ολιγοψυχίας και καταιγίδος **55.9**
 the one delivering me from faint-heartedness and the gale.
 καταπόντισον κύριε και καταδίελε τας γλώσσας αυτών ότι
 Sink them, O LORD, and divide their tongues! for
 είδον ανομίαν και αντιλογίαν εν τη πόλει **55.10** ημέρας και
 I saw lawlessness and dispute in the city. Day and
 νυκτός κυκλώσει αυτήν επί τα τείχη αυτής και ανομία και
 night he shall encircle her upon her walls; and lawlessness and
 πόνος εν μέσω αυτής **55.11** και αδικία και ουκ εξέλιπεν
 misery will be in the midst of her; and injustice, and ceased not
 εκ των πλατειών αυτής τόκος και δόλος **55.12** ότι ει
 from out of her squares usury and treachery. For if
 εχθρός ωνειδισέ με υπήνεγκα αν και ει ο μισών με επ'
 an enemy berated me, I would have endured. And if the one detesting me against
 εμέ εμεγαλορρημόνησεν εκρύβην αν απ' αυτού **55.13** συ δε
 me spoke great words, I would have hidden from him. But you,
 άνθρωπε ισόψυχε ηγεμών μου και γνωστέ μου **55.14** ος
 O man, are like-minded, a leader of mine, and my diviner, who
 επιτοαυτό εγλύκανας εδέσματα εν τω οίκω του θεού
 together you sweetened foods; in the house of God
 επορεύθημεν εν ομονοία **55.15** ελθέτω δε θάνατος επ'
 we went in concord. And let come death upon
 αυτούς και καταβήτωσαν εις άδου ζώντες ότι πονηρία εν
 them, and let them go down into Hades alive! For wickedness in
 ταις παροιکیαις αυτών εν μέσω αυτών **55.16** εγώ προς
 their sojourn, is in the midst of them. I to
 τον θεόν εκέκραξα και ο κύριος εισήκουσέ μου **55.17**
 God cried out, and the LORD listened to me.
 εσπέρας και πρωϊ και μεσημβρίας διηγήσομαι και
 Evening and morning and at midday I describe and

απαγγελώ και εισακούσεται της φωνής μου 55.18

report; and he shall listen to my voice.

λυτρώσεται εν ειρήνῃ την ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων
He shall ransom in peace my soul from the ones approaching

μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν συν ἐμοί 55.19

me; for among many they were with me.

εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων
God shall listen, and shall humble them the one existing

πρὸ τῶν αἰώνων διάψαλμα οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς
before the eons. PAUSE. no For there is with them

ἀντάλλαγμα ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν 55.20 ἐξέτεινε
bargaining, for they do not fear God. He stretched out

τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι ἐβεβήλωσαν
his hand in recompensing; they profaned

τὴν διαθήκην αὐτοῦ 55.21 διεμερίσθησαν ἀπὸ οργῆς
his covenant. He divided them into parts from the anger

τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν
of his face, and approached their hearts.

ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι
were made tender His words above olive oil, yet they are

βολίδες 55.22 ἐπὶ ῥριπον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ
arrows. Cast upon the LORD your anxiety, and

αὐτὸς σε διαθρέψει οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον
he will nourish you! He will not grant into the eon for a tossing about

τῷ δικαίῳ 55.23 σὺ δὲ ὁ θεὸς κατὰξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ
the just. But you, O God, shall lead them down into the well

διαφθοράς ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ
of corruption; men of blood and deceit in no way

ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπὶς ἐπὶ σε
shall live half their days. But I, O LORD, shall hope upon you.

56.1 ἐλέησόν με ὁ θεὸς ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος
Show mercy on me, O God! for trampled me man.

ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλίψέ με 56.2 κατεπάτησάν με
The entire day in waging war he afflicted me. trampled me

οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν ὅτι πολλοὶ οἱ
My enemies the entire day, for many are the ones

πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους 56.3 ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι
waging war against me from the height. the day I do not fear,

ἐγὼ δὲ ἐλπὶς ἐπὶ σε 56.4 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω
and I shall hope upon you. In God I will praise

τοὺς λόγους μου ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τι
by my words. Upon God I hoped. I shall not fear what

ποιήσει μοι σαρξ 56.5 όλην την ημέραν τους λόγους μου
 shall do to me flesh. The entire day my words
εβδελύσσοντο κατ' εμού πάντες οι διαλογισμοί αυτών εις
 they abhorred; are against me all their thoughts for
κακόν 56.6 παροικήσουσι και κατακρύψουσιν αυτοί
 bad. They will sojourn and hide; they
την πτέρναν μου φυλάξουσιν καθάπερ υπέμειναν
 my heel will guard, just as they wait
την ψυχήν μου 56.7 υπέρ του μηθενός σώσεις αυτούς εν
 for my life. For by no means will you deliver them; in
οργή λαούς κατάξεις 56.8 ο θεός την ζωήν μου εξήγγειλά
 anger peoples you will lead down. O God, my life I declared
σοι έθου τα δάκρυά μου ενώπιόν σου ως και εν
 to you; you put my tears before you, as even according to
τη επαγγελία σου 56.9 επιστρέψουσιν οι εχθροί μου εις τα
 your promise. shall turn My enemies to the
οπίσω εν η αν ημέρα επικαλέσωμαι σε ιδού έγνων ότι
 rear, in which ever day I should call upon you. Behold, I knew that
θεός μου ει συ 56.10 επί τω θεώ αινέσω ρήμα επί τω
 my God you are. Unto God I will praise by discourse; unto the
κυρίω αινέσω λόγον 56.11 επί τω θεώ ήλπισα ου
 LORD I will praise by word. Unto God I hoped; I will not
φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι άνθρωπος 56.12 εν εμοί ο
 be afraid in what shall do to me man. In me, O
θεός αι ευχαί ας αποδώσω αινέσεώς σου 56.13 ότι
 God, are the vows which I shall give of your praise. For
ερρύσω την ψυχήν μου εκ θανάτου τους οφθαλμούς μου
 you rescued my soul from death, my eyes
από δακρύων και τους πόδας μου από ολισθήματος
 from tears, and my feet from a slip.
ευαρεστήσω ενώπιον κυρίου εν φωτί ζώντων 57.1 ελέησόν
 I shall be well-pleasing before the LORD in the light of the living. Show mercy
με ο θεός ελέησόν με ότι επί σοι πέποιθεν η ψυχή μου
 on me, O God, show mercy on me! For upon you yielded my soul.
και εν τη σκιά των πτερύγων σου ελπιώ έως ου
 And in the shadow of your wings I shall hope, until of which time
παρέλθη η ανομία 57.2 κεκράξομαι προς τον θεόν τον
 should go by lawlessness. I shall cry out to God the
ύψιστον τον θεόν τον ευεργετήσαντά με 57.3 εξαπέστειλεν
 highest; the God benefiting me. He sent out

εξ ουρανού και έσωσέ με έδωκεν εις όνειδος τους
 from heaven, and he delivered me. He put unto scorn the ones
καταπατούντάς με εξαπέστειλεν ο θεός το έλεος αυτού και
 trampling me. sent out God his mercy and

την αλήθειαν αυτού 57.4 και ερρύσατο την ψυχήν μου εκ
 his truth; and he rescued my soul from
μέσου σκύμνων εκοιμήθην τεταραγμένος υιοί ανθρώπων
 the midst of lion cubs. I went to bed being disturbed; the sons of men --
οι οδόντες αυτών όπλα και βέλη και η γλώσσα αυτών
 their teeth are weapons and arrows, and their tongue

μάχαιρα οξεία 57.5 υψώθητι επί τους ουρανούς ο θεός και
 sword a sharp. Be raised up high above the heavens, O God, and

επί πάσαν την γην η δόξα σου 57.6 παγίδα ητοίμασαν τοις
 above all the earth your glory! a snare They prepared for
ποσί μου και κατέκαμψαν την ψυχήν μου ώρυξαν προ
 my feet, and bent down my soul. They dug before
προσώπου μου βόθρον και ενέπεσον εις αυτόν διάψαλμα
 my face a cesspool, and they fell into it. PAUSE.

57.7 ετοίμη η καρδιά μου ο θεός ετοίμη η καρδιά μου
 is prepared My heart, O God, is prepared my heart.

άσομαι και ψαλώ εν τη δόξη μου 57.8 εξεγέρθητι
 I will sing and I will strum in my glory. Awaken,
η δόξα μου εξεγέρθητι ψαλτήριον και κιθάρα
 my glory! Awaken, O psaltery and harp!

εξεγερθήσομαι όρθρου 57.9 εξομολογήσομαί σοι εν λαοίς
 I shall awaken at dawn. I will make acknowledgment to you among peoples,

κύριε ψαλώ σοι εν έθνεσιν 57.10 ότι εμεγαλύνθη έως των
 O LORD, I will strum to you among nations. For was magnified unto the
ουρανών το έλεός σου και έως των νεφελών η αλήθειά σου
 heavens your mercy; and unto the clouds your truth.

57.11 υψώθητι επί τους ουρανούς ο θεός και επί πάσαν την
 Be raised up high above the heavens, O God, and above all the

γην η δόξα σου 58.1 ει αληθώς άρα δικαιοσύνην λαλείτε
 earth your glory! Will truly thus righteousness you speak

ευθείας κρίνατε υιοί των ανθρώπων 58.2 και γαρ εν
 and rightly judge, O sons of men? For even in
καρδιά ανομίαν εργάζεσθε εν τη γη αδικίαν
 the heart lawlessness you work in the earth. in injustice

αι χείρες υμών συμπλέκουσιν 58.3 απηλλοτριώθησαν
 Your hands closely join. were separated

οι αμαρτωλοί από μήτρας επλανήθησαν από γαστρός

Sinners from the womb; they wander from the belly;

ελάλησαν ψευδή **58.4** θυμός αυτοίς κατά την ομοίωσιν

they spoke lies. Rage to them is according to the likeness

του όφεως ωσει ασπίδος κωφής και βουούσης

of the serpent; as asp a mute even plugging

τα ότα αυτής **58.5** ήτις ουκ εισακούσεται φωνής

her ears, who does not listen to the sound

επαδόντων φαρμακού τε φαρμακευομένη παρά σοφού

charming of the sorcerer, and the administering of potions by a wise man.

58.6 ο θεός συνέτριψε τους οδόντας αυτών εν

God broke their teeth in

τω στόματι αυτών τας μύλας των λέοντων συνέθλασεν ο

their mouths; the molars of the lions fractured in pieces the

κύριος **58.7** εξουδενωθήσονται ως ύδωρ διαπορευόμενον

LORD. They shall be treated with contempt as water going by.

εντενεί το τόξον αυτού έως ου ασθενήσουσιν **58.8**

He shall stretch tight his bow until of which time they shall be weakened.

ωσει κηρός τακείς ανταναιρεθήσονται έπεσε πυρ επ'

As beeswax melting away, they shall be taken away in return. fell Fire upon

αυτούς και ουκ είδον τον ήλιον **58.9** προ του συνιέναι

them, and they did not see the sun. Before the perceiving

τας ακάνθας υμών την ράμνον ωσει ζώντας ωσει εν

of your thorn-bushes -- the white-thorn shrub; as living, as in

οργή καταπίεται αυτούς **58.10** ευφρανθήσεται δίκαιος όταν

anger he shall swallow them. shall be glad The just one whenever

ίδη εκδίκησιν τας χείρας αυτού νίψεται εν τω αίματι

he should behold punishment. his hands He shall wash in the blood

του αμαρτωλού **58.11** και ερεί άνθρωπος ει άρα εστί

of the sinner. And shall say a man, There is

καρπός τω δικαίω άρα εστί ο θεός κρίνων αυτούς εν τη

fruit to the just; there is God judging them in the

γη **59.1** εξελού με εκ των εχθρών μου ο θεός και εκ των

earth. Rescue me from my enemies, O God, and from the ones

επανισταμένων επ' εμέ λύτρωσαί με **59.2** ρύσαί με εκ

rising up against me ransom me! Rescue me from

των εργαζομένων την ανομίαν και εξ ανδρών αιμάτων

the ones working lawlessness, and from men of blood

σώσόν με **59.3** ότι ιδού εθήρευσαν την ψυχήν μου επέθεντο

deliver me! For behold, they hunted my life; put

επ' εμέ κραταιοί ούτε η ανομία μου ούτε

upon me strong ones; nor is it because of my lawlessness nor

η αμαρτία μου κύριε 59.4 άνευ ανομίας έδραμον και
my sin, O LORD. Without lawlessness I ran and

κατεύθυνα εξεγέρθητι εις συνάντησίν μου και ιδε 59.5 και
straightened out. Awake to meet me, and see! And

συ κύριε ο θεός των δυνάμεων ο θεός του Ισραήλ πρόσχες
you, O LORD, the God of the forces, God of Israel, take heed

του επισκέψασθαι πάντα τα έθνη μη οικτειρήσης
to visit all the nations! You should not pity

πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν 59.6 επιστρέψουσιν
any of the ones practicing lawlessness. They shall return

εις εσπέραν και λιμώξουσιν ως κύων και κυκλώσουσι
at evening, and shall be famished as a dog, and shall circle

πόλιν 59.7 ιδού αυτοί αποφθέγγονται εν τω στόματι αυτών
the city. Behold, they shall declare with their mouths;

και ρομφαία εν τοις χείλεσιν αυτών ότι τις ήκουσε 59.8
and the broadsword is in their lips; for they say, Who hears?

και συ κύριε εκγελάσεις αυτούς εξουδενώσεις πάντα τα
And you, O LORD, shall laugh out loud at them; you shall treat with contempt all the

έθνη 59.9 το κράτος μου προς σε φυλάξω ότι συ ο θεός
nations. My might to you I will keep, for you, O God,

αντιλήπτωρ μου ει 59.10 ο θεός μου το έλεος αυτού
shielder are my. My God, his mercy

προφθάσει με ο θεός μου δείξει μοι εν
shall go beforehand with me. My God shall show to me my desire on

τοις εχθροίς μου 59.11 μη αποκτείνης αυτούς μήποτε
my enemies. You should not kill them, lest at any time

επιλάθωνται του νόμου σου διασκορπίσον αυτούς εν
they should forget your law. Disperse them by

τη δυνάμει σου και κατάγαγε αυτούς ο υπερασπιστής μου
your power, and lead them down, my defender

κύριε 59.12 αμαρτία στόματος αυτών λόγος χειλέων αυτών
O LORD! For the sin of their mouth, and the word of their lips,

και συλληφθήτωσαν εν τη υπερηφανία αυτών και εξ αράς
even let them be seized in their pride! even for cursing

και ψεύδους διαγγελήσονται 59.13 εν συντελεία εν οργή
and lying which they shall declare. In consummation, by anger

συντελείας και ου μη υπάρξωσι και γνώσονται ότι
of consummation consume, that in no way they should exist; that they shall know that

ο θεός δεσπόζει του Ιακώβ και των περάτων της γης
God is master of Jacob, and of the ends of the earth.

διάψαλμα 59.14 επιστρέψουσιν εις εσπέραν και λιμώξουσιν
 PAUSE. They shall return at evening, and be famished

ως κύων και κυκλώσουσι πόλιν 59.15 αυτοί
 as a dog, and shall circle the city. They

διασκορπισθήσονται του φαγείν εάν δε μη
 shall be dispersed to eat, but if they should not

χορτασθώσι και γογγύσουσιν 59.16 εγώ δε άσομαι τη
 be filled, then they shall grumble. But I shall sing to

δυνάμει σου και αγαλλιάσομαι τοπρωϊ το έλεός σου ότι
 your power, and I shall exult in the morning of your mercy; for

εγενήθης αντιλήπτωρ μου και καταφυγή μου εν ημέρα
 you became my shielder and my refuge in the day

θλίψεώς μου 59.17 βοηθός μου ει συ σοι ψαλώ ότι συ ο
 of my affliction. my helper You are, to you I shall strum; for you, O

θεός αντιλήπτωρ μου ει ο θεός μου το έλεός μου 60.1 ο
 God, shielder are my, my God of my mercy. O

θεός απώσω ημάς και καθείλες ημάς ωργίσθης και
 God, you thrust us away, and demolished us. You were provoked to anger, yet

ωκτείρησας ημάς 60.2 συνέσεισας την γην και
 you pitied us. You shook the earth, and

συνετάραξας αυτήν ίασαι τα συντρίμματα αυτής ότι
 disturbed it. Heal its breaks! for

εσαλεύθη 60.3 έδειξας τω λαώ σου σκληρά επότισας ημάς
 it was shaken. You showed to your people hard things; you watered us down

οίνον κατανύξεως 60.4 έδωκας τοις φοβουμένοις σε
 with the wine of vexation. You gave to the ones fearing you

σημείωσιν του φυγείν από προσώπου τόξου διάψαλμα 60.5
 a signal to flee from the face of the bow. PAUSE.

όπως αν ρυσθώσιν οι αγαπητοί σου σώσον τη δεξιά σου
 So that should be rescued your beloved. Deliver with your hand,

και επάκουσόν μου 60.6 ο θεός ελάλησεν εν τω αγίω αυτού
 and heed me! God spoke in his holy place;

αγαλλιάσομαι και διαμεριώ Σίκιμα και την κοιλάδα των
 I will exult, and I will divide Shechem, and the valley of the

σκηνών διαμετρήσω 60.7 εμός εστι Γαλαάδ και εμός εστι
 tents I will measure out. is mine Gilead, and is mine

Μανασσή και Εφραϊμ κραταίωσις της κεφαλής μου Ιούδας
 Manasseh, and Ephraim is the fortification of my head; Judah

βασιλεύς μου 60.8 Μωάβ λέβης της ελπίδος μου επί
 is my king; Moab is a kettle of my hope; over

την Ιδουμαίαν εκτενώ το υπόδημά μου εμοί αλλόφυλοι
Edom I will stretch out my sandal. to me The Philistines

υπετάγησαν 60.9 τις απάξει με εις πόλιν περιοχής η τις
submitted. Who shall take me away into the city citadel? Or who

οδηγήσει με έως της Ιδουμαίας 60.10 ουχί συ ο θεός ο
shall guide me unto Edom? Will not you, O God, the one

απωσάμενος ημάς και ουκ εξελεύση ο θεός εν
thrusting us away? And will you not go forth, O God, with

ταις δυνάμεσιν ημών 60.11 δος ημίν βοήθειαν εκ θλίψεως
our forces? Give to us help from affliction!

και ματαία σωτηρία ανθρώπου 60.12 εν τω θεώ ποιήσομεν
for is vain deliverance of man. In God we do

δύναμιν και αυτός εξουδενώσει τους θλίβοντας ημάς 61.1
powerfully, and he shall treat with contempt the ones afflicting us.

εισάκουσον ο θεός της δεήσεώς μου πρόσχες τη
Listen, O God, to my supplication! Take heed to

προσευχή μου 61.2 από των περάτων της γης προς σε
my prayer! From the ends of the earth to you

εκέκραξα εν τω ακηδιάσαι την καρδίαν μου εν πέτρα
I cry out. In the discouraging of my heart, in the rock

ύψωσάς με οδήγησάς με 61.3 ότι εγενήθης ελπίς μου
you lifted me high; you guided me. For you became my hope;

πύργος ισχύος από προσώπου εχθρού 61.4 παρικήσω εν
the tower of strength from in front of an enemy. I will sojourn in

τω σκηνώματί σου εις τους αιώνας σκεπασθήσομαι εν τη
your tent into the eons; I shall be sheltered in the

σκεπη των πτερύγων σου 61.5 ότι συ ο θεός εισήκουσας
protection of your wings. For you, O God, listened to

των ευχών μου έδωκας κληρονομίαν τοις φοβουμένοις
my vows. You gave an inheritance to the ones fearing

το όνομά σου 61.6 ημέρας εφ' ημέρας του βασιλέως
your name. Days upon days of the king;

προσθήσεις τα έτη αυτού έως ημέρας γενεάς και γενεάς
you shall add of his years unto days of generations and generations.

61.7 διαμενει εις τον αιώνα ενώπιον του θεού έλεος και
He shall abide into the eon before God. mercy and

αλήθειαν αυτού τις εκζητήσει 61.8 ούτως ψαλώ τω
truth his Who will seek? Thus I shall strum to

ονόματί σου εις τους αιώνας του αποδοúναί με
your name into the eons, for me to render

τας ευχάς μου ημέραν εξ ημέρας **62.1** ουχί τω θεώ
 my vows day by day. Shall not to God
 υποταγήσεται η ψυχή μου παρ' αυτόν γαρ το σωτήριόν μου
 be submitted my soul, is by him for my deliverance?

62.2 και γαρ αυτός θεός μου και σωτήρ μου
 For even he is my God, and my deliverer,

αντιλήπτωρ μου ου μη σαλευθώ επί πλείον **62.3** έως πότε
 my shielder. In no way should I be shaken by many. For how long
 επιτίθεσθε επ' άνθρωπον φονεύετε πάντες υμείς ως τοίχω
 do you put upon a man? slaughter all You as a wall

κεκλιμένω και φραγμός ωσμένω **62.4** πλην την τιμήν μου
 leaning and a fence thrusting through. But my honor
 εβουλεύσαντο απώσασθαι έδραμον εν δίψει τω
 they consulted to thrust away. I ran in thirst; with
 στόματι αυτών ευλόγουν και τη καρδιά αυτών κατηρώντο
 their mouth blessing, but in their heart they cursed.

62.5 πλην τω θεώ υποτάγηθι η ψυχή μου ότι παρ' αυτόν
 But to God be submitted, O my soul! for is by him

η υπομονή μου **62.6** ότι αυτός θεός μου και σωτήρ μου
 my endurance. For he is my God, and my deliverer,

αντιλήπτωρ μου ου μη μεταναστεύσω **62.7** επί τω θεώ
 my shielder; for in no way should I migrate. By God
 το σωτήριόν μου και η δόξα μου ο θεός της βοηθείας μου
 is my deliverance, and my glory; the God of my help;

και η ελπίς μου επί τω θεώ **62.8** ελπίσατε επ' αυτόν πάσα
 and my hope is upon God. Hope upon him, all
 συναγωγή λαού εκχέετε ενώπιον αυτού τας καρδίας υμών
 you gathering people! pour out before him your hearts!

ότι ο θεός βοηθός ημών διάψαλμα **62.9** πλην μάταιοι οι
 for God is our helper. PAUSE. But are vain the
 υιοί των ανθρώπων ψευδείς οι υιοί των ανθρώπων εν
 sons of men; are false weights the sons of men in
 ζυγοίς του αδικήσαι αυτοί εκ ματαιότητος επιτοαυτό
 the yoke balance scales to do wrong. They are of folly all together.

62.10 μη ελπίζετε επ' αδικίαν και επί άρπαγμα
 Hope not upon unrighteousness, and after a thing seized

μη επιποθείτε πλούτος εάν ρέη μη προστίθεσθε καρδίαν
 long not! If wealth should flow, set not the heart upon it!

62.11 άπαξ ελάλησεν ο θεός δύο ταύτα ήκουσα ότι
 Once God spoke, and these two things I heard; that

το κράτος του θεού 62.12 και σου κύριε το έλεος ότι συ
might is of God, and of you, O LORD, is mercy. For you

αποδώσεις εκάστω κατά τα έργα αυτού 63.1 ο θεός
recompense each according to his works. O God,

ο θεός μου προς σε ορθρίζω edίψησέ σε η ψυχή μου
my God, to you I rise early. thirsted for you My soul.

ποσαπλώς σοι η σαρξ μου εν γη ερήμω και αβάτω και
How often longed for you my flesh in land a barren and untrodden and

ανύδρω 63.2 ούτως εν τω αγίω ώφθην σοι του ιδείν
waterless. Thus in the holy place I appeared to you, to behold

την δύναμιν σου και την δόξαν σου 63.3 ότι κρείσσον
your power and your glory. For is better

το έλεός σου υπέρ ζωάς τα χείλη μου επαινέσουσί σε 63.4
your mercy than life. My lips shall praise you;

ούτως ευλογήσω σε εν τη ζωή μου εν τω ονόματί σου αρώ
thus will I bless you in my life; in your name I will lift

τας χείράς μου 63.5 ως εκ στέατος και πιότητος
my hands. As of fat and fatness

εμπλησθείη η ψυχή μου και χείλη αγαλλιάσεως αινέσει
may be filled my soul; and with lips of exultation shall praise

το στόμα μου 63.6 ει εμνημόνευόν σου επί
my mouth. Forasmuch as I remembered you upon

της στρωμνής μου εν τοις όρθροις εμελέτων εις σε 63.7 ότι
my strewn bed; at the dawns I meditated on you. For

εγενήθης βοηθός μου και εν τη σκέπη των πτερύγων σου
you are my helper, and in the protection of your wings

αγαλλιάσομαι 63.8 εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού
I shall exult. shall cleave My soul after you; of me

δε αντελάβετο η δεξιά σου 63.9 αυτοί δε εις μάτην
but took hold your right hand. But they in folly

εζήτησαν την ψυχήν μου εισελεύσονται εις τα κατώτατα
seek my soul; they shall enter into the lowermost part

της γης 63.10 παραδοθήσονται εις χείρας ρομφαίας μερίδες
of the earth. They shall be delivered up into the hands of the broadsword; portions

αλωπέκων έσονται 63.11 ο δε βασιλεύς ευφρανθήσεται επί
for foxes they will be. But the king shall be glad upon

τω θεώ επαινεθήσεται πας ο ομνύων εν αυτώ ότι
God; shall be praised all swearing by an oath in him, for

ενεφράγη στόμα λαλούντων άδικα 64.1 εισάκουσον ο θεός
he obstructed the mouth of the ones speaking unjustly. Hear, O God,

της φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σε ἀπὸ φόβου
my voice! in my beseeching to you. from the fear

ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου 64.2 σκέπασόν με ἀπὸ
of the enemy Rescue my soul! Shelter me from
συστροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ πλήθους εργαζομένων
the conspiracy of the ones acting wickedly! from the multitude of the ones working

ἀδικίαν 64.3 οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ρομφαίαν
iniquity. The ones who sharpened as a broadsword
τας γλῶσσας αὐτῶν ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν
their tongues; they stretched tight their bow thing for a bitter;

64.4 τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον ἐξάπινα
to shoot in concealed places at the unblemished; suddenly

κατατοξεύσουσιν αὐτόν καὶ οὐ φοβηθήσονται 64.5
they will shoot him, and they will not fear.

ἐκραταίωσαν εαυτοῖς λόγον πονηρόν διηγήσαντο
They determined for themselves matter an evil; they describe to themselves

τοῦ κρύψαι παγίδας εἶπον τίς ὄψεται αὐτούς 64.6
how to hide snares. They said, Who shall see them?

ἐξηρέυνησαν ἀνομίαν ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις
They searched out lawlessness; they failed while searching out in the search.

προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα 64.7 καὶ
shall come forward Man and the heart is deep, and

ὕψωθήσεται ὁ θεὸς βέλος νηπίων ἐγενήθησαν
God shall be exalted; the arrow of infants became

αἱ πληγαὶ αὐτῶν 64.8 καὶ ἐξουθένησαν αὐτόν
their calamities; and treated him with contempt

αἱ γλῶσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες
their tongues. were disturbed All the ones viewing

αὐτούς 64.9 καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλαν τὰ
them; and was fearful every man. And they announced the

ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνήκαν 64.10
works of God, and his actions they perceived.

εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν
shall be glad The just in the LORD, and shall hope upon him;

καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 65.1
and shall be praised all the straight in heart.

σοι πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών καὶ σοι αποδοθήσεται
is becoming to you A hymn, O God, in Zion; and to you shall be rendered

εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ 65.2 εἰσάκουσον προσευχῆς μου πρὸς
the vow in Jerusalem. Listen to my prayer! to

σε πάσα σαρξ ήξει 65.3 λόγοι ανόμων υπερεδυνάμωσαν
 you All flesh shall come. words Lawless overpowered

ημάς και ταις ασεβείας ημών συ ιλάση 65.4 μακάριος ον
 us; but our impieties you shall atone. Blessed is whom
εξελέξω και προσελάβου κατασκηνώσει εν ταις αυλαίς σου
 you chose, and took to yourself; he shall encamp in your courtyards.

πλησθησόμεθα εν τοις αγαθοίς του οίκου σου άγιος ο ναός
 We shall be filled in the good things of your house, holy temple

σου 65.5 θαυμαστός εν δικαιοσύνη επάκουσον ημών ο θεός
 your. Wonderful in righteousness -- heed us, O God

ο σωτήρ ημών η ελπίς πάντων των περάτων της γης
 our deliverer! He is the hope of all the ends of the earth,

και των εν θαλάσση μακράν 65.6 ετοιμάζων όρη εν
 and of the ones in the sea afar; preparing mountains in

τη ισχύϊ αυτού περιεζωσμένος εν δυναστεία 65.7 ο
 his strength, being girded in dominion; the one

συνταράσσων το κύτος της θαλάσσης ήχους
 disturbing the extent of the sea -- at the sounds

κυμάτων αυτής τις υποστήσεται 65.8 ταραχθήσονται τα
 of its waves who shall stand? shall be disturbed The
έθνη και φοβηθήσονται οι κατοικούντες τα πέρατα από
 nations, and shall fear the ones dwelling at the ends from
των σημείων σου εξόδους πρωίας και εσπέρας τέρψεις
 your signs. The exitings of the morning and evening you shall make happy.

65.9 επεσκέψω την γην και εμέθυσας αυτήν επλήθυνας
 You visited the earth, and you intoxicated it. You multiplied

του πλουτίσαι αυτήν ο ποταμός του θεού επληρώθη
 to enrich it. The river of God is filled

υδάτων ητοίμασας την τροφήν αυτών ότι ούτως η
 with waters. You prepared their nourishment, for thus is its

ετοιμασία 65.10 τους αύλακας αυτής μέθυσον πλήθυνον
 preparation. her furrows Saturate! Multiply

τα γεννήματα αυτής εν ταις σταγόσιν αυτής ευφρανθήσεται
 her produce! By her drops the produce shall be glad

ανατέλλουσα 65.11 ευλογήσεις τον στέφανον του ενιαυτού
 while rising. You shall bless the crown of the year,

της χρηστότητός σου και τα πεδία σου πλησθήσονται
 because of your graciousness; and your plains shall be filled

πιότητος 65.12 πιανθήσονται τα ωραία όρη της ερήμου
 in fatness. shall be fattened The beautiful mountains of the wilderness;

και αγαλλίασιν οι βουνοί περιζώσονται 65.13 ενεδύσαντο οι
 and in exultation the hills shall gird themselves. shall put on wool The

κριοί των προβάτων και αι κοιλάδες πληθυνούσι σίτον
rams of the sheep, and the valleys shall multiply grain.

κεκράζονται και γαρ υμνήσουσιν **66.1** αλαλάξατε τω κυρίω
They shall cry out, for even they will sing praise. Shout to the LORD

πάσα η γη **66.2** ψάλατε δη τω ονόματι αυτού δότε δόξαν
all the earth! Strum indeed to his name! Give glory

αινέσει αυτού **66.3** είπατε τω θεώ ως φοβερά τα έργα σου
of his praise! Say to God! How fearful are your works.

εν τω πλήθει της δυνάμεώς σου ψεύσονται σε
In the magnitude of your power shall lie to you

οι εχθροί σου **66.4** πάσα η γη προσκυνησάτωσάν σοι και
your enemies. Let all the earth do obeisance to you, and

ψαλάτωσάν σοι ψαλάτωσαν τω ονόματί σου ύψιστε
strum unto you! Let them strum to your name the highest!

διάψαλμα **66.5** δεύτε και ίδετε τα έργα του θεού ως
PAUSE. Come and see the works of God! as

φοβερός εν βουλαίς υπέρ τους υιούς των ανθρώπων **66.6** ο
fearful in counsels above the sons of men. The

μεταστρέφων την θάλασσαν εις ξηράν εν ποταμώ
one converting the sea into dry land; in the river

διελεύσονται ποδί εκεί ευφρανθησόμεθα επ' αυτό **66.7** τω
they shall go through on foot. There we shall be glad in him -- to the

δεσπόζοντι εν τη δυναστεία αυτού του αιώνος
one being master in his domination of the eon.

οι οφθαλμοί αυτού επί τα έθνη επιβλέπουσιν οι
His eyes upon the nations look. the ones

παραπικραίνοντες μη υψούσθωσαν εν εαυτοίς διάψαλμα
greatly embittering him Let not raise up high themselves! PAUSE.

66.8 ευλογείτε έθνη τον θεόν ημών και ακουτίσατε την
Bless, O nations, our God! And cause to be heard the

φωνήν της αιnéσεως αυτού **66.9** του θεμένου
voice of his praise! Even of the one who establishes

την ψυχήν μου εις ζωήν και μη δόντος εις σάλον
my soul for life, and not granting for tossing about

τους πόδας μου **66.10** ότι εδοκίμασας ημάς ο θεός
my feet. For you tried us, O God;

επύρωσας ημάς ως πυρούται το αργύριον **66.11** εισήγαγες
you set us on fire as is set to the fire silver. You brought

ημάς εις την παγίδα έθου θλίψεις επί τον νότον ημών **66.12**
us into the snare; you put afflictions upon our back.

επεβίβασας ανθρώπους επί τας κεφαλάς ημων διήλθομεν
 You set men over our heads; we went
 διά πυρός και ύδατος και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν
 through fire and water; but you led us unto respite.

66.13 εισελεύσομαι εις τον οίκόν σου εν ολοκαυτώμασιν
 I will enter into your house with whole burnt-offerings.

αποδώσω σοι τας ευχάς μου **66.14** ας διέστειλε τα χείλη μου
 I will render to you my vows, which drew apart my lips,

και ελάλησε το στόμα μου εν τη θλίψει μου **66.15**
 and spoke my mouth in my affliction.

ολοκαυτώματα μεμυελωμένα ανοίσω σοι μετά θυμιάματος
 Whole burnt-offerings being filled with marrow I will offer to you, with incense

και κριών ανοίσω σοι βόας μετά χιμάρων διάψαλμα **66.16**
 and rams. I will offer to you oxen with winter yearlings. PAUSE.

δεύτε ακούσατε και διηγήσομαι υμίν πάντες οι
 Come listen! and I will describe to you (all ones
 φοβούμενοι
 fearing

όσα εποίησε τη ψυχή μου **66.17** προς αυτόν τω
 ; as many things as he did for my soul. To him with

στόματί μου εκέκραξα και ύψωσα υπό την γλώσσάν μου
 my mouth I cried out, and I raised up high by my tongue.

66.18 αδικίαν ει εθεώρουν εν καρδία μου μη εισακουσάτω
 injustice If I had viewed in my heart, let not listen to

μου κύριος **66.19** διά τούτο εισήκουσέ μου ο θεός
 me the LORD! On account of this listened to me God;

προσέσχε τη φωνή της δεήσεώς μου **66.20** ευλογητός ο
 he took heed to the voice of my supplication. Blessed be the

θεός ος ουκ απέστησε την προσευχήν μου και
 God who separated not from my prayer, nor

το έλεος αυτού απ' εμού **67.1** ο θεός οικτειρήσαι ημάς και
 his mercy from me. God, may he pity us, and

ευλογήσαι ημάς επιφάναι το πρόσωπον αυτού εφ' ημάς και
 bless us, to shine his face upon us, and

ελεήσαι ημάς **67.2** του γνώναι εν τη γη την οδόν σου εν
 to show mercy on us; to know in the earth your way; among

πάσιν έθνεσι το σωτήριόν σου **67.3** εξομολογησάσθωσαν
 all nations your deliverance. Let make acknowledgment

σοι λαοί ο θεός εξομολογησάσθωσαν σοι λαοί πάντες **67.4**
 to you the peoples, O God, let make acknowledgment to you all peoples!

ευφρανθήτωσαν και αγαλλιάσθωσαν έθνη ότι κρινείς
 Be glad and exult, O nations! for you shall judge
λαούς εν ευθύτητι και έθνη εν τη γη οδηγήσεις
 the peoples in straightness, and the nations in the earth you shall guide.

διάψαλμα 67.5 εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ο θεός
 PAUSE. Let make acknowledgment to you peoples, O God,

εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες 67.6 γη έδωκε
 let make acknowledgment to you all peoples! The earth gave

τον καρπόν αυτής ευλογήσαι ημάς ο θεός ο θεός ημών 67.7
 her fruit. May bless us God our God.

ευλογήσαι ημάς ο θεός και φοβηθήτωσαν αυτόν πάντα τα
 May bless us God, and let fear him all the

πέρατα της γης 68.1 αναστήτω ο θεός και
 ends of the earth! Let God arise, and

διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού και φυγέτωσαν από
 let be dispersed his enemies, and let flee from

προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν 68.2 ως εκλείπει
 his face the ones detesting him! As dissipates

καπνός εκλιπέτωσαν ως τήκεται κηρός από προσώπου
 smoke, let them dissipate! As melts away beeswax from the face

πυρός ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου
 of the fire, thus shall be destroyed the sinners from the face

του θεού 68.3 και οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν
 of God. But the just let be glad!

αγαλλιάσθωσαν ενώπιον του θεού τερφθήτωσαν εν
 Let them exult in the presence of God! Let them be made happy with

ευφροσύνη 68.4 άσατε τω θεώ ψάλατε τω ονόματι αυτού
 gladness! Sing to God! Strum to his name!

οδοποιήσατε τω επιβεβηκότι επί δυσμών κύριος
 Open the way to the one being mounted unto the west -- the LORD

όνομα αυτό και αγαλλιάσθε ενώπιον αυτού ταραχθήσονται
 is his name, and exult before him! They shall be disturbed

από προσώπου αυτού 68.5 του πατρός των ορφανών και
 before his face. The father of the orphans, and

κριτού των χηρών ο θεός εν τόπω αγίω αυτού 68.6 ο θεός
 judge of the widows -- God in place his holy. God

κατοικίζει μονοτρόπους εν οίκω εξάγων πεπεδημένους εν
 settles simple people in a house; leading out the prisoners being shackled in

ανδρεία ομοίως τους παραπικραίνοντας τους κατοικούντας
 courage; in like manner the ones being greatly embittered, dwelling

εν τάφοις 68.7 ο θεός εν τω εκπορεύεσθαί σε ενώπιον
 in tombs. O God, in your going forth before

του λαού σου εν τω διαβαίνειν σε εν τη ερήμω **68.8** γη
 your people in your passing over in the wilderness, the earth
 εσείσθη και γαρ οι ουρανοί έσταξαν από προσώπου του
 was shaken. For even the heavens dripped water before the face of the

θεού του Σινά από προσώπου του θεού Ισραήλ **68.9**
 God of Sinai; before the face of the God of Israel.
 βροχήν εκούσιον αφοριείς ο θεός τη κληρονομία σου και
 rain as a voluntary act Will you separate, O God, for your inheritance? Even

ησθένησε συ δε κατηρτίσω αυτήν **68.10** τα ζωά σου
 it was weak, but you restored it. Your living creatures
 κατοικούσιν εν αυτή ητοιμάσας εν τη χρηστότητί σου τω
 dwell in it; you prepared in your graciousness for the

πτωχώ **68.11** ο θεός κύριος δώσει ρήμα τοις
 poor. The God LORD shall give discourse to the

ευαγγελιζομένοις δυνάμει πολλή **68.12** ο βασιλεύς των
 ones announcing good news force for a great. The king of the
 δυνάμεων του αγαπητού τη ωραιότητι του οίκου
 forces of the beloved, for the beauty of the house

διελέσθαι σκύλα **68.13** εάν κοιμηθήτε αναμέσον των
 to divide the spoils. If you should sleep in the midst of the
 κλήρων πτέρυγες περιστεράς περιηργυρωμένοι και
 lots, the wings of the dove being silver plated, and

τα μετάφρενα αυτής εν χλωρότητι χρυσίου **68.14** εν τω
 her upper back in greenness of gold; in the
 διαστέλλειν τον επουράνιον βασιλείς επ' αυτής
 drawing apart the heavenly one kings upon it,

χιονωθήσονται εν Σελμών **68.15** όρος του θεού όρος
 they shall be made as snow in Salmon. The mountain of God; the mountain

πίον όρος τετυρωμένον όρος πίων **68.16** ινατί
 being plentiful; the mountain for making cheese; the mountain being plentiful. Why

υπολαμβάνετε όρη τετυρωμένα το όρος ο
 do you undertake, O mountains making cheese, the mountain which
 ευδόκησεν ο θεός κατοικείν εν αυτώ και γαρ ο κύριος
 God thinks well to dwell in it? For even the LORD

κατασκηνώσει εις τέλος **68.17** το άρμα του θεού
 encamps unto the end. The chariot of God --

μυριοπλάσιον χιλιάδες ευθηνούντων κύριος εν αυτοίς εν
 ten thousand-fold; thousands of prospering ones. The LORD among them in

Σιναίν εν τω αγίω **68.18** ανέβης εις ύψος ηχμαλώτευσας
 Sinai, in the holy place. You ascended into the height; you captured
 αιχμαλωσίαν έλαβες δόματα εν ανθρώποις και γαρ
 captivity; you received gifts by men; for even

απειθούντες του κατασκηνώσαι 68.19 κύριος ο θεός

the ones resisting persuasion to encamp among.

The LORD God

ευλογητός ευλογητός κύριος ημέραν καθ' ημέραν και

blessed. Blessed be the LORD day by day, for

κατευοδώσαι ημίν ο θεός των σωτηρίων ημών 68.20

you greatly prospered us, O God of our deliverances.

ο θεός ημών ο θεός του σώζειν και του κυρίου αι

Our God, the God to deliver, even the LORD delivering the ones

διέξοδοι του θανάτου 68.21 πλην ο θεός συνθλάσει

at the outer reaches of death. But God shall fracture in pieces

κεφαλάς εχθρών αυτού κορυφήν τριχός διαπορευομένων εν

the heads of his enemies; tops of heads the hairy traveling in

πλημμελείαις αυτών 68.22 είπε κύριος εκ Βασάν

their trespasses. The LORD said from out of Bashan,

επιστρέψω επιστρέψω εν βυθοίς θαλάσσης 68.23 όπως αν

I shall return. I shall return in the depths of the sea. That

βαφή ο πους σου εν αίματι η γλώσσα των κυνών σου

should be dipped your foot in blood, and the tongue of your dogs

εξ εχθρών παρ' αυτού 68.24 εθεωρήθησαν αι πορίαι σου

be stained enemies from his. were viewed Your goings,

ο θεός αι πορείαι του θεού μου του βασιλέως του εν τω

O God; the goings of my God, the king, in the

αγίω 68.25 προέφθασαν άρχοντες εχόμενα ψαλλόντων εν

holy place. went beforehand Rulers being next to ones strumming, in

μέσω νεανίδων τυμπανιστριών 68.26 εν εκκλησίαις

the midst of young women performing on tambourines. In assemblies

ευλογείτε τον θεόν τον κύριον εκ πηγών Ισραήλ 68.27 εκεί

bless God! the LORD from the springs of Israel. There

Βενιαμίν νεώτερος εν εκστάσει άρχοντες Ιούδα

Benjamin the younger is in astonishment, even the rulers of Judah,

ηγεμόνες αυτών άρχοντες Ζαβουλών άρχοντες Νεφθαλί

and their governors, the rulers of Zebulun, the rulers of Naphtali.

68.28 έντειλαι ο θεός τη δυνάμει σου δυνάμωσον ο θεός

Give charge, O God, to your power! Strengthen, O God!

τούτο ο κατειργάσω εν ημίν 68.29 από του ναού σου

this which you worked out among us. Because of your temple

επί Ιερουσαλήμ σοι οίσουσι βασιλείς δώρα 68.30 επιτίμησον

at Jerusalem to you will bring kings gifts. Give reproach

τοις θηρίοις του καλάμου η συναγωγή των ταύρων εν

to the wild beasts of the reed! the gathering of the bulls among

ταις δαμάλεσι των λαών του εγκλεισθήναι τους
 the heifers of the peoples; to lock up the
 δεδοκιμασμένους τω αργυρίω διασκόρπισον έθνη τα
 ones being tried by silver. Disperse the nations! the ones
 τους πολέμους θέλοντα **68.31** ήξουσι πρέσβεις εξ
 wars wanting. shall come Ambassadors from out of

Αιγύπτου Αιθιοπία προφθάσει χείρα αυτής τω θεώ **68.32**
 Egypt. Ethiopia shall go beforehand with her hand to God.
 αι βασιλείαι της γης άσατε τω θεώ ψάλατε τω κυρίω
 O kingdoms of the earth, sing to God! Strum to the LORD!

διάπαλμα **68.33** τω επιβεβηκότι επί τον ουρανόν του
 PAUSE. to the one mounting upon the heaven of the
 ουρανού κατά ανατολάς ιδού δώσει τη φωνή αυτού
 heaven, according to the east. Behold, he shall make his voice

φωνήν δυνάμεως **68.34** δότε δόξαν τω θεώ επί τον Ισραήλ
 a sound of power. Give glory to God! is over Israel
 η μεγαλοπρέπεια αυτού και η δύναμις αυτού εν ταις
 his majesty, and his power is in the

νεφέλαις **68.35** θαυμαστός ο θεός εν τοις αγίοις αυτού ο
 clouds. God is wonderful in his holy places. The
 θεός Ισραήλ αυτός δώσει δύναμιν και κραταίωσιν τω
 God of Israel -- he shall give power and fortification to

λαώ αυτού ευλογητός ο θεός **69.1** σώσόν με ο θεός ότι
 his people. Blessed be God. Deliver me, O God! for

εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής μου **69.2** ενεπάγην εις ιλύν
 entered the waters into my soul. I was stuck in slime
 βυθού και ουκ έστιν υπόστασις ήλθον εις τα βάθη της
 deep, and there is no support. I came to the depths of the

θαλάσσης και καταιγίς κατεπόντισέ με **69.3** εκοπίασα
 sea, and the gale sank me. I tired
 κράζων εβραγχίασεν ο λάρυγξ μου εξέλιπον
 crying out; is sore my throat. failed

οι οφθαλμοί μου από του ελπίζειν με επί τον θεόν μου **69.4**
 My eyes from my hope upon my God.

επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου οι
 multiplied over the hairs of my head The ones

μισούντές με δωρεάν εκραταιώθησαν οι εχθροί μου οι
 detesting me. Freely were strengthened my enemies, the ones

εκδιώκοντές με αδίκως α ουχ ήρπαζον τότε απετίγγουν
 driving me out unjustly; what I did not seize by force then I paid for.

69.5 ο θεός συ έγνως την αφροσύνην μου και
 O God, you know my folly, and

αι πλημμέλειαί μου από σου ουκ **απεκρύβησαν** **69.6** μη
 my trespasses, from you they are not concealed. not
 αισχυνθείσαν επ' εμέ οι υπομένοντές σε κύριε κύριε
 May be ashamed over me the ones waiting upon you, O LORD, O LORD
 των δυνάμεων μη εντραπείσαν επ' εμέ οι ζητούντές σε
 of the forces. not May feel shame over me the ones seeking you,
 ο θεός του Ισραήλ **69.7** ότι ένεκά σου υπήνεγκα ονειδισμόν
 O God of Israel. For because of you I endured scorning;
 εκάλυψεν εντροπή το πρόσωπόν μου **69.8** απηλλοτριωμένος
 covered shame my face. one being separated from
 εγενήθην τοις αδελφοίς μου και ξένος τοις υιοίς
 I was my brethren, and a stranger to the sons
 της μητρός μου **69.9** ότι ο ζήλος του οίκου σου
 of my mother. For the zeal of your house
 κατέφαγέ με και οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε
 devoured me, and the scornings of the ones berating you
 επέπεσον επ' εμέ **69.10** και συνεκάλυψα εν νηστεία
 fell upon me. And I covered in fasting
 την ψυχήν μου και εγενήθη εις ονειδισμούς εμοί **69.11** και
 my soul, and it became for scornings to me. And
 εθέμην το ενδυμά μου σάκκον και εγενόμην αυτοίς εις
 I put on for my garment sackcloth, and I became to them as a
 παραβολήν **69.12** κατ' εμού ηδολέσχουν οι καθημένοι εν
 parable. against me meditated The ones sitting down at
 πύλαις και εις εμέ έψαλλον οι πίνοντες τον οίνον **69.13**
 the gates; and against me they strummed, even the ones drinking wine.
 εγώ δε τη προσευχή μου προς σε κύριε καιρός ευδοκίας ο
 But I will cry in my prayer to you, O LORD, at a time of benevolence. O
 θεός εν τω πλήθει του ελέους σου επάκουσόν μου εν
 God, in the multitude of your mercies heed me in
 αληθεία της σωτηρίας σου **69.14** σώσόν με από πηλού ίνα
 the truth of your deliverance! Deliver me from mud! that
 μη εμπαγώ ρυσθείην εκ των μισούντων με και εκ των
 I should not be stuck. May I be rescued from the ones detesting me, and from the
 βαθέων των υδάτων **69.15** μη με καταποντισάτω καταιγίς
 depths of the waters. not me Let sink the gale
 ύδατος μηδέ καταπιέτω με βυθός μηδέ συσχέτω επ' εμέ
 of water, nor let swallow me the deep, nor let constrain over me
 φρέαρ το στόμα αυτού **69.16** εισάκουσόν μου κύριε ότι
 the well its mouth! Listen to me, O LORD, for

χρηστόν το ἔλεός σου κατὰ το πλήθος των οικτιρμών σου
 is gracious your mercy! According to the multitude of your compassions

ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ 69.17 μὴ ἀποστρέψης
 look upon me! You should not turn

το πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου ὅτι θλίβομαι ταχύ
 your face from your servant, for I am afflicted. Quickly

ἐπάκουσόν μου 69.18 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι
 heed me! Take heed to my soul, and ransom

αὐτήν ἕνεκα των ἐχθρῶν μου ρύσαί με 69.19 συ γὰρ
 it! because of my enemies Rescue me! For you

γινώσκεις τὸν ονειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ
 know my scorning, and my shame, and

τὴν ἐντροπὴν μου ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με
 my remorse. Before you are all the ones afflicting me.

69.20 ονειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ
 scorning expected My soul and

ταλαιπωρίαν καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ
 misery; and I remained behind for one grieving, and he did not

ὑπῆρξε καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὕρον 69.21 καὶ
 exist; and for ones comforting, but I did not find. And

ἔδωκαν εἰς τὸ βρώμά μου χολήν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
 they gave for my food bile; and for my thirst

ἐπότισάν με ὄξος 69.22 γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον
 they gave to drink me vinegar. Let become their table before

αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον
 them as a snare, and for a recompense, and for an obstacle!

69.23 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν
 Let be darkened their eyes to not see,

καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον 69.24 ἔκχεον ἐπ'
 and their back always bent downwards! Pour out upon

αὐτοὺς τὴν οργὴν σου καὶ ὁ θυμὸς τῆς οργῆς σου
 them your anger! and the rage of your anger

καταλάβοι αὐτοὺς 69.25 γενηθήτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτῶν
 may overtake them. Let become their property

ἡρημωμένη καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω
 having been made desolate! and in their tents let there not be

ὁ κατοικῶν 69.26 ὅτι ὃν συ ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν καὶ
 one dwelling! For whom you struck, they pursued; and

ἐπὶ τὸ ἄλγος των τραυμάτων μου προσέθηκαν 69.27 πρόσθες
 to the pain of my wounds they added. Add

ανομίαν επί τη ανομία αυτών και μη εισελθέτωσαν εν
lawlessness upon their lawlessness! and let not enter in

δικαιοσύνη σου 69.28 εξαλειφθήτωσαν εκ βίβλου ζώντων
your righteousness! Let them be wiped away from out of the book of the living!

και μετά δικαίων μη γραφήτωσαν 69.29 πτωχός και
and with the just let them not be written! poor and
αλγών ειμί εγώ η σωτηρία σου ο θεός αντιλάβοιτό μου
aching I am; your deliverance, O God, may it take hold of me.

69.30 αινέσω το όνομα του θεού μου μετ' ωδής μεγαλυνώ
I will praise the name of my God with an ode; I shall magnify

αυτόν εν αινέσει 69.31 και αρέσει τω θεώ υπέρ μόσχον νέον
him in praise, and it shall please God above calf a young

κέρατα εκφέροντα και οπλάς 69.32 ιδέτωσαν πτωχοί και
horns bringing forth and hoofs. Let see the poor and

ευφρανθήτωσαν εκζητήσατε τον θεόν και ζήσεται
let them be glad! Inquire of God! and shall live

η ψυχή υμών 69.33 ότι εισήκουσε των πενήτων ο κύριος και
your soul. For listens to the needy the LORD; and

τους πεπεδημένους αυτού ουκ εξουδένωσεν 69.34
the ones of his being shackled he does not treat with contempt.

αινεσάτωσαν αυτόν οι ουρανοί και η γη θάλασσα και
Let praise him the heavens, and the earth, sea, and

πάντα τα έρποντα εν αυτή 69.35 ότι ο θεός σώσει
all the things crawling in her! For God shall deliver

την Σιών και οικοδομηθήσονται αι πόλεις της Ιουδαίας
Zion, and shall be built up the cities of Judea.

και κατοικήσουσιν εκεί και κληρονομήσουσιν αυτήν 69.36
And they shall dwell there, and they shall inherit her.

και το σπέρμα των δούλων σου καθέξουσιν αυτήν και οι
And the seed of your servants shall hold her; and the

αγαπώντες το όνομα αυτού κατασκηνώσουσιν εν αυτή 70.1
ones loving his name shall encamp in her.

ο θεός εις την βοήθειάν μου πρόσχες κύριε εις το βοηθήσαί
O God, for my help heed me! O LORD, to help

μοι σπεύσον 70.2 αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι
me hasten! Let be ashamed and feel remorse the ones

ζητούντες την ψυχήν μου αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω
seeking my life! Let be turned to the rear

και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά 70.3
and be disgraced the ones wanting bad things for me!

αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές

Let them be turned immediately, being shamed! the ones saying

μοι εύγε εύγε 70.4 αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν

to me, Well done, well done! Let them exult and be glad

επί σοι πάντες οι ζητούντές σε ο θεός και λεγέτωσαν

over you! even all the ones seeking you, O God. And let them say

διαπαντός μεγαλυνθήτω ο κύριος οι αγαπώντες

always, Let be magnified the LORD! even the ones loving

το σωτήριόν σου 70.5 εγώ δε πτωχός και πένης ο θεός

your deliverance. But I am poor and needy, O God,

βοήθησόν μοι βοηθός μου και ρύστης μου ει συ κύριε

help me! my helper and my rescuer You are, O LORD,

μη χρονίσης 71.1 επί σοι κύριε ήλπισα μη

you should not delay. Upon you, O LORD, I hoped. May I not

καταισχυνθείην εις τον αιώνα 71.2 εν τη δικαιοσύνη σου

be disgraced into the eon. In your righteousness

ρύσαί με και εξελού με κλίνον προς με το ους σου και

rescue me, and take me! Lean to me your ear and

σώσόν με 71.3 γενού μοι εις θεόν υπερασπιστήν και εις

deliver me! Be to me for God a defending! and for

τόπον οχυρόν του σώσαί με ότι στερέωμά μου και

place a fortified to deliver me. For my confirmation and

καταφυγή μου ει συ 71.4 ο θεός μου ρύσαί με εκ χειρός

my refuge you are. O my God, rescue me from the hand

αματωλού εκ χειρός παρανομούντος και αδικούντος 71.5

of the sinner! from the hand of the one acting unlawfully and doing wrong.

ότι συ ει η υπομονή μου κύριε κύριε η ελπίς μου εκ

For you are my endurance, O Lord, O LORD, the one of my hope from

νεότητός μου 71.6 επί σε επεστηρίχθην από γαστρός εκ

my youth. upon you I stayed From the womb; from

κοιλίας μητρός μου συ μου ει σκεπαστής εν σοι

the belly of my mother you are my shelterer. about you

η ύμνησίς μου διαπαντός 71.7 ωσει τέρας εγενήθην τοις

My singing praise is always. as it were a miracle I was to the

πολλοίς και συ βοηθός μου κραταιός 71.8 πληρωθήτω

many; but you are helper my fortified. Let be filled

το στόμα μου αινέσεως όπως υμνήσω την δόξαν σου

my mouth of praise! that I may praise in song of your glory;

όλην την ημέραν την μεγαλοπρέπειάν σου 71.9 μη

the entire day of your majesty. You should not

απορρίψης με εις καιρόν γήρους εν τω εκλείπειν

throw me away in the time of old age; in the failing

την ισχύν μου μη εγκαταλίπης με 71.10 ότι είπον

of my strength you should not abandon me. For spoke

οι εχθροί μου εμοί και οι φυλάσσοντες την ψυχήν μου
my enemies against me; and the ones watching out for my life

εβουλεύσαντο επιτοαυτό 71.11 λέγοντες ο θεός εγκατέλιπεν
consulted together, saying, God abandoned

αυτόν καταδιώξατε και καταλάβετε αυτόν ότι ουκ έστιν
him; pursue and overtake him! for there is no

ο ρυόμενος 71.12 ο θεός μου μη μακρύνης απ' εμού ο
one rescuing him. O my God, you should be not far from me. O

θεός μου εις την βοήθειάν μου πρόσχες 71.13
my God, to my help take heed!

αισχυνθήτωσαν και εκλιπέτωσαν οι ενδιαβάλλοντες
Let be shamed and fail the ones slandering

την ψυχήν μου περιβαλλέσθωσαν αισχύνην και εντροπήν
my soul! Let put on shame and remorse

οι ζητούντες τα κακά μοι 71.14 εγώ δε διαπαντός ελπιώ
the ones seeking bad things for me! But I always shall hope

επί σε και προσθήσω επί πάσαν την αίνεσίν σου 71.15
upon you, and I will add upon all your praise.

το στόμα μου αναγγελεί την δικαιοσύνην σου όλην
My mouth shall announce your righteousness the entire

την ημέραν την σωτηρίαν σου ότι ουκ έγνων γραμματείας
day; your deliverance, for I did not know writings.

71.16 εισελεύσομαι εν δυναστεία κυρίου κύριε μνησθήσομαι
I will enter in the might of the LORD. O LORD, I will mention

της δικαιοσύνης σου μόνου 71.17 edίδαξάς με ο θεός εκ
your righteousness only. You taught me, O God, from

νεότητός μου και μέχρι του νυν απαγγελώ τα θαυμάσιά σου
my youth; and until now I will report your wonders.

71.18 και έως γήρους και πρεσβείου ο θεός μου μη
Even until old age, and of a senior, O my God, you should not

εγκαταλίπης με έως αν απαγγειλώ τον βραχίονά σου τη
abandon me until whenever I should report your arm to

γενεά πάση τη ερχομένη 71.19 την δυναστείαν σου και
generation every coming; of your might and

την δικαιοσύνην σου ο θεός έως των υψίστων α εποίησάς
of your righteousness, O God, unto the highests, what you did

μοι μεγαλεία ο θεός τις όμοιός σοι **71.20** όσας έδειξάς
to me magnificence. O God, who is likened to you? As much as you showed

μοι θλίψεις πολλές και κακάς και επιστρέψας
to me -- afflictions many and bad things; but turning,

εζωοποίησάς με και εκ των αβύσσων της γης
you restored life to me; and from out of the abysses of the earth

ανήγαγές με **71.21** επλεόνασας επ' εμέ την μεγαλωσύνην σου
you led me. You abounded to me your greatness,

και επιστρέψας παρεκάλεσάς με και εκ των αβύσσων
and turning you comforted me; and from out of the abysses

της γης πάλιν ανήγαγές με **71.22** και γαρ εγώ
of the earth again you led me. For also I

εξομολογήσομαί σοι εν λαοίς κύριε εν σκεύει ψαλμού
will make acknowledgment to you among peoples, O LORD; with an instrument for a psalm

την αλήθειαν σου ο θεός ψαλώ σοι εν κιθάρα ο άγιος
of your truth, O God. I shall strum to you with the harp, O holy one

του Ισραήλ **71.23** αγαλλιάσονται τα χείλη μου όταν ψαλώ
of Israel. shall exult My lips whenever I should strum

σοι και η ψυχή μου ην ελυτρώσω **71.24** έτι δε και
to you, and my soul which you ransomed. But still also

η γλωσσά μου όλην την ημέραν μελετήσει
my tongue all the day shall meditate upon

την δικαιοσύνην σου όταν αισχυνθώσι και εντραπώσιν
your righteousness, whenever should be ashamed and should feel remorse

οι ζητούντες τα κακά μοι **72.1** ο θεός το κρίμά σου τω
the ones seeking bad things for me. O God, your judgment to the

βασιλεί δος και την δικαιοσύνην σου τω υιώ του βασιλέως
king give, and your righteousness to the son of the king!

72.2 κρίνειν τον λαόν σου εν δικαιοσύνη και
to judge your people in righteousness, and

τους πτωχούς σου εν κρίσει **72.3** αναλαβέτω τα όρη
your poor with equity. Let lift up the mountains

ειρήνην τω λαώ και οι βουνοί δικαιοσύνην **72.4** κρινεί
peace to the people, and the hills righteousness! He shall judge

τους πτωχούς του λαού και σώσει τους υιούς των
the poor of the people, and shall deliver the sons of the

πενήτων και ταπεινώσει συκοφάντην **72.5** και
needy, and shall humble the extortioner. And

συμπαραμενεί τω ηλίω και προ της σελήνης γενεάς
he shall continue as the sun, and before the moon for generations

γενεών **72.6** καταβήσεται ως υετός επί πόκον και ωσεί
of generations. He shall come down as rain upon fleece, and as

σταγόνες στάζουσai επί την γην **72.7** ανατελεί εν
drops dripping upon the earth. shall rise in
ταις ημέραις αυτού δικαιοσύνη και πλήθος ειρήνης έως
his days Righteousness, and a multitude of peace until

ου ανταναιρεθή η σελήνη **72.8** και κατακυριεύσει από
of which time should be taken away the moon. And he shall dominate from
θαλάσσης έως θαλάσσης και από ποταμών έως περάτων
sea unto sea, and from rivers unto the ends

της οικουμένης **72.9** ενώπιον αυτού προπεσούνται Αιθίοπες
of the inhabitable world. before him Ethiopians shall fall down,

και οι εχθροί αυτού χουν λείξουσai **72.10** βασιλείς Θαρσείς
and his enemies dust shall lick. Kings of Tarshish,
και αι νήσοι δώρα προσοίσουσai βασιλείς Αράβων και
and the islands gifts shall bring. The kings of the Arabians and

Σαβά δώρα προσάξουσai **72.11** και προσκυνήσουσιν autώ
Sheba with gifts will come forward. And shall do obeisance to him
πάντες οι βασιλείς της γης πάντα τα έθνη δουλεύουσιν
all the kings of the earth. All the nations shall serve

αυτώ **72.12** ότι ερρύσατο πτωχόν εκ δυνάστου και πένητα
to him. For he rescued the poor from the mighty one, and the needy one

ω ουχ υπήρχε βοηθός **72.13** φείσεται πτωχού και πένητος
in whom no existed helper. He shall spare the poor and needy;

και ψυχάς πενήτων σώσει **72.14** εκ τόκου και εξ αδικίας
and the souls of the needy he shall deliver. From interest and from injustice
λυτρώσεται τας ψυχάς αυτών και έντιμον το όνομα αυτού
he shall ransom their souls, and valued name his

ενώπιον αυτών **72.15** και ζήσεται και δοθήσεται αυτώ εκ
will be before them. And he shall live, and there shall be given to him from
του χρυσίου της Αραβίας και προσεύξονται περί αυτού
the gold of Arabia. And they shall pray for him

διαπαντός όλην την ημέραν ευλογήσουσιν αυτόν **72.16**
always; the entire day they shall bless him.

έσται στήριγμα εν τη γη επ' άκρων των ορέων
There will be a support on the earth upon the tops of the mountains.

υπεραρθήσεται υπέρ τον Λίβανον ο καρπός αυτού και
shall be elevated above Lebanon His fruit, and

εξανθήσουσιν εκ πόλεως ωσεί χορτος της γης **72.17** έσται
they shall blossom of the city as grass of the earth. will be

το όνομα αυτού ευλογημένον εις τους αιώνας προ του

His name a blessing into the eons. before the

ηλίου διαμένει το όνομα αυτού και ενευλογηθήσονται εν

sun shall abide His name, and shall be blessed by

αυτώ πάσαι αι φυλαί της γης πάντα τα έθνη

him all the tribes of the earth. All the nations

μακαριούσιν αυτόν 72.18 ευλογητός κύριος ο θεός

shall declare him blessed. Blessed be the LORD God

του Ισραήλ ο ποιών θαυμάσια μόνος 72.19 και

of Israel, the one doing wonders alone. And

ευλογημένον το όνομα της δόξης αυτού εις τον αιώνα και

being blessed is the name of his glory into the eon, and

εις τον αιώνα του αιώνος και πληρωθήσεται

into the eon of the eon. And shall be filled

της δόξης αυτού πάσα η γη γένοιτο γένοιτο 72.20 εξέλιπον

of his glory all the earth. May it be. May it be. are ended

οι ύμνοι Δαβίδ του υιού Ιεσσαί 73.1 ως αγαθός ο θεός τω

The hymns of David the son of Jesse. O how good is God to

Ισραήλ τοις ευθέσι τη καρδιά 73.2 εμού δε παρά μικρόν

Israel, to the ones straight in the heart. But my were a little

εσαλεύθησαν οι πόδες παρ ολίγον εξεχύθη

shaken feet; a little slipped

τα διαβήματά μου 73.3 ότι εξήλωσα επί τοις ανόμοις

my footsteps. For I was jealous over the lawless things,

ειρήνην αμαρτωλών θεωρών 73.4 ότι ουκ έστιν ανάνευσις

the peace of sinners viewing. For there is no sign of reluctance

εν τω θανάτω αυτών και στερέωμα εν τη μάστιγι αυτών

in their death, nor confirmation in their whip.

73.5 εν κόποις ανθρώπων ουκ εισί και μετά ανθρώπων

In toils of men they are not troubled, and with other men

ου μαστιγωθήσονται 73.6 διά τούτο εκράτησεν

they will not be whipped. On account of this held

αυτούς η υπερηφανία αυτών εις τέλος περιεβάλοντο

them their pride to the end. They clothed themselves

αδικίαν και ασέβειαν εαυτών 73.7 εξελεύσεται ως εκ

injustice and impiety of their own. comes forth as from out of

στέατος η αδικία αυτών διήλθοσαν εις διάθεσιν καρδιάς

fatness Their injustice. They went by disposition of heart.

73.8 διενοήθησαν και ελάλησαν εν πονηρία αδικίαν εις το

They considered and spoke in wickedness. injustice in the

ύψος ἐλάλησαν **73.9** ἔθεντο εἰς οὐρανόν το στόμα αὐτῶν
 haughtiness They spoke. They set against heaven their mouth,
 και η γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς **73.10** διὰ
 and their tongue went through upon the earth. On account of
 τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα και ἡμέραι πλήρεις
 this shall return my people here; and days full
 εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς **73.11** και εἶπον πῶς ἔγνω ὁ θεός
 shall be found with them. And they said, How did God know?
 και εἰ ἐστὶ γνώσις ἐν τῷ ὑψίστῳ **73.12** ἰδοὺ οὗτοι οἱ
 and, Is there knowledge in the highest? Behold, these are the
 ἀμαρτωλοὶ και εὐθηνούντες εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον
 sinners, and they prosper into the eon, holding
 πλούτου **73.13** και εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα
 wealth. And I said, Surely in folly I justified
 τὴν καρδίαν μου και ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου
 my heart, and washed in innocent things my hands;
73.14 και ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν και
 and became for whipping all the day; and
 ὁ ἐλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας **73.15** εἰ ἐλέγον διηγῆσομαι
 my reproof is in the mornings. If I had said, I shall describe
 οὕτως ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἡσυνθέτηκα **73.16** και
 thus; behold, in the generation of your sons, I have broken contract. And
 ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου **73.17**
 I undertook to know this, but it is toilsome before me;
 ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ θεοῦ και
 until of which time I should enter into the sanctuary of God, and
 συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν **73.18** πλην διὰ
 should perceive to their latter end. Besides, on account of
 τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά
 their deceits you appointed evils unto them;
 κατέβαλες αὐτούς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι **73.19** πῶς ἐγένοντο εἰς
 you threw them down in their being lifted up. O how they became for
 ἐρήμωσιν ἐξάπινα ἐξέλιπον ἀπώλονται διὰ
 desolation. Suddenly they failed; they were destroyed because of
 τὴν ἀνομίαν αὐτῶν **73.20** ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου κύριε
 their lawlessness. As a dream of one awakening, O LORD,
 ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις **73.21** ὅτι
 in your city, their image you will treat with contempt. For
 ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου και οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν
 was kindled my heart, and my kidneys were changed.

73.22 καγὼ ἐξουδενωμένος και ουκ ἔγνων κτηνώδης

And I being with contempt, and not knowing, brutish

εγενήθην παρά σοι **73.23** καγὼ διαπαντός μετὰ σου

became before you. But I was always with you;

εκράτησας της χειρός της δεξιᾶς μου **73.24** και εν

you held hand my right, and in

τη βουλή σου ωδήγησάς με και μετὰ δόξης προσελάβου με

your counsel you guided me, and with glory you received me.

73.25 τι γαρ μοι υπάρχει εν τω ουρανῷ και παρά σου τι

For what exists to me in the heaven? And besides you, what

ηθέλησα επί της γης **73.26** εξέλιπεν η καρδιά μου και

did I want upon the earth? failed My heart and

η σαρξ μου ο θεός της καρδιάς μου και η μερίς μου

my flesh. God is the strength of my heart, and is my portion

ο θεός εις τον αιῶνα **73.27** ὅτι ιδού οι μακρύνοντες

God into the eon. For behold, the ones being far

εαυτούς από σου απολούνται εξωλόθρευσας πάντα

by their own makings from you shall perish. You utterly destroyed every one

τον πορνεύοντα από σου **73.28** εμοί δε το προσκολλάσθαι

committing harlotry from you. But for me to cleave to

τω θεῷ αγαθόν εστι τίθεσθαι εν τω κυρίῳ την ελπίδα μου

God is good; to put in the LORD my hope;

του εξαγγεῖλαί με πάσας τας αινέσεις σου εν ταις πύλαις

for me to declare all your praises at the gates

της θυγατρὸς Σιών **74.1** ο θεός ινατί απώσω εις τέλος

of the daughter of Zion. O God, why did you thrust us away unto the end?

ωργίσθη ο θυμός σου επί πρόβατα νομῆς σου **74.2**

Why provoked to anger is your rage against the sheep of your pasture?

μνήσθητι της συναγωγῆς σου ης εκτήσω απ' αρχῆς

Remember your congregation! of which you acquired from the beginning.

ελυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου ὅρος Σιών τούτο ο

You ransomed the rod of your inheritance; mount Zion this where

κατεσκήνωσας εν αὐτῷ **74.3** ἔπαρον τας χεῖράς σου επί

you encamped in it. Lift up your hands against

τας υπερηφανίας αὐτῶν εις τέλος ὅσα ἐπονηρεύσατο ο

their pride unto completion! for as much as did wickedly the

εχθρός εν τῷ αγίῳ σου **74.4** και ενεκαυχήσαντο οι

enemy in your holy place. And boasted the

μισούντές σε εν μέσῳ της εορτῆς σου ἔθεντο

ones detesting you in the midst of your holiday; they set

τα σημεία αὐτῶν σημεία **74.5** **καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὡς εἰς τὴν**
 their signs for signs. And they knew not as in the
ἐξοδὸν ὑπεράνω ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν **74.6**
 conclusion above, as in the forest of woods with axes they cut down,
τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαὐτό ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ
 so its doors together with a hewing axe and chisel
κατέρραξαν αὐτήν **74.7** **ἐνεπύρισαν ἐν πυρί**
 they broke down. They set on fire
τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκηνῶμα
 your sanctuary to the ground. They profaned the tent
τοῦ ονόματός σου **74.8** **εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν**
 of your name. said in their heart
αἱ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαὐτό δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν
 Their kin together, Come and let us cause to cease
πάσας τὰς εορτάς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς **74.9**
 all the holidays of God from the land!
τὰ σημεία ἡμῶν οὐκ εἶδομεν οὐκ ἔστιν ἐτι προφήτης καὶ
 our signs We did not see; there is not yet a prophet; and
ἡμᾶς οὐ γινώσεται ἐτι **74.10** **ἕως πότε ὁ θεὸς ονειδιεῖ ὁ**
 one of us does not know any longer. For how long, O God, shall berate the
ἐχθρὸς παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος **74.11**
 enemy? He provokes the opposition of your name to the end.
ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ
 Why did you turn away your hand, even your right hand from
μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος **74.12** **ὁ δὲ θεός**
 the midst of your bosom to the end? But God
βασιλεύς ἡμῶν προ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
 our king is before the eon. He worked deliverance in the midst
τῆς γῆς **74.13** **σύ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν**
 of the earth. You held in check by your power the
θάλασσαν σύ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ
 sea. You broke the heads of the dragons upon
τοῦ ὕδατος **74.14** **σύ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ**
 the water. You fractured the heads of the
δράκοντος ἔδωκας αὐτὸν βρώμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι **74.15**
 dragon; you gave him for food peoples to the Ethiopian.
σύ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους σύ ἐξήρανας
 You tore open the springs and rushing streams. You dried
ποταμούς ἠθάμ **74.16** **ση ἐστὶν ἡ ἡμέρα καὶ ση ἐστὶν ἡ**
 the rivers of continuance. Yours is the day, and yours is the

νύξ **συ** κατηριτίσω φαύσιν και ήλιον **74.17** **συ** εποίησας
 night; you fashioned giving light and the sun. You made

πάντα τα όρια της γης θέρος και έαρ συ έπλασας αυτά
 all the boundaries of the earth; summer and spring, you shaped them.

74.18 **μνήσθητι ταύτης εχθρός ωνείδισε τον κύριον και λαός**
 Remember this! an enemy berated the LORD, and people

άφρων παρώξυνε το όνομά σου 74.19 **μη παραδώς τοις**
 a foolish provoked your name. You should not deliver up to the

θηρίοις ψυχήν εξομολογουμένην σοι των ψυχών
 wild beasts a soul making acknowledgment to you; of the souls

των πενήτων σου μη επιλάθη εις τέλος 74.20 **επίβλεψον**
 of your needy you should not forget to the end. Look

εις την διαθήκην σου ότι επληρώθησαν οι εσκοτισμένοι
 unto your covenant! for filled the ones being darkened

της γης οίκων ανομιών 74.21 **μη αποστραφήτω**
 the earth with houses of lawless deeds. Let not be turned away

τεταπεινωμένος κατησχυμμένος πτωχός και πένης
 the one being humbled being disgraced! The poor and needy

αινέσουσι το όνομά σου 74.22 **ανάστα ο θεός δίκασον**
 shall praise your name. Rise up, O God, adjudicate

την δίκην σου μνήσθητι του ονειδισμού σου του υπό
 your cause! Remember your scorning by the

άφρονος όλην την ημέραν 74.23 **μη επιλάθη της φωνής**
 fool the entire day! You should not forget the voice

των οικετών σου η υπερηφανία των μισούντων σε ανέβη
 of your servants. The pride of the ones detesting you ascended

διαπαντός 75.1 **εξομολογησόμεθά σοι ο θεός**
 continually. I will make acknowledgment to you, O God;

εξομολογησόμεθά και επικαλεσόμεθα το όνομά σου
 I shall make acknowledgment and shall call upon your name.

διηγήσομαι πάντα τα θαυμάσιά σου 75.2 **όταν λάβω**
 I shall describe all your wonders. Whenever I should receive

καιρόν εγώ ευθύτητας κρινώ 75.3 **ετάκη η γη και**
 the appointed time, I in straightness shall judge. is melted away The earth and

πάντες οι κατοικούντες εν αυτή διάψαλμα εγώ
 all the ones dwelling in it. PAUSE. I

εστερέωσα τους στύλους αυτής 75.4 **είπα τοις παρανομούσι**
 solidified its columns. I said to the ones acting unlawfully,

μη παρανομείτε και τοις αμαρτάνουσι μη υψούτε κέρας
 Do not act unlawfully! And to the sinners, Do not exalt the horn!

75.5 **μη** **επαίρετε** **εις** **ύψος** **το** **κέρας** **υμών** **και** **μη** **λαλείτε**
 Do not lift up unto the height your horn, and do not speak
κατά **του** **θεού** **αδικίαν** **75.6** **ότι** **ούτε** **εξ** **εξόδων** **ούτε** **από**
 against God in unrighteousness! For neither from exits, nor from
δυσμών **ούτε** **από** **ερήμων** **ορέων** **75.7** **ότι** **ο** **θεός**
 descents, nor from desolate mountains, for God
κριτής **εστι** **τούτον** **ταπεινοί** **και** **τούτον** **υψοί** **75.8** **ότι**
 is judge. This one he humbles, and this one he raises up high. For
ποτήριον **εν** **χειρί** **κυρίου** **οίνου** **ακράτου** **πλήρες**
 a cup is in the hand of the LORD wine of undiluted, a full
κεράσματος **και** **έκλινεν** **εκ** **τούτου** **εις** **τούτο** **πλην**
 mixture; and he leans it this way unto this other way, but
ο **τρυγίας** **αυτού** **ουκ** **εξεκενώθη** **πίονται** **πάντες** **οι**
 its wine with dregs was not emptied out. shall drink All the
αμαρτωλοί **της** **γης** **75.9** **εγώ** **δε** **αγαλλιάσομαι** **εις** **τον**
 sinners of the earth. But I shall exult into the
αιώνα **ψαλώ** **τω** **θεώ** **Ιακώβ** **75.10** **και** **πάντα** **τα** **κέρατα**
 eon; I shall strum to the God of Jacob. And all the horns
των **αμαρτωλών** **συνθλάσω** **και** **υψωθήσεται** **το**
 of the sinners I shall fracture in pieces together, and shall be exalted the
κέρας **του** **δικαίου** **76.1** **γνωστός** **εν** **τη** **Ιουδαία** **ο** **θεός** **εν**
 horn of the just. is made known in Judea God; in
τω **Ισραήλ** **μέγα** **το** **όνομα** **αυτού** **76.2** **και** **εγενήθη** **εν**
 Israel is great his name, and became for
ειρήνη **ο** **τόπος** **αυτού** **και** **το** **κατοικητήριον** **αυτού** **εν** **Σιών**
 peace his place; and his home is in Zion.
76.3 **εκεί** **συνέτριψε** **τα** **κράτη** **των** **τόξων** **όπλον** **και**
 There he broke the might of the bows, the shield, and
ρομφαίαν **και** **πόλεμον** **76.4** **φωτίζεις** **συ** **θαυμαστώς** **από**
 the broadsword, and war. give light You wonderfully from
ορέων **αιωνίων** **76.5** **εταράχθησαν** **πάντες** **οι** **ασύνετοι** **τη**
 mountains the eternal. were disturbed All the senseless in the
καρδία **ύπνωσαν** **ύπνον** **αυτών** **και** **ουχ** **εύρον** **ουδέν** **πάντες**
 heart. slept their sleep and did not find anything All
οι **άνδρες** **του** **πλούτου** **ταις** **χερσίν** **αυτών** **76.6** **από**
 the men of wealth in their hands. Because of
επιτιμήσεώς **σου** **ο** **θεός** **Ιακώβ** **ενύσταξαν** **οι**
 your reproach, O God of Jacob, slumbered the ones
επιβεβηκότες **τοις** **ίπποις** **76.7** **συ** **φοβερός** **ει** **και** **τις**
 mounting the horses. You are fearful, and who

αντιστήσεταιί σοι από πότε η οργή σου 76.8 ΕΚ του
 shall oppose you? For how long is your anger? From out of the
ουρανού ηκούτισας κρίσιν γη εφοβήθη και ησύχασεν
 heaven you caused to be heard judgment. The earth feared, and was still,

76.9 εν τω αναστήναι εις κρίσιν τον θεόν του σώσαι
 in the rising up for judgment by God, to deliver

πάντας τους πραείς τη γης διάψαλμα 76.10 ότι ενθύμιον
 all the gentle in the earth. PAUSE. For the inner thought
ανθρώπου εξομολογήσεταιί σοι και εγκατάλειμμα
 of man shall make acknowledgment to you; and what is left

ενθυμίου εορτάσει σοι 76.11 εύξασθε και απόδοτε
 of the inner thought shall solemnize a holiday to you. Make a vow, and render
κυρίω τω θεώ ημών πάντες οι κύκλω αυτού οίσουσι
 to the LORD our God! All the ones round about him shall bring

δώρα 76.12 τω φοβερώ και αφαιρουμένω πνεύματα
 gifts to the fearful one and the one removing the spirits

αρχόντων φοβερώ παρά τοις βασιλεύσι της γης 77.1
 of rulers; fearful to the kings of the earth.
φωνή μου προς κύριον εκέκραξα φωνή μου προς τον θεόν
 With my voice to the LORD I cried out; my voice to God;

και προσέσχε μοι 77.2 εν ημέρα θλίψεώς μου
 and he heeded me. In the day of my affliction
τον θεόν εξεζήτησα ταις χερσί μου νυκτός εναντίον αυτού
 I inquired of God. my hands By night were before him,
και ουκ ηπατήθην απηνήνατο παρακληθήναι η ψυχή μου
 and I was not deceived. refused to be comforted My soul.

77.3 εμνήσθην του θεού και ευφράνθην ηδολέσχισα και
 I remembered God and was glad. I meditated and

ωλιγοψύχησε το πνεύμά μου διάψαλμα 77.4
 was faint-hearted my spirit. PAUSE.
προκατελάβοντο φυλακάς οι οφθαλμοί μου εταράχθην και
 first took watches My eyes; I was disturbed and

ουκ ελάλησα 77.5 διελογισάμην ημέρας αρχαίας και έτη
 I did not speak. I reasoned days about ancient; and years

αιώνια εμνήσθην 77.6 και εμελέτησα νυκτός μετά
 everlasting I remembered. And I meditated; by night with
της καρδίας μου ηδολέσχουν και έσκαλλε το πνεύμά μου
 my heart I conversed, and tilled my spirit.

77.7 μη εις τους αιώνας απώσεται κύριος και
 Shall into the eons thrust me away the LORD? And

ου προσθήσει του ευδοκήσαι έτι **77.8** η εις τέλος
 will he proceed to not think well of me any more? Or, at the end
 το έλεος αυτού αποκόψει συνετέλεσε ρήμα από γενεάς εις
 his mercy will he cut off? Did he finish entirely his discourse from generation to
 γενεάν **77.9** μη επιλήσεται του οικτειρήσαι ο θεός η συνέξει
 generations? Shall forget to pity God, or hold up
 εν τη οργή αυτού τους οικτιρμούς αυτού διάψαλμα **77.10** και
 in his anger his compassions? PAUSE. And
 είπα νυν ηρξάμην αύτη η αλλοίωσις της δεξιός του
 I said, now I began. This is the change of the right hand of the
 υψίστου **77.11** εμνήσθην των έργων κυρίου ότι
 highest. I remembered the works of the LORD. For
 μνησθήσομαι από της αρχής των θαυμασίων σου **77.12** και
 I shall remember from the beginning your wonders, and
 μελετήσω εν πάσι τοις έργοις σου και εν
 I shall meditate on all your works; even in
 τοις επιτηδεύμασί σου αδολεσχήσω **77.13** ο θεός εν τω αγίω
 your practices I will meditate. O God, is in the holy place
 η οδός σου τις θεός μέγας ως ο θεός ημών **77.14** συ ει
 your way. What God is great as our God? You are
 ο θεός ο ποιών θαυμάσια εγνώρισας εν τοις λαοίς
 God, the one doing wonders. You made known among the peoples
 την δύναμίν σου **77.15** ελυτρώσω εν τω βραχίονί σου
 your power. You ransomed by your arm
 τον λαόν σου τους υιούς Ιακώβ και Ιωσήφ **77.16** είδοσάν σε
 your people, the sons of Jacob and Joseph. beheld you
 ύδατα ο θεός είδοσάν σε ύδατα και εφοβήθησαν
 The waters, O God, beheld you the waters and feared;
 εταράχθησαν άβυσσοι **77.17** πλήθος ήχους υδάτων
 were disturbed the abysses. There was a multitude of noises of waters;
 φωνήν έδωκαν αι νεφέλαι και γαρ τα βέλη σου
 a sound gave out the clouds; for also your arrows
 διαπορεύονται **77.18** φωνή της βροντής σου εν τω τροχώ
 travel abroad. The sound of your thunder in the wheel;
 έφαναν αι αστραπαί σου τη οικουμένη εσαλεύθη και
 appeared your lightnings to the inhabitable world; was shaken and
 έντρομος εγενήθη η γη **77.19** εν τη θαλάσση αι οδοί σου
 trembling took place the earth. are in the sea Your ways,
 και αι τρίβοι σου εν ύδασι πολλοίς και τα ίχνη σου ου
 and your roads are in waters many, and your footsteps shall not

γνωσθήσονται **77.20** ωδήγησας ως πρόβατα τον λαόν σου εν
 be known. You guided as sheep your people by
 χειρί Μωσέ και Ααρών **78.1** προσέχετε λαός μου
 the hand of Moses and Aaron. Take heed, O my people,
 τω νόμω μου κλίνετε το ους υμών εις τα ρήματα
 to my law! Lean your ear to the words
 του στόματός μου **78.2** ανοίξω εν παραβολαίς το στόμα μου
 of my mouth! I will open in parables my mouth;
 φθέγξομαι προβλήματα απ' αρχής **78.3** όσα ηκούσαμεν
 I will utter riddles from the beginning; as many as we heard
 και έγνομεν αυτά και οι πατέρες ημών διηγήσαντο ημίν
 and we know them, and our fathers described to us.
78.4 ουκ εκρύβη από των τέκνων αυτών εις γενεάν
 They were not hidden from their children for generation
 ετέραν απαγγέλλοντες τας αινέσεις του κυρίου και
 another; but are reporting the praises of the LORD, and
 τας δυναστείας αυτού και τα θαυμάσια αυτού α εποίησε
 his dominations, and his wonders which he did.
78.5 και ανέστησε μαρτύριον εν Ιακώβ και νόμον έθετο εν
 For he raised up a testimony in Jacob, and a law he put in
 Ισραήλ ον ενετείλατο τοις πατράσιν ημών
 Israel, which he gave charge to our fathers,
 του γνωρίσαι αυτά τοις υιοίς αυτών **78.6** όπως αν γνώ
 to make them known to their sons; so that should know
 γενεά ετέρα υιοί οι τεχθησόμενοι και αναστήσονται και
 generation another -- the sons being birthed. And they shall rise up and
 απαγγελοῦσιν αυτά τοις υιοίς αυτών **78.7** ίνα θώνται επί
 report them to their sons, that they should put upon
 τον θεόν την ελπίδα αυτών και μη επιλάθωνται των
 God their hope, and should not forget the
 έργων του θεού και τας εντολάς αυτού εκζητήσωσιν **78.8**
 works of God, but of his commandments shall inquire;
 ίνα μη γένωνται ως οι πατέρες αυτών γενεά σκολιά
 that they should not become as their fathers -- generation a crooked
 και παραπικραίνουσα γενεά ήτις ου κατεύθυνεν
 and greatly embittered; a generation which did not straightened out
 την καρδίαν εαυτής και ουκ επιστώθη μετά του θεού
 its own heart, and was not trustworthy with God
 το πνεύμα αυτής **78.9** υιοί Εφραϊμ εντείνοντες και
 its spirit. The sons of Ephraim stretching tight and
 βάλλοντες τόξοις εστράφησαν εν ημέρα πολέμου **78.10**
 shooting with bows, turned back in the day of battle.

ουκ εφύλαξαν την διαθήκην του θεού και εν

They did not guard the covenant of God, and by

τω νόμω αυτού ουκ εβουλήθησαν πορεύεσθαι **78.11** και

his law they did not want to go. And

επελάθοντο των ευεργεσιών αυτού και

they forgot his good works, and

των θαυμασιών αυτού ων έδειξεν αυτοίς **78.12** εναντίον

his wonders which he showed to them, before

των πατέρων αυτών α εποίησε θαυμάσια εν γη Αιγύπτω

their fathers; what he did wonders in the land of Egypt

εν πεδίω Τάνεως **78.13** διέρρηξε θάλασσαν και

in the plain of Tanis. How he tore up the sea, and

διήγαγεν αυτούς παρέστησεν ύδατα ωσεί ασκόν **78.14** και

led them through; and he stood the waters as a water bag. And

ωδήγησεν αυτούς εν νεφέλη ημέρας και όλην την νύκτα

he guided them with a cloud by day, and the entire night

εν φωτισμώ πυρός **78.15** διέρρηξε πέτραν εν ερήμω και

with the illumination of fire. He tore open the rock in the wilderness, and

επότισεν αυτούς ως εν αβύσσω πολλή **78.16** και εξήγαγεν

he gave them a drink as in deep a vast. And he brought

ύδωρ εκ πέτρας και κατήγαγεν ως ποταμούς ύδατα **78.17**

water from the rock, and he led it down as rivers of waters.

και προσέθεντο έτι του αμαρτάνειν αυτώ παρεπίκραναν

And they proceeded still to sin against him; they greatly embittered

τον ύψιστον εν ανύδρω **78.18** και εξεπείρασαν τον θεόν εν

the highest in a waterless place. And they put God to the test in

ταις καρδίαις αυτών του αιτήσαι βρώματα

their hearts, to ask foods

ταις ψυχαίς αυτών **78.19** και κατελάλησαν του θεού και

for their lives. And they spoke ill of God. And

είπον μη δυνήσεται ο θεός ετοιμάσαι τράπεζαν εν ερήμω

they said, Shall God be able to prepare a table in the wilderness?

78.20 επει έπάταξε πέτραν και ερρύησαν ύδατα και

For when he struck the rock, and there flowed waters, and

χείμαρροι κατεκλύσθησαν μη και άρτον δύναται δούναι η

rushing streams inundated, shall also bread he be able to give or

ετοιμάσαι τράπεζαν τω λαώ αυτού **78.21** διά τούτο

prepare a table for his people? On account of this

ήκουσε κύριος και ανεβάλετο και πυρ ανήφθη εν Ιακώβ

the LORD heard, and was raised in anger. And a fire was lit in Jacob,

και οργή ανέβη επί τον Ισραήλ 78.22 ότι ουκ πίστευσαν
 and anger ascended upon Israel. For they did not trust

εν τω θεώ ουδέ ήλπισαν επί το σωτήριον αυτού 78.23 και
 in God, nor did they hope upon his deliverance. And

ενετείλατο νεφέλαις υπεράνωθεν και θύρας ουρανού
 he gave charge to clouds far above, and the doors of heaven

ανέωξε 78.24 και έβρεξεν αυτοίς μάνα φαγείν και άρτον
 were opened, and rained upon them manna to eat; and the bread

ουρανού έδωκεν αυτοίς 78.25 άρτον αγγέλων έφαγεν
 of heaven he gave to them. bread of angels ate

άνθρωπος επισιτισμόν απέστειλεν αυτοίς εις πλησμονήν
 Man; provisions he sent to them in fullness.

78.26 απήρε νότον εξ ουρανού και επήγαγεν εν
 He departed the south wind from heaven, and he brought on by

τη δυνάμει αυτού λίβα 78.27 και έβρεξεν επ' αυτούς
 his power the southwest wind. And he rained upon them

ωσει χουν σάρκας και ωσει άμμον θαλασσών πετεινά
 as dust flesh; even as the sand of the seas winged creatures

πτερωτά 78.28 και επέπεσον εις μέσω
 feathered. And they fell in the midst

της παρεμβολής αυτών κύκλω των σκηνωμάτων αυτών 78.29
 of their camp round about their tents.

και έφαγον και ενεπλήσθησαν σφόδρα και
 And they ate, and were filled up exceedingly. And

την επιθυμίαν αυτών ήνεγκεν αυτοίς 78.30 ουκ
 their desire he brought to them. They were not

εστερήθησαν από της επιθυμίας αυτών έτι της βρώσεως
 deprived of their desire; but food

ούσης εν τω στόματι αυτών 78.31 και οργή του θεού ανέβη
 was in their mouth, and the anger of God ascended

επ' αυτούς και απέκτεινεν εν τοις πίσσιν αυτών και τους
 upon them; and he killed in their plenty; and the

εκλεκτούς του Ισραήλ συνεπόδισεν 78.32 εν πάσι τούτοις
 chosen ones of Israel he impeded. In all these things

ήμαρτον έτι και ουκ πίστευσαν εν τοις θαυμασίοις αυτού
 they sinned still, and did not trust in his wonders.

78.33 και εξέλιπον εν ματαιότητι αι ημέραι αυτών και
 And ended in folly their days, and

τα έτη αυτών μετά σπουδής 78.34 όταν απέκτεινεν αυτούς
 their years with haste. Whenever he killed them,

τότε ἐζήτουν αὐτόν καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθρίζον πρὸς
 then they sought him; and they turned and rose early to search for

τον θεόν 78.35 καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθός αὐτῶν
 God. And they remembered that God their helper

ἐστὶ καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστὶ 78.36 καὶ
 is, and God the Highest ransomer is their. And

ἠγάπησαν αὐτόν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ
 they loved him by their mouth, but

τῇ γλώσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ 78.37 ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
 by their tongue they lied to him. And their heart

οὐκ εὐθεία μετ' αὐτοῦ οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν
 was not straight with him, nor did they trust in

τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ 78.38 αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων καὶ
 his covenant. But he is one pitying, and

ἰλάσεται τὰς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ
 he shall atone their sins, and he will not utterly destroy. And

πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχί
 he will fill the turning of his rage, and shall not

ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ 78.39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι
 kindle all his anger. And he remembered that

σαρξ εἰσι πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον 78.40
 they are flesh; a wind going forth and not returning.

ποσάκις παρεπύκρναν αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ
 How often they greatly embittered him in the wilderness;

παρώργισαν αὐτόν ἐν γῇ ἀνύδρῳ 78.41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ
 they provoked him to anger in land a waterless. And they turned and

ἐπείρασαν τὸν θεόν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν
 tested God; even the holy one of Israel they provoked.

78.42 οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς
 They did not remember his hand the day of which

ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος 78.43 ὡς ἔθετο
 he ransomed them from out of the hand of one afflicting; or how he made

ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ
 in Egypt his signs, and his miracles in the plain

Τάνεως 78.44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα
 of Tanis; and he converted into blood

τοὺς ποταμούς αὐτῶν καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ
 their rivers, and their showers so as to not

πίωσιν 78.45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυϊαν καὶ
 drink. He sent to them the dog-fly, and

κατέφαγεν αυτούς και βάτραχον και διέφθειρεν αυτούς
it devoured them; and the frog, and it ruined them.

78.46 και έδωκε τη ερυσίβη τους καρπούς αυτών και
And he appointed the blight for their fruits; and

τους πόνους αυτών τη ακρίδι **78.47** απέκτεινεν εν χαλάζη
for their miseries the locust. He killed by hail
την άμπελον αυτών και τας συκαμίνους αυτών εν τη πάχνη
their grapevine, and their sycamine trees by the frost.

78.48 και παρέδωκεν εις χάλαζαν τα κτήνη αυτών και
And he delivered up unto hail their cattle, and

την ύπαρξιν αυτών τω πυρί **78.49** εξαπέστειλεν εις αυτούς
their possessions to the fire. He sent out to them
οργήν θυμού αυτού θυμόν και οργήν και θλίψιν
the anger of his rage; rage and anger and affliction;

αποστολήν δι' αγγέλων πονηρών **78.50** ωδοποίησε τρίβον
a commission through angels wicked. He opened the road
τη οργή αυτού ουκ εφείσατο από θανάτου
of his anger; he did not spare from death
των ψυχών αυτών και τα κτήνη αυτών εις θάνατον
their souls; and their cattle to death

συνέκλεισε **78.51** και επάταξε παν πρωτότοκον εν γη
he consigned. And he struck every first-born in the land
Αιγύπτω απαρχήν πάντος πόνου αυτών εν τοις σκηνώμασι
of Egypt; first-fruit of all their toil in the tents

Χαμ **78.52** και απήρεν ως πρόβατα τον λαόν αυτού και
of Ham. And he departed as sheep his people; and

ανήγαγεν αυτούς ωσει ποίμνιον εν ερήμω **78.53** και
he led them up as a flock in the wilderness. And
ωδήγησεν αυτούς επ' ελπίδι και ουκ εδείλίαςαν και
he guided them with hope; and they were not timid, and

τους εχθρούς αυτών εκάλυψε θάλασσα **78.54** και εισήγαγεν
their enemies covered the sea. And he brought
αυτούς εις όρος αγιάσματος αυτού όρος τούτο ο
them into mountain his sanctified; this mountain which

εκτήσατο η δεξιά αυτού **78.55** και εξέβαλεν από
acquired his right hand. And he cast out before
προσώπου αυτών έθνη και εκληροδότησεν αυτούς εν
their face nations, and he allotted them by
σχοινίω κληροδοσίας και κατεσκήνωσεν εν
a line of inheritance. And he encamped among

τοις σκηνώμασιν αυτών τας φυλάς του Ισραήλ **78.56** και
 their tents the tribes of Israel. And
 επείρασαν και παρεπίκραναν τον θεόν τον ύψιστον και
 they tested and greatly embittered God the highest; and
 τα μαρτύρια αυτού ουκ εφυλάζαντο **78.57** και απέστρεψαν
 his testimonies they did not keep. And they turned
 και ηθέτησαν καθώς και οι πατέρες αυτών μετεστράφησαν
 and annulled, as also their fathers converted
 εις τόξον στρεβλόν **78.58** και παρώργισαν αυτόν εν
 into bow a crooked. And they provoked him to anger in
 τοις βουνοίς αυτών και εν τοις γλυπτοίς αυτών
 their hills; and in their carvings
 παρεζήλωσαν αυτόν **78.59** ήκουσεν ο θεός και υπερείδε και
 they provoked him to jealousy. God heard, and he overlooked; and
 εξουδένωσε σφόδρα τον Ισραήλ **78.60** και απώσατο την
 he treated with contempt exceedingly Israel. And he thrust away the
 σκηνήν Σηλώμ σκήνωμα ο κατεσκήνωσεν εν
 tent of Shiloh, the tent in which he encamped among
 ανθρώποις **78.61** και παρέδωκεν εις αιχμαλωσίαν
 men. And he delivered up into captivity
 την ισχύν αυτών και την καλλονήν αυτών εις χείρας
 their strength, and their beauty into the hands
 εχθρών **78.62** και συνέκλεισεν εν ρομφαία τον λαόν αυτού
 of the enemies. And he consigned by the broadsword his people;
 και την κληρονομίαν αυτού υπερείδε **78.63**
 and his inheritance he overlooked.
 τους νεανίσκους αυτών κατέφαγε πυρ και
 Their young men were devoured by fire, and
 αι παρθένοι αυτών ουκ επενθήθησαν **78.64** οι ιερείς αυτών
 their virgins were not mourned for. Their priests
 εν ρομφαία έπεσον και αι χήραι αυτών ουκ κλαυσθήσονται
 by the broadsword fell, and their widows shall not be wept over.
78.65 και εξηγέρθη ως ο υπνών κύριος ως δυνατός
 And awakened as from sleep the LORD; as a mighty one
 κεκραιπαληκώς εξ οίνου **78.66** και επάταξε
 being dizzy from wine. And he struck
 τους εχθρούς αυτού εις τα οπίσω όνειδος αιώνιον έδωκεν
 his enemies unto the rear; scorn for eternal he appointed
 αυτοίς **78.67** και απώσατο το σκήνωμα Ισωήφ και την
 them. And he thrust away the tent of Joseph; and the

φυλὴν Εφραΐμ ουκ ἐξελέξατο **78.68** ἐξελέξατο τὴν φυλὴν
tribe of Ephraim he did not choose. He chose the tribe

Ιούδα τὸ ὄρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε **78.69** καὶ ὠκοδόμησεν
of Judah, mount Zion which he loved. And he built

ὡς μονοκέρωτος τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ
as the unicorn his sanctuary in the earth;

ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα **78.70** καὶ ἐξελέξατο Δαυίδ
he laid its foundation into the eon. And he chose David

τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων
his servant; and he took him from out of the flocks

τῶν προβάτων **78.71** ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν
of the sheep; even from behind the ones giving birth he took

αὐτὸν ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ
him, to tend Jacob his servant, and Israel

τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **78.72** καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ
his inheritance. And he tended them in the

ἀκακία τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι
innocence of his heart; and in the skillfulness

τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτοὺς **79.1** ὁ θεὸς ἦλθοσαν
of his hands he guided them. O God, come

ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιον
nations into your inheritance; they defiled temple holy

σου ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον **79.2** ἔθεντο τὸ
your; they made Jerusalem as a storehouse of fruits. They made the

θνησιμαία τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ
decaying flesh of your servants foods for the winged creatures of the

οὐρανοῦ τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς
heaven; the flesh of your sacred ones for the wild beasts of the earth.

79.3 ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ
They poured out their blood as water round about

Ἱερουσαλήμ καὶ ουκ ἦν ὁ θάπτων **79.4** ἐγενήθημεν
Jerusalem; and there was no one burying them. We became

όνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμός καὶ χλευασμός
scorn to our neighbors; for a sneering and taunting

τοῖς κύκλῳ ἡμῶν **79.5** ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ
by the ones round about us. For how long, O LORD? Will you be provoked to anger

εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλός σου **79.6** ἔκχεον
to the end? Will burn as fire your zeal? Pour out

τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ
your anger upon nations, the ones not perceiving you! and upon

βασιλείας αι το όνομά σου ουκ επεκαλέσαντο 79.7 ότι
kingdoms in which your name they called not upon. For

κατέφαγον τον Ιακώβ και τον τόπον αυτού ηρήμωσαν 79.8
they devoured Jacob, and his place made desolate.

μη μνησθής ημών ανομιών αρχαίων ταχύ
You should not remember our lawless deeds of old. Quickly

προκαταλαβέτωσαν ημάς οι οικτιρμοί σου ότι
let be first to take us your compassions! for

επτωχέυσαμεν σφόδρα 79.9 βοήθησον ημίν ο θεός
we are poor exceedingly. Help us, O God

ο σωτήρ ημών ένεκε της δόξης του ονόματός σου κύριε
our deliverer, because of the glory of your name! O LORD,

ρύσαι ημάς και ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών ένεκε
rescue us, and atone our sins, because of

του ονόματός σου 79.10 μήποτε είπωσι τα έθνη που εστιν
your name! Lest at any time should say the nations, Where is

ο θεός αυτών και γνωσθήτω εν τοις έθνεσιν ενώπιον
their God? then let it be known among the nations, before

των οφθαλμών ημών η εκδίκησις του αίματος
our eyes, the vengeance for the blood

των δούλων σου του εκκεχυμένου 79.11 εισελθέτω ενώπιόν
of your servants being poured out! Let enter before

σου ο στεναγμός των πεπεδημένων κατά την
you the moaning of the ones being shackled! According to the

μεγαλωσύνην του βραχίονός σου περιποίησαι τους υιούς
greatness of your arm protect the sons

των τεθανατωμένων 79.12 απόδος τοις γείτοσιν ημών
of the ones being put to death! Repay to our neighbors

επταπλάσιονα εις τον κόλπον αυτών τον ονειδισμόν αυτών
seven-fold into their bosom! for their scorning

ον ωνειδίσαν σε κύριε 79.13 ημείς δε λαός σου και
which they berated you, O LORD. But we are your people, and

πρόβατα νομής σου ανθομολογησόμεθά σοι ο θεός εις τον
the sheep of your pasture. We shall confess to you, O God, into the

αιώνα εις γενεάν και γενεάν εξαγγελούμεν την αίνεσίν σου
eon; for generation and generation we shall declare your praise.

80.1 ο ποιμαίνων τον Ισραήλ πρόσχες ο οδηγών ωσει
O one tending Israel, take heed! O one guiding as

πρόβατα τον Ιωσήφ ο καθημένος επί των χερουβίμ
sheep Joseph, the one sitting down upon the cherubim --

εμφάνηθι 80.2 εναντίον Εφραΐμ και Βενιαμίν και Μανασσή
appear! Before Ephraim, and Benjamin, and Manasseh --

εξέγειρον την δυναστείαν σου και ελθέ εις το σώσαι ημάς
awaken your might, and come for the delivering us!

80.3 ο θεός επίστρεψον ημάς και επίφανον
O God, turn towards us, and let appear

το πρόσωπόν σου και σωθησόμεθα **80.4 κύριος ο θεός των**
your face! and we shall be delivered. O LORD God of the
δυνάμεων έως πότε οργίζη επί την προσευχήν
forces, for how long are you provoked to anger over the prayer

των δούλων σου **80.5 ψωμείς ημάς άρτον δακρύων και**
of your servants? You shall feed us bread of tears, and

ποτιείς ημάς εν δάκρυσιν εν μέτρω **80.6 έθου ημάς εις**
give us to drink with tears by measure. You made us for
αντιλογίαν τοις γείτοσιν ημών και οι εχθροί ημών
dispute to our neighbors; and our enemies

εμυκτήρισαν ημάς **80.7 κύριε ο θεός των δυνάμεων**
sneer at us. O LORD God of the forces,
επίστρεψον ημάς και επίφανον το πρόσωπόν σου και
turn towards us, and let appear your face! and

σωθησόμεθα **80.8 άμπελον εξ Αιγύπτου μετήρας**
we shall be delivered. a grapevine from out of Egypt You moved;

εξέβαλες έθνη και κατεφύτευσας αυτήν **80.9 ωδοποίησας**
you cast out nations, and planted her. You opened a way
έμπροσθεν αυτής και κατεφύτευσας τας ρίζας αυτής και
before her, and you planted her roots, and

επλήρωσε την γην **80.10 εκάλυψεν όρη η σκιά αυτής και**
was filled the earth. covered mountains Her shadow, and

αι αναδενδράδες αυτής τας κέδρους του θεού **80.11**
her tendrils covered the cedars of God.

εξέτεινε τα κλήματα αυτής έως θαλάσσης και έως
She stretched out her vine branches unto the sea, and unto

ποταμών τας παραφυάδας αυτής **80.12 ινατί καθείλες**
the rivers her shoots. Why did you demolish

τον φραγμόν αυτής και τρυγώσιν αυτήν πάντες οι
her barrier, and gather her vintage all the ones

παραπορευόμενοι την οδόν **80.13 ελυμήνατο αυτήν υς εκ**
passing by the way? laid her wasted The pig from

δρυμού και μονιός άγριος κατενεμήσατο αυτήν **80.14 ο θεός**
the forest, and boar the wild feeds on her. O God

των δυνάμεων επίστρεψον δη και επίβλεψον εξ
of the forces, turn towards us indeed! And look upon us from out of

ουρανού και ἴδε και ἐπίσκεψαι την ἄμπελον ταύτην **80.15**
 heaven, and behold and visit this grapevine!

και κατάρτισαι αὐτήν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου και ἐπὶ
 And ready her whom planted your right hand! and upon

υἱόν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ **80.16**
 the son of man whom you fortified to yourself.

ἐμπεφυρισμένη πυρί και ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμήσεως
 She is being set on fire and being dug up. From the reproach

του προσώπου σου ἀπολούνται **80.17** γενηθήτω ἡ χεὶρ σου
 of your face they shall be destroyed. Let be your hand

ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου και ἐπὶ υἱόν ἀνθρώπου ὃν
 upon the man of your right, even upon the son of man whom

ἐκραταίωσας σεαυτῷ **80.18** και οὐ μὴ ἀποστώμεν ἀπὸ σου
 you strengthened to yourself. For in no way should we separate from you.

ζωώσεις ἡμᾶς και τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα **80.19** κύριε
 You shall enliven us, and your name we shall call upon. O LORD

ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς και ἐπίφανον
 God of the forces, turn towards us, and let appear

τὸ πρόσωπόν σου και σωθησόμεθα **81.1** ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ
 your face! and we shall be delivered. Exult to God

τῷ βοηθῷ ἡμῶν ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ **81.2** λάβετε
 our helper! Shout to the God of Jacob! Take

ψαλμόν και δότε τύμπανον ψαλτήριον τερπνόν μετὰ
 a psalm, and utter a sound on the tambourine, psaltery and the delightful with

κιθάρας **81.3** σαλπίζατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι ἐν εὐσήμῳ
 the harp! Trump during the new moon -- a trumpet in the well-marked

ἡμέρα εορτῆς ὑμῶν **81.4** ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ
 day of your holiday! For an order to Israel it is,

και κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ **81.5** μαρτύριον ἐν τῷ Ἰσὼφ
 and a judgment by the God of Jacob. to be a testimony among Joseph

ἔθετο αὐτόν ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτόν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
 He made it, during his coming forth from out of the land of Egypt;

γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν **81.6** ἀπέστησεν ἀπὸ
 a tongue which knew not, he heard. He removed from

ἄρσεων τὸν νώτον αὐτοῦ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ
 tribute his back; his hands to the hamper

ἐδούλευσαν **81.7** ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με και ἐρρυσάμην
 were enslaved. In affliction you called upon me, and I rescued

σε ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος διάψαλμα
 you. I heeded you in the concealed place of the gale; PAUSE.

εδοκίμασά σε επί ύδατος αντιλογίας 81.8 άκουσον
 I tried you at Water of Dispute. Hear,
λαός μου και διαμαρτύρομαί σοι Ισραήλ εάν ακούσης μου
 O my people! and I will testify to you, O Israel, if you should hear me.

81.9 ουκ έσται εν σοι θεός πρόσφατος ουδέ προσκυνήσεις
 There will not be in you a god newly made, nor shall you do obeisance to

θεώ αλλοτρίω 81.10 εγώ γαρ ειμι κύριος ο θεός σου ο
 an alien god. For I am the LORD your God; the
αναγαγών σε εκ γης Αιγύπτου πλάτυνον το στόμα σου
 one leading you from out of the land of Egypt. Widen your mouth!

και πληρώσω αυτό 81.11 και ουκ ήκουσεν ο λαός μου
 and I shall fill it. But did not hear my people

της φωνής μου και Ισραήλ ου προσέσχε μοι 81.12 και
 my voice; and Israel gave no heed to me. And

εξαπέστειλα αυτούς κατά τα επιτηδεύματα
 I sent them out according to the practices
των καρδιών αυτών πορεύονται εν
 of their hearts; they shall go in

τοις επιτηδεύμασιν αυτών 81.13 ει ο λαός μου ήκουσέ μου
 their practices. If my people heard me,

Ισραήλ ταις οδοίς μου ει επορεύθη 81.14 εν τω μηδενί αν
 Israel by my ways if were gone, not the less would
τους εχθρούς αυτών εταπείνωσα και επί τους θλίβοντας
 their enemies I humbled, and upon the ones afflicting

αυτούς επέβαλον αν την χείρά μου 81.15 οι εχθροί κυρίου
 them I would have put my hand. The enemies of the LORD
εψεύσαντο αυτό και έσται ο καιρός αυτών εις τον αιώνα
 lied to him, and will be their time into the eon.

81.16 και εψώμισεν αυτούς εκ στέατος πυρού και εκ
 And he fed them of the fat of wheat; and from out of

πέτρας μέλι εχόρτασεν αυτούς 82.1 ο θεός έστη εν
 the rock with honey he filled them. God stood in

συναγωγή θεών εν μέσω δε θεούς διακρίνει 82.2 έως πότε
 the congregation of gods; in the midst and of gods he examines. For how long

κρίνετε αδικίαν και πρόσωπα αμαρτωλών λαμβάνετε 82.3
 will you judge injustice, and persons of sinners receive?

κρίνατε ορφανώ και πτωχώ ταπεινόν και πένητα
 Judge for the orphan, and the poor! to the humble and needy

δικαιώσατε 82.4 εξέλεσθε πένητα και πτωχόν εκ χειρός
 Do justice! Deliver the needy and the poor! from the hand

αμαρτωλού ρύσασθε αυτόν **82.5** ουκ ἐγνώσαν ουδέ
 of the sinner rescue him! They did not know, nor
 συνήκαν εν σκότει διαπορεύονται σαλευθήσονται πάντα τα
 perceived. in darkness They travel. shall be shaken All the
 θεμέλια της γης **82.6** εγώ είπα θεοί εστέ και υιοί υψίστου
 foundations of the earth. I said, You are gods, and sons of the highest
 πάντες **82.7** υμείς δε ως άνθρωποι αποθήσκετε και ως εις
 all. But you as men die; and as one
 των αρχόντων πίπτετε **82.8** ανάστα ο θεός κρίνον την γην
 of the rulers fall. Rise up, O God, judge the earth!
 ότι συ κατακληρονομήσεις εν πάσι τοις έθνεσιν **83.1** ο
 for you shall inherit among all the nations. O
 θεός τις ομοιωθήσεταιί σοι μη σιγήσης μηδέ
 God, who is likened to you? You should not keep quiet, nor
 καταπραύνης ο θεός **83.2** ότι ιδού οι εχθροί σου ήχησαν
 soothe, O God. For behold, your enemies sounded,
 και οι μισούντές σε ήραν κεφαλήν **83.3** επί
 and the ones detesting you lift their head. Against
 τον λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην και
 your people they deal treacherously in design, and
 εβουλεύσαντο κατά των αγίων σου **83.4** είπαν δεύτε και
 consult against your holy ones. They said, Come, for
 εξολοθρεύσωμεν αυτούς εξ έθνους και ου μη
 we should utterly destroy them from out of the nations; for in no way
 μνησθή το όνομα Ισραήλ έτι **83.5** ότι εβουλεύσαντο
 should be remembered the name of Israel any longer. For they consulted
 εν ομονοία επιτοαυτό κατά σου διαθήκην διέθεντο **83.6**
 in concord together; against you a covenant they ordained;
 τα σκηνώματα των Ιδουμαίων και οι Ισμαηλίται Μωάβ
 even the tents of the Edomites, and the Ishmaelites, Moab,
 και οι Αγαρηνοί **83.7** Γεβάλ και Αμμών και Αμαλήκ
 and the Hagarites; Gebal, and Ammon, and Amalek;
 αλλόφυλοι μετά των κατοικούντων Τύρον **83.8** και γαρ και
 the Philistines with the ones dwelling in Tyre. For even also
 Ασσύρ συμπαραγένετο μετ' αυτών εγενήθησαν εις
 Assyria came together with them; they became an
 αντίληψιν τοις υιοίς Λωτ διάψαλμα **83.9** ποιήσον αυτοίς
 assistance to the sons of Lot. PAUSE. Do to them
 ως τη Μαδιάμ και τω Σισάρα ως τω Ιαβίμ εν τω
 as to Midian, and to Sisera; as to Jabin at the

χειμάρρῳ Κισῶν 83.10 ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Αενδῶρ
 rushing stream Kishon! They were utterly destroyed in En-dor.

εγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ 83.11 τοῦ
 They became as dung for the earth. Make
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ καὶ Ζηβ καὶ Ζεβεέ καὶ
 their rulers as Oreb and Zeeb, and Zebah and

Σαλμανάν πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν 83.12 οἵτινες εἶπον
 Zalmunna -- all their rulers! Who said,

κληρονομήσωμεν εαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ 83.13 ὁ
 We should inherit for ourselves the sanctuary of God? O

θεὸς μου τοῦ αὐτοῦ ὡς τροχὸν ὡς καλάμην κατὰ
 my God, make them as a whirlwind; as stubble against

πρόσωπον ἀνέμου 83.14 ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν
 the face of the wind! as fire which shall burn up a forest;

ὡσεὶ φλοξ ἣ κατακαύσει ὄρη 83.15 οὕτως καταδιώξεις
 as a flame which incinerates mountains. So shall you pursue

αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταραξείς
 them with your gale; and in your anger you shall disturb

αὐτοὺς 83.16 πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας καὶ
 them. Fill their faces with dishonor! and

ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε 83.17 αἰσχυνθήτωσαν καὶ
 they shall seek your name, O LORD. Let them be shamed and

ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ
 disturbed into the eon of the eon! And

εντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν 83.18 καὶ γνώτωσαν ὅτι
 let them feel remorse and be destroyed! And let them know that

ὄνομά σοι κύριος σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν
 the name to you is, the LORD! You alone are highest over all the earth.

84.1 ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων
 How beloved are your tents, O LORD of the forces.

84.2 ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ
 longs after and falters My soul for the courtyards of the

κυρίου ἡ καρδία μου καὶ ἡ σαρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ
 LORD. My heart and my flesh exulted over

θεὸν ζῶντα 84.3 καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν εαυτῷ οἰκίαν καὶ
 the living God. For even the sparrow finds for himself a house; and

τρυγὼν νοσσιάν εαυτῇ οὐ θήσει τὰ νοσσία εαυτῆς τα
 the turtle-dove a nest for herself, where she puts her own nestlings, even

θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ
 your altars, O LORD of the forces, my king and

ο θεός μου **84.4** μακάριοι οι κατοικούντες εν τω οίκω σου
my God. Blessed are the ones dwelling in your house;

εις τους αιώνας των αιώνων αινέσουσί σε διάψαλμα **84.5**
into the eons of the eons they shall praise you. PAUSE.

μακάριος ανήρ ω εστιν η αντίληψις αυτώ παρά σου
Blessed is the man in whom is the assistance to him from you;

αναβάσεις εν τη καρδιά αυτού διέθετο **84.6** εις την κοιλάδα
ascending in his heart he ordained; into the valley

του κλαυθμώνος εις τον τόπον ον έθετο και γαρ
of the place of weeping; into the place which he put himself. For even

ευλογίας δώσει ο νομοθετών **84.7** πορεύονται εκ
a blessing will give the one establishing law. They shall go from

δυνάμεως εις δύναμιν οφθήσεται ο θεός των θεών εν Σιών
force to force; they shall see the God of gods in Zion.

84.8 κύριε ο θεός των δυνάμεων εισάκουσον
O LORD, the God of the forces, listen to

της προσευχής μου ενώτισαι ο θεός Ιακώβ διάψαλμα **84.9**
my prayer! Give ear, O God of Jacob! PAUSE.

υπερασπιστά ημών ιδε ο θεός και επίβλεπον εις το
our defender Behold O God, and look into the

πρόσωπον του χριστού σου **84.10** ότι κρείσσων ημέρα μία εν
face of your anointed one. For better is day one in

ταις αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας εξελεξάμην
your courtyards than thousands. I would choose

παραρριπτείσθαι εν τω οίκω του θεού μου μάλλον η
to be thrown aside in the house of my God, rather than

οικείν με επί σκηνώμασιν αμαρτωλών **84.11** ότι έλεον και
for me to live among the tents of sinners. For mercy and

αλήθειαν αγαπά κύριος ο θεός χάριν και δόξαν δώσει
truth the LORD loves. God favor and glory shall give.

κύριος ου στερήσει τα αγαθά τοις πορευομένοις εν
The LORD will not deprive good things to the ones going in

ακακία **84.12** κύριε ο θεός των δυνάμεων μακάριος
innocence. O LORD, the God of the forces, blessed is

άνθρωπος ο ελπίζων επί σε **85.1** ευδόκησας κύριε
the man hoping upon you. You thought well, O LORD,

την γην σου απέστρεψας την αιχμαλωσίαν Ιακώβ **85.2**
of your land. You returned the captivity of Jacob.

αφήκας τας ανομίας τω λαώ σου εκάλυψας πάσας
You forgave the lawless deeds of your people. You covered all

τας αμαρτίας αυτών 85.3 κατέπαυσας πάσαν την οργήν σου
 their sins. You rested all of your anger.

απέστρεψας από οργής θυμού σου 85.4 επίστρεψον ημάς ο
 You turned from the anger of your rage. Turn us, O
θεός των σωτηρίων ημών και απόστρεψον τον θυμόν σου
 God of our deliverances, and turn your rage

αφ' ημών 85.5 μη εις τους αιώνας οργισθής ημίν η
 from us! Shall you into the eons be provoked to anger against us? Or

διατενείς την οργήν σου από γενεάς εις γενεάν 85.6 ο θεός
 shall you extend your anger from generation unto generation? O God,
συ επιστρέψας ζωώσεις ημάς και ο λαός σου
 you, in turning towards us shall enliven us, and your people

ευφρανθήσεται επί σοι 85.7 δείξον ημίν κύριε το έλεός σου
 shall be glad over you. Show to us, O LORD, your mercy!

και το σωτήριόν σου δώης ημίν 85.8 ακούσομαι τι
 and your deliverance may you give to us. I shall hear what
λαλήσει εν εμοί κύριος ο θεός ότι λαλήσει ειρήνην επί
 shall speak to me the LORD God; for he shall speak peace unto
τον λαόν αυτού και επί τους οσίους αυτού και επί τους
 his people, and unto his sacred ones, and unto the ones

επιστρέφοντας καρδίας επ' αυτόν 85.9 πλην εγγύς των
 turning hearts unto him. Moreover is near the ones
φοβουμένων αυτόν το σωτήριον αυτού του κατασκηνώσαι
 fearing him his deliverance; so that may encamp

δόξαν εν τη γη ημών 85.10 έλεος και αλήθεια συνήντησαν
 his glory in our land. Mercy and truth are met together;

δικαιοσύνη και ειρήνη κατεφίλησαν 85.11 αλήθεια εκ
 righteousness and peace kissed. Truth from out of
της γης ανέτειλε και δικαιοσύνη εκ του ουρανού διέκυψε
 the land arose; and righteousness from heaven looks through.

85.12 και γαρ ο κύριος δώσει χρηστότητα και η γη ημών
 For even the LORD shall give graciousness; and our land

δώσει τον καρπόν αυτής 85.13 δικαιοσύνη ενώπιον αυτού
 shall give its fruit. Righteousness before him
προπορεύεται και θήσει εις οδόν τα διαβήματα αυτού
 shall go forth, and he shall place in the way his footsteps.

86.1 κλίνον κύριε το ους σου και επάκουσόν μου ότι
 Lean, O LORD, your ear, and heed me! for

πτωχός και πένης ειμί εγώ 86.2 φύλαξον την ψυχήν μου ότι
 poor and needy I am. Guard my soul, for

όσιός ειμι σώσον τον δούλόν σου ο θεός μου τον ελπίζοντα
 I am sacred! Deliver your servant, O my God! the one hoping

επί σε 86.3 ελέησόν με κύριε ότι προς σε κεκράξομαι όλην
 upon you. Show mercy on me, O LORD! for to you I will cry out the entire

την ημέραν 86.4 εύφρανον την ψυχήν του δούλου σου ότι
 day. Gladden the soul of your servant! for

προς σε ήρα την ψυχήν μου 86.5 ότι συ κύριε χρηστός και
 to you I lifted my soul. For you, O LORD, are gracious, and

επιεικής και πολυέλεος πάσι τοις επικαλουμένοις σε 86.6
 lenient, and full of mercy to all the ones calling upon you.

ενώτισαι κύριε την προσευχήν μου και πρόσχες τη φωνή
 Give ear, O LORD, to my prayer, and take heed to the voice

της δεήσεώς μου 86.7 εν ημέρα θλίψεώς μου εκέκραξα
 of my supplication! In the day of my affliction I cried out

προς σε ότι επήκουσάς μου 86.8 ουκ έστιν όμοιός σοι εν
 to you, for you heeded me. There is not one likened to you among

θεοίς κύριε και ουκ έστι κατά τα έργα σου 86.9 πάντα
 gods, O LORD; and there is not one likened according to your works. All

τα έθνη όσα εποίησας ήξουσιν και προσκυνήσουσιν
 the nations, as many as you made, shall come and do obeisance

ενώπιόν σου κύριε και δοξάσουσι το όνομά σου 86.10 ότι
 before you, O LORD, and they shall glorify your name. For

μέγας ει συ και ποιών θαυμάσια συ ει ο θεός μόνος 86.11
 great you are, and performing wonders. You are the only God.

οδήγησόν με κύριε εν τη οδώ σου και πορεύσομαι εν
 Guide me, O LORD, in your way! and I will go in

τη αληθεία σου ευφρανθήτω η καρδιά μου του φοβείσθαι
 your truth. Let be glad my heart to fear

το όνομά σου 86.12 εξομολογήσομαί σοι κύριε ο θεός μου εν
 your name! I shall make acknowledgment to you, O LORD my God, with

όλη καρδιά μου και δοξάσω το όνομά σου εις τον αιώνα
 entire heart my; and I will glorify your name into the eon.

86.13 ότι το έλέός σου μέγα επ' εμέ και ερρύσω
 For your mercy is great towards me; and you rescued

την ψυχήν μου εξ άδου κατωτάτου 86.14 ο θεός
 my soul from out of Hades lowermost. O God,

παράνομοι επανέστησαν επ' εμέ και συναγωγή κραταιών
 lawbreakers rose up against me, and a gathering of strong ones

εζήτησαν την ψυχήν μου και ου προέθεντό σε ενώπιον
 sought my life; and they did not set you before

αυτών **86.15** και συ κύριε ο θεός μου οικτίρμων και
 them. And you, O LORD my God, are pitying and

ελεήμων μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός **86.16**
 merciful, lenient and full of mercy, and true.

επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με δος το κράτος σου τω
 Look upon me, and show mercy on me! Give your might to

παιδί σου και σώσον τον υιόν της παιδίσκης σου **86.17**
 your child, and deliver the son of your maidservant!

ποιήσον μετ' εμού σημείον εις αγαθόν και ιδέτωσαν οι
 Establish with me a sign for good, and let see the
 μισούντές με και αισχυνθήτωσαν ότι συ κύριε εβοήθησάς
 ones detesting me, and be ashamed! For you, O LORD, helped

μοι και παρεκάλεσάς με **87.1** οι θεμέλιοι αυτού εν τοις
 me, and comforted me. His foundations are in the

όρεσι τοις αγίοις **87.2** αγαπά κύριος τας πύλας Σιών υπέρ
 mountains holy. The LORD loves the gates of Zion above

πάντα τα σκηνώματα Ιακώβ **87.3** δεδοξασμένα ελαλήθη
 all the tents of Jacob. Things being glorified was spoken

περί σου η πόλις του θεού **87.4** μνησθήσομαι Ραάβ και
 concerning you, O city of God. I shall make mention of Rahab and

Βαβυλώνος τοις γινώσκουσί με και ιδού αλλόφυλοι και
 Babylon to the ones knowing me; and behold, the Philistines and

Τύρος και λαός Αιθιοπών ούτοι εγενήθησαν εκεί **87.5**
 Tyre, and the people of the Ethiopians; these were there.

μήτηρ Σιών ερεί άνθρωπος και άνθρωπος εγεννήθη εν
 Mother of Zion, shall say a man, and the man born in

αυτή και αυτός εθεμελίωσεν αυτήν ο ύψιστος **87.6** κύριος
 her; and himself founded her the highest. The LORD

διηγέσεται εν γραφή λαών και αρχόντων τούτων
 shall describe in the writing of peoples, and of these rulers

των γεγεννημένων εν αυτή διάψαλμα **87.7** ως
 being born in her. PAUSE. As

ευφραινομένων πάντων η κατοικία εν σοι **88.1** κύριε ο
 ones being glad are all dwelling in you. O LORD, the

θεός της σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα και εν νυκτί
 God of my deliverance; day I cried out and at night

εναντίον σου **88.2** εισελθέτω ενώπιόν σου η προσευχή μου
 before you. Let enter before you my prayer!

κλίνον το ους σου εις την δέησίν μου **88.3** ότι επλήσθη
 Lean your ear to my supplication! For is filled

κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾀδῃ ἤγγισε **88.4**
 of bad things my soul, and my life Hades approached.

προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον
 I was counted with the ones going down into the pit.

εγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος **88.5** ἐν νεκροῖς
 I became as man an incurable; among the dead

ελεύθερος ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν
 free, as ones slain sleeping in the tomb, whom

οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου
 you do not remember any longer; and they from out of your hand

ἀπώσθησαν **88.6** ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν
 were thrust away. They put me in pit the lowermost, in

σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιά θανάτου **88.7** ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη
 dark places, and in the shadow of death. Upon me stayed

ὁ θυμὸς σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 your rage, and all your crests you brought

ἐπ' ἐμέ διάψαλμα **88.8** ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ'
 upon me. PAUSE. You distanced the ones knowing me from

ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα εαυτοῖς παρεδόθην καὶ οὐκ
 me. You made me an abomination to them. I have been delivered up, and have not

ἐξεπορευόμην **88.9** οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
 gone forth. My eyes are weakened from

πτωχείας ἐκέκραξα πρὸς σε κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν
 poorness. I cried out to you, O LORD, the entire day.

διεπέτασα πρὸς σε τὰς χεῖράς μου **88.10** μὴ τοῖς νεκροῖς
 I opened and spread out to you my hands. Shall for the dead

ποιήσεις θαυμάσια ἡ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ
 you do wonders? or shall physicians rise up and

ἐξομολογήσονται σοὶ **88.11** μὴ διηγήσεται τις ἐν τάφῳ
 make acknowledgment to you? Shall describe any one in the tomb

τὸ ἐλέός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ **88.12** μὴ
 your mercy and your truth in the destruction? Shall

γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τα θαυμάσιά σου καὶ
 be made known in the darkness your wonders? and

ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη **88.13** καγὼ πρὸς σε
 your righteousness in a land being forgotten? But I to you

κύριε ἐκέκραξα καὶ τοπρῶ ἡ προσευχή μου
 O LORD cried out; and in the morning my prayer

προφθάσει σε **88.14** ἵνατί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου
 shall be with you beforehand. Why, O LORD, do you thrust away my soul,

αποστρέφεις το πρόσωπόν σου απ' εμού 88.15 πτωχός
 and turn your face from me? poor
ειμι εγώ και εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δε
 I am and in troubles from my youth. But being raised up high

εταπεινώθην και εξηπορήθην 88.16 επ' εμέ διήλθον
 I was humbled and left destitute. Upon me went

αι οργαί σου οι φοβερисμοί σου εξετάραζάν με 88.17
 your angers; your frightful things disturbed me.

εκύκλωσάν με ωσεί ύδωρ όλην την ημέραν περιέσχον με
 They encircle me as water; the entire day they compassed me

άμα 88.18 εμάκρυνας απ' εμού φίλον και πλησίον και τους
 together. You put far from me friend and near one, and the ones

γνωστούς μου από ταλαιπωρίας 89.1 τα ελέη σου κύριε
 knowing me, because of misery. of your mercies O LORD

εις τον αιώνα άσομαι εις γενεάν και γενεάν απαγγελώ
 into the eon I shall sing. Unto generation and generation I shall report

την αλήθειαν σου εν τω στόματί μου 89.2 ότι είπας εις τον
 your truth with my mouth. For you said, Into the

αιώνα έλεος οικοδομηθήσεται εν τοις ουρανοίς
 eon mercy shall be built up. in the heavens

ετοιμασθήσεται η αλήθειά σου 89.3 διεθέμην διαθήκην τοις
 shall be prepared Your truth. I ordained a covenant with

εκλεκτοίς μου ώμοσα Δαυίδ τω δούλω μου 89.4 έως του
 my chosen ones; I swore by an oath to David my servant. Unto the

αιώνος ετοιμάσω το σπέρμα σου και οικοδομήσω εις
 eon I shall prepare your seed, and I will build unto

γενεάν και γενεάν τον θρόνον σου 89.5 εξομολογήσονται οι
 generation and generation your throne. shall acknowledge The

ουρανοί τα θαυμάσιά σου κύριε και την αλήθειάν σου εν
 heavens your wonders, O LORD, and your truth in

εκκλησία αγίων 89.6 ότι τις εν νεφέλαις ισωθήσεται τω
 the assembly of the holy ones. For who in the clouds shall be equal to the

κυρίω ομοιωθήσεται τω κυρίω εν υιοίς θεού 89.7 ο θεός
 LORD; likened to the LORD among the sons of God? God

ενδοξαζόμενος εν βουλή αγίων μέγας και φοβερός εστιν
 is being glorified in the counsel of holy ones; great and fearful he is

επί πάντας τους περικύκλω αυτού 89.8 κύριε ο θεός των
 over all the ones surrounding him. O LORD, the God of the

δυνάμεων τις όμοιός σοι δυνατός ει κύριε και
 forces, who is likened to you? You are mighty, O LORD, and

η αλήθειά σου κύκλω σου **89.9** συ δεσπόζεις του κράτους
 your truth is round about you. You are master of the might
 της θαλάσσης τον δε σάλον των κυμάτων αυτής συ
 of the sea; and the tossing about of its waves you

καταπραύνεις **89.10** συ εταπείνωσας ως τραυματίαν
 soothe. You humbled as slain
 υπερήφανον εν τω βραχίονι της δυνάμεώς σου
 the proud; with the arm of your might

διεσκόρπισας τους εχθρούς σου **89.11** σοι εισιν οι ουρανοί
 you dispersed your enemies. are yours The heavens,
 και ση εστιν η γη την οικουμένην και το πλήρωμα αυτής
 and is yours the earth. The inhabitable world and its fullness

συ εθεμελίωσας **89.12** τον βορράν και θάλασσαν συ έκτισας
 you founded. The north and the west you created.

Θαβώρ και Ερμών εν τω ονόματί σου αγαλλιάσονται **89.13**
 Tabor and Hermon in your name shall exult.

σος ο βραχίων μετά δυναστείας κραταιωθήτω η χειρ σου
 Your arm is with dominations. Let be fortified your hand!

υψωθήτω η δεξιά σου **89.14** δικαιοσύνη και κρίμα
 Let be raised up high your right hand! Righteousness and equity
 ετοιμασία του θρόνου σου έλεος και αλήθεια
 are the preparation of your throne; mercy and truth

προπορεύονται προ προσώπου σου **89.15** μακάριος ο λαός
 shall go forth before your face. Blessed are the people

ο γινώσκων αλαλαγμόν κύριε εν τω φωτί
 knowing the shout of joy. O LORD, in the light

του προσώπου σου πορεύονται **89.16** και εν τω ονόματί σου
 of your face they shall go. And in your name

αγαλλιάσονται όλην την ημέραν και εν τη δικαιοσύνη σου
 they shall exult the entire day. And in your righteousness

υψωθήσονται **89.17** ότι το καύχημα της δυνάμεως αυτών συ
 they shall be raised up high. For the boast of their power you

ει και εν τη ευδοκία σου υψωθήσεται το κέρας ημών **89.18**
 are; and by your benevolence shall be raised up high our horn.

ότι του κυρίου η αντίληψις και του αγίου Ισραήλ
 For is of the LORD assistance, and of the holy one of Israel,

βασιλέως ημών **89.19** τότε ελάλησας εν οράσει τοις
 our king. Then you spoke in a vision to

υιοίς σου και είπας εθέμην βοήθειαν επί δυνατόν ύψωσα
 your sons, and said, I put help upon a mighty one; raising up high

ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΕΚ **του λαού μου** **89.20** **εύρον Δαυίδ**

a chosen one from out of my people. I found David

τον δούλόν μου εν ελαίω αγίω μου έχρισα αυτόν **89.21** **η γαρ**

my servant. with oil my holy I anointed him. For

χειρ μου συναντιλήψεται αυτό και ο βραχίον μου

my hand shall be an aid to him; and my arm

κατισχύσει αυτόν **89.22** **ουκ ωφελήσει εχθρός εν αυτό και**

shall strengthen him. shall not derive benefit The enemy by him; and

υιός ανομίας ου προσθήσει του κακώσαι αυτόν **89.23** **και**

the son of lawlessness shall not proceed to inflict evil on him. And

συγκόψω από προσώπου αυτού τους εχθρούς αυτού και

I will cut down from in front of him his enemies; and

τους μισούντας αυτόν τροπώσομαι **89.24** **και η αλήθειά μου**

the ones detesting him shall be put to flight. And my truth

και το έλεός μου μετ' αυτού και εν τω ονόματί μου

and my mercy are with him; and in my name

υψωθήσεται το κέρας αυτού **89.25** **και θήσομαι εν θαλάσση**

shall be raised up high his horn. And I will set in the sea

χείρα αυτού και εν ποταμοίς δεξιάν αυτού **89.26** **αυτός**

his hand, and in rivers his right hand. He

επικαλέσεται με πατήρ μου ει συ θεός μου και

shall call upon me, saying, my father You are, my God, and

αντιλήπτωρ της σωτηρίας μου **89.27** **καγώ πρωτότοκον**

the shielder of my deliverance. And I first-born

θήσομαι αυτόν υψηλόν παρά τοις βασιλεύσι της γης **89.28**

will make him, high above the kings of the earth.

εις τον αιώνα φυλάξω αυτό το έλεός μου και

Into the eon I shall guard to him my mercy; and

η διαθήκη μου πιστή αυτό **89.29** **και θήσομαι εις τον**

my covenant is trustworthy to him. And I shall establish into the

αιώνα του αιώνος το σπέρμα αυτού και τον θρόνον αυτού

eon of the eon his seed, and his throne

ως τας ημέρας του ουρανού **89.30** **εάν εγκαταλίπωσιν**

as the days of heaven. If should abandon

οι υιοί αυτού τον νόμον μου και τοις κρίμασί μου μη

his sons my law, and by my judgments should not

πορευθώσιν **89.31** **εάν τα δικαιώματά μου βεβηλώσωσι και**

go; if my ordinances they should profane, and

τας εντολάς μου μη φυλάξωσιν **89.32** **επισκέψομαι εν**

my commandments should not keep; then I will visit with

ράβδω τας ανομίας αυτών και εν μάστιγι

a rod their lawlessnesses; and with whips

τας αδικίας αυτών 89.33 το δε έλεός μου ου μη διασκεδάσω

their iniquities. But my mercy in no way should I efface

απ' αυτών ουδ' ου μη αδικήσω εν τη αληθεία μου 89.34

from them, nor in any way should I wrong in my truth;

ουδ' ου μη βεβηλώσω την διαθήκην μου και τα

nor in any way should I profane my covenant; and the things

εκπορευόμενα διά των χειλεών μου ου μη αθετήσω 89.35

going forth through my lips in no way should I annul.

άπαξ ώμοσα εν τω αγίω μου ει τω Δαυίδ ψεύσομαι 89.36

Once I swore by an oath by my holiness; shall I lie to David, no.

το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα μενεί και ο θρόνος αυτού

His seed into the eon shall abide, and his throne

ως ο ήλιος εναντίον μου 89.37 και ως η σελήνη

as the sun before me; and as the moon

κατηρτισμένη εις τον αιώνα και ο μάρτυς εν ουρανώ

being readied into the eon, and the witness in heaven

πιστός διάψαλμα 89.38 συ δε απώσω και εξουδένωσας

trustworthy. PAUSE. But you thrust away and treated with contempt.

ανεβάλου τον χριστόν σου 89.39 κατέστρεψας την διαθήκην

You raised your anointed one. You eradicated the covenant

του δούλου σου εβεβήλωσας εις την γην το αγίασμα αυτού

of your servant. You profaned in the land of his sanctuary.

89.40 καθείλες πάντα τους φραγμούς αυτού έθου

You demolished all his barriers. You made

τα οχυρώματα αυτού δειλίαν 89.41 διήρπαζον αυτόν πάντες

his fortresses dreaded. plundered him All

οι διοδεύοντες οδόν εγενήθη όνειδος τοις γείτοσιν αυτού

the ones traveling through the way. He became scorn to his neighbors.

89.42 ύψωσας την δεξιάν των θλιβόντων αυτόν εύφρανas

You raised up high the right hand of the ones afflicting him; you made glad

πάντας τους εχθρούς αυτού 89.43 απέστρεψας την βοήθειαν

all his enemies. You turned back the help

της ρομφαίας αυτού και ουκ αντελάβου αυτού εν

of his broadsword, and did not assist him in

τω πολέμω 89.44 κατέλυσas από καθαρισμού αυτού

battle. You rested from cleansing him.

τον θρόνον αυτού εις την γην κατέρραξas 89.45 εσμίκρυναs

his throne unto the ground You broke down. You diminished

τας ημέρας του θρόνου αυτού κατέχεας αυτού αισχύνην
the days of his throne. You poured upon him shame.

89.46 ἕως πότε κύριε αποστρέφη εις τέλος εκκαυθήσεται
For how long, O LORD, will you turn away -- to the end? Will burn

ως πυρ η οργή σου **89.47** μνήσθητι τις η υπόστασις μου
as fire your anger? Remember what my reality is;
μη γαρ ματαίως έκτισας πάντας τους υιούς των ανθρώπων
for acting in folly, did you creat all the sons of men?

89.48 τις ἔστιν άνθρωπος ος ζήσεται και ουκ ὀψεται
Who is the man who shall live and not see
θάνατον ρύσεται την ψυχὴν αὐτοῦ εκ χειρός ἄδου
death? Shall he rescue his own soul from out of the hand of Hades?

διάψαλμα **89.49** που εισι τα ελέη σου τα αρχαία κύριε α
PAUSE. Where are mercies your ancient, O LORD, which

ὥμοσας τω Δαυίδ εν τη αληθεία σου **89.50** μνήσθητι
you swore by an oath to David in your truth? Remember,
κύριε του ονειδισμού των δούλων σου ου υπέσχον εν
O LORD, the scorning of your servants! which I underwent in

τω κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν **89.51** ου ωνείδισαν
my bosom, of many nations; where berated
οι εχθροί σου κύριε ου ωνείδισαν το αντάλλαγμα
your enemies, O LORD, where they berated the equivalent

του χριστού σου **89.52** ευλογητός κύριος εις τον αιώνα
of your anointed one. Blessed be the LORD into the eon.

γένοιτο γένοιτο **90.1** κύριε καταφυγή εγενήθης ημίν εν
May it be. May it be. O LORD, a refuge you became for us unto

γενεά και γενεά **90.2** προ του ὄρη γενηθῆναι και
generation and generation. Before the mountains existed, and
πλασθῆναι την γην και την οικουμένην και από του αιώνος
took shape the earth and inhabitable world; even from eon

και ἕως του αιώνος συ ει **90.3** μη αποστρέψης
and until the eon you are. You should not return
ἄνθρωπον εις ταπείνωσιν και είπας επιστρέψατε υιοί
man unto humiliation, whereas you said, Return, O sons

ανθρώπων **90.4** ὅτι χίλια ἔτη εν οφθαλμοίς σου κύριε ως
of men! For a thousand years in your eyes, O LORD, are as

ημέρα η εχθές ήτις διήλθε και φυλακή εν νυκτί **90.5**
day -- yesterday which went, and is as a watch in the night.

τα εξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τοπρωϊ ὡσεὶ χλόη
their contempt Years shall be; the morning as tender shoots

παρέλθοι 90.6 τοπρωϊ ανθήσαι και παρέλθοι το εσπέρας
 may it go by; in the morning blooming, and may it go by; in the evening

αποπέσοι σκληρυνθείη και ξηρανθείη 90.7 ότι εξελίπομεν
 it shall fall away, may it be hardened and dried up. For we faltered

εν τη οργή σου και εν τω θυμώ σου εταράχθημεν 90.8 έθου
 in your anger, and in your rage we were disturbed. You put

τας ανομίας ημών εναντίον σου ο αιών ημών εις φωτισμόν
 our lawlessness before you; our eon in the illumination

του προσώπου σου 90.9 ότι πάσαι αι ημέραι ημών εξέλιπον
 of your face. For all our days failed;

και εν τη οργή σου εξελίπομεν τα έτη ημών ωσει αράχνη
 even in your anger we failed. Our years are as of a spider

εμελέτων 90.10 αι ημέραι των ετών ημών εν αυτοίς
 meditating. The days of our years among them

εβδομήκοντα έτη εάν δε εν δυναστείαις ογδοήκοντα έτη
 are seventy years; but if by commands -- eighty years,

και το πλείον αυτών κόπος και πόνος ότι επήλθε πραότης
 but much of them toil and misery; for comes mellowing

εφ' ημάς και παιδευθησόμεθα 90.11 τις γινώσκει το κράτος
 upon us, and we shall be corrected. Who knows the power

της οργής σου και από του φόβου σου τον θυμόν σου
 of your anger? and because of the fear of your rage

εξαριθμήσασθαι 90.12 την δεξιάν σου ούτως γνώρισόν μοι
 how to count out his days? your right hand So make known to me!

και τους πεπαιδευμένους τη καρδία εν σοφία 90.13
 and the ones being corrected in the heart by wisdom.

επίστρεψον κύριε έως πότε και παρακλήθητι επί
 Return, O LORD! For how long? and give comfort unto

τοις δούλοις σου 90.14 ενεπλήσθημεν τοπρωϊ του ελέους σου
 your servants! We were filled up in the morning with your mercy,

κύριε και ηγαλλιασάμεθα και ευφράνθημεν εν πάσαις
 O LORD, and we exulted and were glad in all

ταις ημεραις ημών 90.15 ευφρανθείημεν ανθ' ων ημερών
 our days. We were gladdened because of the days

εταπείνωσας ημάς ετών ων είδομεν κακά 90.16 και ίδε επί
 you humbled us; years which we beheld bad things. And look upon

τους δούλους σου και επί τα έργα σου και οδήγησον
 your servants, and upon your works, and guide

τους υιούς αυτών 90.17 και έστω η λαμπρότης κυρίου
 their sons! And let be the brightness of the LORD

του θεού ημών εφ' ημάς και τα έργα των χειρών ημών
our God upon us! And the works of our hands
κατεύθυνον εφ' ημάς και το έργον των χειρών ημών
prosper for us -- yes, the work of our hands

κατεύθυνον **91.1** ο κατοικών εν βοήθεια του υψίστου εν
prosper! The one dwelling in the help of the highest, in

σκέπη του θεού του ουρανού αυλισθήσεται **91.2** ερεί τω
the protection of the God of the of heaven shall lodge. He shall say to the
κυρίω αντιλήπτωρ μου ει και καταφυγή μου ο θεός μου
LORD, shielder You are my, and my refuge; my God,

και ελπιώ επ' αυτόν **91.3** ότι αυτός ρύσεται σε εκ
and I will hope upon him. For he shall rescue you from out of

παγίδος θηρευτών από λόγου ταραχώδους **91.4** εν
the snare of hunters, from matter a disturbing. With

τοις μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι και υπό
his upper back he shall overshadow you, and under
τας πτέρυγας αυτού ελπιείς όπλω κυκλώσει σε
his wings you shall hope. with the shield He shall encircle you

η αλήθεια αυτού **91.5** ου φοβηθήση από φόβου
of his truth. You shall not be afraid from fear

νυκτερινού από βέλους πετομένου ημέρας **91.6** από
by night, nor from an arrow flying by day, nor from
πράγματος εν σκότει διαπορευομένου από συμπτώματος
a thing in darkness going, nor from an adverse incident,

και δαιμονίου μεσημβρινού **91.7** πεσεΐται εκ
and the demon at midday. shall fall at

του κλίτους σου χιλιάς και μυριάς εκ δεξιών σου προς σε
your side A thousand, and myriads at your right hand; unto you

δε ουκ εγγιεί **91.8** πλην τοις οφθαλμοίς σου κατανοήσεις
but it shall not approach. Only with your eyes you shall contemplate;

και ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει **91.9** ότι συ κύριε η
and the recompense of sinners you shall see. For you, O LORD, the one

ελπίς μου τον ύψιστον έθου καταφυγήν σου **91.10** ου
of my hope; the highest you made your refuge. There shall not

προσελεύσεται προς σε κακά και μάστιξ ουκ εγγιεί εν
come near to you bad things; and the whip shall not approach in

τω σκηνώματί σου **91.11** ότι τοις αγγέλοις αυτού εντελείται
your tent. For to his angels he gives charge

περί σου του διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταις οδοίς σου **91.12**
concerning you, to guard you in all your ways.

επί χειρών αρούσί σε μήποτε προσκόψης προς λίθον

By hands they will lift you, lest at any time you should stumble against a stone

τον πόδα σου 91.13 επί ασπίδα και βασιλίσκον επιβήση και
your foot. upon the asp and cobra You shall set foot; and

καταπατήσεις λέοντα και δράκοντα 91.14 ότι επ' εμέ ήλπισε
you shall trample on the lion and dragon. For upon me he hoped,
και ρύσομαι αυτόν σκεπάσω αυτόν ότι έγνω το όνομά μου
and I shall rescue him. I will shelter him, for he knew my name.

91.15 κεκράζεται προς με και επακούσομαι αυτού μετ'
He shall cry out to me, and I shall heed him. with
αυτού ειμί εν θλίψει εξελούμαι αυτόν και δοξάσω αυτόν
him I am in affliction. I will rescue him and glorify him.

91.16 μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν και δείξω αυτό
with duration of days I will fill him, and I will show to him

το σωτήριόν μου 92.1 αγαθόν το εξομολογείσθαι τω κυρίω
my deliverance. It is good to make acknowledgment to the LORD,

και ψάλλειν τω ονόματί σου ύψιστε 92.2 του αναγγέλλειν
and to strum to your name, O Highest One. To announce

τοπρωϊ το έλεός σου και την αλήθειάν σου κατά νύκτα 92.3
in the morning of your mercy, and of your truth at night,

εν δεκαχόρδω ψαλτηρίω μετ' ωδής εν κιθάρα 92.4 ότι
on the ten-stringed psaltery, with an ode on the harp. For
εύφρανάς με κύριε εν τω ποιήματί σου και εν τοις έργοις
you gladdened me, O LORD, by your action; and in the works

των χειρών σου αγαλλιάσομαι 92.5 ως εμεγαλύνθη
of your hands I shall exult. O how were magnified
τα έργα σου κύριε σφόδρα εβαθύνθησαν οι διαλογισμοί σου
your works, O LORD; exceedingly deepen your thoughts.

92.6 ανήρ άφρων ου γνώσεται και ασύνετος ου συνήσει
man A foolish will not know, and the senseless shall not perceive

ταύτα 92.7 εν τω ανατείλαι τους αμαρτωλούς ωσει χόρτον
these things. In the rising up of the sinners as grass,

και διέκυψαν πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν όπως αν
and look on all the ones working lawlessness, that thus

εξολοθρευθώσιν εις τον αιώνα του αιώνος 92.8 συ δε
they shall be utterly destroyed into the eon of the eon. But you

ύψιστος εις τον αιώνα κύριε 92.9 ότι ιδού οι εχθροί σου
are the highest into the eon, O LORD. For behold, your enemies,

κύριε ότι ιδού οι εχθροί σου απολούνται και
O LORD, for behold, your enemies shall perish, and

διασκορπισθήσονται πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν
shall be dispersed all the ones working lawlessness.

92.10 και υψωθήσεται ως μονοκέρωτος το κέρας μου και
And shall be raised up high as a unicorn my horn; and

το γήράς μου εν ελαίω πίνοντι **92.11** και επείδεν
my old age with oil plentiful. And looked

ο οφθαλμός μου εν τοις εχθροίς μου και εν τοις
my eye on my enemies, and among the ones
επανισταμένοις επ' εμέ πονηρευομένοις ακούσεται
rising up against me the ones acting wickedly shall hear

το ους μου **92.12** δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει ωσει κέδρος
my ear. The just one as a palm tree shall bloom; as a cedar

η εν τω Λιβάνω πληθυνθήσεται **92.13** πεφυτευμένοι εν τω
in Lebanon he shall be multiplied. The ones being planted in the
οίκω κυρίου εν ταις αυλαίς του θεού ημών εξανθήσουσιν
house of the LORD, in the courtyards of our God, shall blossom.

92.14 έτι πληθυνθήσονται εν γήρει πίνοντι και ευπαθούντες
Still they shall be multiplied in old age plentiful; and enjoying pleasure

έσονται του αναγγείλαι **92.15** ότι ευθής κύριος ο θεός ημών
they will be; to announce that is upright the LORD our God,

και ουκ έστιν αδικία εν αυτώ **93.1** ο κύριος εβασίλευσεν
and there is no injustice in him. The LORD reigned;

ευπρέπειαν ενεδύσατο ενεδύσατο κύριος δύναμιν και
beauty he put on; the LORD put on power and
περιεζώσατο και γαρ εστερέωσε την οικουμένην ήτις ου
girded himself. For he solidified the inhabitable world, which shall not

σαλευθήσεται **93.2** έτοιμος ο θρόνος σου από τότε από του
be shaken. was prepared Your throne from then; from the

αιώνος συ ει **93.3** επήραν οι ποταμοί κύριε επήραν οι
eon you are. lifted up The rivers, O LORD, lifted up the

ποταμοί φωνάς αυτών **93.4** αρούσιν οι ποταμοί
rivers their voices. shall take away The rivers;

επιτρίψεις αυτών από φωνών υδάτων πολλών θαυμαστοί
you shall wear them away by sounds waters of many. are wonderful

οι μετεωρισμοί της θαλάσσης θαυμαστός εν υψηλοίς ο
the crests of the sea; is wonderful in high places the

κύριος **93.5** τα μαρτύριά σου επιστώθησαν σφόδρα τω
LORD. Your testimonies are trustworthy -- exceedingly. to

οίκω σου πρέπει αγίασμα κύριε εις μακρότητα ημερών
your house is becoming Sanctification, O LORD, for the duration of days.

94.1 θεός εκδικήσεων κύριος ο θεός εκδικήσεων

The God of acts of vengeance. The LORD God of acts of vengeance

επαρρησιάσατο **94.2** υψώθητι ο κρίνων την γην απόδος
spoke openly. Rise up high, O one judging the earth! Render

ανταπόδοσιν τοις υπερηφάνοις **94.3** έως πότε αμαρτωλοί
recompense to the proud! For how long sinners,

κύριε έως πότε αμαρτωλοί καυχήσονται **94.4** φθέγγονται
O LORD, how long shall sinners boast? They will utter

και λαλήσουσιν αδικίαν λαλήσουσι πάντες οι
and speak injustice; shall speak all the ones

εργαζόμενοι την ανομίαν **94.5** τον λαόν σου κύριε
practicing iniquity. Your people, O LORD,

εταπείνωσαν και την κληρονομίαν σου εκάκωσαν **94.6**
they humbled; and your inheritance they inflicted evil on.

χήραν και ορφανόν απέκτειναν και προσήλυτον εφόνευσαν
The widow and orphan they killed; and the foreigner they murdered.

94.7 και είπαν ουκ όψεται κύριος ουδέ συνήσει ο θεός
And they said, shall not see the LORD, nor shall perceive the God

του Ιακώβ **94.8** σύνετε δη άφρονες εν τω λαώ και μωροί
of Jacob. Perceive indeed foolish among the people! and O moron,

ποτέ φρονήσατε **94.9** ο φυτεύσας το ους ουχί
at some time or other think! The one planting the ear, does he not

ακούει η ο πλάσας τον οφθαλμόν ουχί κατανοεί **94.10** ο
hear? or the one shaping the eye, does he not contemplate? The

παιδεύων έθνη ουχί ελέγξει ο διδάσκων άνθρωπον
one correcting nations, shall he not reprove? The one teaching man

γνώσιν **94.11** κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς
knowledge; the LORD, he knows the thoughts

των ανθρώπων ότι εισί μάταιοι **94.12** μακάριος άνθρωπος
of men, for they are vain. Blessed is a man

ον αν παιδεύσης κύριε και εκ του νόμου σου διδάξης
whom ever you should correct, O LORD, and from out of your law you should teach

αυτόν **94.13** του πραιναι αυτόν αφ' ημερών πονηρών έως
him; to calm him from days evil, until

ου ορυγή τω αμαρτωλώ βόθρος **94.14** ότι ουκ
of which time he should have dug for the sinner the pit. For shall not

απόσεται κύριος τον λαόν αυτού και
thrust away the LORD his people, and

την κληρονομίαν αυτού ουκ εγκαταλείψει **94.15** έως
his inheritance he shall not abandon; until

ου δικαιοσύνη επιστρέψει εις κρίσιν και εχόμενοι
of which time righteousness returns for judgment, and having

αυτής πάντες οι ευθείς τη καρδία διάψαλμα 94.16 τις
it are all the straight in heart. PAUSE. Who

αναστήσεται μοι επί πονηρευομένοις η τις
shall rise up to me against the ones acting wickedly? or who

συμπαρστήσεται μοι επί τοις εργαζομένοις την ανομίαν
shall stand up with me against the ones working lawlessness?

94.17 ει μη ότι κύριος εβοήθησέ μοι παρά βραχύ παρώκησε
Unless that the LORD helped me, would shortly have sojourned

τω άδη η ψυχή μου 94.18 ει έλεγον σεσάλευται ο πους μου
in Hades my soul. If I said, shakes My foot;

το έλεός σου κύριε εβοήθει μοι 94.19 κατά το πλήθος
your mercy, O LORD, helps me. According to the multitude

των οδυνών μου εν τη καρδία μου αι παρακλήσεις σου
of my griefs in my heart, so your comforts

εύφραναν την ψυχήν μου 94.20 μη συμπροσέσται σοι θρόνος
made glad my soul. Shall adhere with you the throne

ανομίας ο πλάσσων κόπον επί πρόσταγμα 94.21
of lawlessness, the one shaping trouble out of order?

θηρεύσουσιν επί ψυχήν δικαίου και αίμα αθών
They shall hunt for soul a just, and blood innocent

καταδικάσονται 94.22 και εγένετό μοι κύριος εις καταφυγήν
condemn. But became to me the LORD for a refuge;

και ο θεός μου εις βοηθόν ελπίδος μου 94.23 και αποδώσει
and my God for a helper of my hope. And he shall recompense

αυτοίς την ανομίαν αυτών και κατά την πονηρίαν αυτών
to them their lawlessness; and according to their wickedness

αφανιεί αυτούς κύριος ο θεός 95.1 δεύτε αγαλλιασώμεθα
shall remove them from view The LORD God. Come, we should make exultation

τω κυρίω αλαλάζωμεν τω θεώ τω σωτήρι ημών 95.2
to the LORD; we should shout to God our deliverer.

προφθάσωμεν το πρόσωπον αυτού εν εξομολογήσει και εν
We should go before his presence with acknowledgment; and by

ψαλμοίς αλαλάζωμεν αυτώ 95.3 ότι θεός μέγας κύριος και
psalms we should sound aloud to him. For God is a great the LORD, and

βασιλεύς μέγας επί πάσαν την γην 95.4 ότι εν
king a great above all the earth. For in

τη χειρί αυτού τα πέρατα της γης και τα ύψη των ορέων
his hand are the ends of the earth; and the heights of the mountains

αυτού εισιν **95.5** **ὅτι** αυτού ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτός
are his. For his is the sea, and he himself

ἐποίησεν αὐτήν καὶ τὴν ξηράν χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν **95.6**
made it; and the dry land his hands shaped.

δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ
Come, we should do obeisance and fall before him; and

κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς **95.7** **ὅτι**
weep before the LORD, the one making us. For

αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ
he is our God, and we are the people of his pasture, and

πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ σήμερον εἴαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
the sheep of his hand. Today, if his voice

ακούσητε **95.8** **μη** σκληρύνετε τὰς καρδίας υμῶν ὡς
you should hear, you should not harden your hearts as

ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν
in the embittering, according to the day of the test in

τῇ ἐρήμῳ **95.9** **οὐ** ἐπείρασάν με οἱ πατέρες υμῶν
the wilderness, of which tested me your fathers;

ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου **95.10** **τεσσαράκοντα**
they tried me, and they beheld my works. Forty

ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα αἰεὶ
years I loathed that generation, and said, They continually

πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ δε οὐκ ἐγνώσαν τὰς οδοὺς μου
wander in the heart, and they do not know my ways.

95.11 **ὡς** ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς
So I swore by an oath in my anger, Shall they enter into

τὴν κατάπαυσίν μου **96.1** **ᾄσατε** τῷ κυρίῳ ᾄσμα καινόν
my rest, no. Sing to the LORD song a new!

ᾄσατε τῷ κυρίῳ πάντα ἡ γῆ **96.2** **ᾄσατε** τῷ κυρίῳ
Sing to the LORD all the earth! Sing to the LORD!

εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ
Bless his name! Announce good news day by

ἡμέρας το σωτήριον αὐτοῦ **96.3** **αναγγείλατε** ἐν τοῖς
day of his deliverance! Announce among the

ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν **πάσι** τοῖς λαοῖς
nations of his glory, and among all the peoples

τὰ θαυμάσια αὐτοῦ **96.4** **ὅτι** μέγας κύριος καὶ αἰνετός
of his wonders! For great is the LORD, and praiseworthy --

σφόδρα φοβερός ἐστὶν ὑπὲρ πάντα τοὺς θεοὺς **96.5** **ὅτι**
exceedingly. He is fearful above all the gods. For

πάντες οι θεοί των εθνών δαιμόνια ο δε κύριος τους
all the gods of the nations are demons; but the LORD the

ουρανούς εποίησεν 96.6 εξομολόγησις και ωραιότης
heavens made. Acknowledgment and beauty

ενώπιον αυτού αγιωσύνη και μεγαλοπρέπεια εν
are before him; holiness and majesty are in

τω αγιάσματι αυτού 96.7 ενέγκατε τω κυρίω αι πατριάι
his sanctuary. Bring to the LORD, O families

των εθνών ενέγκατε τω κυρίω δόξαν και τιμήν 96.8
of the nations! Bring to the LORD glory and honor!

ενέγκατε τω κυρίω δόξαν ονόματι αυτού άρατε θυσίας και
Bring to the LORD glory for his name! Carry sacrifices, and

εισπορεύεσθε εις τας αυλάς αυτού 96.9 προσκυνήσατε τω
enter into his courtyards! Do obeisance to the

κυρίω εν αυλή άγια αυτού σαλευθήτω από
LORD in courtyard his holy! Let shake before

προσώπου αυτού πάσα η γη 96.10 είπατε εν τοις έθνεσιν
his face all the earth! Say among the nations

ότι κύριος εβασίλευσε και γαρ κατώρθωσε την οικουμένην
that, The LORD reigns! For even he set up the inhabitable world

ήτις ου σαλευθήσεται κρινεί λαούς εν ευθύτητι 96.11
which will not be shaken. He shall judge peoples in straightness.

ευφραινέσθωσαν οι ουρανοί και αγαλλιάσθω η γη
Let be glad the heavens, and let exult the earth!

σαλευθήτω η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής 96.12
Let be shaken the sea, and the fullness of it!

χαρήσεται τα πεδία και πάντα τα εν αυτοίς τότε
shall rejoice The plains, and all the things in them. Then

αγαλλιάσονται πάντα τα ξύλα του δρυμού 96.13 από
shall exult all the trees of the forest from

προσώπου του κυρίου ότι έρχεται ότι έρχεται κρίναι την
the face of the LORD, for he comes; for he comes to judge the

γην κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη και λαούς εν
earth. He shall judge the inhabitable world in righteousness, and peoples in

τη αληθεία αυτού 97.1 ο κύριος εβασίλευσεν αγαλλιάσθω
his truth. The LORD reigned. Exult,

η γη ευφρανθήτωσαν νήσοι πολλάί 97.2 νεφέλη και
O earth! Let be glad islands many! There is a cloud and

γνόφος κύκλω αυτού δικαιοσύνη και κρίμα κατόρθωσις
dimness round about him; righteousness and judgment are the success

του θρόνου αυτού 97.3 πυρ ενώπιον αυτού προπορεύσεται
of his throne. Fire before him shall go forth,

και φλογιεί κύκλω τους εχθρούς αυτού 97.4 έφαναν

and it shall blaze round about his enemies. appeared

αι αστραπαί αυτού τη οικουμένη είδε και εσαλεύθη η γη
His lightnings to the inhabitable world; beheld and shook the earth.

97.5 τα όρη ωσει κηρός ετάκησαν από προσώπου κυρίου
The mountains as beeswax melted away from the face of the LORD;

από προσώπου κυρίου πάσης της γης 97.6 ανήγγειλαν οι
from the face of the LORD of all the earth. announced The
ουρανοί την δικαιοσύνην αυτού και είδοσαν πάντες οι λαοί
heavens his righteousness; and beheld all the peoples

την δόξαν αυτού 97.7 αισχυνθήτωσαν πάντες οι
his glory. were shamed All the ones

προσκυνούντες τοις γλυπτοίς οι εγκαυχώμενοι εν
doing obeisance to the carvings; the ones boasting in

τοις ειδώλοις αυτών προσκυνήσατε αυτώ πάντες
their idols. Let do obeisance to him all

άγγελοι αυτού 97.8 ήκουσε και ευφράνθη η Σιών και
his angels! heard and was glad Zion; and

ηγαλλιάσαντο αι θυγατέρες της Ιουδαίας ένεκεν
exulted the daughters of Judea because of

των κριμάτων σου κύριε 97.9 ότι συ κύριος ο ύψιστος επί
your judgments, O LORD. For you the LORD are highest over

πάσαν την γην σφόδρα υπερυψώθης υπέρ πάντα τους
all the earth -- exceedingly. You were greatly exalted above all the

θεούς 97.10 οι αγαπώντες τον κύριον μισείτε πονηρά
gods. The ones loving the LORD detest evil.

φυλάσσει κύριος τας ψυχάς των οσίων αυτού εκ χειρός
The LORD guards the souls of his sacred ones. From out of the hand

αμαρτωλού ρύσεται αυτούς 97.11 φως ανέτειλε τω δικαίω
of the sinner he shall rescue them. Light arose to the just,

και τοις ευθέσι τη καρδία ευφροσύνη 97.12 ευφράνθητε
and to the straight in heart gladness. should be glad

δίκαιοι εν τω κυρίω και εξομολογείσθε τη μνήμη
The just in the LORD, and make acknowledgment to the remembrance

της αγιωσύνης αυτού 98.1 άσατε τω κυρίω άσμα καινόν
of his holiness. Sing to the LORD song a new!

ότι θαυμαστά εποίησεν ο κύριος έσωσεν αυτόν η
for wonderful things did the LORD. He delivered him by

δεξιά αυτού και ο βραχίων ο άγιος αυτού 98.2
his right hand and arm his holy.

εγνώρισε κύριος το σωτήριον αυτού εναντίον των εθνών
The LORD made known his deliverance; before the nations

απεκάλυψε την δικαιοσύνην αυτού 98.3 εμνήσθη
 he revealed his righteousness. He remembered
του ελέους αυτού τω Ιακώβ και της αληθείας αυτού τω
 his mercy to Jacob, and his truth to the
οίκω Ισραήλ είδοσαν πάντα τα πέρατα της γης το
 house of Israel. beheld All the ends of the earth the
σωτήριον του θεού ημών 98.4 αλαλάξατε τω θεώ πάσα η
 deliverance of our God. Shout to God all the
γη άσατε και αγαλλιάσθε και ψάλατε 98.5 ψάλατε τω
 earth! Sing and exult and strum! Strum to the
κυρίω εν κιθάρα εν κιθάρα και φωνή ψαλμού 98.6 εν
 LORD with a harp; with a harp and voice of a psalm! With
σάλπιγξιν ελαταίς και φωνή σάλπιγγος κερατίνης
 trumpets hammered metal, and the sound of the trumpet of the horn
αλαλάξατε ενώπιον του βασιλέως κυρίου 98.7 σαλευθήτω
 shout before the king of the LORD! Let shake
η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής η οικουμένη και
 the sea, and the fullness of it! the inhabitable world and
πάντες οι κατοικούντες εν αυτή 98.8 ποταμοί
 all the ones dwelling in it. Rivers
κροτήσουσι χειρί επιτοαυτό τα όρη αγαλλιάζονται απο
 shall clap hand together. The mountains shall exult from
προσώπου κυρίου ότι έρχεται 98.9 ότι ήκει κρίναι την
 the face of the LORD, for he comes. For he comes to judge the
γην κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη και λαούς εν
 earth; he shall judge the inhabitable world in righteousness, and peoples in
ευθύτητι 99.1 ο κύριος εβασίλευσεν οργιζέσθωσαν λαοί
 straightness. The LORD reigned. Let be angry peoples!
ο καθήμενος επί των χερουβίμ σαλευθήτω η γη 99.2
 He is the one sitting upon the cherubim. Let be shaken the earth!
κύριος εν Σιών μέγας και υψηλός εστιν επί πάντας τους
 The LORD in Zion is great, and is high above all the
λαούς 99.3 εξομολογησάσθωσαν τω ονόματί σου
 peoples. Let them acknowledge name your
τω μεγάλω ότι φοβερόν και άγιόν εστι 99.4 και τιμή
 great! for fearful and holy he is. And the honor
βασιλέως κρίσιν αγαπά συ ητοιμάσας ευθύτητας κρίσιν
 of the king equity loves. You prepared straight judgment;
και δικαιοσύνην εν Ιακώβ συ εποίησας 99.5 υψούτε κύριον
 and righteousness in Jacob you established. Raise up high the LORD

τον θεόν ημών και προσκυνείτε τω υποποδίω

our God, and do obeisance at the footstool

των ποδών αυτού ότι άγιός εστι 99.6 Μωσής και Ααρών

of his feet! for he is holy. Moses and Aaron

εν τοις ιερέυσιν αυτού και Σαμουήλ εν τοις

are among his priests, and Samuel is among the ones

επικαλουμένοις το όνομα αυτού επεκαλούντο τον κύριον

calling upon his name. They called upon the LORD,

και αυτός εισήκουεν αυτών 99.7 εν στύλῳ νεφέλης ελάλει

and he listened to them. In a column of cloud he spoke

προς αυτούς ότι εφύλασσαν τα μαρτύρια αυτού και

to them; for they guarded his testimony, and

τα προστάγματα αυτού α έδωκεν αυτοίς 99.8 κύριε

his orders which he gave to them. O LORD

ο θεός ημών συ επήκουες αυτών ο θεός συ ευίλατος εγίνου

our God, you heeded them. O God, you propitious became

αυτοίς και εκδικών επί πάντα τα επιτηδεύματα αυτών 99.9

to them, yet punishing over all their practices.

υψούτε κύριον τον θεόν ημών και προσκυνείτε εις όρος

Raise up high the LORD our God, and do obeisance at mountain

άγιον αυτού ότι άγιος κύριος ο θεός ημών 100.1 αλαλάξατε

his holy! for is holy the LORD our God. Shout

τω θεώ πάσα η γη 100.2 δουλεύσατε τω κυρίῳ εν

to God all the earth! Give service to the LORD with

ευφροσύνη εισέλθατε ενώπιον αυτού εν αγαλλιάσει 100.3

gladness! Enter his presence with exultation!

γνώτε ότι κύριος αυτός εστιν ο θεός ημών αυτός εποίησεν

Know that the LORD, he is our God! He made

ημάς και ουχ ημείς ημείς δε λαός αυτού και πρόβατα

us, and not we. But we are his people, and the sheep

της νομής αυτού 100.4 εισέλθατε εις τας πύλας αυτού εν

of his pasture. Enter into his gates with

εξομολογήσει εις τας αυλάς αυτού εν ύμνοις εξομολογείσθε

acknowledgment, into his courtyards with hymns! Make acknowledgment

αυτώ αινεíte το όνομα αυτού 100.5 ότι χρηστός κύριος εις

to him! Praise his name! For is gracious the LORD; is into

τον αιώνα το έλεος αυτού και έως γενεάς και γενεάς

the eon his mercy, and unto generation and generation

η αλήθεια αυτού 101.1 έλεον και κρίσιν άσομαί σοι κύριε

his truth. About mercy and judgment I shall sing to you, O LORD.

101.2 ψαλώ και συνήσω εν οδώ αμώμῳ πότε ήξεις

I shall strum, and I shall perceive in way an unblemished. When shall you come

προς με διεπορευόμην εν ακακία καρδιάς μου εν μέσω
to me? I traveled in the innocence of my heart; in the midst

του οίκου μου 101.3 ου προεθέμην προ οφθαλμών μου
of my house. I did not set before my eyes

πράγμα παράνομον ποιούντας παραβάσεις εμίσησα 101.4
thing an illegal; ones committing violations I detested.

ουκ εκολλήθη μοι καρδιά σκαμβή εκκλίνοντος απ' εμού
cleaved not to me heart A crooked, turning aside from me,

του πονηρού ουκ εγίνωσκον 101.5 τον καταλαλούντα λάθρα
the wicked man I knew not. The one speaking ill in private

των πλησίον αυτού τούτον εξεδίωκον υπερηφάνω
of the ones near him -- this one I drove out. Proud

οφθαλμώ και απλήστω καρδιά τούτω ου συνήσθιον 101.6
eye and insatiable heart -- with this one I ate not.

οι οφθαλμοί μου επί τους πιστούς της γης
My eyes are upon the trustworthy of the land,

του συγκαθήσθαι αυτούς μετ' εμού πορευόμενος εν οδώ
for them to sit together with me, going in way

αμόμω ούτός μοι ελειτούργει 101.7 ου κατώκει εν μέσω
an unblemished. This one officiated to me. dwelt not in the midst

της οικίας μου ποιών υπερηφανίαν λαλών άδικα ου
of my house one having pride. One speaking unjust did not

κατεύθυνεν ενώπιον των οφθαλμών μου 101.8 εις τας
conduct anything before my eyes. Into the

πρωΐας απέκτενον πάντας τους αμαρτωλούς της γης
morning I killed all the sinners of the land;

του εξολοθρεύσαι εκ πόλεως κυρίου πάντας τους
to utterly destroy from out of the city of the LORD all the ones

εργαζομένους την ανομίαν 102.1 κύριε εισάκουσον
practicing lawlessness. O LORD, listen to

της προσευχής μου και η κραυγή μου προς σε ελθέτω 102.2
my prayer, and my cry unto you let come!

μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού εν η αν
You should not turn your face from me in which ever

ημέρα θλίβομαι κλίνον προς με το ους σου εν η αν
day I should be afflicted. Lean to me your ear! in which ever

ημέρα επικαλέσωμαί σε ταχύ επάκουσόν μου 102.3 ότι
day I should call upon you. Quickly heed me! For

εξέλιπον ωσει καπνός αι ημέραι μου και τα οστά μου ωσει
dissipated as smoke my days, and my bones as

φρύγιον συνεφρύγησαν 102.4 επλήγην ωσει χόρτος και
dried sticks are parched. is struck down as grass and

εξηράνθη η καρδιά μου ότι επελαθόμην του φαγείν
is dried up My heart, so that I forgot to eat

τον άρτον μου 102.5 από φωνής του στεναγμού μου
my bread. From the sound of my moaning

εκολλήθη το οστόύν μου τη σαρκί μου 102.6 ωμοιώθην
cleaves my bone to my flesh. I became like

πελεκάνι ερημικώ εγενήθην ωσει νυκτικόραξ εν οικοπέδω
pelican a solitary; I became as the long-eared owl in its area.

102.7 ηγρύπνησα και εγενόμην ωσει στρουθίον μονάζον επί
I was sleepless and I became as a sparrow living alone upon

δώματος 102.8 όλην την ημέραν ωνείδιζόν με οι εχθροί μου
a roof. All the day berated me my enemies,

και οι επαινούντές με κατ' εμού ώμνυον 102.9 ότι σποδόν
and the ones praising me against me swore an oath. For ashes

ωσει άρτον έφαγον και το πόμα μου μετά κλαυθμού
as bread I ate, and my drink with weeping

εκίρνων 102.10 από προσώπου της οργής σου και
is being diluted; because of the face of your anger, and

του θυμού σου ότι επάρας κατέρραξάς με 102.11
your rage; for having lifted me up you broke me down.

αι ημέραι μου ωσει σκιά εκλίθησαν καγώ ωσει χόρτος
My days as a shadow declined, and I as grass

εξηράνθην 102.12 συ δε κύριε εις τον αιώνα μένεις και
am dried up. But you, O LORD, into the eon abide, and

το μνημόσυνόν σου εις γενεάν και γενεάν 102.13 συ αναστάς
your memorial unto generation and generation. In your rising up

οικτειρήσεις την Σιών ότι καιρός του οικτειρήσαι αυτήν
you shall pity Zion, for it is time to pity it,

ότι ήκει καιρός 102.14 ότι ευδόκησαν οι δούλοί σου
for comes the time. For thought well of your servants

τους λίθους αυτής και τον χουν αυτής οικτειρήσουσι 102.15
her stones, and her dust shall pity.

και φοβηθήσονται τα έθνη το όνομα κυρίου και πάντες οι
And shall fear the nations the name of the LORD, and all the

βασιλείς της γης την δόξαν σου 102.16 ότι
kings of the earth your glory. For

οικοδομήσει κύριος την Σιών και οφθήσεται εν
the LORD shall build up Zion, and he shall appear in

τη δόξη αυτού 102.17 επέβλεψεν επί την προσευχήν των
his glory. He looked upon the prayer of the

ταπεινών και ουκ εξουδένωσε την δέησιν αυτών 102.18

humble, and did not treat with contempt their supplication.

γραφήτω αύτη εις γενεάν ετέραν και λαός ο κτιζόμενος
Let this be written for generation another! and the people being created

αινέσει τον κύριον 102.19 ότι εξέκυπεν εξ ύψους
shall praise the LORD. For he looked out from the height

αγίου αυτού κύριος εξ ουρανού επί την γην επέβλεψε 102.20
of his holy place. The LORD from heaven upon the earth looked,

του ακούσαι του στεναγμού των πεπεδημένων του λύσαι
to hear the moaning of the ones being shackled, to untie

τους υιούς των τεθνατωμένων 102.21 του αναγγείλαι εν
the sons of the ones being killed, to announce in

Σιών το όνομα κυρίου και την αίνεσιν αυτού εν
Zion the name of the LORD, and his praise in

Ιερουσαλήμ 102.22 εν τω επισυναχθήναι λαούς επιτοαυτό και
Jerusalem, in the assembling of peoples together, and

βασιλείς του δουλεύειν τω κυρίω 102.23 απεκρίθη αυτό εν
kings to serve to the LORD. It shall be answered by him in

οδώ ισχύος αυτού την ολιγότητα των ημερών μου
the way of his strength; the fewness of my days

ανάγγειλόν μοι 102.24 μη αναγάγης με εν ημίσει
he announced to me. You should not lead me away in half

ημερών μου εν γενεά γενεών τα έτη σου 102.25 κατ' αρχάς
of my days; are in generation of generations your years. At the beginning,

συ κύριε την γην εθεμελίωσας και έργα των χειρών σου
you, O LORD, for the earth laid a foundation; and the works of your hands

εισίν οι ουρανοί 102.26 αυτοί απολούνται συ δε διαμένεις και
are the heavens. They shall perish, but you shall abide. And

πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται και ωσει περιβόλαιον
all as a garment shall become old; and as a wrap-around garment

ελίξεις αυτούς και αλλαγήσονται 102.27 συ δε ο αυτός ει και
you shall coil them, and they shall be changed. But you the same are, and

τα έτη σου ουκ εκλείψουσιν 102.28 οι υιοί των δούλων σου
your years shall not cease. The sons of your servants

κατασκηνώσουσι και το σπέρμα αυτών εις τον αιώνα
shall encamp, and their seed into the eon

κατευθυνθήσεται 103.1 ευλόγει η ψυχή μου τον κύριον και
shall conduct matters. Bless O my soul the LORD, and

πάντα τα εντός μου το όνομα το άγιον αυτού 103.2
all the things within me, bless name his holy!

ευλόγει η ψυχή μου τον κύριον και μη επιλανθάνου πάσας
 Bless O my soul the LORD, and forget not all
 τας ανταποδόσεις αυτού 103.3 τον ευιλατεύοντα πάσας
 his recompenses! the one propitiating all
 τας ανομίας σου τον ιώμενον πάσας τας νόσους σου 103.4
 your lawlessnesses; the one healing all your diseases;
 τον λυτρούμενον εκ φθοράς την ζωήν σου τον
 the one ransoming from out of corruption your life; the one
 στεφανούντά σε εν ελέει και οικτιρμοίς 103.5 τον
 crowning you with mercy and compassions; the one
 επιπλώντα εν αγαθοίς την επιθυμίαν σου
 filling with good things your desire.
 ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου 103.6 ποιών
 shall be renewed as an eagle Your youth. The one doing
 ελεημοσύνας ο κύριος και κρίμα πάσι τοις αδικουμένοις
 charity is the LORD, and judgment to all the ones having been wronged.
 103.7 εγνώρισε τας οδούς αυτού τω Μωυσή τοις υιοίς
 He made known his ways to Moses; to the sons
 Ισραήλ τα θελήματα αυτού 103.8 οικτίρμων και ελεήμων ο
 of Israel his wants. Pitying and merciful is the
 κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος 103.9 ουκ εις τέλος
 LORD; lenient and full of mercy. Not unto the end
 οργισθήσεται ουδέ εις τον αιώνα μηνιεί 103.10 ου
 shall he be provoked to anger, nor into the eon will he cherish wrath. Not
 κατά τας ανομίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά
 according to our lawless deeds did he deal with us; nor according to
 τας αμαρτίας ημών ανταπέδωκεν ημίν 103.11 ότι κατά το
 our sins did he recompense to us. For as the
 ύψος του ουρανού από της γης εκραταίωσε κύριος
 height of the heaven from the earth, so the LORD fortified
 το έλεος αυτού επί τους φοβουμένους αυτόν 103.12
 his mercy upon the ones fearing him.
 καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν
 According to as much as the distance eastwards from westwards, he set afar
 αφ' ημών τας ανομίας ημών 103.13 καθώς οικτείρει πατήρ
 from us our lawlessnesses. As pities a father
 υιούς ωκτείρησε κύριος τους φοβουμένους αυτόν 103.14 ότι
 his sons, so the LORD pities the ones fearing him. For
 αυτός έγνω το πλάσμα ημών εμνήσθη ότι χους εσμέν 103.15
 he knew our shape, he remembered that we are dust.

άνθρωπος ωσεί χόρτος αι ημέραι αυτού ωσεί άνθος του
Man, as grass, so are his days; as a flower of the

αγρού ούτως εξανθήσει **103.16** ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ
field, so he shall blossom. For as wind goes by him,

και ουχ υπάρξει και ουκ επιγνώσεται έτι
and it no longer exists, so also he shall not recognize any longer

τον τόπον αυτού **103.17** το δε έλεος του κυρίου από του
his place. But the mercy of the LORD from the

αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν
eon, and unto the eon, is upon the ones fearing him.

και η δικαιοσύνη αυτού επί υιοίς υιών **103.18** τοις
And his righteousness is upon the sons of the sons; to the ones

φυλάσσουν την διαθήκην αυτού και μεμνημένοις
guarding his covenant, and to the ones remembering

των εντολών αυτού του ποιήσαι αυτάς **103.19** κύριος εν τω
his commandments to observe them. The LORD in the

ουρανώ ητοίμασε τον θρόνον αυτού και η βασιλεία αυτού
heaven prepared his throne, and his kingdom

πάντων δεσπόζει **103.20** ευλογείτε τον κύριον πάντες
he is master of all. Bless the LORD all you

αγγελοί αυτού δυνατοί ισχύϊ ποιούντες τον λόγον αυτού
his angels, mighty in strength, executing his word,

του ακούσαι της φωνής των λόγων αυτού **103.21** ευλογείτε
to hearken to the sound of his words! Bless

τον κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού
the LORD, all you his forces! his ministers

ποιούντες το θέλημα αυτού **103.22** ευλογείτε τον κύριον
performing his will. Bless the LORD,

πάντα τα έργα αυτού εν παντί τόπω της δυναστείας αυτού
all you his works, in every place of his dominion!

ευλόγει η ψυχή μου τον κύριον **104.1** ευλόγει η ψυχή μου
Bless O my soul the LORD! Bless O my soul

τον κύριον κύριε ο θεός μου εμεγαλύνθης σφόδρα
the LORD! O LORD my God, you are magnified exceedingly.

εξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ενεδύσω **104.2**
acknowledgment and majesty You clothed yourself with;

αναβαλλόμενος φως ως ιμάτιον εκτείνων τον ουρανόν
cloaking on light as a garment; stretching out the heaven

ωσεί δέριον **104.3** ο στεγάζων εν ύδασι τα υπερώα αυτού
as a hide covering; roofing with waters his upper rooms;

ο τιθείς νέφη την επίβασιν αυτού ο περιπατών επί
placing clouds for his step; the one walking upon

πτερύγων ανέμων 104.4 ο ποιών τους αγγέλους αυτού
the wings of the winds; the one making his angels

πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα 104.5
winds, and his ministers of fire a flame;

ο θεμελιών την γην επί την ασφάλειαν αυτής ου
the one laying the foundation for the earth in its stability (it shall not

κλιθήσεται εις τον αιώνα του αιώνος 104.6 άβυσσος ως
lean into the eon of the eon ; the deep as

ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού επί των ορέων στήσονται
a garment of his wrap. Upon the mountains shall stand

ύδατα 104.7 από επιτιμήσεως σου φεύζονται από φωνής
waters; from your reproach they shall flee; from the sound

βροντής σου δειλιάσουσιν 104.8 αναβαίνουνσιν όρη και
of your thunder they shall show timidity. They ascend the mountains, and

καταβαίνουνσι πεδία εις τόπον ον εθεμελίωσας αυτά 104.9
go down to the plains, to a place where you laid a foundation for them.

όριον έθου ο ου παρελεύσονται ουδέ επιστρέψουσι
a limit You placed which they shall not pass, nor shall they return

καλύψαι την γην 104.10 ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν
to cover the earth. The one sending out springs in ravines;

αναμέσον των ορέων διελεύσονται ύδατα 104.11 ποτιούσι
in the midst of the mountains shall go through waters; they shall water

πάντα τα θηρία του αγρού προσδέξονται όναγροι εις
all the wild beasts of the field; shall receive it wild donkeys for

δίψαν αυτών 104.12 επ' αυτά τα πετεινά του ουρανού
their thirst; by them the winged creatures of the heaven

κατασκηνώσει εκ μέσου των πετρών δώσουσι φωνήν 104.13
shall encamp; from between the rocks they shall give out a sound;

ποτίζων όρη εκ των υπερών αυτού από καρπού
watering mountains from out of his upper rooms. By the fruit

των έργων σου χορτασθήσεται η γη 104.14 ο εξανατέλλων
of your works shall be filled the earth. The one causing to rise up

χόρτον τοις κτήνεσι και χλόην τη δουλεία των ανθρώπων
grass to the cattle, and tender shoots to the service of the men,

του εξαγαγείν άρτον εκ της γης 104.15 και οίνος ευφραίνει
to bring bread from the earth; and wine makes glad

καρδίαν ανθρώπου του ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω και
the heart of man; to make happy his face with olive oil; and

άρτος καρδίαν ανθρώπου στήριζει 104.16 χορτασθήσονται τα
bread the heart of man supports. shall be filled The

ξύλα του πεδίου αι κέδροι του Λιβάνου ας εφύτευσας
woods of the plain with the cedars of Lebanon which you planted.

104.17 εκεί στρουθία εννοσσεύσουσι του ερωδιού η κατοικία
There the sparrows will nest; of the heron the dwelling

ηγείται αυτών **104.18** όρη τα υψηλά ταις ελάφοις πέτρα
takes lead over them; mountains the high for the stags; a rock

καταφυγή τοις χοιρογρυλλίοις **104.19** εποίησε σελήνην εις
of refuge for the hyrax. He made the moon for

καιρούς ο ήλιος έγνω την δύσιν αυτού **104.20** έθου σκότος
seasons; the sun knows his setting. You made darkness,
και εγένετο νυξ εν αυτή διελεύσονται πάντα τα θηρία του
and happened night; in it go all the wild beasts of the

δρυμού **104.21** σκύμνοι ωρυόμενοι του αρπάσαι και ζητήσαι
forest. Lion cubs roaring to seize by force; and seeking

παρά τω θεώ βρώσιν αυτοίς **104.22** ανέτειλεν ο ήλιος και
from God food for themselves. arose The sun, and
συνήχθησαν και εις τας μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται
they were brought together, and in their lairs they shall lay down.

104.23 εξελεύσεται άνθρωπος επί το έργον αυτού και επί
shall go forth Man unto his work, even unto

την εργασίαν αυτού έως εσπέρας **104.24** ως εμεγαλύνθη
his work until evening. How were magnified
τα έργα σου κύριε πάντα εν σοφία εποίησας επληρώθη η
your works, O LORD; all in wisdom you made; was filled the

γη της κτίσεώς σου **104.25** αύτη η θάλασσα η μεγάλη και
earth of your creation; this the sea great and
ευρύχωρος εκεί ερπετά ων ουκ έστιν αριθμός ζώα
broad space; located there are reptiles which there is no count; living creatures --

μικρά μετά μεγάλων **104.26** εκεί πλοία διαπορεύονται
small with the great; there boats travel over;

δράκων ούτος ον έπλασας εμπαιζειν αυτώ **104.27** πάντα
this dragon whom you shaped to sport in it. All
προς σε προσδοκώσι δούναι την τροφήν αυτών εις
from you expect to give them nourishment in

εύκαιρον **104.28** δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν ανοίξαντός
an opportune time. At your giving to them, they shall collect; opening
σου την χείρα τα σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος
your hand, all things shall be filled by that which is good.

104.29 αποστρέψαντος δε σου το πρόσωπον ταραχθήσονται
But at the turning of your face they shall be disturbed;

αντανελεύς το πνεύμα αυτών και εκλείψουσι και εις
 you shall take away in return their spirit, and they shall fail, and unto

τον χουν αυτών επιστρέψουσιν 104.30 εξαποστελείς
 their dust they shall return. You shall send out

το πνεύμά σου και κτισθήσονται και ανακαινιείς το
 your spirit, and they shall be created; and you shall renew the

πρόσωπον της γης 104.31 ήτω η δόξα κυρίου εις τους
 face of the earth. Let be the glory of the LORD into the

αιώνας ευφρανθήσεται κύριος επί τοις έργοις αυτού 104.32
 eons! The LORD shall be glad over his works;

ο επιβλέπων επί την γην και ποιών αυτήν τρέμειν ο
 the one looking upon the earth, and making it to tremble; the

απτόμενος των ορέων και καπνίζονται 104.33 άσω τω
 one touching the mountains and they smoke. I shall sing to the

κυρίω εν τη ζωή μου ψαλώ τω θεώ μου έως υπάρχω 104.34
 LORD in my life. I shall strum to my God while I exist.

ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου εγώ δε ευφρανθήσομαι επί
 Let be delicious to him my versification, and I shall be glad in

τω κυρίω 104.35 εκλείποιεν αμαρτωλοί από της γης και
 the LORD. failed Sinners from the earth, and

άνομοι ώστε μη υπάρχειν αυτούς ευλόγει η ψυχή μου τον
 lawless ones so as for to not exist them. Bless O my soul the

κύριον 105.1 εξομολογείσθε τω κυρίω και επικαλείσθε
 LORD! Make acknowledgment to the LORD, and call upon

το όνομα αυτού απαγγείλατε εν τοις έθνεσι τα έργα αυτού
 his name! Report among the nations of his works!

105.2 άσατε αυτώ και ψάλατε αυτώ διηγήσασθε πάντα
 Sing to him, and strum to him! Describe all

τα θαυμάσια αυτού 105.3 επαινείσθε εν τω ονόματι
 his wonders! Applaud in name

τω αγίω αυτού ευφρανθήτω καρδιά ζητούντων τον κύριον
 his holy! Let be glad the heart seeking the LORD!

105.4 ζητήσατε τον κύριον και κραταιώθητε ζητήσατε
 Seek the LORD, and be fortified! Seek

το πρόσωπον αυτού διαπαντός 105.5 μνήσθητε
 his face always! You should remember

των θαυμασίων αυτού ων εποίησε τα τέρατα αυτού και
 his wonders of which he did; his miracles, and

τα κρίματα του στόματος αυτού 105.6 σπέρμα Αβραάμ
 the judgments of his mouth; seed of Abraham

δούλοι αυτού υιοί Ιακώβ εκλεκτοί αυτού **105.7** αυτός κύριος
 his servants; sons of Jacob his chosen. He is the LORD
 ο θεός ημών εν πάση τη γη τα κρίματα αυτού **105.8**
 our God; are in all the earth his judgments.
 εμνήσθη εις τον αιώνα διαθήκης αυτού λόγου ου
 He remembered into the eon his covenant; the word which
 ενετείλατο εις χιλίας γενεάς **105.9** ον διέθετο τω Αβραάμ
 he gave charge for a thousand of generations; which he ordained with Abraham,
 και του όρκου αυτού τω Ισαάκ **105.10** και έστησεν αυτόν τω
 and his oath to Isaac. And he established it to
 Ιακώβ εις πρόσταγμα και τω Ισραήλ εις διαθήκην αιώνιον
 Jacob for an order, and to Israel for covenant an eternal,
105.11 λέγων σοι δώσω την γην Χαναάν σχοίνισμα
 saying, To you I give the land of Canaan, a piece of measured out land
 κληρονομίας υμών **105.12** εν τω είναι αυτούς αριθμό βραχείς
 for your inheritance. In their being in number few,
 ολιγοστούς και παροίκους εν αυτή **105.13** και διήλθον εξ
 very few, and sojourners in it; that they went from
 έθνους εις έθνος και εκ βασιλείας εις λαόν έτερον **105.14**
 nation to nation, and from a kingdom to people another.
 ουκ αφήκεν άνθρωπον αδικήσαι αυτούς και ηλέγξεν
 He did not let a man wrong them; and he reproved
 υπέρ αυτών βασιλείς **105.15** μη άπτεσθε των χριστών μου
 for them kings, saying, Do not touch my anointed ones!
 και εν τοις προφήταις μου μη πονηρεύεσθε **105.16** και
 and among my prophets do not do wickedly! And
 εκάλεσε λιμόν επί την γην παν στήριγμα άρτου
 he called famine upon the land; all reliance on bread
 συνέτριπεν **105.17** απέστειλεν έμπροσθεν αυτών άνθρωπον
 he broke. He sent in front of them a man;
 εις δούλον επράθη Ιωσήφ **105.18** εταπείνωσαν εν πέδαις
 for a servant was sold Joseph. They humbled with shackles
 τους πόδας αυτού σίδηρον διήλθεν η ψυχή αυτού **105.19**
 his feet; iron went through his soul;
 μέχρι του ελθείν τον λόγον αυτού το λόγιον του κυρίου
 until came his word; the oracle of the LORD
 επύρωσεν αυτόν **105.20** απέστειλε βασιλεύς και έλυσεν αυτόν
 purified him. sent The king and untied him,
 άρχων λαού και αφήκεν αυτόν **105.21** κατέστησεν αυτόν
 even a ruler of the people, and let him go. He placed him

κύριον του οίκου αυτού και άρχοντα πάσης

as master of his house, and ruler of all

της κτήσεως αυτού 105.22 του παιδεύσαι τους άρχοντας αυτού
his possessions; to instruct his rulers

ως εαυτόν και τους πρεσβυτέρους αυτού σοφίσαι 105.23 και
as he himself, and his elders to make wise. And

εισήλθεν Ισραήλ εις Αίγυπτον και Ιακώβ παρώκησεν εν
Israel entered into Egypt, and Jacob sojourned in

γη Χαμ 105.24 και ηύξησε τον λαόν αυτού σφόδρα και
the land of Ham. And grew his people exceedingly; and

εκραταίωσεν αυτόν υπέρ τους εχθρούς αυτού 105.25
he fortified it above his enemies.

μετέστρεψε την καρδίαν αυτού του μισήσαι τον λαόν αυτού
He converted his heart to detest his people;

του δολιούσθαι εν τοις δούλοις αυτού 105.26 εξαπέστειλε
to use deceit with his servants. He sent out

Μωυσήν τον δούλον αυτού Ααρών ον εξελέξατο εαυτώ
Moses his servant; Aaron whom he chose for himself.

105.27 έθετο εν αυτοίς τους λόγους των σημείων αυτού και
He put among them the matters of his signs, and

των τεράτων αυτού εν γη Χαμ 105.28 εξαπέστειλε σκότος
of his miracles in the land of Ham. He sent out darkness,

και εσκότασε και παρεπίκραναν τους λόγους αυτού 105.29
and it darkened; and they rebelled against his words.

μετέστρεψε τα ύδατα αυτών εις αίμα και απέκτεινε
He converted their waters into blood, and killed

τους ιχθύας αυτών 105.30 εξήρψεν η γη αυτών βατράχους εν
their fishes. crept forth in their land Frogs; in

τοις ταμείοις των βασιλέων αυτών 105.31 είπε και ήλθε
the closets of their kings. He spoke, and there came

κυνόμυια και σκνίπες εν πάσι τοις ορίοις αυτών 105.32 έθετο
the dog-fly and midges in all their borders. He made

τας βροχάς αυτών χάλαζαν πυρ καταφλέγον εν τη γη αυτών
their rains into hail, and fire burning up in their land.

105.33 και επάταξε τας αμπέλους αυτών και τας συκάς αυτών
And he struck their grapevines, and their fig-trees;

και συνέτριψε παν ξύλον ορίου αυτών 105.34 είπε και
and he broke every tree of their border. He spoke, and

ήλθεν ακρίς και βρούχος ου ουκ ην αριθμός 105.35 και
there came forth the locust and grasshopper, of which there was no number. And

κατέφαγε πάντα τον χόρτον εν τη γη αυτών και κατέφαγε
they devoured all the grass in their land, and devoured
τον καρπόν της γης αυτών **105.36** και επάταξε παν
the fruit of their land. And he struck every
πρωτότοκον εν τη γη αυτών απαρχήν παντός πόνου αυτών
first-born in their land, first-fruit of all their toil.
105.37 και εξήγαγεν αυτούς εν αργυρίω και χρυσίω και
And he led them out with silver and gold; and
ουκ ην εν ταις φυλαίς αυτών ο ασθενών **105.38**
there was not one among their tribes being weak.
ευφράνθη Αίγυπτος εν τη εξόδω αυτών ότι επέπεσεν ο
Egypt was glad in their exodus; for fell the
φόβος αυτών επ' αυτούς **105.39** διεπέτασε νεφέλην εις
fear of them upon them. He opened and spread out a cloud for
σκέπην αυτοίς και πυρ του φωτίσαι αυτοίς την νύκτα **105.40**
their protection, and fire to give light to them at night.
ήτησαν και ήλθεν ορτυγομήτρα και άρτον ουρανού
They asked for, and came the mother-quail, and the bread of heaven
ενέπλησεν αυτούς **105.41** διέρρηξε πέτραν και ερρύησαν
filled them. He tore open the rock, and flowed
ύδατα επορεύθησαν εν ανύδροις ποταμοί **105.42** ότι εμνήσθη
the waters; went to waterless places rivers. For he remembered
του λόγου του αγίου αυτού του προς Αβραάμ
word his holy spoken to Abraham
τον δούλον αυτού **105.43** και εξήγαγε τον λαόν αυτού εν
his servant. And he led out his people in
αγαλλιάσει και τους εκλεκτούς αυτού εν ευφροσύνη **105.44**
exultation, and his chosen ones in gladness.
και έδωκεν αυτοίς χώρας εθνών και πόνους λαών
And he gave to them the places of nations, and produce of the toils of the peoples
κατεκληρονόμησαν **105.45** όπως αν φυλάξωσι
that they inherited; so that they should guard
τα δικαιώματα αυτού και τον νόμον αυτού εκζητήσωσιν
his ordinances, and his law seek after.
106.1 εξομολογείσθε τω κυρίω ότι χρηστός ότι εις τον
Make acknowledgment to the LORD, for he is gracious; for into the
αιώνα το έλεος αυτού **106.2** τις λαλήσει τας δυναστείας του
eon is his mercy. Who shall speak the mighty deeds of the
κυρίου ακουστάς ποιήσει πάσας τας αιnéσεις αυτού **106.3**
LORD? Audibly, who shall offer all his praises?

μακάριοι οι φυλάσσοντες κρίσιν και ποιούντες

Blessed are the ones keeping equity, and doing

δικαιοσύνην εν παντί καιρώ 106.4 μνήσθητι ημών κύριε εν
 righteousness in every season. Remember us, O LORD, with

τη ευδοκία του λαού σου επίσκεψαι ημάς εν
 the benevolence of your people! Visit us with

τω σωτηρίω σου 106.5 του ιδείν εν τη χρηστότητι
 your deliverance! To behold in the thing gracious

των εκλεκτών σου του ευφρανθήναι εν τη ευφροσύνη
 of your chosen ones; to be glad in the gladness

του έθνους σου του επαινείσθαι μετά της κληρονομίας σου
 of your nation; to applaud with your inheritance.

106.6 ημάρτομεν μετά των πατέρων ημών ηνομήσαμεν
 We sinned with our fathers; we acted lawlessly;

ηδικήσαμεν 106.7 οι πατέρες ημών εν Αιγύπτω ου συνήκαν
 we did wrong. Our fathers in Egypt did not perceive

τα θαυμάσιά σου ουκ εμνήσθησαν του πλήθους
 your wonders, they remembered not the magnitude

του ελέους σου και παρεπίκραναν αναβαίνοντες εν τη
 of your mercy; and they rebelled while ascending unto the

ερυθρά θαλάσση 106.8 και έσωσεν αυτούς ένεκεν
 red sea. And he delivered them because of

του ονόματος αυτού του γνωρίσαι την δυναστείαν αυτού
 his name, to make known his might.

106.9 και επετίμησε τη ερυθρά θαλάσση και εξηράνθη και
 And he reproached the red sea, and it was dried up. And

ωδήγησεν αυτούς εν αβύσσω ως εν ερήμω 106.10 και
 he guided them in the deep as in the wilderness. And

έσωσεν αυτούς εκ χειρός μισούντος και ελυτρώσατο
 he delivered them out of the hand of the one detesting; and he ransomed

αυτούς εκ χειρός εχθρών 106.11 εκάλυψεν ύδωρ τους
 them out of the hand of enemies. covered Water the

θλίβοντας αυτούς εις εξ αυτών ουχ υπελείφθη 106.12 και
 ones afflicting them; one of them not was left behind. And

επίστευσαν τω λόγω αυτού και ήσαν την αίνεσιν αυτού
 they trusted in his word; and they were his praise.

106.13 ετάχυναν επελάθοντο των έργων αυτού ουχ
 They hastened; they forgot his works; they did not

υπέμειναν την βουλήν αυτού 106.14 και επεθύμησαν
 wait for his counsel. And they desired

επιθυμίαν εν τη ερήμω και επείρασαν τον θεόν εν
 with desire in the wilderness; and they tested God in

ανύδρω **106.15** και έδωκεν αυτοίς το αίτημα αυτών

a waterless place. And he gave them their request;

εξαπέστειλε πλησμονήν εις τας ψυχάς αυτών **106.16** και

he sent fullness unto their souls. And

παρώργισαν Μωυσήν εν τη παρεμβολή και Ααρών τον

they provoked Moses to anger in the camp, and Aaron the

άγιον κυρίου **106.17** ηνοιχθη η γη και κατέπιε Δαθάν και

holy one of the LORD. opened The earth and swallowed down Dathan, and

εκάλυψεν επί την συναγωγήν Αβειρών **106.18** και εξεκαύθη

covered over upon the congregation of Abiram. And was kindled

πυρ εν τη συναγωγή αυτών φλοξ κατέφλεξεν αμαρτωλούς

fire in their congregation; a flame burnt up the sinners.

106.19 και εποίησαν μόσχον εν Χωρήβ και προσεκύνησαν τω

And they made a calf in Horeb, and they did obeisance to the

γλυπτώ **106.20** και ηλλάξαντο την δόξαν αυτών εν ομοιώματι

carving. And they changed their glory into a representation

μόσχου εσθίοντος χόρτον **106.21** και επελάθοντο του θεού

of a calf eating grass. And they forgot the God,

του σώζοντος αυτού του ποιήσαντος μεγάλα εν Αιγύπτω

the one delivering them, the one doing great things in Egypt;

106.22 θαυμάσια εν γη Χαμ φοβερά επί θαλάσσης ερυθράς

wonders in the land of Ham; fearful things at sea the red.

106.23 και είπε του εξολοθρεύσαι αυτούς ει μη Μωυσής

And he spoke to utterly destroy them, unless Moses

ο εκλεκτός αυτού έστη εν τη θραύσει ενώπιον αυτού

his chosen one stood among the devastation before him,

του αποστρέψαι τον θυμόν αυτού του μη εξολοθρεύσαι

to turn his rage to not utterly destroy

αυτούς **106.24** και εξουδένωσαν γην επιθυμητήν ουκ

them. And they treated with contempt land the desirable; they did not

επίστευσαν τω λόγω αυτού **106.25** και εγόγγυσαν εν

trust in his word. And they grumbled in

τοις σκηνώμασιν αυτών ουκ εισήκουσαν της φωνής

their tents; they did not listen to the voice

κυρίου **106.26** και επήρε την χείρα αυτού επ' αυτούς

of the LORD. And he lifted up his hand against them,

του καταβαλείν αυτούς εν τη ερήμω **106.27** και

to throw them down into the wilderness; and

του καταβαλείν το σπέρμα αυτών εν τοις έθνεσι και

to throw down their seed into the nations, and

διασκορπίσαι αυτούς εν ταις χώραις **106.28** και ετελέσθησαν
 to disperse them in the places. And they were initiated
 τω Βεελφεγώρ και έφαγον θυσίας νεκρών **106.29** και
 to Baal-peor, and they ate a sacrifice of the dead. And
 παρώξυναν αυτόν εν τοις επιτηδεύμασιν αυτών και
 they provoked him in their practices; and
 επληθύνθη εν αυτοίς η πτώσις **106.30** και έστη Φινεές και
 was multiplied among them the blow. And Phinehas stood and
 εξιλάσατο και εκόπασεν η θραύσις **106.31** και ελογίσθη αυτό
 made atonement, and was abated the devastation. And it was imputed to him
 εις δικαιοσύνην εις γενεάν και γενεάν έως του αιώνος **106.32**
 for righteousness, for generation and generation, unto the eon.
 και παρώργισαν αυτόν επί ύδατος αντιλογίας και
 And they provoked him to anger at Water of Dispute; and
 εκακώθη Μωσής δι' αυτούς **106.33** ότι παρεπίκραναν
 evil was inflicted upon Moses because of them; for they greatly embittered
 το πνεύμα αυτού και διέστειλεν εν τοις χείλεσιν αυτού **106.34**
 his spirit, and he drew apart with his lips.
 ουκ εξωλόθρευσαν τα έθνη α είπε κύριος αυτοίς **106.35**
 They did not utterly destroy the nations which the LORD told to them.
 και εμίγησαν εν τοις έθνεσι και έμαθον τα έργα αυτών
 And they mixed among the nations, and learned their works.
106.36 και εδούλευσαν τοις γλυπτοίς αυτών και εγενήθη
 And they served their carvings, and it became
 αυτοίς εις σκάνδαλον **106.37** και έθυσαν τους υιούς αυτών
 to them for a cause of offence. And they sacrificed their sons
 και τας θυγατέρας αυτών τοις δαιμονίοις **106.38** και εξέχεαν
 and their daughters to the demons; and they poured out
 αίμα αθών αίμα υιών αυτών και θυγατέρων ων έθυσαν
 blood innocent -- the blood of their sons and daughters whom they sacrificed
 τοις γλυπτοίς Χαναάν και εφονοκτονήθη η γη εν τοις
 to the carvings of Canaan. And was polluted with murder the land by their
 αίμασι **106.39** και εμιάνθη εν τοις έργοις αυτών και
 blood, and it was defiled by their works. And
 επόρνευσαν εν τοις επιτηδεύμασιν αυτών **106.40** και
 they committed harlotry by their practices. And
 ωργίσθη θυμώ κύριος επί τον λαόν αυτού και
 was provoked to anger in rage the LORD against his people; and
 εβδελύξατο την κληρονομίαν αυτού **106.41** και παρέδωκεν
 he abhorred his inheritance. And he delivered

αυτούς εις χείρας εχθρών και εκυρίευσαν αυτών οι

them into the hands of enemies, and dominated them the

μισούντες αυτούς **106.42** και έθλιψαν αυτούς οι εχθροί αυτών

ones detesting them. And afflicted them their enemies,

και εταπεινώθησαν υπό τας χείρας αυτών **106.43** πλεονάκις

and they were humbled under their hands. Many times

ερρύσατο αυτούς αυτοί δε παρεπίκραναν αυτόν εν

he rescued them, but they greatly embittered him by

τη βουλή αυτών και εταπεινώθησαν εν ταις ανομίαις αυτών

their counsel, and they were humbled in their lawless deeds.

106.44 και είδε κύριος εν τω θλίβεσθαι αυτούς εν τω αυτόν

And the LORD beheld in their being afflicted while at the same time

εισακούσαι της δεήσεως αυτών **106.45** και εμνήσθη

listening to their supplication. And he remembered

της διαθήκης αυτού και μετεμελήθη κατά το πλήθος

his covenant, and repented according to the magnitude

του ελέους αυτού **106.46** και έδωκεν αυτούς εις οικτιρμούς

of his mercy. And he gave them over for compassions

εναντίον πάντων των αιχμαλωτευσάντων αυτούς **106.47**

before all the ones having captured them.

σώσον ημάς κύριε ο θεός ημών και επισυνάγαγε ημάς

Deliver us, O LORD our God, and assemble us

εκ των εθνών του εξομολογήσασθαι τω ονόματί σου

from out of the nations! to acknowledge name your

τω αγίω του εγκαυχάσθαι εν τη αιnéσει σου **106.48** ευλογητός

holy; to boast in your praise. Blessed be

κύριος ο θεός Ισραήλ από του αιώνος και έως του αιώνος

the LORD God of Israel, from the eon and unto the eon.

και ερεί πας ο λαός γένοιτο γένοιτο **107.1** εξομολογείσθε

And shall say all the people, May it be. May it be. Make acknowledgment

τω κυρίω ότι χρηστός ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού

to the LORD for he is gracious, for is into the eon his mercy!

107.2 ειπάτωσαν οι λελυτρωμένοι υπό κυρίου ους

Let speak the ones having been ransomed by the LORD! whom

ελυτρώσατο εκ χειρός εχθρού **107.3** και εκ των

he ransomed from out of the hand of the enemy. And from out of the

χωρών συνήγαγεν αυτούς από ανατολών και δυσμών και

places he gathered them; from the east, and west, and

βορρά και θαλάσσης **107.4** επλανήθησαν εν τη ερήμω εν

north, and the sea. They wandered in the wilderness in

ανύδρω οδόν πόλεως κατοικητηρίου ουχ εύρον **107.5**

a waterless way; a city for a home they did not find.

πεινώντες και διψώντες η ψυχή αυτών εν αυτοίς εξέλιπε
Hungering and thirsting, their soul in them failed.

107.6 και εκέκραξαν προς κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς
And they cried out to the LORD in their being afflicted,

και εκ των αναγκών αυτών ερρύσατο αυτούς **107.7** και
and from their distresses he rescued them. And

ωδήγησεν αυτούς εις οδόν ευθείαν του πορευθήναι εις
he guided them in way the straight, to go into

πόλιν κατοικητηρίου **107.8** εξομολογησάσθωσαν τω κυρίω
a city of habitation. Let them make acknowledgment to the LORD

τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς
of his mercies, and of his wonders to the sons

των ανθρώπων **107.9** ότι εχόρτασε ψυχήν κενήν και ψυχήν
of men! For he fills soul the empty; and the soul

πεινώσαν ενέπλησεν αγαθών **107.10** καθημένους εν σκότει
hungering he filled up with good things; even the ones sitting down in darkness

και σκιά θανάτου πεπεδημένους εν πτωχεία και σιδήρω
and the shadow of death, being shackled in poorness and in iron;

107.11 ότι παρεπίκραναν τα λόγια του θεού και την βουλήν
for they rebelled against the oracles of God; and the counsel

του υψίστου παρώξυναν **107.12** και εταπεινώθη εν κόποις
of the highest they provoked. And was humbled with troubles

η καρδιά αυτών ησθένησαν και ουκ ην ο βοηθών **107.13** και
their heart; they weakened and there was no one helping. And

εκέκραξαν προς κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς και εκ
they cried out to the LORD in their being afflicted; and from out of

των αναγκών αυτών έσωσεν αυτούς **107.14** και εξήγαγεν
their distresses he delivered them. And he led

αυτούς εκ σκότους και σκιάς θανάτου και
them from out of darkness and the shadow of death; and

τους δεσμούς αυτών διέρρηξεν **107.15** εξομολογησάσθωσαν
their bonds he tore up. Let them make acknowledgment

τω κυρίω τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς
to the LORD of his mercies, and his wonders to the sons

των ανθρώπων **107.16** ότι συνέτριψε πύλας χαλκάς και
of men! For he broke the gates of brass; and

μοχλούς σιδηρούς συνέθλασεν **107.17** αντελάβετο αυτών
the bars of iron he fractured in pieces. He took hold of them

εξ οδοῦ ανομίας αὐτῶν **διὰ** γὰρ **τας** ανομίας αὐτῶν
from out of the way of their lawlessness; for on account of their lawlessness

εταπεινώθησαν **107.18** **παν** βρώμα **εβδελύξατο** **η** ψυχὴ αὐτῶν
they were humbled. every food abhorred Their soul,

και ἤγγισαν **έως** τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου **107.19** **και**
and they approached unto the gates of death. And

εκέκραξαν **προς** κύριον **εν** τῷ θλίβεσθαι αὐτούς **και** **εκ**
they cried out to the LORD in their being afflicted; and from out of

τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν **έσωσεν** αὐτούς **107.20** **ἀπέστειλε**
their distresses he delivered them. He sent

τον λόγον αὐτοῦ **και** **ιάσατο** αὐτούς **και** **ερρύσατο** αὐτούς
his word and healed them; and he rescued them

εκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν **107.21** **εξομολογησάσθωσαν** **τῷ**
from out of their corruptions. Let them make acknowledgment to the

κυρίῳ **τα** ἐλέη αὐτοῦ **και** **τα** θαυμάσια αὐτοῦ **τοῖς** υἱοῖς
LORD of his mercies, and his wonders to the sons

τῶν ἀνθρώπων **107.22** **και** **θυσάτωσαν** αὐτῷ **θυσίαν** αἰνέσεως
of men! And let them sacrifice to him a sacrifice of praise!

και **εξαγγειλάτωσαν** **τα** ἔργα αὐτοῦ **εν** ἀγαλλιάσει **107.23** **οἱ**
And let them declare his works in exultation! The men

καταβαίνοντες **εις** θάλασσαν **εν** πλοίοις **ποιούντες** **εργασίαν**
going down into the sea in boats, doing work

εν ὕδασι πολλοῖς **107.24** **αυτοί** **εἶδον** **τα** ἔργα κυρίου **και**
in waters many; these men beheld the works of the LORD, and

τα θαυμάσια αὐτοῦ **εν** τῷ βυθῷ **107.25** **εἶπε** **και** **έστη**
his wonders in the deep. He spoke, and is established

πνεῦμα **καταιγίδος** **και** **υψώθη** **τα** κύματα αὐτῆς **107.26**
wind the gale, and are raised up high its waves.

αναβαίνουνσιν **έως** τῶν οὐρανῶν **και** **καταβαίνουνσιν** **έως**
They ascend unto the heavens, and they go down unto

τῶν ἀβύσσων **η** ψυχὴ αὐτῶν **εν** κακοῖς **ετήκετο** **107.27**
the abysses; their soul in evils melts away.

εταράχθησαν **εσαλεύθησαν** **ως** **ο** **μεθύων** **και** **πάσα**
They were disturbed; they were shaken as the one being intoxicated, and all

η σοφία αὐτῶν **κατεπόθη** **107.28** **και** **εκέκραξαν** **προς** κύριον
their wisdom was swallowed down. And they cry out to the LORD

εν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς **και** **εκ** τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
in their being afflicted; and from out of their distresses

εξήγαγεν αὐτούς **107.29** **και** **επέταξε** **τῇ** καταιγίδι **και** **έστη**
he leads them. And he gave orders to the gale, and it stood

εις αύραν και εσίγησαν τα κύματα αυτής **107.30** και
 as a breeze, and were quiet its waves. And
 ευφράνθησαν ότι ησύχασαν και ωδήγησεν αυτούς επί
 they were glad for they were stilled; and he guided them unto
 λιμένα θελήματος αυτών **107.31** εξομολογησάσθωσαν τω
 the harbor of their want. Let them make acknowledgment to the
 κυρίω τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς
 LORD of his mercies, and his wonders to the sons
 των ανθρώπων **107.32** υψωσάτωσαν αυτόν εν εκκλησία λαού
 of men! Let them exalt him in the assembly of people,
 και εν καθέδρα πρεσβυτέρων αινεσάτωσαν αυτόν **107.33**
 and in the chair of the elders let them praise him!
 έθετο ποταμούς εις έρημον και διεξόδους υδάτων εις
 He put rivers into a wilderness, and outlets of waters into
 δίψαν **107.34** γην καρποφόρον εις άλμην από κακίας
 a thirsty ground; a ground bearing fruit into brine, from the evils
 των κατοικούντων εν αυτή **107.35** έθετο έρημον εις λίμνας
 of the ones dwelling in it. He made a wilderness into lakes
 υδάτων και γην άνυδρον εις διεξόδους υδάτων **107.36** και
 of waters; and ground a waterless into outlets of waters. And
 κατώκισεν εκεί πεινώντας και συνεστήσαντο πόλεις
 he settled there ones hungering, and they stood together cities
 κατοικεσίας **107.37** και έσπειραν αγρούς και εφύτευσαν
 of habitation. And they sow fields, and plant
 αμπελώνας και εποίησαν καρπόν γεννήματος **107.38** και
 vineyards, and they make fruit of produce. And
 ευλόγησεν αυτούς και επληθύνθησαν σφόδρα και
 he blessed them, and they were multiplied exceedingly, and
 τα κτήνη αυτών ουκ εσμίκρυνε **107.39** και ωλιγώθησαν και
 their cattle he does not diminish. And they were made few and
 εκακώθησαν από θλίψεως κακών και οδύνης **107.40** εξεχύθη
 were maltreated by the affliction of evils and grief. was poured out
 εξουδένωσις επ' άρχοντας αυτών και επλάνησεν αυτούς εν
 Contempt upon their rulers, and he wandered them in
 αβάτω και ουχ οδώ **107.41** και εβοήθησε πένητι εκ
 an untrodden place and no street. But he helps the needy from out of
 πτωχείας και έθετο ως πρόβατα πατριάς **107.42** όψονται
 poorness; and he made as flocks families. shall see
 ευθείς και ευφρανθήσονται και πάσα ανομία εμφράξει
 The upright and be glad; and all lawlessness shall obstruct

το στόμα αυτής 107.43 τις σοφός και φυλάξει ταύτα και
its mouth. Who is wise and will guard these things, and

συνησει τα ελέη του κυρίου 108.1 ετοίμη η καρδιά μου ο
perceive the mercies of the LORD? is prepared My heart, O
θεός ετοίμη η καρδιά μου άσομαι και ψαλώ εν
God, is prepared my heart. I shall sing and strum in

τη δόξη μου 108.2 εξεγέρθητι η δόξα μου εξεγέρθητι
my glory. Awake, O my glory! Awake,

ψαλτήριον και κιθάρα εξεγερθήσομαι όρθρου 108.3
psaltery and harp! I will be awakened at dawn.

εξομολογήσομαί σοι εν λαοίς κύριε ψαλώ σοι εν
I will make acknowledgment to you among peoples, O LORD; I shall strum to you among

έθνεσιν 108.4 ότι μέγα επάνω των ουρανών το έλεός σου
nations. For great above the heavens is your mercy;

και έως των νεφελών η αλήθειά σου 108.5 υψώθητι επί
and unto the clouds is your truth. Be raised up high above
τους ουρανούς ο θεός και επί πάσαν την γην η δόξα σου
the heavens, O God, and above all the earth with your glory!

108.6 όπως αν ρυσθώσιν οι αγαπητοί σου σώσον τη
so that should be rescued your beloved. Deliver with

δεξιά σου και επάκουσόν μου 108.7 ο θεός ελάλησεν εν
your right hand, and heed me! God spoke in
τω αγίω αυτού υψωθήσομαι και διαμεριώ Σίκιμα και την
his holy place. I shall be raised up high, and I shall divide Shechem into parts; and the

κοιλάδα των σκηνών διαμετρήσω 108.8 εμός εστι Γαλαάδ
valley of the tents I will measure out. Mine is Gilead;

και εμός εστι Μανασσής και Εφραϊμ αντίληψις
and mine is Manasseh; and Ephraim is the assistance

της κεφαλής μου 108.9 Ιούδας βασιλεύς μου Μωάβ λέβης
of my head; Judah is my king; Moab the kettle

της ελπίδος μου επί την Ιδουμαϊαν επιβαλώ
of my hope; upon Edom I will put

το υπόδημά μου εμοί αλλόφυλοι υπετάγησαν 108.10 τις
my sandal; to me the Philistines are submitted. Who

απάξει με εις πόλιν περιοχής η τις οδηγήσει με έως
shall take me away into a city of a citadel? or who shall guide me to

της Ιδουμαίας 108.11 ουχί συ ο θεός ο απωσάμενος ημάς
Edom? Is it not you, O God, the one thrusting us away?

και ουκ εξελεύση ο θεός εν ταις δυνάμεσιν ημών 108.12
And will you not go forth, O God, with our forces?

δος ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία
Give to us help from out of affliction, for is vain deliverance

ανθρώπου **108.13** ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ αὐτός
of man! In God we shall execute power, and he

ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν **109.1** ὁ θεός
shall treat with contempt our enemies. O God

τὴν αἰνέσιν μου μὴ παρασιωπήσης **109.2** ὅτι στόμα
of my praise, you should not remain silent; for the mouth

αμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμέ ἠνοιχθή
of the sinner, and the mouth of the deceitful one against me opened;

ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλῶσση δολία **109.3** καὶ λόγοις
they spoke against me tongue with a deceitful; and with words

μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν **109.4**
of hatred they encircled me; and they waged war against me without charge.

ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλον με ἐγὼ δὲ προσευχόμεν
Instead of the loving me, they slandered me; but I prayed.

109.5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακά ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μίσος
And they placed against me bad things for good things; and hatred

ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου **109.6** κατὰστησον ἐπ' αὐτόν
for my affection. Place against him

αμαρτωλὸν καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ **109.7** ἐν
the sinner, and let the devil stand at his right hand! In

τῷ κρίνεσθαι αὐτόν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος καὶ
his being judged, may he go forth having been condemned; and

ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν **109.8** γενηθήτωσαν
his prayer let become as sin! Let become

αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι
his days few, and his overseeing may take

ἕτερος **109.9** γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ καὶ
another! Let become his sons orphans, and

ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα **109.10** σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν
his wife a widow! In being shaken up, let change residence

οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν ἐκβληθήτωσαν ἐκ
his sons, and let them beg! Let them be cast out from

τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν **109.11** ἐξερευνησάτω δανειστής πάντα
their areas! Let search out the money-lender all

ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι
as much as exists to him, and let plunder strangers

τοὺς πόνους αὐτοῦ **109.12** μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ
his toils! Let there not exist to him a shielder,

μηδέ γενηθήτω οικτίρμων τοις ορφανοίς αυτού 109.13

nor let there be one pitying his orphans!

γενηθήτω τα τέκνα αυτού εις εξολόθρευσιν εν γενεά μία
Let be his children given for devastation! In generation one

εξαλειφθεί το όνομα αυτού 109.14 αναμνησθεί η ανομία
let be wiped away his name! May be called to mind the lawlessness

των πατέρων αυτού έναντι κυρίου και η αμαρτία
of his fathers before the LORD; and the sin

της μητρός αυτού μη εξαλειφθεί 109.15 γενηθήτωσαν
of his mother not may be wiped away. Let them be

εναντίον κυρίου διαπαντός και εξολοθρευθεί εκ γης
before the LORD always! and may be utterly destroyed from the land

το μνημόσυνον αυτών 109.16 ανθ' ων ουκ εμνήσθη ποιήσαι
their memorial. Because he did not remember to perform

έλεος και κατεδίωξεν άνθρωπον πένητα και πτωχόν και
mercy, but pursued man a needy and poor, and

κατανενυγμένον τη καρδιά του θανατώσαι 109.17 και
vexing the heart to kill him. And

ηγάπησε κατάραν και ήξει αυτό και ουκ ηθέλησεν
he loved a curse, and it shall come to him; and he did not want

ευλογίαν και μακρυνθήσεται απ' αυτού 109.18 και ενεδύσατο
a blessing, and it shall be far from him. And he put on

κατάραν ως ιμάτιον και εισήλθεν ωσει ύδωρ εις
the curse as a cloak, and it entered as water into

τα έγκατα αυτού και ωσει έλαιον εν τοις οστέοις αυτού
his insides, and as oil in his bones.

109.19 γενηθήτω αυτό ως ιμάτιον ο περιβάλλεται και ωσει
Let it be to him as a cloak which he puts around, and as

ζώνη ην διαπαντός περιζώννυται 109.20 τούτο το έργον
a belt which he always girds himself! This is the work

των ενδιαβαλλόντων με παρά κυρίου και των
of the ones slandering me by the LORD, and the ones

λαλούντων πονηρά κατά της ψυχής μου 109.21 και συ κύριε
speaking evil against my soul. And you, O LORD,

κύριε ποιήσον μετ' εμού ένεκεν του ονόματός σου ότι
O Lord, deal with me because of your name, for

χρηστόν το έλεός σου 109.22 ρύσαι με ότι πτωχός και πένης
is gracious your mercy! Rescue me, for poor and needy

ειμί εγώ και η καρδιά μου τετάρακται εντός μου 109.23 ωσει
I am! and my heart is disturbed within me. As

σκιά εν τω εκκλίνει αυτήν αντανηρέθην εξετινάχθην ωσει
shade in its turning aside, I was taken away in return; I was shaken away as

ακρίδες **109.24** το γόνατά μου ησθένησαν από νηστείας και
locusts. My knees weakened from fasting, and

η σαρξ μου ηλλοιώθη δι' έλαιον **109.25** καγώ εγενήθην
my flesh was changed through want of oil. And I became

όνειδος αυτοίς είδοσάν με εσάλευσαν κεφαλάς αυτών **109.26**
scorn to them; they beheld me; they shook their heads.

βοήθησόν μοι κύριε ο θεός μου και σώσόν με κατά
Help me, O LORD my God, and deliver me according to

το έλεός σου **109.27** και γνώτωσαν ότι η χειρ σου αύτη και
your mercy! And let them know that your hand this is! and

συ κύριε εποίησας αυτήν **109.28** καταράσονται αυτοί και συ
you, O LORD, did it. They shall curse themselves, but you

ευλογήσεις οι επανιστάμενοί μοι αισχυνθήτωσαν ο δε
shall bless. The ones rising up against me, let them be ashamed! but

δούλός σου ευφρανθήσεται **109.29** ενδυσάσθωσαν οι
your servant shall be glad. Let put on the ones

ενδιαβάλλοντές με εντροπήν και περιβαλέσθωσαν ως
slandering me shame, and let them put around as

διπλοΐδα αισχύνην αυτών **109.30** εξομολογήσομαι τω κυρίω
a garment their shame! I will make acknowledgment to the LORD --

σφόδρα εν τω στόματί μου και εν μέσω πολλών αινέσω
exceedingly. With my mouth and in the midst of many I will praise

αυτόν **109.31** ότι παρέστη εκ δεξιών πένητος του σώσαι εκ
him. For he stands at the right hand of the needy, to deliver from

των καταδιωκόντων την ψυχήν μου **110.1** είπεν ο κύριος
the ones pursuing my soul. said The LORD

τω κυρίω μου κάθου εκ δεξιών μου έως αν θω
to my Lord, Sit down at my right hand until whenever I should make

τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου **110.2** ράβδον
your enemies a footstool for your feet. a rod

δυνάμεως εξαποστελεί σοι κύριος εκ Σιών και
of power shall send out to you The LORD from out of Zion; and

κατακυρίεψε εν μέσω των εχθρών σου **110.3** μετά σου η
you dominate in the midst of your enemies! With you is the

αρχή εν ημέρα της δυνάμεώς σου εν ταις λαμπρότησι
sovereignty in the day of your power, with the brightness

των αγίων σου εκ γαστρός προ Εωσφόρου εγέννησά σε
of your holy ones. From out of the womb before the morning star I engendered you.

110.4 ώμοσε κύριος και ου μεταμεληθήσεται συ ιερέυς
The LORD swore by an oath, and shall not repent, saying, You are a priest

εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ **110.5** κύριος εκ
 unto the eon according to the order of Melchisedek. The LORD at
 δεξιών σου συνέθλασεν εν ημέρα οργής αυτού βασιλείς
 your right hand fractured in pieces in the day of his anger kings.

110.6 κρινεί εν τοις έθνεσι πληρώσει πτώματα
 He shall judge among the nations; he shall fill up with corpses;

συνθλάσει κεφαλάς επί γης πολλών **110.7** εκ
 he shall fracture in pieces heads upon the earth -- many. from out of
 χειμάρρου εν οδώ πίεται διά τούτο υψώσει
 the rushing stream in the way He shall drink; on account of this he shall raise up high

κεφαλήν **111.1** εξομολογήσομαί σοι κύριε εν όλη καρδιά
 a head. I shall make acknowledgment to you, O LORD, with entire heart

μου εν βουλή ευθέων και συναγωγή **111.2** μεγάλα τα έργα
 my, in the counsel of the upright, and in the congregation. Great are the works

κυρίου εξεζητημένα εις πάντα τα θελήματα αυτού **111.3**
 of the LORD, being inquired for all his wants.

εξομολόγησις και μεγαλοπρέπεια το έργον αυτού και
 is acknowledgeable and with majesty His work; and

η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος **111.4**
 his righteousness abides into the eon of the eon.

μνείαν εποιήσατο των θαυμασιών αυτού ελεήμων και
 a memorial He made for his wonders; merciful and

οικτίρμων ο κύριος **111.5** τροφήν έδωκε τοις φοβουμένοις
 pitying is the LORD. A nourishment he gave to the ones fearing

αυτόν μνησθήσεται εις τον αιώνα διαθήκης αυτού **111.6**
 him; shall be remembered into the eon his covenant.

ισχύν έργων αυτού ανήγγειλε τω λαώ αυτού του δούναι
 The strength of his works he announced to his people; to give

αυτοίς κληρονομίαν εθνών **111.7** έργα χειρών αυτού
 to them the inheritance of nations. The works of his hands

αλήθεια και κρίσις πισταί πάσαι αι εντολαί αυτού **111.8**
 are truth and equity; trustworthy are all his commandments;

εστηριγμένοι εις τον αιώνα του αιώνος πεποιημένοι εν
 fixed into the eon of the eon; done in

αλήθεια και ευθύτητι **111.9** λύτρωσιν απέστειλε τω
 truth and uprightness. a ransoming He sent to

λαώ αυτού ενετείλατο εις τον αιώνα διαθήκην αυτού άγιον
 his people; he gave charge into the eon concerning his covenant; holy

και φοβερόν το όνομα αυτού **111.10** αρχή σοφίας φόβος
 and fearful is his name. The beginning of wisdom is fear

κυρίου σύνεσις δε αγαθή πάσι τοις ποιούσιν αυτήν η
of the LORD; understanding and good to all the ones observing it. The

αίνεσις αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος 112.1
praise of him abides into the eon of the eon.

μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον κύριον εν
Happy the man fearing the LORD; in

ταις εντολαίς αυτού θελήσει σφόδρα 112.2 δυνατόν εν τη γη
his commandments he will want exceedingly. mighty in the earth

έσται το σπέρμα αυτού γενεά ευθέων ευλογηθήσεται 112.3
will be His seed; a generation of the upright shall be blessed.

δόξα και πλούτος εν τω οίκω αυτού και
Glory and riches in his house; and

η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος 112.4
his righteousness abides into the eon of the eon.

εξανέτειλεν εν σκότει φως τοις ευθέσιν ελεήμων και
He caused to rise up in darkness a light to the upright; he is merciful and

οικτίρμων και δίκαιος 112.5 χρηστός ανήρ ο οικτείρων
pitying and just. A gracious man is the one pitying

και κιχρών οικονομήσει τους λόγους αυτού εν κρίσει 112.6
and lending; he shall manage his matters in equity.

ότι εις τον αιώνα ου σαλευθήσεται εις μνημόσυνον
For into the eon he shall not be shaken; for memorial

αιώνιον έσται δίκαιος 112.7 από ακοής πονηράς ου
an eternal will be the just. From hearing a wicked report he shall not

φοβηθήσεται ετοίμη η καρδιά αυτού ελπίζειν επί κύριον
be afraid; is prepared his heart to hope upon the LORD.

112.8 εστήρικται η καρδιά αυτού ου μη φοβηθή έως
is fixed firmly His heart; in no way should he be fearful, until

ου επίδη επί τους εχθρούς αυτού 112.9
of which time he should see his desires upon his enemies.

εσκόρπισεν έδωκε τοις πένησιν η δικαιοσύνη αυτού μένει
He dispersed; he gave to the needy; his righteousness abides

εις τον αιώνα του αιώνος το κέρας αυτού υψωθήσεται εν
into the eon of the eon; his horn shall be raised up high in

δόξη 112.10 αμαρτωλός όψεται και οργισθήσεται
glory. A sinner shall see and shall be provoked to anger;

τους οδόντας αυτού βρύξει και τακήσεται επιθυμία
his teeth he shall gnash and melt away; the desire

αμαρτωλού απολείται 113.1 αινείτε παίδες κύριον αινείτε το
of the sinner shall perish. Praise, O servants, the LORD! Praise the

ὄνομα κυρίου 113.2 εἴη το ὄνομα κυρίου ευλογημένον ἀπό
 name of the LORD! May be the name of the LORD for blessing from
του νυν και ἕως του αἰῶνος 113.3 ἀπό ανατολῶν ἡλίου
 the present and unto the eon. From the dawn of the sun
μέχρι δυσμῶν αἰνετόν το ὄνομα κυρίου 113.4 υψηλός ἐπὶ
 until the descent -- praiseworthy is the name of the LORD. High above
πάντα τα ἔθνη ο κύριος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ
 all the nations is the LORD; upon the heavens is his glory.
113.5 τις ὡς κύριος ο θεός ἡμῶν ο ἐν υψηλοῖς κατοικῶν
 Who is as the LORD our God? the one in high places dwelling,
113.6 και τα ταπεινά εφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ και ἐν τῇ γῇ
 and the humble inspecting in the heaven, and in the earth.
113.7 ο ἐγείρων ἀπό γῆς πτωχόν και ἀπό κοπρίας ἀνυψῶν
 The one raising from the earth the poor, and from the dung elevating
πένητα 113.8 του καθίσαι αὐτόν μετὰ ἀρχόντων μετὰ
 the needy; to set him with rulers, with
ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ 113.9 ο κατοικίζων στείραν ἐν
 rulers of his people. The one who settles the sterile woman in
οἴκῳ μητέρα ἐπὶ τέκνοις ευφραινομένην 114.1 ἐν ἐξόδῳ
 a house as a mother with children being glad. In the exodus
Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου 114.2
 of Israel from Egypt, of the house of Jacob, from people a barbaric,
ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ 114.3
 Judea became his sanctuary, and Israel his authority.
ἡ θάλασσα εἶδε και ἐφυγεν ο Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τα
 The sea beheld and fled; the Jordan turned to the
οπίσω 114.4 τα ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ και οἱ βουνοὶ
 rear; the mountains leaped as rams, and the hills
ὡς ἀρνία προβάτων 114.5 τι σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἐφυγες
 as little lambs of sheep. What is it with you, O sea, that you fled?
και συ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τα οπίσω 114.6 τα ὄρη
 and you, O Jordan, that you turned to the rear? the mountains
ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ και οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία
 for leaped as rams, and the hills as little lambs
προβάτων 114.7 ἀπό προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῇ ἀπό
 of sheep. From the presence of the LORD was shaken the earth; from
προσώπου του θεοῦ Ἰακώβ 114.8 του στρέψαντος την
 the presence of the God of Jacob; of the one turning the
πέτραν εἰς λίμνας υδάτων και την ἀκρότομον εἰς πηγάς
 rock into lakes of waters, and the chiseled stone into springs

υδάτων **115.1** μη ἡμῖν κύριε μη ἡμῖν ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου
 of waters. Not to us, O LORD, not to us, but only to your name

δος δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου **115.2**
 give glory, because of your mercy and your truth!

μήποτε εἰπῶσι τὰ ἔθνη που ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν **115.3** ὁ δὲ
 lest at any time should say the nations, Where is their God? But

θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα
 our God in the heaven and in the earth all as much as

ἠθέλησεν ἐποίησε **115.4** τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ
 he wants does. The idols of the nations are silver and

χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων **115.5** στόμα ἔχουσι καὶ
 gold -- works of the hands of men. a mouth They have, but

οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁψονται
 they shall not speak; eyes they have, but they shall not see;

115.6 ὠτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται ῥίνας ἔχουσι καὶ
 ears they have, but they shall not hear; noses they have, but

οὐκ ὀσφρανθήσονται **115.7** χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ
 they shall not smell; hands they have, but they shall not

ψηλαφήσουσι πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν
 handle; feet they have, but they shall not walk;

οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν **115.8** ὅμοιοι
 they shall not speak out loud through their throat. likened

αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ
 to them Let become the ones making them! and all the ones

πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς **115.9** οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ
 yielding upon them. The house of Israel hopes upon

κύριον βοηθός καὶ υπερασπιστής αὐτῶν ἐστὶν **115.10** οἶκος
 the LORD; helper and defender he is their. The house

Ααρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθός καὶ υπερασπιστής
 of Aaron hopes upon the LORD; helper and defender

αὐτῶν ἐστὶν **115.11** οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ
 he is their. The ones fearing the LORD hoped upon

κύριον βοηθός καὶ υπερασπιστής αὐτῶν ἐστὶ **115.12** κύριος
 the LORD; helper and defender he is their. The LORD

μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς εὐλόγησε τὸν οἶκον
 was remembering us; he blessed us; he blessed the house

Ἰσραὴλ εὐλόγησε τὸν οἶκον Ααρὼν **115.13** εὐλόγησε τοὺς
 of Israel; he blessed the house of Aaron; he blessed the ones

φοβουμένους τὸν κύριον τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων
 fearing the LORD, the small with the great.

115.14 προσθείη κύριος εφ' υμάς εφ' υμάς και επί
 May the LORD add unto you; unto you and unto
 τους υιούς υμών **115.15** ευλογημένοι υμείς τω κυρίω τω
 your sons. You are being blessed by the LORD, the one
 ποιήσαντι τον ουρανόν και την γην **115.16** ο ουρανός του
 making the heaven and the earth. The heaven of the
 ουρανού τω κυρίω την δε γην έδωκε τοις υιοίς
 heaven belongs to the LORD; but the earth he gave to the sons
 των ανθρώπων **115.17** ουχ οι νεκροί αιnéσουσί σε κύριε ουδέ
 of men. not The dead shall praise you, O LORD, nor
 πάντες οι καταβαίνοντες εις άδου **115.18** αλλ' ημείς οι
 all the ones going down into Hades. But we the
 ζώντες ευλογήσομεν τον κύριον από του νυν και έως του
 living, we shall bless the LORD from the present and unto the
 αιώνος **116.1** ηγάπησα ότι εισακούσεται κύριος της φωνής
 eon. I loved that shall listen to the LORD the voice
 της δεήσεώς μου **116.2** ότι έκλινε το ους αυτού εμοί και εν
 of my supplication. For he leaned his ear to me; and during
 ταις ημέραις μου επικαλέσομαι **116.3** περιέσχον με ωδίνες
 my days I shall call upon him. compassed me The pangs
 θανάτου κίνδυνοι άδου εύροσάν με θλίψιν και οδύνην
 of death; the dangers of Hades found me; affliction and grief
 εύρον **116.4** και το όνομα κυρίου επεκαλεσάμην ω κύριε
 I found. And the name of the LORD I called upon. O LORD
 ρύσαι την ψυχήν μου **116.5** ελεήμων ο κύριος και δίκαιος
 rescue my soul! is merciful The LORD and just;
 και ο θεός ημών ελεεί **116.6** φυλάσσω τα νήπια ο κύριος
 and our God shows mercy. is the one guarding the infants The LORD.
 εταπεινώθην και έσωσέ με **116.7** επίστρεψον ψυχή μου εις
 I was humbled, and he delivered me. Return, O my soul, to
 την ανάπαυσίν σου ότι κύριος ευηργέτησέ σε **116.8** ότι
 your rest! for the LORD benefited you. For
 εξείλετο την ψυχήν μου εκ θανάτου
 he rescued my soul from out of death;
 τους οφθαλμούς μου από δακρύων και τους πόδας μου από
 my eyes from tears, and my feet from
 ολισθήματος **116.9** ευαρεστήσω ενώπιον κυρίου εν χώρα
 a slip. I should be well-pleasing before the LORD in the place
 ζώντων **116.10** επίστευσα διό ελάλησα εγώ δε εταπεινώθην
 of the living. I trusted, therefore I spoke; but I was humbled

σφόδρα **116.11** **εγώ δε είπα εν τη εκστάσει μου πας άνθρωπος**
 exceedingly. And I said in my change of state, Every man

ψεύστης **116.12** **τι ανταποδώσω τω κυρίω περί πάντων ων**
 is a liar. What shall I recompense to the LORD for all which

ανταπέδωκέ μοι **116.13** **ποτήριον σωτηρίου λήψομαι και το**
 he recompensed to me? The cup of deliverance I shall take; and the

όνομα κυρίου επικαλέσομαι **116.14** **τας ευχάς μου τω κυρίω**
 name of the LORD I shall call upon. My vows to the LORD

αποδώσω εναντίον παντός του λαού αυτού **116.15** **τίμιος**
 I will render before all his people. Esteemed

εναντίον κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού **116.16** **ω κύριε**
 before the LORD is the death of his sacred ones. O LORD

εγώ δούλος σος εγώ δούλος σος και υιός
 I am servant your; I am servant your, and a son

της παιδίσκης σου διέρρηξας τους δεσμούς μου **116.17** **σοι**
 of your maidservant. You tore up my bonds. To you

θύσω θυσίαν αιnéσεως και εν ονόματι κυρίου
 I shall sacrifice a sacrifice of praise, and in the name of the LORD

επικαλέσομαι **116.18** **τας ευχάς μου τω κυρίω αποδώσω**
 I will call. my vows to the LORD I will render

εναντίον παντός του λαού αυτού **116.19** **εν αυλαίς οίκου**
 before all his people, in the courtyards of the house

κυρίου εν μέσσω σου Ιερουσαλήμ **117.1** **αινείτε τον κύριον**
 of the LORD, in the midst of you, Jerusalem. Praise the LORD

πάντα τα έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί **117.2** **ότι**
 all nations! Applaud him all peoples! For

εκκραταιώθη το έλεος αυτού εφ' ημάς και η αλήθεια του
 is strengthened his mercy upon us, and the truth of the

κυρίου μένει εις τον αιώνα **118.1** **εξομολογείσθε τω κυρίω**
 LORD abides into the eon. Make acknowledgment to the LORD,

ότι αγαθός ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού **118.2** **ειπάτω**
 for he is good, for into the eon is his mercy! Say

δη οίκος Ισραήλ ότι αγαθός ότι εις τον αιώνα
 indeed, O house of Israel, that he is good, for into the eon

το έλεος αυτού **118.3** **ειπάτω δη οίκος Ααρών ότι αγαθός**
 is his mercy! Say indeed, O house of Aaron, that he is good,

ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού **118.4** **ειπάτωσαν δη**
 for into the eon is his mercy! Say indeed,

πάντες οι φοβούμενοι τον κύριον ότι αγαθός ότι εις τον
 all the ones fearing the LORD, that he is good, for into the

αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ **118.5** ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην
 eon is his mercy! From out of affliction I called upon
 τον κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν **118.6** κύριος
 the LORD, and he heeded me in an enlargement. The LORD
 ἐμοί βοηθός καὶ οὐ φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι
 to me is a helper; and I shall not fear what shall do to me
 ἄνθρωπος **118.7** κύριος ἐμοί βοηθός καγὼ ἐπόψομαι
 man. The LORD to me is a helper, and I will scrutinize
 τοὺς ἐχθρούς μου **118.8** ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον ἢ
 my enemies. It is good to yield unto the LORD, than
 πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον **118.9** ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον
 to yield unto man. It is good to hope upon the LORD,
 ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι **118.10** πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με
 than to hope upon rulers. All the nations encircled me,
 καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς **118.11**
 and in the name of the LORD I repulsed them.
 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
 In encircling, they encircled me; and in the name of the LORD
 ἠμυνάμην αὐτοῦς **118.12** ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι
 I repulsed them. They encircled me as bees
 κηρίον καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις καὶ τῷ
 at a honeycomb; and they burned away as fire among thorn-bushes; and in the
 ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς **118.13** ὠσθεῖς
 name of the LORD I repulsed them. Being thrust through,
 ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου **118.14**
 I was prostrated to fall, and the LORD took hold of me.
 ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς
 is my strength and my singing of praise The LORD; and he became to me for
 σωτηρίαν **118.15** φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν
 deliverance; a voice of exultation and deliverance in
 σκηναῖς δικαίων δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν **118.16**
 the tents of the just. The right hand of the LORD acted in power.
 δεξιὰ κυρίου ὕψωσε με δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν
 The right hand of the LORD exalted me. The right hand of the LORD acted in power.
118.17 οὐκ ἀποθάνομαι ἀλλὰ ζήσομαι καὶ διηγῆσομαι τὰ
 I shall not die, but I shall live; and I shall describe the
 ἔργα κυρίου **118.18** παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος καὶ τῷ
 works of the LORD. In correcting, corrected me the LORD; and to
 θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με **118.19** ἀνοίξατέ μοι πύλας
 death he shall not deliver me. Open to me the gates

δικαιοσύνης εισελθών εν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ
of righteousness, and entering in them I shall confess to the

κυρίῳ **118.20** αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου δίκαιοι εἰσελεύσονται
LORD. This is the gate of the LORD; the just shall enter

εν αὐτῇ **118.21** ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ
in it. I shall confess to you, for you took heed of me, and

εγένου μου εἰς σωτηρίαν **118.22** λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
you became for me as deliverance. The stone which rejected the

οικοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας **118.23**
builders, this one became for the head of the corner.

παρά κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἐστὶ θαυμαστή ἐν
by the LORD This happened, and it is wonderful in

οφθαλμοῖς ἡμῶν **118.24** αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ
our eyes. This is the day which made the

κύριος ἀγαλλιασόμεθα καὶ ευφρανθώμεν ἐν αὐτῇ **118.25** ὦ
LORD, we shall exult and be glad in it. O

κύριε σῶσον δὴ ὦ κύριε εὐόδωσον δὴ **118.26** εὐλογημένος
LORD, deliver indeed! O LORD, prosper the way indeed! Being blessed

ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ
is the one coming in the name of the LORD. We blessed you from out of

οἴκου κυρίου **118.27** θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν
the house of the LORD. God is the LORD, and he shined upon us.

συστήσασθε εορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν
Stand together for a holiday with the ones making dense the victims unto the

κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου **118.28** θεός μου εἰ σύ καὶ
horns of the altar. my God You are, and

ἐξομολογήσομαί σοι θεός μου εἰ σύ καὶ υψώσω σε
I shall confess to you. my God You are, and I will exalt you.

ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς
I will confess to you, for you took heed of me; and you became to me for

σωτηρίαν **118.29** ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς
deliverance. I will confess to the LORD, for he is good, for into

τον αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **119.1** μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ
the eon is his mercy. Blessed are the unblemished in the way;

οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου **119.2** μακάριοι οἱ
the ones going by the law of the LORD. Blessed are the ones

ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
searching out his testimonies; with the entire heart

ἐκζητήσουσιν αὐτόν **119.3** οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι
they shall seek after him. not For the ones practicing

την ανομίαν εν ταις οδοίς αυτού επορεύθησαν **119.4** συ
lawlessness in his ways were gone. You

ενετείλω τας εντολάς σου του φυλάξασθαι σφόδρα **119.5**
gave charge your commandments to keep exceedingly.

όφελον κατευθυνθείησαν αι οδοί μου του φυλάξασθαι
Ought that be straightened out my ways to keep

τα δικαιώματά σου **119.6** τότε ου μη αισχυνθώ εν τω με
your ordinances; then in no way should I be ashamed in my

επιβλέπειν επί πάσας τας εντολάς σου **119.7**
paying attention concerning all of your commandments.

εξομολογήσομαί σοι εν ευθύτητι καρδίας εν
I shall confess to you in uprightness of heart in

τω μεμαθηκέναι με τα κρίματα της δικαιοσύνης σου **119.8**
my learning the judgments of your righteousness.

τα δικαιώματά σου φυλάξω μη με εγκαταλίπης έως
Your ordinances I will keep. You should not abandon me unto

σφόδρα **119.9** εν τίνι κατορθώσει νεώτερος
an exceeding amount. How shall keep straight a younger man

την οδόν αυτού εν τω φυλάξασθαι τους λόγους σου **119.10** εν
his way? by the keeping of your words. With

όλη καρδία μου εξεζήτησά σε μη απώση με από
whole heart my I inquired of you; you should not thrust me from

των εντολών σου **119.11** εν τη καρδία μου έκρυψα
your commandments. In my heart I hid

τα λόγια σου όπως αν μη αμάρτω σοι **119.12** ευλογητός
your oracles, so that I should not sin against you. Blessed

ει κύριε δίδαξόν με τα δικαιώματά σου **119.13** εν
are you, O LORD. Teach me your ordinances! With

τοις χείλεσί μου εξήγγειλα πάντα τα κρίματα
my lips I will declare all the judgments

του στόματός σου **119.14** εν τη οδώ των μαρτυρίων σου
of your mouth. in the way of your testimonies

ετέρφθην ως επί παντί πλούτῳ **119.15** εν ταις εντολαίς σου
I delighted as above all riches. In your commandments

αδολεσχήσω και κατανοήσω τας οδούς σου **119.16** εν
I shall meditate; and I shall contemplate your ways. in

τοις δικαιώμασί σου μελετήσω ουκ επιλήσομαι
your ordinances I shall meditate; I shall not forget

των λόγων σου **119.17** ανταπόδος τῷ δούλῳ σου ζήσόν με και
your words. Recompense to your servant! Enliven me! and

φυλάξω τους λόγους σου **119.18** αποκάλυψον

I will keep your words Uncover

τους οφθαλμούς μου και κατανοήσω τα θαυμάσια εκ
my eyes! and I shall contemplate the wonders of

του νόμου σου **119.19** πάροικος εγώ ειμι εν τη γη μη

your law. a sojourner I am in the earth; you should not

αποκρύψης απ' εμού τας εντολάς σου **119.20** επεπόθησεν

conceal from me your commandments. longed

η ψυχή μου του επιθυμήσαι τα κρίματά σου εν παντί

My soul to desire your judgments at every

καιρώ **119.21** επετίμησας υπερηφάνοις επικατάρατοι οι

occasion. You reproached the proud; accursed are the ones

εκκλίνοντες από των εντολών σου **119.22** περίελε απ' εμού

turning aside from your commandments. Remove from me

όνειδος και εξουδένωσιν ότι τα μαρτύριά σου εξεζήτησα

scorn and contempt! for of your testimonies I inquired.

119.23 και γαρ εκάθισαν άρχοντες και κατ' εμού κατελάλουν

For even sat rulers and against me spoke ill;

ο δε δούλός σου ηδολέσχει εν τοις δικαιώμασί σου **119.24**

but your servant meditated in your ordinances.

και γαρ τα μαρτύριά σου μελέτη μου εστί και

For even your testimonies my meditation are; and

αι συμβουλίαι μου τα δικαιώματά σου **119.25** εκολλήθη τω

are my advice your ordinances. cleaved to the

εδάφει η ψυχή μου ζήσόν με κατά τον λόγον σου **119.26**

floor My soul; let me live according to your word!

τας οδούς μου εξήγγειλα και επήκουσάς μου δίδαξόν με

My ways I declared, and you heeded me. Teach me

τα δικαιώματά σου **119.27** οδόν δικαιωμάτων σου

your ordinances! in the way of your ordinances

συνέτισόν με και αδολεσχήσω εν τοις θαυμασίοις σου

Bring understanding to me! and I will meditate in your wonders.

119.28 ενύσταξεν η ψυχή μου από ακηδίας βεβαίωσόν με εν

slumbered My soul from indifference. Firm me in

τοις λόγοις σου **119.29** οδόν αδικίας απόστησον απ' εμού και

your words! the way of injustice Remove from me, and

τω νόμω σου ελέησόν με **119.30** οδόν αληθείας ηρετισάμην

by your law show mercy to me! The way of truth I took up,

και τα κρίματά σου ουκ επελαθόμην **119.31** εκολλήθην τοις

and your judgments I did not forget. I cleaved to

μαρτυρίοις σου κύριε μη με καταισχύνης **119.32** οδόν
 your testimonies, O LORD; you should not put me to shame. the way
 εντολών σου έδραμον όταν επλάτυνας την καρδίαν μου
 of your commandments I ran, whenever you widened my heart.

119.33 νομοθέτησόν με κύριε την οδόν
 Establish for me, O LORD, the way

των δικαιωμάτων σου και εκζητήσω αυτήν διαπαντός **119.34**
 of your ordinances! and I will seek after them always.

συνέτισόν με και εξερευνήσω τον νόμον σου και φυλάξω
 Bring understanding to me! and I will search out your law, and I will guard

αυτόν εν όλη καρδιά μου **119.35** οδήγησόν με εν τη τρίβω
 it with whole heart my. Guide me in the road

των εντολών σου ότι αυτήν ηθέλησα **119.36** κλίνον
 of your commandments! for I wanted it. Lean

την καρδίαν μου εις τα μαρτύριά σου και μη εις
 my heart unto your testimonies, and not unto

πλεονεξίαν **119.37** απόστρεψον τους οφθαλμούς μου του μη
 the desire for wealth! Turn my eyes to not

ιδείν ματαιότητα εν τη οδώ σου ζήσόν με **119.38** στήσον τω
 behold folly! in your way Enliven me! Establish to

δούλω σου το λόγιόν σου εις τον φόβον σου **119.39** περίελε
 your servant your oracle, so as to fear you! Remove

τον ονειδισμόν μου ον υπώπτευσα ότι τα κρίματά σου
 my scorn! which I dreaded, for your judgments

χρηστά **119.40** ιδού επεθύμησα τας εντολάς σου εν
 are gracious. Behold, I desired your commandments; in

τη δικαιοσύνη σου ζήσόν με **119.41** και έλθοι επ' εμέ
 your righteousness enliven me! And may come upon me

το έλέός σου κύριε το σωτήριόν σου κατά τον λόγον σου
 your mercy, O LORD; even your deliverance according to your word.

119.42 και αποκριθήσομαι τοις ονειδίζουσί μοι λόγον ότι
 Then I shall answer to the ones berating against me in a matter, for

ήλπισα επί τοις λόγοις σου **119.43** και μη περιέλης εκ
 I hoped upon your words. For you should not remove from out of

του στόματός μου λόγον αληθείας έως σφόδρα ότι επί
 my mouth the word of truth unto an exceeding amount; for upon

τοις κρίμασί σου επήλπισα **119.44** και φυλάξω τον νόμον σου
 your judgments I raised hope. And I shall guard your law

διαπαντός εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος
 always, into the eon, and into the eon of the eon.

119.45 και επορευόμην εν πλατυσμῷ ὅτι τας εντολάς σου
For I went into an enlargement; for your commandments

εξεζήτησα **119.46** και ελάλουν εν τοις μαρτυρίοις σου
I sought after. And I spoke by your testimonies

εναντίον βασιλέων και ουκ ησχυνόμην **119.47** και εμελέτων
before kings, and I was not ashamed. And I meditated

εν ταις εντολαίς σου αις ηγάπησα σφόδρα **119.48** και ήρα
in your commandments which I loved very much. And I lifted

τας χείράς μου προς τας εντολάς σου ας ηγάπησα και
my hands to your commandments which I loved; and

ηδολέσχουν εν τοις δικαιώμασί σου **119.49** μνήσθητι
I meditated in your ordinances. Remember

των λόγων σου τω δούλω σου ων επήλπισάς με **119.50** αύτη
your words to your servant! which you raised my hope. This

με παρεκάλεσεν εν τη ταπεινώσει μου ὅτι το λόγιόν σου
comforted me in my humiliation; for your oracle

έζησέ με **119.51** υπερήφανοι παρηνόμουν έως σφόδρα από δε
enlivened me. The proud acted unlawfully unto exceedingly; but from

του νόμου σου ουκ εξέκλινα **119.52** εμνήσθην
your law I did not turn aside. I remembered

των κριμάτων σου απ' αιώνος κύριε και παρεκλήθην **119.53**
your judgments of the eon, O LORD, and I was comforted.

αθυμία κατέσχε με από αμαρτωλών των
Depression held me down because of the sinners -- the ones

εγκαταλιμπανόντων τον νόμον σου **119.54** ψαλτά
abandoning your law. as strummed chords of music

ήσαν μοι τα δικαιώματά σου εν τόπω παροικίας μου **119.55**
were to me Your ordinances in the place of my sojourn.

εμνήσθην εν νυκτί του ονόματός σου κύριε και εφύλαξα
I remembered in the night your name, O LORD, and I kept

τον νόμον σου **119.56** αύτη εγενήθη μοι ὅτι
your law. This happened to me, for

τα δικαιώματά σου εξεζήτησα **119.57** μερίς μου ει κύριε
your ordinances I sought after. my portion You are, O LORD.

είπα του φυλάξασθαι τον νόμον σου **119.58** εδεήθην
I spoke concerning guarding your law. I beseeched

του προσώπου σου εν ὅλη καρδιά μου ελέησόν με κατά
your face with entire heart my. Show mercy on me according to

το λόγιόν σου **119.59** διελογισάμην τας οδούς σου και
your oracle! I argued your ways, and

επέστρεψα **τους πόδας μου** **εις τα μαρτύριά σου** **119.60**

I turned my feet to your testimonies.

ητοιμάσθην **και ουκ εταράχθην** **του φυλάξασθαι**

I prepared myself, and was not disturbed to keep

τας εντολάς σου **119.61** **σχοινία** **αμαρτωλών περιεπλάκησάν**

your commandments. The rough cords of sinners twist

μοι **και του νόμου σου** **ουκ επελαθόμην** **119.62** **μεσονύκτιον**

me, but your law I did not forget. At midnight

εξεγειρόμην **του εξομολογείσθαι σοι επί τα κρίματα**

I awoke to confess to you over the judgments

της δικαιοσύνης σου **119.63** **μέτοχος** **εγώ ειμι πάντων των**

of your righteousness. a partner I am of all of the ones

φοβουμένων σε **και των φυλασσόντων** **τας εντολάς σου**

fearing you, and of the ones keeping your commandments.

119.64 **του ελέους σου κύριε πλήρης η γη** **τα δικαιώματά σου**

Of your mercy, O LORD, is full the earth; your ordinances

δίδαξόν με **119.65** **χρηστότητα** **εποίησας μετά του δούλου σου**

teach me! That which is good you did with your servant,

κύριε κατά τον λόγον σου **119.66** **χρηστότητα** **και παιδείαν**

O LORD, according to your word. That which is good, and instruction,

και γνώσιν δίδαξόν με ότι ταις εντολαίς σου **επίστευσα**

and knowledge, teach me! for your commandments I trusted!

119.67 **προ του με ταπεινωθήναι** **εγώ επλημμέλησα** **διά**

Before my being humbled, I committed trespasses; on account of

τούτο το λόγιόν σου **εφύλαξα** **119.68** **χρηστός** **ει συ κύριε** **και**

this your oracle I guarded. gracious You are, O LORD; and

εν τη χρηστότητί σου **δίδαξόν με** **τα δικαιώματά σου** **119.69**

in your graciousness teach me your ordinances!

επληθύνθη επ' εμέ **αδικία υπερηφάνων** **εγώ δε** **εν όλη**

was multiplied against me The injustice of the proud; but I with whole

καρδία μου **εξερευνήσω** **τας εντολάς σου** **119.70** **ετυρώθη** **ως**

heart my shall search out your commandments. was curdled as

γάλα **η καρδία αυτών** **εγώ δε** **τον νόμον σου** **εμελέτησα** **119.71**

milk Their heart; but I your law meditated upon.

αγαθόν μοι **ότι εταπεινώσάς με** **όπως αν μάθω**

It is good for me that you humbled me, so that I should learn

τα δικαιώματά σου **119.72** **αγαθός μοι ο νόμος**

your ordinances. is good to me The law

του στόματός σου **υπέρ χιλιάδας χρυσίου** **και αργυρίου**

of your mouth, above a thousand pieces of gold and silver.

119.73 **αι χεῖρές σου ἐποίησάν με και ἐπλάσαν με συνέτισόν**
 Your hands made me, and shaped me. Bring understanding to
με και μαθήσομαι τας ἐντολάς σου **119.74** **οι φοβούμενοί σε**
 me! and I shall learn your commandments. The ones fearing you
ὄψονται με και ευφρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
 shall see me and shall be glad; for in your words
ἐπήλπισα **119.75** **ἐγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τα κρίματά σου**
 I raised hope. I knew, O LORD, that are righteousness your judgments,
και ἀληθεία ἐταπείνωσάς με **119.76** **γενηθήτω δη**
 and in truth you humbled me. Let be indeed
το ἔλεός σου του παρακαλέσαι με κατὰ το λόγιόν σου τω
 your mercy to comfort me according to your oracle to
δούλω σου **119.77** **ἐλθέτωσάν μοι οι οἰκτιρμοί σου και**
 your servant! Let come to me your compassions! and
ζήσομαι ὅτι ο νόμος σου μελέτη μου ἐστιν **119.78**
 I shall live; for your law meditation is my.
αἰσχυνηθήτωσαν υπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ
 Let be shamed the proud! for unjustly they acted lawlessly against me.
ἐγὼ δε ἀδολεσχήσω ἐν ταις ἐντολαῖς σου **119.79**
 But I shall meditate in your commandments.
ἐπιστρεψάτωσάν με οι φοβούμενοί σε και οι
 Turn towards me the ones fearing you, and the ones
γινώσκοντες τα μαρτύριά σου **119.80** **γενηθήτω η καρδιά μου**
 knowing your testimonies! Let become my heart
ἀμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου ὅπως ἀν μη αἰσχυνηθῶ
 unblemished in your ordinances! so that I should not be shamed.
119.81 **ἐκλείπει εἰς το σωτήριόν σου η ψυχή μου εἰς**
 is wanting for your deliverance My soul. In
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα **119.82** **ἐξέλιπον οι οφθαλμοί μου**
 your words I raised hope. failed My eyes
εἰς το λόγιόν σου λέγοντες πότε παρακαλέσεις με **119.83** **ὅτι**
 for your oracle, saying, When will you comfort me? For
ἐγενήθην ὡς ἀσκός ἐν πάχνῃ τα δικαιώματά σου
 I became as a leather bag in frost; your ordinances
οὐκ ἐπελαθόμην **119.84** **πόσαι εἰσὶν αι ἡμέραι του δούλου σου**
 I forgot not. How many are the days of your servant?
πότε ποιήσεις μοι ἐκ των καταδιωκόντων με κρίσιν **119.85**
 When will you execute for me against the ones pursuing me a judgment?
διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ' οὐχ ὡς
 described against me Lawbreakers a meditation, but not according to

ο νόμος σου κύριε **119.86** πάσαι αι εντολαί σου αλήθεια
your law, O LORD. All your commandments are truth.

αδίκως κατεδίωξαν με βοήθησόν μοι **119.87** παρά βραχύ
unjustly They pursued me; help me! In a short time
συνετέλεσάν με εν τη γη εγώ δε ουκ εγκατέλιπον
they would have finished me off entirely in the earth, but I did not abandon

τας εντολάς σου **119.88** κατά το έλεός σου ζήσόν με και
your commandments. According to your mercy enliven me! and

φυλάξω τα μαρτύρια του στόματός σου **119.89** εις τον αιώνα
I shall guard the testimonies of your mouth. Into the eon,

κύριε ο λόγος σου διαμένει εν τω ουρανώ **119.90** εις γενεάν
O LORD, your word abides in the heaven. Unto generation

και γενεάν η αλήθεια σου εθεμελίωσας την γην και
and generation is your truth. You laid foundation the earth's, and

διαμένει **119.91** τη διατάξει σου διαμένει ημέρα ότι
it abides. by your disposition abides The day; for

τα σύμπαντα δούλα σα **119.92** ει μη ότι ο νόμος σου
all things subservient are your. Were it not that your law

μελέτη μου εστί τότε αν απωλόμην εν τη ταπεινώσει μου
my meditation is, then would I have been destroyed in my humiliation.

119.93 εις τον αιώνα ου μη επιλάθωμαι των δικαιωμάτων σου
into the eon In no way should I forget your ordinances;

ότι εν αυτοίς έζησάς με **119.94** σος ειμι εγώ σώσόν με ότι
for by them you enlivened me. yours I am, deliver me! for

τα δικαιώματά σου εξεζήτησα **119.95** εμέ υπέμειναν
your ordinances I sought after. for me remained behind

αμαρτωλοί του απολέσαι με τα μαρτύριά σου συνήκα **119.96**
Sinners, to destroy me; your testimonies I perceived.

πάσης συντελείας είδον πέρας πλατεία η εντολή σου
of every completion I beheld the end; spacious your commandment

σφόδρα **119.97** ως ηγάπησα τον νόμον σου κύριε όλην
is exceedingly. How I loved your law, O LORD; the entire

την ημέραν μελέτη μου εστί **119.98** υπέρ τους εχθρούς μου
day meditation it is my. Above my enemies

εσόφισάς με την εντολήν σου ότι εις τον αιώνα εμοί εστιν
you made me wiser by your commandment; for into the eon it is to me.

119.99 υπέρ πάντας τους διδάσκοντάς με συνήκα ότι
Above all the ones teaching me I perceived; for

τα μαρτύριά σου μελέτη μου εστί **119.100** υπέρ πρεσβυτέρους
your testimonies my meditation are. Above the elders

συνήκα **ὅτι** **τας εντολάς σου** **εξεζήτησα** **119.101** **εκ** **πάσης**
 I perceived; for your commandments I sought after. From out of every
οδοῦ πονηράς **εκώλυσα** **τους πόδας μου** **ὅπως** **αν φυλάξω**
 way evil I restrained my feet, so that I shall guard
τους λόγους σου **119.102** **ἀπό** **των κριμάτων σου** **ουκ** **εξέκλινα**
 your words. From your judgments I did not turn aside;
ὅτι **συ ενομοθέτησάς με** **119.103** **ὡς γλυκέα** **τω λάρυγγί μου**
 for you established law for me. How sweet to my throat
τα λόγια σου **υπέρ μέλι** **τω στόματί μου** **119.104** **ἀπό**
 are your oracles; more than honey in my mouth. By
των εντολών σου **συνήκα** **διά** **τούτο** **εμίσησα** **πάσαν**
 your commandments I perceived; on account of this I detested every
οδόν αδικίας **119.105** **λύχνος** **τοῖς ποσί μου** **ο νόμος σου** **και**
 way of injustice. is a lamp unto my feet Your law and
φως **ταῖς τρίβοις μου** **119.106** **ὥμοσα** **και** **ἔστησα**
 a light to my paths. I swore by an oath, and stood
του φυλάξασθαι **τα κρίματα** **της δικαιοσύνης σου** **119.107**
 to guard the judgments of your righteousness.
εταπεινώθην **ἕως σφόδρα** **κύριε** **ζήσόν με** **κατά**
 I was humbled unto exceedingly, O LORD; enliven me according to
τον λόγον σου **119.108** **τα εκούσια** **του στόματός μου**
 your word! the voluntary offerings of my mouth
ευδόκησον **δη** **κύριε** **και** **τα κρίματά σου** **δίδαξόν με** **119.109**
 Take pleasure indeed in, O LORD, and your judgments teach me!
η ψυχή μου **εν** **ταῖς χερσί σου** **διαπαντός** **και** **του νόμου σου**
 My soul is in your hands always; and your law
ουκ **επελαθόμην** **119.110** **ἔθεντο** **αμαρτωλοί** **παγίδα** **μοι** **και** **εκ**
 I forgot not. put Sinners a snare for me; but from
των εντολών σου **ουκ** **επλανήθην** **119.111** **εκκληρονόμησα**
 your commandments I wandered not. I inherited
τα μαρτύριά σου **εις τον αιώνα** **ὅτι** **αγαλλίαμα** **της**
 your testimonies into the eon; for a leap for joy to
καρδίας μου **εἰσὶν** **119.112** **ἐκλίνα** **την καρδίαν μου** **του ποιῆσαι**
 my heart they are. I leaned my heart to observe
τα δικαιώματά σου **εις τον αιώνα** **δι' ἀντάμειψιν** **119.113**
 your ordinances into the eon in remuneration.
παρανόμους **εμίσησα** **τον** **δε νόμον σου** **ηγάπησα** **119.114**
 Lawbreakers I detested, but your law I loved.
βοηθός μου **και** **αντιλήπτωρ μου** **ει** **συ** **εις** **τους λόγους σου**
 my helper and my shielder You are; by your words

επήλπισα 119.115 εκκλίνετε απ' εμού πονηρευόμενοι και
 I raised hope. Turn aside from me O ones acting wicked! for

εξερευνήσω τας εντολάς του θεού μου 119.116 αντιλαβού μου
 I shall search out the commandments of my God. Take hold of me

κατά το λόγιόν σου και ζήσόν με και μη
 according to your oracle; and enliven me! for you should not

καταισχύνης με από της προσδοκίας μου 119.117 βοήθησόν μοι
 put me to shame of my expectation. Help me,

και σωθήσομαι και μελετήσω εν τοις δικαιώμασί σου
 and I shall be delivered! and I will meditate in your ordinances

διαπαντός 119.118 εξουδένωσας πάντας τους αποστατούντας
 always. treated me with contempt All the ones defecting

από των δικαιωμάτων σου ότι άδικον το ενθύμημα αυτών
 from your ordinances; for is unjust their thought.

119.119 παραβαίνοντας ελογισάμην πάντας τους αμαρτωλούς
 as ones violating the law I considered All the sinners

της γης διά τούτο ηγάπησα τα μαρτύριά σου 119.120
 of the earth; on account of this I loved your testimonies.

καθήλωσον εκ του φόβου σου τας σάρκας μου από γαρ
 Nail up because of the fear of you my flesh! for because of

των κριμάτων σου εφοβήθην 119.121 εποίησα κρίμα και
 your judgments I feared. I executed judgment and

δικαιοσύνην μη παραδώς με τοις αδικούσί με 119.122
 righteousness; you should not deliver me to the ones wronging me.

έκδεξαι τον δούλον σου εις αγαθόν μη συκοφαντησάτωσάν
 Look out for your servant for good; let not extort

με υπερήφανοι 119.123 οι οφθαλμοί μου εξέλιπον εις
 me the proud! My eyes are wanting for

το σωτήριόν σου και εις το λόγιόν της δικαιοσύνης σου
 your deliverance, and for the oracle of your righteousness.

119.124 ποιήσον μετά του δούλου σου κατά το έλεός σου και
 Do with your servant according to your mercy, and

τα δικαιώματά σου δίδαζόν με 119.125 δουλός σου ειμί εγώ
 your ordinances teach me! your servant I am;

συνέτισόν με και γνώσομαι τα μαρτύριά σου 119.126 καιρός
 bring understanding to me! and I will make known your testimonies. It is time

του ποιήσαι τω κυρίω διεσκέδασαν τον νόμον σου 119.127
 to act for the LORD; they effaced your law.

διά τούτο ηγάπησα τας εντολάς σου υπέρ χρυσίον και
 On account of this I loved your commandments above gold and

τοπάζιον 119.128 διά τούτο προς πάσας τας εντολάς σου
topaz. On account of this to all of your commandments

κατωρθούμην πάσαν οδόν άδικον εμίσησα 119.129 θαυμαστά
I kept straight; every way of the unjust I detested. are wonderful

τα μαρτυριά σου διά τούτο εξηρέύνησεν αυτά
Your testimonies; on account of this searches them out

η ψυχή μου 119.130 η δήλωσις των λόγων σου φωτιεί και
my soul. The manifestation of your words shall give light, and

συνετιεί νηπίους 119.131 το στόμα μου ήνοιξα και είλκυσα
bring understanding to simple ones. my mouth I opened and drew

πνεύμα ότι τας εντολάς σου επεπόθουν 119.132 επίβλεψον επ΄
breath; for your commandments I longed after. Look upon

εμέ και ελέησόν με κατά το κρίμα των αγαπώντων
me, and show mercy on me! according to the practice of the ones loving

το όνομά σου 119.133 τα διαβήματά μου κατεύθυνον κατά
your name. my footsteps Straighten out according to

το λόγιόν σου και μη κατακυριευσάτω μου πάσα
your oracle! and let there not dominate me any

ανομία 119.134 λύτρωσαί με από συκοφαντίας ανθρώπων και
lawlessness! Ransom me from the extortion of men! and

φυλάξω τας εντολάς σου 119.135 το πρόσωπόν σου επίφανον
I will keep your commandments. your face Let appear

επί τον δούλόν σου και δίδαξόν με τα δικαιώματά σου 119.136
unto your servant, and teach me your ordinances!

διεξόδους υδάτων κατέβησαν οι οφθαλμοί μου επει
Streams of waters flowed down my eyes when

ουκ εφύλαξα τον νόμον σου 119.137 δίκαιος ει κύριε και ευθείς
I kept not your law. You are just, O LORD, and are straight

αι κρίσεις σου 119.138 ενετείλω δικαιοσύνην τα μαρτύριά σου
your judgments. You gave charge for righteousness of your testimonies

και αλήθειαν σφόδρα 119.139 εξέτηξέ με ο ζήλός σου ότι
and truth -- exceedingly. wasted me away The zeal of you, for

επελάθοντο των λόγων σου οι εχθροί μου 119.140 πεπυρωμένον
forgot your words my enemies. setting on fire

το λόγιόν σου σφόδρα και ο δούλός σου ηγάπησεν αυτό
Your oracle is an exceeding; and your servant loves it.

119.141 νεώτερος εγώ ειμι και εξουδενωμένος
younger I am, and being treated with contempt;

τα δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην 119.142 η δικαιοσύνη σου
your ordinances I did not forget. Your righteousness

δικαιοσύνη εις τον αιώνα και ο νόμος σου αλήθεια 119.143

is righteousness into the eon, and your law is truth.

θλίψεις και ανάγκαι εύροσάν με εντολαί σου μελέτη μου

Afflictions and distresses found me; your commandments are my meditation.

119.144 δικαιοσύνη τα μαρτύριά σου εις τον αιώνα συνέτισόν

are righteousness Your testimonies into the eon. Bring understanding

με και ζήσομαι 119.145 εκέκραξα εν όλη καρδιά μου

to me! and I shall live. I cried out with whole heart my.

επάκουσόν μου κύριε τα δικαιώματά σου εκζητήσω 119.146

Heed me, O LORD! your ordinances I will seek after.

εκέκραξά σοι σώσόν με και φυλάξω τα μαρτύριά σου 119.147

I cried out to you; deliver me! and I will keep your testimonies.

προέφθασα εν αωρία και εκέκραξα εις τους λόγους σου

I anticipated at midnight, and I cried out; in your words

επήλπισα 119.148 προέφθασαν οι οφθαλμοί μου προς όρθρον

I raised hope. anticipated My eyes before dawn

του μελετάν τα λόγιά σου 119.149 της φωνής μου άκουσον

to meditate upon your oracles. voice Hear my,

κύριε κατά το έλεός σου κατά το κρίμά σου ζήσόν με

O LORD, according to your mercy! according to your judgment Enliven me!

119.150 προσήγγισαν οι καταδιώκόντές με ανομία από δε

draw near The ones pursuing me lawlessly, from and

του νόμου σου εμακρύνθησαν 119.151 εγγύς ει κύριε και πάσαι

your law they are far. You are near, O LORD, and all

αι οδοί σου αλήθεια 119.152 κατ' αρχάς έγνων εκ

your ways are truth. From ancient times I knew of

των μαρτυρίων σου ότι εις τον αιώνα εθεμελίωσας αυτά

your testimonies, that into the eon you founded them.

119.153 ίδε την ταπείνωσίν μου και εξελού με ότι

Behold my humiliation, and rescue me! for

του νόμου σου ουκ επελαθόμην 119.154 κρίνον την κρίσιν μου

your law I did not forget. Judge my case,

και λύτρωσαί με διά τον λόγον σου ζήσόν με 119.155

and ransom me! On account of your word enliven me!

μακράν από αμαρτωλών σωτηρία ότι τα δικαιώματά σου

is far from sinners Deliverance, for your ordinances

ουκ εξεζήτησαν 119.156 οι οικτιρμοί σου πολλοί κύριε

they did not seek after. Your compassions are many, O LORD;

κατά το κρίμά σου ζήσόν με 119.157 πολλοί οι

according to your judgment enliven me! Many are the ones

εκδιώκοντές με και θλίβοντές με εκ των μαρτυρίων σου
driving me out and afflicting me; from your testimonies

ουκ εξέκλινα **119.158** είδον ασυνετούντας και εξετηκόμην ότι
I did not turn aside. I beheld ones lacking sense and wasting away, for

τα λόγια σου ουκ εφυλάξαντο **119.159** ίδε ότι τας εντολάς σου
your oracles they kept not. Behold! for your commandments

ηγάπησα κύριε εν τω ελέει σου ζήσόν με **119.160** αρχή
I loved, O LORD; in your mercy enliven me! The beginning

των λόγων σου αλήθεια και εις τον αιώνα πάντα τα
of your words is truth; and into the eon are all the

κρίματα της δικαιοσύνης σου **119.161** άρχοντες κατεδίωζάν με
judgments of your righteousness. Rulers pursued me

δωρεάν και από των λόγων σου εδειλίασεν η καρδιά μου
without charge; and from your words was timid my heart.

119.162 αγαλλιάσομαι εγώ επί τα λόγια σου ως ο ευρίσκων
I shall exult over your oracles, as one finding

σκύλα πολλά **119.163** αδικίαν εμίσησα και εβδελυξάμην τον δε
spoils many. Injustice I detested and abhorred; but

νόμον σου ηγάπησα **119.164** επτάκις της ημέρας ήνεσάσε σε
your law I loved. Seven times a day I praised you

επί τα κρίματα της δικαιοσύνης σου **119.165** ειρήνη πολλή
over the judgments of your righteousness. peace Great

τοις αγαπώσι τον νόμον σου και ουκ έστιν
is to the ones loving your law, and there is no

αυτοις σκάνδαλον **119.166** προσεδόκων το σωτήριόν σου κύριε
obstacle to them. I expected your deliverance, O LORD,

και τας εντολάς σου ηγάπησα **119.167** εφύλαξεν η ψυχή μου
and your commandments loved. guarded My soul

τα μαρτύριά σου και ηγάπησεν αυτά σφόδρα **119.168** εφύλαξα
your testimonies, and it loved them very much. I kept

τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου ότι πάσαι αι οδοί μου
your commandments and your testimonies, for all my ways

εναντίον σου κύριε **119.169** εγγισάτω η δέησίς μου ενώπιόν
are before you, O LORD. Let approach my supplication before

σου κύριε κατά το λόγιόν σου συνέτισόν με **119.170** εισέλθοι
you, O LORD! according to your oracle bring understanding to me! May enter

το αξίωμα μου ενώπιόν σου κύριε κατά το λόγιόν σου
that which is fit of me before you, O LORD; according to your oracle

ρύσαί με **119.171** εξερεύξαινο τα χείλη μου ύμνον όταν
rescue me! discharged forth My lips a hymn, whenever

διδάξης με τα δικαιώματά σου **119.172** φθέγγεται

you should teach me your ordinances.

May utter the sound

η γλώσσά μου τα λόγια σου ότι πάσαι αι εντολαί σου
my tongue of your oracles, for all your commandments

δικαιοσύνη **119.173** γενέσθω η χειρ σου του σώσαί με ότι
are righteousness. Let be your hand to deliver me! for

τας εντολάς σου ηρετισάμην **119.174** επεπόθησα
your commandments I took up. I longed after

το σωτήριόν σου κύριε και ο νόμος σου μελέτη μου εστί
your deliverance, O LORD, and your law my meditation is.

119.175 ζήσεται η ψυχή μου και αινέσει σε και τα κρίματά σου
shall live My soul, and it shall praise you; and your judgments

βοηθήσει μοι **119.176** επλανήθην ως πρόβατον απολωλός
shall help me. I wandered as a sheep perishing.

ζήτησον τον δούλον σου ότι τας εντολάς σου ουκ
Seek your servant! for your commandments I did not

επελαθόμην **120.1** προς κύριον εν τω θλίβεσθαί με εκέκραξα
forget. to the LORD in my being afflicted I cried out,

και εισήκουσέ μου **120.2** κύριε ρύσαι την ψυχήν μου από
and he listened to me. O LORD, rescue my soul from

χειλέων αδίκων και από γλώσσης δολίας **120.3** τι δοθείη
lips unjust, and from tongue a deceitful! What may be given

σοι και τι προστεθείη σοι προς γλώσσαν δολίαν **120.4** τα
to you, and what added to you, to tongue the deceitful? The

βέλη του δυνατού ηκονημένα συν τοις άνθραξι
arrows of the mighty are being sharpened with the coals

τοις ερημικοίς **120.5** οίμοι ότι η παροιμία μου εμακρύνθη
solitary. Alas, for my sojourn was far;

κατεσκήνωσα μετά των σκηνωμάτων Κηδάρ **120.6** πολλά
I encamped with the tents of Kedar. much

παρώκησεν η ψυχή μου μετά των μισούντων την ειρήνην
sojourned My soul with the ones detesting peace.

120.7 ήμην ειρηνικός όταν ελάλουν αυτοίς επολέμουν με
I was peaceable whenever I was speaking to them; they waged war against me

δωρεάν **121.1** ήρα τους οφθαλμούς μου εις τα όρη όθεν
without charge. I lifted my eyes unto the mountains, from where

ήξει η βοήθειά μου **121.2** η βοήθειά μου παρά κυρίου του
shall come my help. My help is from the LORD; of the one

ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην **121.3** μη δώη εις
making the heaven and the earth. May he not give to

σάλον τον πόδα σου μηδέ νυστάξει ο φυλάσσων σε 121.4
 tossing about your foot, nor should slumber the one guarding you.

ιδού ου νυστάξει ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων
 Behold, shall not slumber nor sleep the one guarding

τον Ισραήλ 121.5 κύριος φυλάξει σε κύριος σκέπη σοι επί
 Israel. The LORD shall guard you. The LORD is protection to you at

χείρα δεξιάν σου 121.6 ημέρας ο ήλιος ου συγκαύσει σε
 hand your right. By day the sun shall not burn you,

ουδέ η σελήνη την νύκτα 121.7 κύριος φυλάξει σε από
 nor the moon by night. The LORD shall guard you from

παντός κακού φυλάξει την ψυχήν σου ο κύριος 121.8 κύριος
 all evil; shall guard your soul the LORD. The LORD

φυλάξει την είσοδόν σου και την έξοδόν σου από του νυν
 shall guard your entrance and your exit, from the present

και έως του αιώνος 122.1 ευφράνθην επί τοις ειρηκόσι μοι
 and unto the eon. I shall be glad over the ones saying to me,

εις οίκον κυρίου πορευσόμεθα 122.2 εστώτες ήσαν
 into the house of the LORD We shall go. were standing

οι πόδες ημών εν ταις αυλαίς σου Ιερουσαλήμ 122.3
 Our feet in your courtyards, O Jerusalem.

Ιερουσαλήμ οικοδομουμένη ως πόλις ης η μετοχή αυτής
 Jerusalem being built as a city of which the sharing of it

επιτοαυτό 122.4 εκεί γαρ ανέβησαν αι φυλαί φυλαί κυρίου
 is together. For there ascend the tribes, tribes of the LORD,

μαρτύριον του Ισραήλ του εξομολογήσασθαι τω ονόματι
 for a testimony of Israel, to confess to the name

κυρίου 122.5 ότι εκεί εκάθισαν θρόνοι εις κρίσιν θρόνοι επί
 of the LORD. For there sit thrones in judgment; thrones for

οίκον Δαυίδ 122.6 ερωτήσατε δη τα εις ειρήνην την
 the house of David. Ask indeed the things for peace to

Ιερουσαλήμ και ευθηνία τοις αγαπώσί σε 122.7 γενέσθω
 Jerusalem, and prosperity to the ones loving you! Let there be

ειρήνη εν τη δυνάμει σου και ευθηνία εν
 peace with your force, and prosperity in

ταις πυργοβάρεσί σου 122.8 ένεκα των αδελφών μου και
 your towered fortifications! Because of my brethren and

των πλησίον μου ελάλουν δη ειρήνην περί σου 122.9
 my neighbors I spoke indeed peace concerning you.

ένεκα του οίκου κυρίου του θεού ημών εξεζήτησα αγαθά
 Because of the house of the LORD our God, I sought good

σοι 123.1 προς σε ήρα τους οφθαλμούς μου

for you. To you I lifted my eyes,

τον κατοικούντα εν τω ουρανώ 123.2 ιδού ως οφθαλμοί

O one dwelling in the heaven. Behold, as eyes

δούλων εις χείρας των κυρίων αυτών ως οφθαλμοί

of servants are to the hands of their masters; as the eyes

παιδίσκης εις χείρας της κυρίας αυτής ούτως

of the maidservant to the hands of her lady; so

οι οφθαλμοί ημών προς κύριον τον θεόν ημών έως ου

our eyes are to the LORD our God, until of which time

οικτειρήσαι ημάς 123.3 ελέησον ημάς κύριε ελέησον ημάς

he should pity us. Show mercy on us, O LORD, show mercy on us!

ότι επ' πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως 123.4 επί πλείον

for unto greatly we filled of contempt. more greatly

επλήσθη η ψυχή ημών το όνειδος τοις ευθηνούσι και

was filled Our soul; let scorn be against they that prosper; and

η εξουδένωσις τοις υπερηφάνοις 124.1 ει μη ότι κύριος ην

contempt against the proud. Unless it be that the LORD was

εν ημίν ειπάτω δη Ισραήλ 124.2 ει μη ότι κύριος ην εν

with us -- let say now Israel! Unless it was that the LORD was with

ημίν εν τω επαναστήναι ανθρώπους εφ' ημάς 124.3 άρα

us in the rising up of men against us, then would

ζώντας αν κατέπιον ημάς εν τω οργισθήναι

the ones living have swallowed us in the provoking to anger

τον θυμόν αυτού εφ' ημάς 124.4 άρα το ύδωρ αν

of his rage against us. Then would the water have

κατεπόντισεν ημάς χείμαρρον διήλθεν η ψυχή ημών 124.5

sunk us; the rushing stream going through our soul.

άρα διήλθεν η ψυχή ημών το ύδωρ το ανυπόστατον 124.6

Surely went through our soul the water unsubdued.

ευλογητός κύριος ος ουκ έδωκεν ημάς εις θήραν

Blessed be the LORD, who did not give us as game

τοις οδούσιν αυτών 124.7 η ψυχή ημών ως στρουθίον

for their teeth. Our soul as a sparrow

ερρύσθη εκ της παγίδος των θηρευόντων η παγίς

was rescued from out of the snare of the ones hunting. The snare

συνετρίβη και ημείς ερρύσθημεν 124.8 η βοήθεια ημών εν

was broken, and we were rescued. Our help is in

ονόματι κυρίου του ποιήσαντος του ουρανόν και την γην

the name of the LORD; the one making the heaven and the earth.

125.1 **οι πεποιθότες επί κύριον ως όρος Σιών ου**

The ones yielding upon the LORD are as mount Zion; shall not

σαλευθήσεται εις τον αιώνα ο κατοικών Ιερουσαλήμ
be shaken into the eon the one dwelling in Jerusalem.

125.2 **όρη κύκλω αυτής και ο κύριος κύκλω**

The mountains are round about her, and the LORD is round about

του λαού αυτού από του νυν και έως του αιώνος **125.3** **ότι**
his people, from the present and unto the eon. For

ουκ αφήσει κύριος την ράβδον των αμαρτωλών επί τον
will not allow the LORD the rod of the sinners upon the

κλήρον των δικαίων όπως αν μη εκτείνωσιν οι δίκαιοι
lot of the just; so that might not stretch out the just

εν ανομίαις χείρας αυτών **125.4** **αγάθυνον κύριε τοις**
in lawless deeds with their hands. Do good, O LORD, to the

αγαθοίς και τοις ευθέσι τη καρδιά **125.5** **τους δε**
good, and to the straight in heart! But the ones

εκκλίνοντας εις τας στραγγαλιάς απάξει κύριος μετά των
turning aside unto perverseness, the LORD shall take away with the

εργαζομένων την ανομίαν ειρήνη επί τον Ισραήλ **126.1** **εν τω**
ones working lawlessness. Peace unto Israel. In the

επιστρέψαι κύριον την αιχμαλωσίαν Σιών εγενήθημεν
returning LORD the captivity of Zion, we became

ωσει παρακεκλημένοι **126.2** **τότε επλήσθη χαράς**
as ones comforted. Then was filled with joy

το στόμα ημών και η γλώσσα ημών αγαλλιάσεως τότε
our mouth, and our tongue with exultation. Then

ερούσιν εν τοις έθνεσιν εμεγάλυνε κύριος του ποιήσαι
shall they say among the nations, the LORD magnified himself in dealing

μετ' αυτών **126.3** **εμεγάλυνε κύριος του ποιήσαι μετ' ημών**
with them. The LORD magnified himself in dealing with us;

εγενήθημεν ευφραινόμενοι **126.4** **επίστρεψον κύριε**
we became ones being glad. Return, O LORD,

την αιχμαλωσίαν ημών ως χειμάρρους εν τω νότω **126.5** **οι**
our captivity as the rushing streams in the south! The

σπείροντες εν δάκρυσιν εν αγαλλιάσει θεριούσι **126.6**
ones sowing in tears, in exultation shall harvest.

πορευόμενοι επορεύοντο και έκλαιον βάλλοντες
The ones going went and wept throwing

τα σπέρματα αυτών ερχόμενοι δε ήξουσιν εν αγαλλιάσει
their seed; but the ones coming shall come in exultation,

αίροντες τα δράγματα αυτών 127.1 εάν μη κύριος
 lifting their sheaves. Unless the LORD
οικοδομήση οίκον εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες
 built the house, in vain tired the builders.
εάν μη κύριος φυλάξη πόλιν εις μάτην ηγρύπνησεν ο
 Unless the LORD guarded the city, in vain stayed awake the
φυλάσσων 127.2 εις μάτην υμίν εστί το ορθρίζειν εγείρεσθε
 one guarding. For vain for you it is to rise up early; you arise
μετά το καθήσθαι οι εσθιόντες άρτον οδύνης όταν
 after sitting down, O ones eating the bread of grief, whenever
δω τοις αγαπητοίς αυτού ύπνον 127.3 ιδού η
 he should give to his beloved ones sleep. Behold, the
κληρονομία κυρίου υιοί ο μισθός του καρπού της γαστρος
 inheritance of the LORD, O sons, the wage of the fruit of the womb.
127.4 ωσει βέλη εν χειρί δυνατού ούτως οι υιοί των
 As arrows in the hand of the mighty, so are the sons of the
εκτετιναγμένων 127.5 μακάριος ος πληρώσει
 ones being shaken off. Blessed is the one who shall fill
την επιθυμίαν αυτού εξ αυτών ου καταισχυνηθήσονται
 his desire with them; they shall not be disgraced
όταν λαλώσι τοις εχθροίς αυτού εν πύλαις 128.1 μακάριοι
 whenever they should speak to his enemies at the gates. Blessed are
πάντες οι φοβούμενοι τον κύριον οι πορευόμενοι εν
 all the ones fearing the LORD; the ones going in
ταις οδοίς αυτού 128.2 τους πόνους των καρπών σου
 his ways. The toils of your wrist
φάγεσαι μακάριος ει και καλώς σοι έσται 128.3
 you shall eat; blessed are you, and well it will be to you.
η γυνή σου ως άμπελος ευθηνούσα εν ταις κλίτεσι
 Your wife is as a grapevine prospering on the sides
της οικίας σου οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω
 of your house; your sons as newly planted olive plants round about
της τραπέζης σου 128.4 ιδού ούτως ευλογηθήσεται
 your table. Behold, thus shall be blessed
άνθρωπος ο φοβούμενος τον κύριον 128.5 ευλογήσαι σε
 the man fearing the LORD. May bless you
κύριος εκ Σιών και ίδοις τα αγαθά Ιερουσαλήμ
 the LORD from out of Zion; and may you behold the good things of Jerusalem
πάσας τας ημέρας της ζωής σου 128.6 και ίδοις υιούς
 all the days of your life. And may you behold the sons

των υιών σου ειρήνη επί τον Ισραήλ **129.1** πλεονάκις
of your sons. Peace be upon Israel. Many times

επολέμησάν με εκ νεότητός μου ειπάτω δη Ισραήλ **129.2**
they waged war against me from my youth -- Let say indeed Israel!

πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου και γαρ
Many times they waged war against me from my youth; and yet

ουκ ηδυνήθησάν μοι **129.3** επί τον νώτόν μου
they were not able to prevail against me. upon my back

ετέκταινον οι αμαρτωλοί εμάκρυναν την ανομίαν αυτών
contrived The sinners; they prolonged their lawlessness.

129.4 κύριος δίκαιος συνέκοψεν αυχένας αμαρτωλών **129.5**
The LORD is just; he cut down the necks of sinners.

αισχυνθήτωσαν και αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω πάντες
Let them be shamed, and be turned to the rear! all

οι μισούντες Σιών **129.6** γενηθήτωσαν ωσει χόρτος
the ones detesting Zion. Let them become as grass

δωμάτων ος προ του εκσπασθήναι εξηράνθη **129.7** ου
on roofs! which before being pulled out were dried; of which

ουκ επλήρωσε την χείρα αυτού ο θερίζων και τον
did not fill his hand the one harvesting, nor the one

κόλπον αυτού ο τα δράγματα συλλέγων **129.8** και ουκ είπαν
unto his bosom the sheaves collecting together, and said not

οι παράγοντες ευλογία κυρίου εφ' υμάς ευλογήκαμεν
the ones passing by, The blessing of the LORD be upon you; we bless

υμάς εν ονόματι κυρίου **130.1** εκ βαθέων εκέκραξά σοι
you in the name of the LORD. From out of the depths I cried out to you,

κύριε **130.2** κύριε εισάκουσον της φωνής μου γενηθήτω
O LORD. O LORD, listen to my voice! Let be

τα ωτά σου προσέχοντα εις την φωνήν της δεήσεώς μου
your ears attentive to the voice of my supplication!

130.3 εάν ανομίας παρατηρήσης κύριε κύριε τις
If lawless deeds you should closely watch, O Lord, O LORD, who

υποστήσεται **130.4** ότι παρά σοι ο ιλασμός εστιν ένεκεν
shall stand? For by you atonement is. Because of

του ονόματός σου υπέμεινά σε κύριε **130.5** υπέμεινεν
your name I waited for you, O LORD. waited

η ψυχή μου εις τον λόγον σου **130.6** ήλπισεν η ψυχή μου επί
My soul for your word. hoped My soul upon

τον κύριον από φυλακής πρωΐας μέχρι νυκτός **130.7**
the LORD from watch the morning till night.

ελπισάτω Ισραήλ επί τον κύριον ότι παρά τω κυρίω

Let Israel hope upon the LORD! for with the LORD

το έλεος και πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις **130.8** και αυτός
is mercy, and an abundant by him ransoming. And he

λυτρώσεται τον Ισραήλ εκ πασών των ανομιών αυτού **131.1**
shall ransom Israel from all his lawlessnesses.

κύριε ουχ υψώθη η καρδιά μου ουδέ εμετεωρίσθησαν
O LORD, was not exalted my heart, nor were raised up high

οι οφθαλμοί μου ουδέ επορεύθην εν μεγάλοις ουδέ εν
my eyes, nor was I gone among the great ones, nor in

θαυμασίοις υπέρ εμέ **131.2** ει μη εταπεινοφρόνουν αλλά
wonders above me. Unless I was humble-minded, but

ύψωσα την ψυχήν μου ως το απογεγαλακτισμένον επί
I exalted my soul. As the one being weaned upon

την μητέρα αυτού ως ανταποδώσεις επί την ψυχήν μου **131.3**
his mother, so will you recompense unto my soul.

ελπισάτω Ισραήλ επί τον κύριον από του νυν και έως του
Let hope Israel upon the LORD, from the present and unto the

αιώνος **132.1** μνήσθητι κύριε του Δαβίδ και πάσης
eon! Remember, O LORD, David and all

της πραότητος αυτού **132.2** ως ώμοσε τω κυρίω ηύξατο
his gentleness! As he swore by an oath to the LORD; he made a vow

τω θεώ Ιακώβ **132.3** ει εισελεύσομαι εις σκηνώμα
to the God of Jacob, saying, Shall I enter into the tent

οίκου μου ει αναβήσομαι επί κλίνης στρωμνής μου **132.4**
of my house, no. Shall I ascend unto the bier of my stewn bed, no.

ει δώσω ύπνον τοις οφθαλμοίς μου και τοις
Shall I give sleep to my eyes, and to

βλεφάροις μου νυσταγμόν και ανάπαυσιν τοις
my eyelids slumber, and rest to

κροτάφοις μου **132.5** έως ου εύρω τόπον τω κυρίω
my temples, no; not until of which time I shall find a place for the LORD,

σκηνώμα τω θεώ Ιακώβ **132.6** ιδού ηκούσαμεν αυτήν εν
a tent for the God of Jacob? Behold, we heard her in

Εφραθά εύρομεν αυτήν εν τοις πεδίοις του δρυμού **132.7**
Ephratah; we found her in the plains of the groves.

εισελευσώμεθα εις τα σκηνώματα αυτού προσκυνήσωμεν
We shall enter into his tents; we shall do obeisance

εις τον τόπον ου έστησαν οι πόδες αυτού **132.8** ανάστηθι
in the place of which stood his feet. Rise up,

κύριε εις την ανάπαυσίν σου συ και η κιβωτός

O LORD, unto your rest, you and the ark

του αγιασμάτος σου 132.9 οι ιερείς σου ενδύσονται

of your sanctuary! Your priests shall put on

δικαιοσύνην και οι όσιοί σου αγαλλιάσονται 132.10 ένεκεν

righteousness, and your sacred ones shall exult. Because of

Δαυίδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον

David your servant you should not turn away the face

του χριστού σου 132.11 ώμοσε κύριος τω Δαυίδ αλήθειαν

of your anointed one. The LORD swore by an oath to David in truth,

και ου μη αθετήσει αυτήν εκ καρπού της κοιλίας σου

and in no way shall he annul it, saying, from the fruit of your belly

θήσομαι επί του θρόνου σου 132.12 εάν φυλάξωνται οι υιοί

I will establish upon your throne. If shall guard sons

σου την διαθήκην μου και τα μαρτύριά μου ταύτα α

your my covenant, and my testimonies these which

διδάξω αυτούς και οι υιοί αυτών έως του αιώνος

I shall teach them, then their sons unto the eon

καθιούνται επί του θρόνου σου 132.13 ότι εξελέξατο κύριος

shall sit upon your throne. For the LORD chose

την Σιών ηρετίσατο αυτήν εις κατοικίαν εαυτώ 132.14

Zion; he took it for a dwelling to himself, saying,

αύτη η κατάπαυσίς μου εις αιώνα αιώνος ώδε κατοικήσω

This is my rest into the eon of the eon; here I shall dwell,

ότι ηρετισάμην αυτήν 132.15 την θήραν αυτής ευλογών

for I took her. Her game being a blessing,

ευλογήσω τους πτωχούς αυτής χορτάσω άρτων 132.16

I shall bless; her poor I will fill with bread loaves;

τους ιερείς αυτής ενδύσω σωτηρίαν και οι όσιοι αυτής

Her priests I will clothe with deliverance; and her sacred ones

αγαλλιάσει αγαλλιάσονται 132.17 εκεί εξανατελώ κέρασ τω

in exultation shall exult. There I will cause to rise up the horn to

Δαυίδ ητοίμασα λύχνον τω χριστώ μου 132.18

David; I prepared a lamp for my anointed one.

τους εχθρούς αυτού ενδύσω αισχύνην επί δε αυτόν

His enemies I will clothe with shame; but upon him

εξανθήσει το αγίασμά μου 133.1 ιδού δη τι καλόν η τι

shall blossom my sanctification. Behold, indeed what is good or what

τερπνόν αλλ' η το κατοικείν αδελφούς επιτοαυτό 133.2 ως

is delightful, none other than the dwelling of the brethren together. As

μόρον επί κεφαλῆς το καταβαίνον επί πώγωνα τον
 perfumed liquid upon the head going down upon the beard -- the
 πώγωνα τον Ααρών το καταβαίνον επί την ώαν
 beard of Aaron; the going down upon the edge

του ενδύματος αυτού 133.3 ως δρόσος Αερμών
 of his garment; as dew of Hermon

η καταβαίνουσα επί τα όρη Σιών ότι εκεί
 going down upon the mountains of Zion; for there

ενετείλατο κύριος την ευλογίαν ζωήν έως του αιώνος 134.1
 the LORD gave charge to the blessing -- life unto the eon.

ιδού δη ευλογείτε τον κύριον πάντες οι δούλοι κυρίου
 Behold indeed, bless the LORD all you servants of the LORD,
 οι εστώτες εν οίκω κυρίου εν αυλαίς οίκου θεού ημών
 the ones standing in the house of the LORD, in the courtyards of the house of our God

εν ταις νυξίν 134.2 επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια
 in the night! Lift up your hands in the holy place,

και ευλογείτε τον κύριον 134.3 ευλογήσαι σε κύριος εκ
 and bless the LORD! May bless you the LORD from out of

Σιών ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην 135.1 αινείτε το
 Zion, the one making the heaven and the earth. Praise the

όνομα κυρίου αινείτε δούλοι κύριον 135.2 οι εστώτες εν
 name of the LORD! Praise, O servants, the LORD, O ones standing in

οίκω κυρίου εν αυλαίς οίκου θεού ημών 135.3 αινείτε τον
 the house of the LORD, in the courtyards of the house of our God! Praise the

κύριον ότι αγαθός κύριος ψάλατε τω ονόματι αυτού ότι
 LORD, for the LORD is good! Strum to his name, for

καλόν 135.4 ότι τον Ιακώβ εξελέξατο εαυτώ ο κύριος
 it is good! For chose Jacob for himself the LORD;

Ισραήλ εις περιουσιασμόν εαυτώ 135.5 ότι εγώ έγνωκα ότι
 Israel for a prized possession to himself. For I know that

μέγας ο κύριος και ο κυριός ημών παρά πάντας τους
 is great the LORD, and our LORD is above all the

θεούς 135.6 πάντα όσα ηθέλησεν ο κύριος εποίησεν εν τω
 gods. All as much as wanted the LORD he did in the

ουρανώ και εν τη γη εν ταις θαλάσσαις και εν πάσαις
 heaven, and on the earth, in the seas, and in all

ταις αβύσσοις 135.7 ανάγων νεφέλας εξ εσχάτου της γης
 the deeps. Leading clouds from the end of the earth,

αστραπάς εις υετόν εποίησεν ο εξάγων ανέμους εκ
 lightnings in rain he made. The one leading winds from

θησαυρών αυτού 135.8 ος επάταξε τα πρωτότοκα
his treasures. The one who struck the first-born

Αιγύπτου από ανθρώπου έως κτήνους 135.9 εξαπέστειλε
of Egypt, from man unto beast. He sent out

σημεία και τέρατα εν μέσω σου Αίγυπτε εν Φαραώ και
signs and miracles in the midst of you, O Egypt, on Pharaoh, and

εν πάσι τοις δούλοις αυτού 135.10 ος επάταξεν έθνη
among all his servants. The one who struck nations

πολλά και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς 135.11 τον Σηών
many, and killed kings strong; Sihon

βασιλέα των Αμμορραίων και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν
king of the Amorites, and Og king of Bashan,

και πάσας τας βασιλείας Χαναάν 135.12 και έδωκε
and all the kingdoms of Canaan. And he gave

την γην αυτών κληρονομίαν κληρονομίαν Ισραήλ
their land for an inheritance; an inheritance to Israel

λαώ αυτού 135.13 κύριε το όνομά σου εις τον αιώνα και
his people. O LORD, your name is into the eon, and

το μνημόσυνόν σου εις γενεάν και γενεάν 135.14 ότι
your memorial unto generation and generation. For

κρινεί κύριος τον λαόν αυτού και επί τοις δούλοις αυτού
the LORD shall judge his people, and concerning his servants

παρακληθήσεται 135.15 τα είδωλα των εθνών αργύριον και
he shall be comforted. The idols of the nations are silver and

χρυσίον έργα χειρών ανθρώπων 135.16 στόμα έχουσι και
gold, the works of the hands of men. a mouth They have, and

ου λαλήσουσιν οφθαλμούς έχουσι και ουκ όψονται
they shall not speak; eyes they have and they shall not see;

135.17 ώτα έχουσι και ουκ ενωτισθήσονται ουδέ γαρ εστι
ears they have and they shall not give ear; and neither is

πνεύμα εν τω στόματι αυτών 135.18 όμοιοι αυτοίς γένοιντο
a breath in their mouth. likened to them May become

οι ποιούντες αυτά και πάντες οι πεποιθότες επ' αυτοίς
the ones making them, and all the ones yielding upon them.

135.19 οίκος Ισραήλ ευλογήσατε τον κύριον οίκος Ααρών
O house of Israel, bless the LORD! O house of Aaron,

ευλογήσατε τον κύριον 135.20 οίκος Λευί ευλογήσατε τον
bless the LORD! O house of Levi, bless the

κύριον οι φοβούμενοι τον κύριον ευλογήσατε τον κύριον
LORD! O ones fearing the LORD, bless the LORD!

135.21 ευλογητός κύριος εν Σιών ο κατοικὼν Ἱερουσαλήμ
Blessed be the LORD in Zion, the one dwelling in Jerusalem.

136.1 ἐξομολογείσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
Let us confess to the LORD, for he is good, for into the eon

το ἔλεος αὐτοῦ **136.2** ἐξομολογείσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν ὅτι
is his mercy! Let us confess to the God of gods, for

εἰς τὸν αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ **136.3** ἐξομολογείσθε τῷ κυρίῳ
into the eon is his mercy! Let us confess to the LORD

τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ **136.4** τῷ
of lords, for into the eon is his mercy! To the

ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
one doing wonders great alone, for into the eon

το ἔλεος αὐτοῦ **136.5** τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν
is his mercy. To the one making the heavens in

συνέσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ **136.6** τῷ
skilfulness, for into the eon is his mercy. To the

στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν υδάτων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
one solidifying the earth upon the waters, for into the eon

το ἔλεος αὐτοῦ **136.7** τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ ὅτι
is his mercy. To the one making lights the great alone, for

εἰς τὸν αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ **136.8** τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν
into the eon is his mercy. The sun for authority

τῆς ἡμέρας ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ **136.9** τὴν
at day, for into the eon is his mercy. The

σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός ὅτι εἰς
moon and the stars for authority of the night, for into

τὸν αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ **136.10** τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον
the eon is his mercy. To the one striking Egypt

συν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
with their first-born, for into the eon

το ἔλεος αὐτοῦ **136.11** καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
is his mercy. And leading Israel from

μέσου αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ **136.12** ἐν
their midst, for into the eon is his mercy. With

χειρὶ κραταῖά καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
hand a strong and arm high, for into the eon

το ἔλεος αὐτοῦ **136.13** τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν
is his mercy. To the one dividing the red

θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ
sea into divisions, for into the eon is his mercy.

136.14 και διαγαγόντι τον Ισραήλ διά μέσου αυτής ότι εις
 And leading Israel through the middle of it, for into
 τον αιώνα το έλεος αυτού **136.15** και εκτινάξαντι Φαραώ και
 the eon is his mercy. And the one shaking off Pharaoh and
 την δύναμιν αυτού εις θάλασσαν ερυθράν ότι εις τον
 his force into sea the red, for into the
 αιώνα το έλεος αυτού **136.16** τω διαγαγόντι τον λαόν αυτού
 eon is his mercy. To the one leading his people
 εν τη ερήμω ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού **136.17** τω
 in the wilderness, for into the eon is his mercy. To the
 πατάξαντι βασιλείς μεγάλους ότι εις τον αιώνα
 one striking kings great, for into the eon
 το έλεος αυτού **136.18** και αποκτείναντι βασιλείς κραταιούς
 is his mercy. And killing kings strong,
 ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού **136.19** τον Σηών βασιλέα
 for into the eon is his mercy. Sihon king
 των Αμορραίων ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού **136.20** και
 of the Amorites, for into the eon is his mercy. And
 τον Ωγ βασιλέα της Βασάν ότι εις τον αιώνα
 Og king of Bashan, for into the eon
 το έλεος αυτού **136.21** και δόντι την γη αυτών κληρονομίαν
 is his mercy. And giving their land for an inheritance,
 ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού **136.22** κληρονομίαν Ισραήλ
 for into the eon is his mercy. An inheritance to Israel
 δούλω αυτού ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού **136.23** ότι εν
 his servant, for into the eon is his mercy. For in
 τη ταπεινώσει ημών εμνήσθη ημών ο κύριος ότι εις τον
 our humiliation remembered us the LORD, for into the
 αιώνα το έλεος αυτού **136.24** και ελυτρώσατο ημάς εκ
 eon is his mercy. And he ransomed us from
 των εχθρών ημών ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού **136.25** ο
 our enemies, for into the eon is his mercy. The
 διδούς τροφήν πάση σαρκί ότι εις τον αιώνα
 one giving nourishment to all flesh, for into the eon
 το έλεος αυτού **136.26** εξομολογείσθε τω θεώ του ουρανού ότι
 is his mercy. Confess to God, O heaven, for
 εις τον αιώνα το έλεος αυτού **137.1** επί των ποταμών
 into the eon is his mercy! At the rivers
 Βαβυλώνος εκεί εκαθήσαμεν και εκλαύσαμεν εν
 of Babylon, there we sat; and we wept in

τω μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών **137.2** ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ
our remembering Zion. At the willows in the midst

αυτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν **137.3** ὅτι ἐκεῖ
of it we hung our instruments. For there

ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους
asked us the ones capturing us of words

ὠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ
of odes; and the ones having taken us away asked for a hymn -- Sing to us from

τῶν ὠδῶν Σιών **137.4** πῶς ἄσωμεν τὴν ὠδὴν κυρίου ἐπὶ
the odes of Zion! How should we sing the ode of the LORD upon

γῆς αλλοτρίας **137.5** εἰάν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ
land an alien? If I should forget you, O Jerusalem,

ἐπιλησθεῖη ἡ δεξιὰ μου **137.6** κολληθεῖη ἡ γλῶσσά μου τῷ
may be forgotten my right hand. May cleave my tongue to

λάρυγγί μου εἰάν μὴ σου μνησθῶ εἰάν μὴ προανατάξωμαι
my throat if I do not remember you; if I do not prefer

τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου **137.7**
Jerusalem as in the beginning of my gladness.

μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ
Remember, O LORD, the sons of Edom in the day of Jerusalem!

τῶν λεγόντων ἐκκενούτε ἐκκενούτε ἕως
The ones saying, Empty it out, empty it out unto

τῶν θεμελίων αὐτῆς **137.8** θυγάτηρ Βαβυλώνος ἡ
its foundations! The daughter of Babylon, the

ταλαίπωρος μακάριος ὁς ἀνταποδώσει σοὶ τὸ
miserable; blessed is the one who shall recompense you with

ἀνταπόδομά σου ὁ ἀνταπέδωκας ἡμῖν **137.9** μακάριος
your recompense, which he was recompensing against us. Blessed is

ὁς κρατήσῃ καὶ ἐδαφιέῃ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν
the one who shall hold and dash your infants against the rock.

138.1 ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ
I will confess to you, O LORD, with whole heart my; and

ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοὶ ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ
before angels I will strum to you, for you heard all the

ῥήματα τοῦ στόματός μου **138.2** προσκυνήσω πρὸς ναόν
sayings of my mouth. I shall do obeisance towards temple

ἅγιόν σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ
your holy, and I shall make acknowledgment to your name concerning

τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ παν
your mercy and your truth; for you magnified above all

το όνομα το άγιόν σου 138.3 εν η αν ημέρα επικαλέσωμαι
 name your holy. In what ever day I should call upon

σε ταχύ επάκουσόν μου πολυωρήσεις με εν ψυχή μου
 you, quickly heed me! You shall take great care of me in my soul

δυνάμει σου 138.4 εξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οι
 by your power. Let them make acknowledgment to you, O LORD, even all the

βασιλείς της γης ότι ήκουσαν πάντα τα ρήματα
 kings of the earth! for they heard all the sayings

του στόματός σου 138.5 και ασάτωσαν εν ταις οδοίς κυρίου
 of your mouth. And let them sing in the ways of the LORD,

ότι μεγάλη η δόξα κυρίου 138.6 ότι υψηλός κύριος και τα
 for great is the glory of the LORD! For high is the LORD, and the

ταπεινά εφορά και τα υψηλά από μακρόθεν γινώσκει
 humble he watches over, and the high things from afar off he knows.

138.7 εάν πορευθώ εν μέσω θλίψεως ζήσεις με επ' οργήν
 If I should go in the midst of affliction, he shall enliven me. against the anger
εχθρών μου εξέτεινας χείράς σου και έσωσέ με η δεξιά σου
 of my enemies You stretched out your hands, and delivered me your right hand.

138.8 κύριος ανταποδώσει υπέρ εμού κύριε το έλεός σου εις
 The LORD shall recompense for me. O LORD, your mercy is into

τον αιώνα τα έργα των χειρών σου μη παρίδης 139.1
 the eon. The works of your hands you should not ignore.

κύριε εδοκίμασάς με και έγνωσ με 139.2 συ έγνωσ
 O LORD, you tried me, and knew me. You knew

την καθέδραν μου και την έγερσίν μου συ συνήκας
 my sitting down and my rising up; you perceived

τους διαλογισμούς μου από μακρόθεν 139.3 την τρίβον μου
 my thoughts from far off. My path

και την σχοίνόν μου εξιχνίασας και πάσας τας οδούς μου
 and my bent rush grass you traced; and all my ways

προείδες 139.4 ότι ουκ έστι δόλος εν γλώσση μου ιδού
 you looked out ahead. For there is no deceit in my tongue. Behold,

κύριε συ έγνωσ πάντα 139.5 τα έσχατα και τα αρχαία συ
 O LORD, you knew all things; the last and the former. You

έπλασάς με και έθηκας επ' εμέ την χείρά σου 139.6
 shaped me and put upon me your hand.

εθαυμαστώθη η γνώσίς σου εξ εμού εκραταιώθη ου μη
 causes wonder The knowledge of you in me; it was strengthened; in no way

δύνωμαι προς αυτήν 139.7 που πορευθώ από
 should I be able to attain it. Where should I go from

του πνεύματός σου και από του προσώπου σου που φύγω
your spirit? And from your presence where should I flee?

139.8 εάν αναβώ εις τον ουρανόν συ εκεί ει εάν καταβώ
If I should ascend into the heaven, you are there; if I should go down

εις τον άδην πάρει **139.9** εάν αναλάβοιμι
into Hades, you are at hand. If I may take up

τας πτέρυγάς μου κατ' όρθρον και κατασκηνώσω εις τα
my wings at dawn, and I should encamp unto the

έσχατα της θαλάσσης **139.10** και γαρ εκεί η χειρ σου
ends of the sea, even there your hand

οδηγήσει με και καθέξει με η δεξιά σου **139.11** και είπα άρα
shall guide me, and shall hold me your right hand. And I said, Surely

σκότος καταπατήσει με και νυξ φωτισμός εν
darkness shall trample me; even the night was illumination for

τη τρυφή μου **139.12** ότι σκότος ου σκοτισθήσεται από σου
my luxury; for darkness will not be made darkness with you;

και νυξ ως ημέρα φωτισθήσεται ως το σκότος αυτής
and night as day shall be given light; as its darkness,

ούτως και το φως αυτής **139.13** ότι συ εκτήσω
so also its light. For you acquired

τους νεφρούς μου αντελάβου μου εκ γαστρός
of my kidneys; you took hold of me from out of the womb

μητρός μου **139.14** εξομολογήσομαί σοι ότι φοβερώς
of my mother. I will make acknowledgment to you, for fearfully

εθαυμαστώθης θαυμάσια τα έργα σου και η ψυχή μου
you caused wonder; the wonders of your works; and my soul

γινώσκει σφόδρα **139.15** ουκ εκρύβη το οστούν μου από σου
knows exceedingly. were not hidden My bones from you,

ο εποίησας εν κρυφή και η υπόστασίς μου εν τοις
which you made in secret; and my essence in the

κατωτάτοις της γης **139.16** ακατέργαστόν μου είδον
lowermost parts of the earth. my unfinished state saw

οι οφθαλμοί σου και επί το βιβλίον σου πάντες
Your eyes; and on your scroll all men

γραφήσονται ημέραι πλασθήσονται και ουθείς εν αυτοίς
shall be written. Days were shaped, and no one among them.

139.17 εμοί δε λίαν ετιμήθησαν οι φίλοι σου ο θεός λίαν
by me But exceedingly were esteemed your friends, O God, exceedingly

εκραταιώθησαν αι αρχαί αυτών **139.18** εξαριθμήσομαι αυτούς
were strengthened their beginnings. I shall count them out,

και υπέρ άμμον πληθυνθήσονται εξηγέρθην και έτι ειμί
and above the sand they shall be multiplied; I awake, and still I am

μετά σου 139.19 εάν αποκτείνης αμαρτωλούς ο θεός
with you. O that you should kill sinners, O God.

άνδρες αιμάτων εκκλίνετε απ' εμού 139.20 ότι ερείς
O men of blood, turn aside from me! For you will say

εις διαλογισμούς λήψονται εις ματαιότητα
concerning their thoughts, that they shall take in folly

τας πόλεις σου 139.21 ουχί τους μισούντάς σε κύριε εμίσησα
your cities. Is it not the ones detesting you, O LORD, that I detested?

και επί τους εχθρούς σου εξετηκόμην 139.22 τέλειον μίσος
and against your enemies I wasted? In perfect hatred

εμίσουν αυτούς εις εχθρούς εγένοντό μοι 139.23 δοκίμασόν
I detested them; as enemies they became to me. Try

με ο θεός και γνώθι την καρδίαν μου ετασόν με και γνώθι
me, O God, and know my heart! Examine me, and know

τας τρίβους μου 139.24 και ίδε ει οδός ανομίας εν εμοί και
my paths! and see if the way of lawlessness is in me, and

οδήγησόν με εν οδώ αιωνία 140.1 εξελού με κύριε εξ
guide me in way the eternal! Take me, O LORD, from

ανθρώπου πονηρού από ανδρός αδίκου ρύσαί με 140.2
man the wicked! from man the unjust Rescue me!

οίτινες ελογίσαντο αδικίαν εν καρδία όλην την ημέραν
The ones who considered iniquity in their heart; the entire day

παρετάσσοντο πολέμους 140.3 ηκόνησαν γλώσσαν αυτών
they deployed for wars. They sharpened their tongue

ωσει όφεως ιός ασπίδων υπό τα χείλη αυτών διάψαλμα
as a serpent; the poison of asps is under their lips. PAUSE.

140.4 φύλαξόν με κύριε εκ χειρός αμαρτωλού από
Guard me, O LORD, from the hand of the sinner! from

ανθρώπων αδίκων εξελού με οίτινες διελογίσαντο
men unjust Take me away who reasoned

του υποσκελίσαι τα διαβήματά μου 140.5 έκρυψαν
to trip up my footsteps! hid

υπερήφανοι παγίδα μοι και σχοινίοις διέτειναν παγίδα
The proud a snare for me; and lines they extended for a snare

τοις ποσί μου εχόμενα τρίβου σκάνδαλον έθεντό μοι
for my foot; next to a road an obstacle they placed for me.

διάψαλμα 140.6 είπα τω κυρίω θεός μου ει συ ενώτισαι
PAUSE. I said to the LORD, my God You are. Give ear,

κύριε την φωνήν της δεήσεώς μου **140.7** κύριε κύριε

O LORD, to the voice of my supplication! O Lord, O Lord,

δύναμις της σωτηρίας μου επεσκίασας επί
the power of my deliverance. You shadowed over

την κεφαλήν μου εν ημέρα πολέμου **140.8** μη παραδώς
my head in the day of battle. You should not deliver

με κύριε από της επιθυμίας μου αμαρτωλώ διελογίσαντο
me, O LORD, from my desire unto the sinner. They argue

κατ' εμού μη εγκαταλίπης με μήποτε υψωθώσι
against me. You should not abandon me, lest at any time they should be raised up high.

διάψαλμα **140.9** η κεφαλή του κυκλώματος αυτών κόπος
PAUSE. As for the head of them encircling me, the trouble

των χειλέων αυτών καλύψει αυτούς **140.10** πεσούνται επ'
of their lips shall cover them. shall fall upon

αυτούς άνθρακες εν πυρί καταβαλεις αυτούς εν
them Coals with fire; you shall throw them down in

ταλαιπωρίαις και ου μη υποστώσιν **140.11** ανήρ γλωσσώδης
miseries, and in no way should they stand. man A talkative

ου κατευθυνθήσεται επί της γης άνδρα άδικον κακά
shall not prosper upon the earth. man an unjust Evils

θηρεύσει εις καταφθοράν **140.12** έγνων ότι ποιήσει κύριος
shall hunt unto corruption. I know that the LORD shall deal with

την κρίσιν των πτωχών και την δίκην των πενήτων **140.13**
the case of the poor, and the cause of the needy.

πλην δίκαιοι εξομολογήσονται τω ονόματί σου και
Besides, the just shall make acknowledgment to your name, and

κατοικήσουσιν ευθείς συν τω προσώπω σου **141.1** κύριε
shall dwell the upright with your presence. O LORD,

εκέκραξα προς σε εισάκουσόν μου πρόσχες τη φωνή
I cried out to you. Listen to me! Take heed to the voice

της δεήσεώς μου εν τω κεκραγέναι με προς σε **141.2**
of my supplication in my crying to you!

κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου
May be straightened my prayer as incense before you;

έπαρσις των χειρών μου θυσία εσπερινή **141.3** θου κύριε
the raising of my hands as a sacrifice at evening. Set, O LORD,

φυλακήν τω στόματί μου και θύραν περιοχής περί
a watch for my mouth, and door a citadel for

τα χείλη μου **141.4** μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις
my lips! You should not turn aside my heart to

λόγους πονηρίας του προφασίζεσθαι προφάσεις εν
 words of wickedness, to make excuses for
 αμαρτίαις συν ανθρώποις εργαζομένοις την ανομίαν και
 sins with men working lawlessness; and

ου μη συνδοίασω μετά των εκλεκτών αυτών **141.5**
 in no way shall I associate myself with their choice ones.

παιδεύσει με δίκαιος εν ελέει και ελέγξει με έλαιον δε
 shall correct me The just with mercy, and reprove me; but the oil
 αμαρτωλού μη λιπανάτω την κεφαλήν μου ότι έτι και
 of the sinner, let it not anoint my head! For still yet

η προσευχή μου εν ταις ευδοκίαις αυτών **141.6**
 shall my prayer be against their good-pleasures.

κατεπόθησαν εχόμενα πέτρας οι κριταί αυτών ακούσονται
 were swallowed down next to the rock Their judges. They shall hear

τα ρήματά μου ότι ηδύνθησαν **141.7** ωσει πάχος γης
 my sayings, for they are a delight. As thick ground

ερράγη επί της γης διεσκορπίσθη τα οστά αυτών παρά
 was broken asunder upon the earth, were dispersed his bones by

τον άδην **141.8** ότι προς σε κύριε κύριε οι οφθαλμοί μου επί
 Hades. For unto you, O LORD, O Lord, are my eyes. Upon

σοι ήλπισα μη αντανέλης την ψυχήν μου **141.9** φύλαξόν
 you I hoped; you should not take away in return my soul. Keep

με από παγίδος ης συνεστήσαντό μοι και από
 me from a snare which they concocted against me! and from

σκανδάλων των εργαζομένων την ανομίαν **141.10** πεσούνται
 obstacles of the ones working lawlessness. shall fall

εν αμφιβλήστρω αυτών αμαρτωλοί καταμόνας ειμί εγώ
 in their own casting-net Sinners. alone I am

έως αν παρέλθω **142.1** φωνή μου προς κύριον εκέκραξα
 until whenever I should pass away. with my voice to the LORD I cried out;

φωνή μου προς κύριον εδεήθην **142.2** εκχεώ ενώπιον
 with my voice to the LORD I beseeched. I shall pour out before

αυτού την δέησίν μου την θλίψιν μου ενώπιον αυτού
 him my supplication; my affliction before him

απαγγελώ **142.3** εν τω εκλείπειν εξ εμού το πνεύμά μου και
 I shall report. In failing from me my spirit, then

συ έγνωσ τας τρίβους μου εν οδώ ταύτη η επορευόμην
 you knew my paths; in this very way that I went,

έκρυψαν παγίδα μοι **142.4** κατενόουν εις τα δεξιά και
 they hid a snare for me. I contemplated to the right, and

επέβλεπον ότι ουκ ην ο επιγινώσκων με απώλετο φυγή απ'
 I looked; for there was not one recognizing me. perished Flight from

εμού και ουκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου 142.5

me, and there is not one inquiring after my soul.

ἐκέκραξα πρὸς σε κύριε εἶπα σύ εἰ ἡ ἐλπίς μου μερίς μου
I cried out to you, O LORD. I said, You are my hope, my portion

εἰ ἐν γῇ ζώντων 142.6 πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι
you are in the land of the living. Take heed to my supplication! for

εταπεινώθην σφόδρα ρύσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με
I was humbled exceedingly. Rescue me from the ones pursuing me!

ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ 142.7 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς
for they were strengthened above me. Lead out of prison

τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου
my soul! to make acknowledgment to your name.

ἐμέ υπομενούσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι 143.1
shall wait for me The just, until of which time you should recompense me.

κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι
O LORD, listen to my prayer! Give ear to

τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν
my supplication in your truth! Hearken to me in

τῇ δικαιοσύνῃ σου 143.2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν
your righteousness! And you should not enter into judgment

μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου
with your servant, for not shall do justice before you

πας ζῶν 143.3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου
all the living. For pursued the enemy my soul;

εταπείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωὴν μου ἐκάθισέ με ἐν
he humbled unto the ground my life; he seated me in

σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος 143.4 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ
dark places as the dead of the eon. And was discouraged within me

τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου 143.5
my spirit; within me was disturbed my heart.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέτησα ἐν πάσι
I remembered days of old. I meditated on all

τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων 143.6
your works. on the actions of your hands I meditated.

διεπέτασα πρὸς σε τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ
I opened and spread out to you my hands. My soul is as land

ἄνυδρός σοι 143.7 ταχύ εἰσάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπε
a waterless to you. Quickly listen to me! O LORD, fails

τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
my spirit. You should not turn your face from

εμού καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
me, so that I shall be like the ones going down into the pit.

143.8 ακουστόν ποιήσόν μοι τοπρωῖ το ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ
 to be audible Cause to me in the morning your mercy! for upon
 σοι ἤλπισα γνώρισόν μοι κύριε ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι
 you I hoped. Make known to me, O LORD, the way in which I shall go!

ὅτι πρὸς σε ἤρα τὴν ψυχὴ μου **143.9** ἐξελού με ἐκ
 for to you I lifted my soul. Rescue me from

τῶν ἐχθρῶν μου κύριε πρὸς σε κατέφυγον **143.10** δίδαξόν με
 my enemies, O LORD! to you I take refuge. Teach me
 τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου τὸ πνεύμά
 to do your will! for you are my God. spirit

σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ **143.11** ἔνεκεν
 Your good shall guide me in land an upright. Because of
 τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
 your name, O LORD, you shall enliven me. In your righteousness

ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου **143.12** καὶ ἐν
 you shall lead from out of affliction my soul. And in
 τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολείς
 your mercy you shall utterly destroy my enemies; and you shall destroy
 πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι δούλός σου εἰμὶ
 all the ones afflicting my soul; for your servant I am.

144.1 εὐλογητός κύριος ὁ θεός μου ὁ διδάσκων
 Blessed be the LORD my God; the one teaching
 τὰς χεῖρας μου εἰς παράταξιν τοὺς δακτύλους μου εἰς
 my hands for battle array, and my fingers for
 πόλεμον **144.2** ἔλεος μου καὶ καταφυγὴ μου ἀντιλήπτωρ μου
 war; my mercy and my refuge; my shielder
 καὶ ρύστης μου υπερασπιστής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα
 and my rescuer; my defender, and upon him I hoped;

ὁ υποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ **144.3** κύριε τί ἐστίν
 the one subjecting my people under me. O LORD, what is
 ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι
 man that you were known to him? or the son of man that

λογίζῃ αὐτῷ **144.4** ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη
 you should consider him? Man folly is like;

αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσι **144.5** κύριε κλίνον
 his days as a shadow pass by. O LORD, lean
 οὐρανοὺς σου καὶ κατάβηθι ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ
 your heavens, and come down! Touch the mountains! and

καπνισθήσονται **144.6** ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς
 they shall smoke. Flash lightning! and you shall disperse

αυτούς εξαπόστειλον τα βέλη σου και συνταράξεις αυτούς
 them. Send out your arrows! and you shall disturb them.

144.7 εξαπόστειλον την χεῖρά σου ἐξ ὕψους ἐξελοῦ με και
 Send out your hand from the height! Take me, and
 ρύσαι με ἐξ υδάτων πολλῶν ἐκ χειρός υἱῶν
 rescue me from waters many, from out of the hand of the sons

αλλοτρίων **144.8** ὧν το στόμα ἐλάλησε ματαιότητα και
 of strangers! whose mouth spoke folly, and

ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας **144.9** ὁ θεὸς ὠδὴν καινήν
 their right hand is a right hand of iniquity. O God, ode a new

ἄσομαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι **144.10** τῷ
 I will sing to you; with psaltery a ten-stringed I will strum to you, to the one
 διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεύσι τῷ λυτρουμένῳ
 giving deliverance to the kings, to the one ransoming

Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ρομφαίας πονηράς **144.11** ρύσαι
 David his servant from broadsword the ferocious. Rescue
 με και ἐξελοῦ με ἐκ χειρός υἱῶν αλλοτρίων ὧν το στόμα
 me, and deliver me from the hand of the sons of strangers! whose mouth
 ἐλάλησε ματαιότητα και ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας
 spoke folly, and their right hand is a right hand of iniquity;

144.12 ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν
 whom their sons are as newly planted, secure in
 τῇ νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν κακαλλωπισμέναι
 their youth; their daughters being bedecked,

περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ **144.13**
 being adorned sumptuously as the likeness of a temple;
 τα ταμειῖα αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς
 their storerooms are full, discharging forth from out of this one to
 τούτο τα πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα πληθύνοντα ἐν
 that one; their sheep are prolific, multiplying in

ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν **144.14** οἱ βόες αὐτῶν παχείς οὐκ ἔστι
 their streets; their oxen are thick; there is no
 κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδέ διέξοδος οὐδέ κραυγὴ ἐν
 ruined fence, nor stream, nor a cry in

ταῖς πλατείαις αὐτῶν **144.15** ἐμακάρισαν τὸν λαόν ὃ ταῦτά
 their broad spaces; declare them happy the people to which these things

ἐστὶ μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ **145.1**
 are. Blessed be the people of which the LORD is his God.

ὕψῳ σε ὁ θεὸς μου ὁ βασιλεὺς μου και εὐλογήσω
 I will exalt you, O my God, my king; and I will bless

τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα και εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
 your name into the eon, and into the eon of the eon.

145.2 καθ' **εκάστην** **ημέραν** **ευλογήσω** **σε** **και** **αινέσω**
 According to each day I will bless you; and I will praise
το όνομά σου **εις τον αιώνα** **και εις τον αιώνα του αιώνος**
 your name into the eon, and into the eon of the eon.

145.3 **μέγας ο κύριος** **και** **αινετός σφόδρα** **και**
 Great is the LORD, and praiseworthy exceedingly, and
της μεγαλωσύνης αυτού **ουκ έστι πέρας** **145.4** **γενεά** **και**
 of his greatness there is no end. Generation and
γενεά επαινέσει το έργα σου **και την δύναμίν σου**
 generation shall praise your works, and of your power

απαγγελοúσι **145.5** **την μεγαλοπρέπειαν της δόξης**
 they will report. The majesty of the glory
της αγιωσύνης σου **λαλήσουσι** **και τα θαυμάσιά σου**
 of your holiness they shall speak, and your wonders

διηγήσονται **145.6** **και την δύναμιν των φοβερών σου**
 they will describe. And the power of your fearful acts

ερούσι **και την μεγαλωσύνην σου** **διηγήσονται** **145.7**
 they shall speak, and your greatness they will describe.
μνήμην του πλήθους της χρηστότητός σου **εξερεύζονται**
 The remembrance of the multitude of your graciousness they shall discharge forth,

και τη δικαιοσύνη σου **αγαλλιάσονται** **145.8** **οικτίρμων και**
 and your righteousness they will exult. Pitying and

ελεήμων ο κύριος **μακρόθυμος** **και πολυέλεος** **145.9**
 merciful is the LORD; lenient and full of mercy.
χρηστός κύριος τοις σύμπασι **και οι οικτιρμοί αυτού επί**
 Gracious is the LORD in all things, and his compassions are upon

πάντα τα έργα αυτού **145.10** **εξομολογησάσθωσάν σοι κύριε**
 all his works. Let make acknowledgment to you O LORD

πάντα τα έργα σου **και οι όσιοί σου** **ευλογησάτωσάν σε** **145.11**
 all of your works, and your sacred ones let bless you!
δόξαν της βασιλείας σου **ερούσι** **και την δυναστείαν σου**
 The glory of your kingdom they shall speak, and of your dominion

λαλήσουσι **145.12** **του γνωρίσαι τοις υιοίς των ανθρώπων**
 they shall tell; to make known to the sons of men
την δυναστείαν σου **και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας**
 of your dominion, and the glory of the majesty

της βασιλείας σου **145.13** **η βασιλεία σου** **βασιλεία πάντων**
 of your kingdom. Your kingdom is a kingdom of all
των αιώνων **και η δεσποτεία σου** **εν πάση γενεά** **και γενεά**
 the eons; and your mastery is in every generation and generation.

πιστός κύριος εν πάσι τοις λόγοις αυτού και όσιος εν πάσι
 Trustworthy is the LORD in all his words, and sacred in all

τοις έργοις αυτού 145.14 υποστηρίζει κύριος πάντας τους
 his works. The LORD supports all the ones

καταπίπτοντας και ανορθοί πάντας τους κατερραγμένους
 falling down, and he re-erects all the ones being broken down.

145.15 οι οφθαλμοί πάντων εις σε ελπίζουν και συ δίδως
 The eyes of all in you hope; and you give

την τροφήν αυτών εν ευκαιρία 145.16 ανοίγεις συ
 them nourishment at an opportune time. You opened

την χείρά σου και επιπλάς παν ζών ευδοκίας 145.17
 your hand, and filled up every living creature of benevolence.

δίκαιος κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και όσιος εν
 The LORD is just in all his ways, and sacred in

πάσι τοις έργοις αυτού 145.18 εγγύς κύριος πάσι τοις
 all his works. The LORD is near to all the ones

επικαλουμένοις αυτόν πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν εν
 calling upon him; all the ones calling upon him in

αληθεία 145.19 θέλημα των φοβουμένων αυτόν ποιήσει και
 truth. the will of the ones fearing him He will do; and

της δεήσεως αυτών εισακούσεται και σώσει αυτούς 145.20
 their supplication he shall listen to, and he shall deliver them.

φυλάσσει κύριος πάντας τους αγαπώντας αυτόν και
 The LORD guards all the ones loving him, and

πάντας τους αμαρτωλούς εξολοθρεύσει 145.21 αίνεσιν κυρίου
 all the sinners he shall utterly destroy. to praise the LORD

λαλήσει το στόμα μου και ευλογείτω πάσα σαρξ το όνομα
 shall speak My mouth. And let bless all flesh name

το άγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του
 his holy into the eon, and into the eon of the

αιώνος 146.1 αίνει η ψυχή μου τον κύριον 146.2 αινέσω
 eon! Praise O my soul the lord! I will praise

κύριον εν τη ζωή μου ψαλώ τω θεώ μου έως υπάρχω
 the LORD in my life. I shall strum to my God as long as I exist.

146.3 μη πεποιθατε επ' άρχοντας επί υιούς ανθρώπων ος
 Do not have reliance upon rulers; upon the sons of men in whom

ουκ έστι σωτηρία 146.4 εξελεύσεται το πνεύμα αυτού και
 there is no deliverance. shall go forth His breath, and

επιστρέψει εις την γην αυτού εν εκείνη τη ημέρα
 shall return unto his earth. In that day

απολούνται πάντες οι διαλογισμοί αυτού 146.5 μακάριος

shall perish all his devices. Blessed is

ου ο θεός Ιακώβ βοηθός αυτού η ελπίς αυτού επί
of whom the God of Jacob is his helper; his hope is upon

κύριον τον θεόν αυτού 146.6 τον ποιήσαντα τον ουρανόν και
the LORD his God; the one making the heaven and

την γην την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς τον
the earth, the sea, and all the things in them; the

φυλάσσοντα αλήθειαν εις τον αιώνα 146.7 ποιούντα κρίμα
one guarding truth into the eon; the one executing judgment

τοις αδικουμένοις δίδοντα τροφήν τοις πεινώσι κύριος
to the ones being wronged; giving nourishment to the ones hungering. The LORD

λύει πεπεδημένους 146.8 κύριος σοφοί τυφλούς κύριος
unties ones being shackled. The LORD gives wisdom to the blind. The LORD

ανορθοί κατερραγμένους κύριος αγαπά δικαίους 146.9
re-erects ones being broken down. The LORD loves the just.

κύριος φυλάσσει τους προσηλύτους ορφανόν και χήραν
The LORD guards the foreigners; orphan and widow

αναλήψεται και οδόν αμαρτωλών αφανίζει 146.10
he takes up; and the way of sinners he obliterates.

βασιλεύσει κύριος εις τον αιώνα ο θεός σου Σιών εις
The LORD shall reign into the eon; your God, O Zion, unto

γενεάν και γενεάν 147.1 αινείτε τον κύριον ότι αγαθός
generation and generation. Praise the LORD, for is good

ψαλμός τω θεώ ημών ηδυνθείη αίνεσις 147.2 οικοδομών
a psalm! to our God may be delicious praise. is building

Ιερουσαλήμ ο κύριος τας διασποράς του Ισραήλ
Jerusalem The LORD; the dispersions of Israel

επισυνάξει 147.3 ο ιώμενος τους συντετριμμένους
he shall assemble; the one healing the ones broken

την καρδίαν και δεσμεύων τα συντρίμματα αυτών 147.4 ο
in heart; and the one binding their ones being broken; the

αριθμών πλήθη άστρων και πάσιν αυτοίς ονόματα καλών
one counting the multitude of stars; and to all them by names calling.

147.5 μέγας ο κυριός ημών και μεγάλη η ισχύς αυτού και
Great is our Lord, and great is his strength; and

της συνέσεως αυτού ουκ έστιν αριθμός 147.6 αναλαμβάνων
of his understanding there is no number. The one taking up

πραείς ο κύριος ταπεινών δε αμαρτωλούς έως της γης
the gentle ones is the LORD; but humbling sinners onto the ground.

147.7 **εξάρξατε τω κυρίω εν εξομολογήσει ψάλατε τω**
 Take the lead to the LORD in acknowledgment! Strum to

θεώ ημών εν κιθάρα 147.8 τω περιβάλλοντι τον ουρανόν
 our God with a harp! to the one covering the heaven

εν νεφέλαις τω ετοιμάζοντι τη γη υετόν τω
 with clouds; to the one preparing for the earth rain; to the

εξανατέλλοντι εν όρεσι χόρτον και χλόην τη δουλεία
 one causing to rise up on mountains grass, and tender shoots for the service

των ανθρώπων 147.9 διδόντι τοις κτήνεσι τροφήν αυτών και
 of men; giving to the cattle their nourishment, and

τοις νεοσσοίς των κοράκων τοις επικαλουμένοις αυτόν
 to the young of the crows -- to the ones calling upon him.

147.10 ουκ εν τη δυναστεία του ίππου θελήσει ουδέ εν ταις
 Not by the might of the horse does he want; nor by the

κνήμαις του ανδρός ευδοκεί 147.11 ευδοκεί κύριος εν τοις
 lower legs of a man does he think well of. The LORD thinks well in the ones

φοβούμενοις αυτόν και εν τοις ελπίζουσιν επί
 fearing him, and in the ones hoping upon

το έλεος αυτού 147.12 επαίνει Ιερουσαλήμ τον κύριον αίνει
 his mercy. Applaud, O Jerusalem, the LORD! Praise

τον θεόν σου Σιών 147.13 ότι ενίσχυσε τους μοχλούς
 your God, O Zion! For he strengthened the bars

των πυλών σου ευλόγησε τους υιούς σου εν σοι 147.14 ο
 of your gates; he blessed your sons by you. The

τιθείς τα όριά σου ειρήνην και στέαρ πυρού επιπλών σε
 one putting your borders at peace; and with fatness of wheat filling you up.

147.15 ο αποστέλλων το λόγιον αυτού τη γη έως τάχους
 The one sending his oracle to the earth; quickly

δραμείται ο λόγος αυτού 147.16 διδόντος χιόνα αυτού ωσει
 shall run his word; yielding up his snow as

έριον ομίχλην ωσει σποδόν πάσσοντος 147.17 βάλλοντος
 wool; fog as ashes strewing; throwing

κρύσταλλον αυτού ωσει ψωμούς κατά πρόσωπον
 his ice as morsels. Before the presence

ψύχους αυτού τις υποστήσεται 147.18 εξαποστελεί
 of his chilliness who shall stand? He shall send out

τον λόγον αυτού και τήξει αυτά πνεύσει το πνεύμα αυτού
 his word, and melt them. He shall breathe his breath

και ρήσεται ύδατα 147.19 ο απαγγέλλων το λόγιον αυτού
 and shall flow waters. The one reporting his oracle

τω Ιακώβ δικαιώματα και κρίματα αυτού τω Ισραήλ 147.20
 to Jacob; ordinances and judgments his to Israel.

ουκ εποίησεν ούτως παντί ἔθνει και τα κρίματα αυτού
 He did not do thus to every nation, and his judgments

ουκ εδήλωσεν αυτοίς 148.1 **αινείτε τον κύριον εκ των**
 he manifested not to them. Praise the LORD from out of the

ουρανών αινείτε αυτόν εν τοις υψίστοις 148.2 **αινείτε αυτόν**
 heavens! Praise him in the highest! Praise him

πάντες οι ἄγγελοι αυτού αινείτε αυτόν πάσαι
 all you his angels! Praise him all

αι δυνάμεις αυτού 148.3 **αινείτε αυτόν ἥλιος και σελήνην**
 his forces! Praise him O sun and moon!

αινείτε αυτόν πάντα τα ἄστρα και το φως 148.4 **αινείτε**
 Praise him all the stars, and the light! Praise

αυτόν οι ουρανοί των ουρανών και το ύδωρ το υπεράνω
 him O heavens of the heavens, and the water up above

των ουρανών 148.5 **αινεσάτωσαν το ὄνομα κυρίου ὅτι**
 the heavens! Praise the name of the LORD! For

αυτός εἶπε και εγενήθησαν αυτός ενετείλατο και
 he spoke, and they existed. He gave charge, and

εκτίσθησαν 148.6 **ἔστησεν αὐτά εἰς τον αἰῶνα και εἰς τον**
 they were created. He established them into the eon, and into the

αἰῶνα του αἰῶνος πρόσταγμα ἔθετο και ου
 eon of the eon. an order He made, and it shall not

παρελεύσεται 148.7 **αινείτε τον κύριον εκ της γης**
 pass away. Praise the LORD from the earth,

δράκοντες και πάσαι ἄβυσσοι 148.8 **πυρ χάλαζα χιών**
 O dragons and all abysses! fire, hail, snow,

κρύσταλλος πνεύμα καταιγίδος τα ποιούντα
 ice, wind, blast -- the things executing

τον λόγον αυτού 148.9 **τα ὄρη και πάντες βουνοί ξύλα**
 his word; the mountains and all the hills; the trees

καρποφόρα και πάσαι κέδροι 148.10 **τα θηρία και πάντα τα**
 bearing fruit, and all the cedars; the wild beasts and all the

κτήνη ερπετά και πετεινά πτερωτά 148.11 **βασιλεῖς της γης**
 cattle; the reptiles, and winged creatures feathered; kings of the earth,

και πάντες λαοί ἄρχοντες και πάντες κρίται γης 148.12
 and all peoples; rulers and all judges of the earth;

νεανίσκοι και παρθένοι πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων 148.13
 young men and virgins; elders with younger;

αινεσάτωσαν το όνομα κυρίου ότι υψώθη το όνομα αυτού
 let them praise the name of the LORD! For is exalted his name
μόνου η εξομολόγησις αυτού επί γης και ουρανού 148.14
 alone. The acknowledgment of him is above the earth and heaven.
και υψώσει κέρας λαού αυτού ύμνος πάσι
 And he shall exalt the horn of his people. A hymn to all
τοις οσίοις αυτού τοις υιοίς Ισραήλ λαώ εγγίζοντι αυτώ
 his sacred ones; to the sons of Israel; to a people approaching to him.
149.1 άσατε τω κυρίω άσμα καινόν η αίνεσις αυτού εν
 Sing to the LORD song a new, of his praise in
εκκλησία οσίων 149.2 ευφρανθήτω Ισραήλ επί τω
 the assembly of the sacred ones! Let Israel be glad upon the
ποιήσαντι αυτόν και υιοί Σιών αγαλλιάσθωσαν επί
 one making him! and the sons of Zion, let them exult over
τω βασιλεί αυτών 149.3 αινεσάτωσαν το όνομα αυτού εν
 their king! Let them praise his name among
χορώ εν τυμπάνω και ψαλτηρίω ψαλάτωσαν αυτώ
 the company of dancers! with tambourine and psaltery let them strum to him!
149.4 ότι ευδοκει κύριος εν λαώ αυτού και υψώσει πραείς
 For the LORD takes pleasure in his people, and he shall exalt the gentle
εν σωτηρία 149.5 καυχήσονται όσιοι εν δόξη και
 with deliverance. shall boast sacred ones in glory, and
αγαλλιάσονται επί των κοιτών αυτών 149.6 αι υψώσεις
 shall exult upon their beds. The act of exaltation
του θεού εν τω λάρυγγι αυτών και ρομφαίαι δίστομοι εν
 of God is in their throat, and broadswords double-edged are in
ταις χερσίν αυτών 149.7 του ποιήσαι εκδίκησιν εν τοις
 their hands; to execute punishment among the
έθνεσιν ελεγμούς εν τοις λαοίς 149.8 του δήσαι
 nations, and rebukes among the peoples; to tie
τους βασιλείς αυτών εν πέδαις και τους ενδόξους αυτών εν
 their kings in shackles, and their nobles in
χειροπέδαις σιδηραίς 149.9 του ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα
 manacles of iron; to execute among them judgment
έγγραπτον δόξα αύτη εστί πάσι τοις οσίοις αυτού 150.1
 written. This glory is to all his sacred ones.
αινείτε τον θεόν εν τοις αγίοις αυτού αινείτε αυτόν εν
 Praise God in his holy places! Praise him in
στερεώματι δυνάμεως αυτού 150.2 αινείτε αυτόν επί
 the firmament of his power! Praise him according to

ταις δυναστείαις αυτού αινείτε αυτόν κατά το πλήθος

his dominations! Praise him according to the magnitude

της μεγαλωσύνης αυτού 150.3 αινείτε αυτόν εν ήχῳ

of his greatness! Praise him with a sound

σάλπιγγος αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίῳ και κιθάρα 150.4

of a trumpet! Praise him with a psaltery and harp!

αινείτε αυτόν εν τυμπάνῳ και χορῷ αινείτε αυτόν εν

Praise him with a tambourine and company of dancers! Praise him with

χορδαίς και οργάνῳ 150.5 αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις

strings of a lyre and musical instrument! Praise him with cymbals

ευήχοις αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμοῦ 150.6 πάσα

distinct! Praise him with of cymbals a shout! All

πνοή αινεσάτω τον κύριον

with breath praise the LORD!